57 වන කාණ්ඩය
7 වන කලාපය

බදාදා
1964 අගෝස්තු 26

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [තී. 1402]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65 [දහතුන්වන වෙන් කළ දිනය] [තී. 1413] :

ශීර්ෂ 23, 24 සහ 26-31 දක්වා කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

මහජන බැංකු පනත යටතේ සම්මතිය [තී. 1633]

මුදල් පනත යටතේ නියෝග [තී. 1634]

දේශීය ආදායම් බදු පනත යටතේ ආඥාව [තී. 1634]

ආදායම් බදු ආඥාපනත යටතේ ආඥාව [තී. 1635]

පෞද්ගලික බදු පනත යටතේ ආඥාව [තී. 1637]

මුදල් පනත යටතේ ආඥාව [තී. 1639]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகுதி 57
இல. 7

புதன்கிழமை,
26 ஒகஸ்ட், 1964

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

விஞக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 1402]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பதின்மூன்றும் நாள்] [ப. 1413] :
குழுவில் ஆராயப்பெற்றது
தலைப்புக்கள் 23–24, 26–30, 31

மக்கள் வங்கி தீர்மானம் [ப. 1633]

நிதிப் பிரமாணங்கள் [ப. 1634]

உள்நாட்டு இறைவரிக் கட்டளை [ப. 1634]

வருமானவரிக் கட்டளை [ப. 1635]

தலைவரிக் கட்டளை [ப. 1637]

நிதிக் கட்டளை [ப. 1639]

Volume 57
No. 7

Wednesday,
26th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 1402]

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [*Thirteenth Allotted Day*] [c. 1413] :
Considered in Committee
Heads 23-24, 26-30 and 31

PEOPLE'S BANK RESOLUTION [c. 1633]

FINANCE REGULATIONS [c. 1634]

INLAND REVENUE ORDER [c. 1634]

INCOME TAX ORDER [c. 1635]

PERSONAL TAX ORDER [c. 1637]

FINANCE ORDER [c. 1639]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 අගෝස්තු 26 වන බදාදා

පූ. භා. 10ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු හියු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලත් සන්දේශය

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

අග්‍රාණ්ඩුකාර උතුමාණන් වහන්සේගෙන් ලැබී තිබෙන සන්දේශයක් මම දැන් කියවනවා:

රජ මැදුර,
මහ නුවර,
ශ්‍රී ලංකාව.

" අග්‍රාණ්ඩුකාර
කාර්‍යාලය
කොළඹ:

අංක. සී. 21/1964

1964 අගෝස්තු 24.

මහත්මයාණනි,

1946යේ ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජාඥාවේ 36 (2) වැනි වගන්තිය ප්‍රකාර, පහත සඳහන් ආකාරයට නම් කරන ලද ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් වලට මහ රැජිණින් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමයෙන් මම අද දින අනුඥාව දුන් බව ගෞරව පූර්වකව දන්වමි.

'An Act to amend the Control of Prices Act.'

'An Act to amend the Ceylon (Parliamentary Elections) Order in Council, 1946, and to enable statutory reprints of that Order in Council to be published and authenticated under the Statutory Reprints Ordinance.'

'An Act to amend the Paddy Lands Act, No. 1 of 1958.'

මේ වගට,
ඔබගේ කීකරු සේවක,
අ. කෙළේ. ඩබ්ලිව්. ගොපල්ලව,
අග්‍රාණ්ඩුකාර.

නියෝජිත මන්ත්‍රණ සභාවේ ගරු කථානායක තුමා."

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

පී. ඩබ්ලිව්. එම්. බී. දිසානායක මහතා: කුඹුරු අඳ අයිතිය

திரு. பீ. டபிள்யு. எம். பி. திஸநாயக்க: நெற்காணிப் பயிர்ச் செய்கை உரிமை

MR. P. W. M. B. DISSANAYAKE: PADDY LAND TENANCY RIGHTS

1. **පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.** (මිහින්තලේ)
(திரு. பீ. எம். கே. தென்னகூன்—மிஹிந்தலை)
(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ නුවරවැව ගොඩ හොරව්ව ගොවි කාරක මණ්ඩලයට අයත් පුලියන්කුලමේ දොස්තරගේන නමැති කුඹුරේ අඳ ගොවියාවන පී. ඩබ්ලිව්. එම්. බී. දිසානායක මහතා, එම කුඹුරේ බදුකරු වන වී. පොන්නයියා මහතා විසින් නෙරපා දමා ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) 1960 සිට මෙම කුඹුරේ අඳ ගොවියා වන දිසානායක මහතාගේ අඳ අයිතිය ඉහත සඳහන් ගොවි කාරක මණ්ඩලය පවා පිළිගෙන ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) මේ තත්ත්වය යටතේ මෙම නෙරපීම නීති විරෝධි බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) දිසානායක මහතාගේ අඳ අයිතිය නැවත ලබා දීමට එතුමා වහාම ක්‍රියා කරනවාද?

கமத்தொழில், உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அநுராதபுர மாவட்டத்தில் உள்ள நுவரவேவ கொடகொறவப் பயிர்ச் செய்கைக் குழுப்பகுதியைச் சேர்ந்த புளியங்குளமவில் உள்ள தொஸ்தரகேன எனப்படும் நெற்காணியில் வாரப்பயிர் செய்துவந்த திரு. பீ. டபிள்யு. எம். பி. திஸநாயக்க என்பவர் அந்நெற்காணியைப் பயிர்ச் செய்கைக்குக் கொடுத்த திரு. வி. பொன்னையா வால் வெளியேற்றப்பட்டாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் இந் நெற்காணியில் வாரப் பயிர்ச் செய்கையாளரா யிருந்துவரும் திரு. திஸநாயக்கவிற்குரிய வாரப் பயிர்ச் செய்கை உரிமைகளை மேற்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]

கூறப்பட்ட பயிர்ச் செய்கைக் குழுவும் அங்கீகரித்ததென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) இவற்றை நோக்குமிடத்து அவரை வெளியேற்றியமை சட்டவிரோதமானதென் பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) திரு. திஸநாயக்க வின் வாரப் பயிர்ச் செய்கை உரிமைகளை மீண்டும் வழங்குவதற்கு அவர் உடனடியாய் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Agriculture, Food and Fisheries: (*a*) Is he aware that Mr. P. W. M. B. Dissanayake, the tenant-cultivator of the paddy land known as Dostarahena in Puliyankulama in the Nuwarawewa Goda Horowwa cultivation committee area in the Anuradhapura District has been evicted by the lessee of the said paddy land, Mr. V. Ponniyah? (*b*) Is he aware that even the said cultivation committee has recognized the tenant rights of Mr. Dissanayake who had been a tenant-cultivator of this paddy land since 1960? (*c*) Under these circumstances, is he aware that this eviction is illegal? (*d*) Will he take immediate action to restore Mr. Dissanayake's tenant rights?

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති—කෘෂිකර්ම ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට)

(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிறிவர்தன—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்—கமத்தொழில், உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing—On behalf of the Minister of Agriculture, Food and Fisheries)

(අ) පී. ඩබ්ලිව්. එම්. බී. දිසානායක මහතා, පුලියන්කුලමේ පිහිටා තිබෙන "දොස්තර හේන" නමැති කුඹුරෙන් එම කුඹුරේ බදු අයිතිකරු වන වී. පොන්නයියා මහතා විසින් නෙරපා ඇති බව දන්වා 1964.8.17 වෙනි දින අනුරාධපුර සහකාර ගොවිජන සේවා කොමසාරිස්ට පැමිණිලි කර ඇත. මෙම පැමිණිල්ල ලැබී දින කීප යකට වඩා ගත වී නැති හෙයින් එය තවම විභාග කර නැත. විභාගයක් ළඟදීම පවත් වන්නට බලාපොරොත්තු වෙයි. (ආ) ගොවිජන සේවා උප කොමසාරිස් තැන විසින් පැවැත්වීමට නියමිත විභාගයේ දී නුවරවැවගොඩ, හොරොව්ව ගොවි මණ්ඩල යෙන් මේ ගැන විමසනවා ඇත. (ඉ) සහ (ඊ) දිසානායක මහතා ඉහත සඳහන් කුඹු රෙන් පහ කර ඇත්තේ නිර්ව්‍යාජ අන්දම ටද යන වගත්, ඔහුට එම කුඹුරේ අඳ අයිති වාසිකම් ලැබිය යුතුද යන වගත් නිරාකර ණය කිරීමට අනුරාධපුර ගොවිජන සේවා සහකාර කොමසාරිස් විසින් විභාගයක් ළඟදී පවත්වනවා ඇත.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பீ. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

මේ විභාගය ප්‍රමාද වන්නට වන්නට ඒ දුප්පත් ගොවිරාළට මේ මාස් මෝසමේදී කුඹුර වැඩ කර ගන්නට බැරි විය හැකියි. එයින් වන්නේ ඒ දුප්පත් ගොවිරාළගේ දරු පවුල අනාථ වන එකයි. ඒ නිසා මාස් මෝසමේ ගොවිතැන් වැඩ පටන් ගන්නට පෙර මේ විභාගය පවත්වා බේරුමක් කරන වාද කියා මා දැන ගන්න කැමතියි.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ සම්බන්ධයෙන් වහාම ක්‍රියා කරන ලෙස දන්වනවා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

දෙවැනි ප්‍රශ්නය?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ගරු කථානායකතුමනි, දෙවැනි ප්‍රශ්න යට පිළිතුරු දීමට කල් වුවමනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව : පරීක්ෂණ කොමිසමක් පත්කිරීම

நகரசபை, இரத்தினபுரி : விசாரணை ஆணைக் குழு

U.C., RATNAPURA : COMMISSION OF INQUIRY

3. ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා. (රත්නපුරය)

(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர—இரத்தினபுரி)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Ratnapura)

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරියගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ, අල්ලස්, වංචා හා අක්‍රමිකතා පවත්නා බවට රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව සැක කළ හෙයින් එහි වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලෙස ඉල්ලමින් ඔවුන් යෝජනාවක් ඒකමතිකව සම්මත කර ගත් බව එතුමිය දන්නවාද ? (ආ) මෙම පරීක්ෂණය තවමත් පවත්වා නැත්තේ මන්ද ? කුමන හේතූන් නිසාද ? (ඉ) පළාත් ආණ්ඩු සභාව හා වරිපනම් ගෙවන්නන් ඉල්ලා සිටි පරිදි මෙම පරීක්ෂණ කොමිසම පත් කිරීමට එතුමිය වහාම ක්‍රියා කරනවාද ?

உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினு : (அ) இரத்தினபுரி நகரசபையில் கைலஞ்சம், களவு, சீர்கேடான முறைகள் ஆதியன நிலவுகின்றதென ஐயுறுகின்றமையால், அதன் அலுவல்கள் பற்றி விசாரணையொன்று நடாத்தப்படவேண்டுமெனக் கோரி நகரசபை ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியதென்பதை அவர் அறிவாரா ? (ஆ) இவ்விசாரணை இதுவரை நடாத்தப்படாமலிருப்பதேன் ? எக்காரணத்திற்காக நடாத்தப்படாமலிருக்கின்றது ? (இ) இரத்தினபுரி வரியிறுப்பாளரினதும் இரத்தினபுரி நகரசபையினதும் விருப்பத்தின் பிரகாரம் இவ்விசாரணை ஆணைக்குழு நியமிக்கப்படுவதற்கு அவர் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுவாரா ?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs : (*a*) Is she aware that the U. C., Ratnapura, passed a resolution unanimously calling for a probe into its affairs as they suspected bribery, fraud and malpractices ? (*b*) Why has this inquiry not been held as yet and for what reason ? (*c*) Will she take immediate action to get this commission of inquiry appointed as desired by the U. C., and the ratepayers of Ratnapura ?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන (පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය වෙනුවට)

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன—உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena—on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

(අ) එසේය. එය ඒකමතිකද නැද්ද යනු සටහන්වලින් නොපෙනේ. මේ සම්බන්ධව වාර්තාවක් සපයන ලෙස ඉල්වා ඇත. (ආ) අල්ලස් ගැනීම පිළිබඳ විශේෂ අවසථා අල්ලස් කොමිසම වෙත ඉදිරිපත් කර සිටින ලෙස සභාවට දන්වන ලදී. (ඇ) අල්ලස් කොමිසමේ කාර්‍ය විෂය මාලාවට ඇතුළත් වන මෙම කාරණා සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පරීක්ෂණයක් පවත්වනු ලැබීම අනවශ්‍යය.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ අල්ලස්, වංචා හා අක්‍රමිකතා ඇති බවට සැක තිබෙන හෙයින් ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුයයි රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සභිකයන් විසින් ඒකච්ඡන්දයෙන් යෝජනාවක් සම්මත කර ගන්ට යෙදුණා. අබේරත්න මහත්මයා පමණක් යෝජනාවට පක්ෂව හෝ විපක්ෂව හෝ ඡන්දය දුන්නේ නැහැ. නමුත් පළාත් පාලන සේවයේ යෙදී සිටින අබේරත්න මහතාගේ භාර්යාවගේ නෑදෑයකු වන ලොකු නිලධාරියකු මේ පරීක්ෂණය පැවැත්වීමට ක්‍රියා කර නැති බව දැන ගන්නට තිබෙනවා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මේ කාරණය ගැන පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාට දැනුම් දෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

එස්. ඒ. එල්. බණ්ඩා මහතා : පොලිස් පරීක්ෂක උපාලි විජේරත්න මහතාට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ චෝදනා ගැන පරීක්ෂණයක්

திரு. எஸ். ஏ. எல். பண்டா : பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் திரு. உப்பாலி விஜயரத்தினு விற்கு எதிரான முறைப்பாடுபற்றி விசாரணை

MR. S. A. L. BANDA : INQUIRY INTO COMPLAINT AGAINST POLICE INSPECTOR UPALI WIJERATNE

4. **කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)**

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) උඩුගොඩ පොලිස් ස්ථානයේ සේවය කළ පොලිස් පරීක්‍ෂක උපාලි විජේරත්න මහතා තවත් පොලිස් කොස්තාපල්වරුන් කීප දෙනෙකු සමග 1957 සැප්තැම්බර් මස 7 වැනි දින අර නායක, හත්ගම්පොල, එස්. ඒ. එල්. බණ්ඩා මහතාගේ ගෙට ඇතුළු වී ඔහුගේ දෙඋරට ගසා, ඔහු බිම දමා තවත් කීප දෙනෙකු ඔහු අල්ලා ගෙන සිටියදී ඔහුගේ පපුවට නැග, අශිෂ්ට වචන පාවිච්චි කරමින් එක් කකුලකින් සිටගෙන 20 වරක් පමණ ඔහුගේ පපුවට පයින් ගැසූ බවට අභාවප්‍රාප්ත අගමැති එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ කාලයේ සිට කලින් කලට පැමිණිලි ගණනාවක් කර ඇති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් කිසිම පරීක්ෂණයක් පවත්වා නැත්තේ මන්ද? (ඉ) මෙම සිද්ධිය වූ අවධියේ දී බණ්ඩා මහතා අවුරුදු 28 ක් වයසැති ශක්තිමත් තරුණයෙක්ව සිටි නමුත් දැන් ඔහු අත පය අඩපනවී ඔත්පලවී සිටින බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) දාමරිකයින් ලෙස හැසිරෙන උපාලි විජේරත්න මහතා වැනි පොලිස් පරීක්ෂකයින්ට විරුද්ධව කරනු ලබන පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් එතුමා කුමන ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීමට අදහස් කරන්නේද? (උ) පොලිස් පරීක්ෂකවරුන්ට විරුද්ධව කරනු ලබන මෙවැනි පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණ නොපවත්වන විට උපාලි විජේරත්න මහතා වැනි පොලිස් පරීක්ෂකවරුන් පොලිස් ඇඳුමෙන් සැරසී දාමරිකයින් ලෙස හැසිරෙමින් මහජනයාට හිරිහැර කරන හෙයින් මෙම කාරණය සම්බන්ධයෙන් අපක්ෂපාත පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට එතුමා වහාම සලස්වනවාද?

பாதுகாப்பு, வெளி விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட வினா : (அ) உந்துகொட பொலிஸ் நிலையத்தில் கடமையாற்றிய பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் திரு. உப்பாலி விஜயரத்ன 1957, செப்ரெம்பர் 7 ஆம் தேதியன்று மற்றும் சில பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களுடன் அரநாயக்க, கத்கம் பொலவைச் சேர்ந்த திரு. எஸ். ஏ. எல். பண்டா என்பவரது வீட்டினுட் புகுந்து அவரது தோள்களில் தாக்கியும், அவரை நிலத்தில் வீழ்த்தி ஏனையோர் அவரைப் பிடித்திருக்க அவரது மார்பில் ஏறியும், நிந்தித்தும், ஒற்றைக்காலில் நின்று கொண்டு மறுகாலால் ஏறக்குறைய 20 முறைகள் அவரது நெஞ்சில் உதைத்தாரெனவும் காலஞ்சென்ற பிரதம அமைச்சர் திரு. எஸ். டபிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க அவர்களது காலம் முதல் மீண்டும் மீண்டும் முறைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டன வென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம் சம்பந்தமாய் இதுவரை விசாரணை யெதுவும் நடாத்தப்படாததேன்? (இ) இச் சம்பவம் நடைபெற்ற சமயத்தில் திரு. பண்டா, 28 வயதுடைய திடகாத்திரம் பொருந்திய இளமையுடைய ஒருவராயிருந்தாரென்பதையும் ஆனால் தற்பொழுது அவர் கைகளும், கால்களும் வலுவிழந்த நிலையில் நோயாளியாயுள்ளாரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) முரடர்களைப் போல் நடந்துகொள்ளும் திரு. உப்பாலி விஜயரத்ன போன்ற பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக் கெதிராய்ச் செய்யப்படும் குற்றச்சாட்டுக்கள் சம்பந்தமாய் அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உத்தேசித்துள்ளார்? (உ) பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவருக் கெதிராய்ச் செய்யப்படும் இத்தகைய குற்றச் சாட்டுக்கள்பற்றி விசாரணை செய்யப்படாத பட்சத்தில் திரு. உப்பாலி விஜயரத்ன போன்ற இன்ஸ்பெக்டர்கள் பொலிஸ் உடையணிந்து கொண்டு முரடர்களைப்போல் நடந்து பொது மக்களைத் துன்புறுத்துவார்களாகையால் இவ் விடயம் சம்பந்தமாய் நடுநிலை விசாரணை யொன்று நடாத்துவதற்கு அவர் உடனடியாய் வகை செய்வாரா?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs : (*a*) Is he aware

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

that complaints have been made repeatedly from the time of the late Prime Minister, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, to the effect that Mr. Upali Wijeratne, Inspector of Police, who was attached to the Undugoda Police Station enter the house of Mr. S. A. L. Banda of Hathgampola, Aranayake, on 7th September, 1957, with a few other police constables and hit him on the shoulders, put him on the ground and got on to his chest while a few others were holding him, abused him and kicked his chest about 20 times, resting himself on one leg? (*b*) Why has no inquiry been held so far into this matter? (*c*) Is he aware that Mr. Banda was a strong young man of 28 years at the time of this incident but is now an invalid with the use of his hands and legs impaired? (*d*) What action does he propose to take into the complaints made against Police Inspectors like Mr. Upali Wijeratne who behave like thugs? (*e*) When complaints of this nature against an inspector of police are not inquired into, Inspectors like Mr. Upali Wijeratne donning police uniforms behave like thugs and harass the public: therefore, will he cause immediately an impartial inquiry to be held into this matter?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක (කෘෂිකර්ම ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කට යුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—Minister of Agriculture, Food and Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

(*a*) The inspector who was in charge of Undugoda police station during this period is Mr. N. B. H. Wijeratne and not Upali Wijeratne. The records in the office of A. S. P. Kegalla do not reflect of such a complaint having been made. Besides this, all files relating to complaints against police and the information books where such complaints are entered up to 1959 have been destroyed in terms of the departmental orders. Further no representations have been made by Mr. S. A. L. Banda up to date that the police failed to inquire into his complaint said to have been made in 1957. Attempts were made to trace Mr. Banda and it is reported that he has left to Polonnaruwa in search of employment and his address there is not known. In view of this it was not possible to question him in regard to the alleged assault on him. (*b*) This does not arise in view of (*a*) above. (*c*) This appears to be incorrect. According to the inquiries made it is reported that Mr. Banda is not an invalid and he is able to use his hands and legs and had gone to Polonnaruwa to seek employment as this is the harvesting season there (*d*) This does not arise in this case, but in all complaints of excesses by police prompt action is taken. (*e*) This does not arise as stated in (*d*) but action is always taken when complaints of this nature against any member of the Police Service are made by the public.

The information books, I should like to inform the hon. Member for Welimada, are destroyed after the expiry of five years in accordance with Departmental Order No. B. 8.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

පොලිස් නිලධාරියෙක් වරදක් කළාම පොලිසියේ උසස් නිලධාරීන් ඔහුව ආරක්ෂා කිරීමේ පිළිවෙළයි මේ උත්තර යෙන් පෙනෙන්නේ. මම හොඳට දන්නව මේ තැනැත්තා ඔත්පල වී සිටින බව.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

අසනීපෙන්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අසනීපෙන් නොවෙයි, බණ්ඩා මහතා ඔත්පල වී සිටිනව. පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාට වුවමනා නම් දවස් 10 ක් ඇතුළත

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]
මේ තැනැත්තා මුණගස්වන්නම්, කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න. එතකොට පොලිස් සේවය ගැන පැමිණිල්ලක් කළාම ඒවා ගැන සොයා බලා නොවෙයි අපට උත්තර දෙන්නෙ. සොයා බලනවාය කීවාට සොයා බලන්නෙ නැහැ. මේකෙ තියෙන්නෙ ඔක්කොම නිලධාරීන් රැකෙන ක්‍රමයක්.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

We have tried to locate him, and as far as we can find out, he is in Polonnaruwa. But if the hon. Member for Welimada knows where he is, we would be most grateful if he could bring him, and I shall certainly go into the matter personally.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)
5 වන ප්‍රශ්නය.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය වෙනුවට)

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன—உள்ளூராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena —on behalf of the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීමට කල් ඉල්ලා තිබෙනව.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ඊට මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනව. මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර රත්නපුරෙන් එවා තිබෙනව. මෙහෙ නිලධාරීන් ඒවා වහනව.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)
(Dr. W. Dahanayake—Galle)
කව්ද ?

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)
මහතන්තිල.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)
මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා සති 3 ක් කල් ඉල්ලා තිබෙනව.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)
මම ඔබතුමාට දොස් කියනව නොවෙයි. රත්නපුරෙන් එවා තිබෙන පිළිතුර මෙහෙ නිලධාරීන් වහල. ඒ නිසා මා කරන මේ චෝදනාව ගැන පරීක්ෂා කරනවාද කියා දැනගන්නට සතුටුයි.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)
ඒ චෝදනාව ගැන පරීක්ෂා කරන්නය කියා මා ඇමතිතුමාට දන්වන්නම්.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)
6 වන ප්‍රශ්නය.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)
ඒ ප්‍රශ්නයටත් කල් ඉල්ලා තිබෙනව.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)
මේ ගැන ඔබතුමාට කරන්න දෙයක් නැහැ. දැන් මේ 5 වැනි ප්‍රශ්නය පැන නැගී තිබෙන්නෙ අබේරත්න නෝනා මහත්මිය උප ඇමතිතුමිය අතටම දුන් ලියමනක් උඩ. ඉතින් ඒකටත් කල් ඉල්ලා තිබෙනව. මේවා ඔප්පු වී තිබෙන කරුණු.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)
කවද ද ප්‍රශ්නය ඇසුවෙ ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கர)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ප්‍රශ්නය අහල හුඟක් කල්. සුමාන ගණනක් ගියාට පසුවනෙ න්‍යාය පත්‍රයට වැටෙන්නෙ.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මේ සම්බන්ධව සොයා බලන්නය කියා ගරු ඇමතිතුමාට දන්වන්නම්.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත 1964-65

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී—

[ප්‍රගතිය අගෝස්තු 25]

කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

23 වන ශීර්ෂය.—ආගමන, විගමන සහ ඉන්දියානු සහ පකිස්තානු පදිංචිකරුවන් ලියා පදිංචි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 15,50,825

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප් රු. 10,11,424

தலைப்பு 23.—குடிவரவு குடியகல்வுத் திணைக்களமும் இந்திய பாக்கிஸ்தான் வாசிகள் பதிவு செய்தலும்

வாக்குப் பணம் இல. 1.—பணியாளர் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 15,50,825

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங்களும், ரூ. 10,11,424

HEAD 23.—DEPARTMENT OF IMMIGRATION, EMIGRATION OF INDIAN AND PAKISTANI RESIDENTS

Vote No. 1.—Personal Emoluments and other Allowances of Staff, Rs. 1,550,825

Sub-Head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 1,011,429

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය—අගෝස්තු 25.

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item "Controller of Immigration and Emigration and Commissioner for Registration of Indian and Pakistani Residents."

(එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.)

ප්‍රශ්නය යළිත් සභාගිමුඛ කරන ලදී.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)
(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

There are two or three small matters I want to raise with the hon. Parliamentary Secretary, and I think this is the appropriate department under which I should do so.

I think when the Visa Tax was first introduced the hon. Parliamentary Secretary, when he was Minister of Finance, had given the reason that those foreigners who were profitably employed in this country should be asked to pay a certain tax every year because of the fact that they were profitably employed in this country.

There are two classes of people who do not fall into this category of foreigners who are profitably employed in this country, and they are also being called upon to pay this tax. One category of persons are those citizens of Ceylon who, when they were in Malaya for the purpose of employment in Malaya, had to give up their Ceylon citizenship in Malaya and when they had retired they had come back to Ceylon. Of course they had to remain for one year to make the necessary application and so on to regain Ceylon citizenship which they are entitled to do under the Citizenship Act. These persons are also called upon to pay this Visa Tax of Rs. 400. I think it is unfair that a citizen of this country, who, probably because of purposes of employment in a foreign country had to give up Ceylon citizenship when he has come here to regain that citizenship should be called upon to pay this tax I am aware of two cases of that nature where they have been called upon to pay the tax.

The other category of persons are those ladies who are married to Ceylon citizens. When they have come to Ceylon and remain in Ceylon for one year before they are entitled to apply for Ceylon citizenship, they also have been called upon

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

to pay this tax. I think this is placing a premium on the pattern of love in this country. If a Ceylon citizen goes abroad and a takes fancy to a foreign lady, marries her and comes back, I think it is rather penal to expect her also to pay this tax. I do not think the hon. Parliamentary Secretary will argue that in this case he is paying for his labours of love.

With regard to these two categories of persons I would ask the hon. Parliamentary Secretary to consider waiving the Visa Tax.

The other matter that I wish to raise with the hon. Parliamentary Secretary is this. What is the policy the Government adopts in giving visas to those persons who wish to come to Ceylon and whether there is uniformity in the matter of the grant of visas. I think the hon. Member for Kankesanturai (Mr. Chelvanayakam) had raised the question of three people who wanted to come to Ceylon to participate in what he called the cultural sessions of their annual convention. The hon. Parliamentary Secretary took the view that these people were members of the D. M. K. in South India, that they were politicians and they should not be allowed to come into this country. But I see that certain Russian individuals—I am not blaming that they have been allowed to come in—who were trade unionists had been allowed to participate in the annual sessions of the Ceylon Democratic Congress. I do not know whether they were treated as trade unionists and as trade unionists they were not politicians, or whether the hon. Parliamentary Secretary could say that there could be anybody of responsible persons who cannot be termed as politicians. It is in that matter that I would like to ask the hon. Parliamentary Secretary whether there is uniformity in the matter of the issue of visas.

I am aware of the case of Mr. Shockalingam Chettiar, a certain Indian for whom arrangements had been made to come to Ceylon to deliver a series of purely religious lectures. I met the Commissioner of Immigration and Emigration, Mr. W. T. Jayasinghe, who after going through the facts with me was satisfied that this gentleman was coming to Ceylon purely for religious purposes. I am aware, at least he told me, that he had communicated to our Visa Officer in Madras, that he was satisfied that this gentleman was coming here purely for religious purposes. But the Visa Officer in Madras had peremptorily turned down this request for a visa although Mr. Jayasinghe to my knowledge had written to him that Mr. Shockalingam Chettiar be allowed to come to Ceylon.

පූ. භා. 10.15

I think these are two matters that the hon. Parliamentary Secretary should consider. There are people in South India who are purely religious leaders, who are not politicians in any sense, and people in Ceylon have been in the habit of getting down these people over the years to deliver a series of lectures. I might tell the hon. Parliamentary Secretary that in this case the exchange regulations of both countries had been satisfied. This gentleman had a bank draft on the Bank of Ceylon for a sum of Rs. 250, which I think is the amount both the Indian and our Governments require for the purpose of exchange and Mr. Jayasinghe was satisfied. I gave him the notice which announced the meeting at which this gentleman was to deliver a series of lectures at a temple for ten days in the course of a festival. I gave him a list of the subjects on which he was going to speak. He was satisfied that this gentleman was coming purely for a religious purpose. This is the matter I want to raise.

The question of citizenship has been raised on the Floor of this House. I only want to say this. Whatever may be the rights and wrongs in the past, I think everyone will

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

agree that it is only by negotiation with the Indian Government that a settlement of this problem can be reached. Whether our Government has been *bona fide* in the past in the granting of citizenship, whether strictures have been passed by our Supreme Court from time to time on applications for citizenship being rejected on the flimsiest of grounds, whatever the reasons might have been, the position remains that it is only by negotiation with the Indian Government that a settlement can be reached.

I think, the Hon. Prime Minister in the statement that she made in the Senate took a definite stand, namely, that those who had not qualified for citizenship are all Indian nationals and that they should be taken back by India. If that is the firm stand which our Government had already taken, I would like to know from the hon. Parliamentary Secretary in what way can negotiations take place under those circumstances. It is only if we grant that some of those people here whose application for citizenship has been rejected and who can still become entitled to citizenship of this country—it is only on that basis—that one can negotiate with India as to what numbers they should take back and what numbers we can absorb.

I believe, the hon. Leader of the Opposition, when he was speaking on this matter in 1961 or 1962, had also accepted the position that if the Indian Government was not prepared to take the entire lot we would have to negotiate with them as to what number they are prepared to take and what number we are to absorb. I believe that was the position the hon. Leader of the Opposition took in 1962. I think that is the basis on which any negotiations can take place.

I do not wish to say anything on what the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) said that these people had filed affidavits saying they were Indian nationals. What else could they have done? Under the Citizenship Act you made them all non-citizens of this country. Then you brought in the Registration of Indian and Pakistani Residents Act by which you defined an Indian or a Pakistani as a person who emigrated from British India or the Indian States into this country and said that the Act applied only to those people. If they had to become citizens of this country, they had to say they were Indian nationals. To hold that against them now and to say, "Well you have already said you are Indian nationals and, therefore, you have no right now to say that you have any claims to be Ceylon citizens", is I think begging the question and not answering it.

The hon. Member for Dambadeniya has made very many speeches on this question. I only wish to remind him of one matter. There was a time when he was shouting that every Indian should be shot or some words to that effect. I also remember that after he paid a visit to India, where I am told that the red carpet was unfolded for him, for quite some time he remained silent on the question of shooting Indians. I do not know whether his loud talk now requires another visit to India: I do not know. I am only saying that this was what the hon. Member for Dambadeniya had done some time in the past.

I hope and I earnestly desire that the Hon. Prime Minister, when she goes to India in October, would be able to arrive at some settlement. We have lost many opportunities when Pundit Jawaharlal Nehru lived. I hope at least now when the Hon. Prime Minister goes in October that some happy solution to this problem would be found.

වී. ධර්මලිංගම් මයා. (උඩුවිල්)
(திரு. வீ. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)
(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

I rise to a point of Order. It was agreed by the leaders of parties last Tuesday or Monday, I think, to dispose of the Votes of the External Affairs Ministry by yesterday and that the Votes of the Ministry of Finance should be taken up today.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය)
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க—தம்பதெனிய)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

Does the hon. Member want to shut my speech out ?—(*Interruption*)

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

They agreed to take up the Votes of the Ministry of Justice before the Votes of the Ministry of Finance.

ධර්මලින්ගම් මයා.
(திரு. தர்மலிங்கம்)
(Mr. Dharmalingam)

It was agreed that the Votes of the Ministry of Finance should be taken up today.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

Why did you not raise this in the morning when the hon. Member was speaking ? When I want to reply to the hon. Member this question is raised.

ධර්මලින්ගම් මයා.
(திரு. தர்மலிங்கம்)
(Mr. Dharmalingam)

I was not here. We must abide by the agreement.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(திரு. ஆர். ஜீ. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

Then wait till I finish.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය ගැන මාත් වචන ස්වල්පයක් මේ අවස්ථාවේ කථා කළ යුතුයි. ගරු අගමැතිනිය නුදුරු අනාගතයේ ඉන්දියාවට යනව මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා පවත්වන්න. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් යම් යම් පැටලිලි සහිත මත තිබෙනවා නම් ඒවා මේ ගරු සභාව තුළදී ඉදිරිපත් කර සාකච්ඡා කළ යුතුයි. අගමැතිනිය වෙත අපේ අදහස් ඉදිරිපත් නොකරනවා නම් ඒක එතුමියට කරන අගෞරවයක් සහ අයුක්තියක් ලෙස සලකන්න පුළුවන් නිසා ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ කාරණය පැහැදිලි ලෙස සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ.

ඊයේ කථා කළ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කියා සිටියා මේක මහා අපරාධයක්ය යනුවෙන්. ජාතියක් නැතැයි යන ප්‍රශ්නය මතු වුණේ අපේ වරද නිසාය කියලත් එතුමා කියා සිටියා. අපි ඒ උදවියගෙ ජාතිය නැති කළාය කියන එකයි කොටින්ම එතුමා කියා සිටියෙ. ලාංකිකයන් වීමට වුවමනා කරන සියලුම අයිතිවාසිකම් තියෙද්දී, ලාංකිකයන් කරන්න සියලුම යුතුකම් තියෙද්දී අපි කියා පානවලු ඒ උදවියට එය දෙන්න බැහැ කියල. ඒ උදවිය ජාතියක් නැති අය හැටියට අපි සලසනවය කියලා ඊයේ එතුමා මේ ගරු සභාවෙදි ප්‍රකාශ කළා. ඒ අදහස අනුමත කරන්නට ෆේඩරල් පක්ෂයෙනුත් ගරු මන්ත්‍රීවරු හුඟ දෙනෙක් හිටියා. ඊයේත් මා මතක් කරගෙන ආවා වගේම මට කියන්න තියෙන්නේ ඔය ජාතියක් නැතෙයි කියන වර්ගයක්, මේ රටේ ඇති වුණේ 1954 ට පස්සේ බවයි. 1954 ට පස්සෙ තමයි ඔය ජාතියක් නැතෙයි කියන ප්‍රශ්නය මතු වුණේ. ඊට ඉස්සර වෙලා මේ මිනිස්සුන්ට ජාතියක් තිබුණා. ජාතියක් නැතෙයි කියන වර්ගයක් මේ ලෝකේ කොහේවත් නැහැ. ඕනෑම දරුවකුට මවක් ඉන්නවා වගේම හැම මිනිහෙකුටම ජාතියක් තියෙනව. දරුවගෙ සම්බන්ධකම් මතුවට දරුවගෙ කැමැත්ත අනුව හෝ මවගෙ කැමැත්ත අනුව හෝ කැඩෙන්න පුළුවනි. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, මවක් නැතිව දරුවෙකු ඇති වෙන්න බැහැ. ඒක වෙන්න විධියක් නැහැ. අන්න ඒ විධියට ජාතියක් නැති මිනිහෙකු මේ ලෝකයට බිහිවෙන්න ක්‍රමයක් නැහැ. යම් කෙනෙක් මේ ලෝකයට උපන්නා නම්, ඒ තැනැත්තා උපන්නේ ජාතියක් ඇතුවයි. ඔය ඉන්දියානුවන්ටත් මේ රටට එනකොට ජාතියක් තිබුණා. 1954 වන තුරු ඔවුන්ට ජාතියක් තිබුණා. ජාතියක් නැති වුණේ දේසායි තුමාගේ ප්‍රකාශය අනුවයි. එතකොට කවුද මේ උදවියගෙ ජාතිය නැති කළේ ? කෝපි කාලයේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඉඳලා මෑත කාලය වන තුරු මෙපමණ කාලයක් මේ උදවියට ජාතියක් තිබුණා නම් ඒ මොකක්ද? ඒ තිබුණු එක තමයි ඉන්දියානු ජාතිය; ඉන්දියානු පුරවැසි භාවය. අන්න ඒ කාරණය හිතේ තියා ගන්න ඕනෑ. ඒ කාලයේ ඒ කාරණය පිළිගෙන තිබුණා. එය ඒ කාලයේ පිළිගෙන තිබුණු නිසා තමයි තානාපතිවරුන් පමණක් නොව ඉන්දියානු ආණ්ඩුවේ ඒජන්තවරුන් පවා පත් කරනු ලැබුවෙ. තමන්ගෙ රටවැසියන් බලා ගැනීමටයි ඒ විධියට පත් කළේ. නිදහස ලැබෙන තුරු ඒ උදවියගෙ ඒජන්ත කෙනෙක් මේ රටේ හිටියා. තමන්ගෙ පුරවැසියන් බලා ගන්නයි හිටියෙ. ඒ අය වෙනුවෙන් සුදුසු පරිදි කටයුතු කරන්නයි ඒ තැනැත්තා මෙහි හිටියෙ. ඔහුට ඒ අය ඔය යුතුකම සියල්ලක්ම පැවරුවා. ඉන්දියානු ජාතිකයින්ව රැක බලා ගන්නයි ඉන්දියානු ආණ්ඩුවෙ ඒජන්ත කෙනෙක් මේ රටේ හිටියෙ. 1954 දී ඒ උදවියට ජාතියක් නැතෙයි කිව්වා. අපි භාර ගත්තෙ නැත් නම් ඉන්දියාව බාර ගන්නෙත් නැතෙයි කියන ප්‍රකාශය කළේ ඉන්දියාවයි.ඒ නිසා ජාතියක් නැතෙයි කියන තර්කය, අදහස, මතය අපෙන් ඇති වුණු දෙයක් නොවෙයි. ඉන්දියාව කළ ප්‍රකාශයක් අනුවයි, ඇති වුණේ. කෝපි කාලයේ සිට 1954 වන තුරු තිබුණු තත්ත්වය එක ප්‍රකාශයකින් නැති වුණා. ඒ නිසා ජාතියක් නැති කළේ අපි නොවෙයි ඉන්දියානු ආණ්ඩුවයි කියා මතක් කරන්න ඕනෑ.

හොඳයි, ඒ ආණ්ඩුව කෙසේ කළත් පුරවැසියන් මොන විධියටද කල්පනා කළේ? අපේ ආණ්ඩුව විශේෂ සහනයක් වශයෙන් ඉන්දියාව සමග කථා කරගෙන ඉන්දියානු-පකිස්තානි පුරවැසි පණත සම්මත කළා. ඉන්දියානු-පකිස්තානි පණතෙන් විශේෂ වරප්‍රසාදයක් දුන්නා මේ රට තමන්ගේ මව් රට වශයෙන් සලකන දශ ලක්ෂයෙන් සුළු පිරිසකට ලාංකික පුරවැසිකම පවරන්න කැමති වීමෙන්. හැබැයි කොන්දේසි කීපයක් තිබුණා. තමන්ගේ මව් රට වශයෙන් ලංකාව සලකන්න ඕනෑය කියන එක එයින් වැදගත් එකයි. ඒ ගැන පරීක්ෂණයකුත් පවත්වා ඊට පස්සෙ පුරවැසිකම් ලබා ගැනීමට ඉදිරිපත් වන ඉල්ලුම්කරුවන්ගෙ ගතිගුණ, හැසිරීම ආදිය අනුව මැනල බලල මේ රට තමන්ගෙ මව් රට හැටියට සලකන බවට පොරොන්දුවට අත්සන් කරව ගත්තා. ඉන්දියානු පුරවැසියන්ට මේ විශේෂ වරප්‍රසාද දෙන්න අප ලෑස්ති වුණේ ඉන්දියාවේ පුරවැසියන් හැටියට තෝරා ගෙන ඉතිරි වන සියලුම ඉන්දියානුවන් ලංකාවේ පුරවැසියන් හැටියට භාර ගන්නවාය යන අදහස පිටයි. අපි එසේ භාර ගන්නේ නැත කියා කිව්වා නම් මේ දශ ලක්ෂයෙන් තෝරා ගෙන ඉතිරි වන අයට අපේ පුරවැසිකම් දෙන්න වුවමනාවක් නැහැ. අපි සාකච්ඡා කර ගිවිසුම ඇති කර ගත්තේ, "හොඳයි, මේ ප්‍රශ්නය බේරන්න අපි ලෑස්තියි, එක්තරා කොටසක් අපි භාර ගන්නව, ඉතිරි වන කොටස නුඹලා භාර ගනිල්ලා" යන අදහස උඩයි. ඉන්දියානු—පකිස්තානු පණත සම්මත වුණේ ඒ අදහස් උඩයි. එක්තරා කොටසක් අපි භාර ගන්නම්, ඉතිරි වන කොටස නුඹලා භාර ගන්න වුවමනාය යන අදහස උඩ පණත සම්මත කර වැඩ පටන් ගත්තා. දැන් ඔය දශ ලක්ෂයෙන් ජාතියක් නැතැයි කියන සියලු දෙනාම පුරවැසිකම් සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර එවනව. ඒ ඉල්ලුම් පත්‍රවලින් කියන්නෙ මොකක්ද? මුලදී මම ඉන්දියානු පුරවැසියෙක්, මා ඉන්දියානු පුරවැසියකු වුණාට ලංකාවේ පුරවැසිකම පතනව, මට ලංකාවේ පුරවැසිකම දුන් දිනයේ සිට මෙපමණ කලක් මට තිබුණු ඉන්දියානු පුරවැසිකම මා අත් හරිනව, යන්න දිවුරුම් පත්‍රයක බොහොම ගාම්භීර අන්දමින් ලියා අත්සන් කරලයි ඒ ඉල්ලුම් පත්‍ර එවන්නෙ. සාමාන්‍ය ඉල්ලුම් කාරයකු වශයෙන් නොවෙයි ඉල්ලන්නෙ. මේ අය පුරවැසිකම් ඉල්ලන එම ඉල්ලුම් පත්‍රයෙ කියා තිබෙන්නෙ ඒ විධියටයි.

මේ ජාතියක් නැතැයි කියන පිරිස සියලුදෙනාම වාගේ තමන් ඉන්දියානු පුරවැසියන් යයි දිවුරුම් පෙත්සමකින් කියා තිබෙනවා. ඔය දස ලක්ෂයම ඒ විදියට සාමදාන විනිශ්චයකාරයකු ඉදිරිපිට අත්සන් කරන ලද දිවුරුම් පෙත්සමකින් කියා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඉන්දියා ආණ්ඩුව මොනවා කිව්වත් බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) කිසිම යුතුකමක් නැහැ, මේ අය අපේ පුරවැසියන් හැටියට සලකන්න

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

යයි කීමට. ඉන්දියා ආණ්ඩුව මොනව කිව්වත්, මෙහි සිටින අය කියනවා, ඔවුන් සියලු දෙනාම ඉන්දියානු පුරවැසියන් බව. ඒ නිසා ඔවුන් අපේ වැසියන් නො වන බව අපේ ආණ්ඩුවට කෙලින් ඔප්පු කරන්න පුළුවනි. ඉන් එකම ඉල්ලුම්කරු වකුටවත් පරම්පරා දෙකක උරුමයක් පෙන්වන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

තමන් සඳහා ඉන්දියාවේ ගෙවල් සෑදීමටත්, ඉඩකඩම් ගැනීමටත්, තම දරුවන්ට අධ්‍යාපනය දීමටත් ඉන්දියාවට මුදල් යවමින් සිටි ඉන්දියානු පුරවැසියන් දස ලක්ෂයෙන් එක්තරා කොටසක්—මේ රට මව් රට වශයෙන් සලකන්නටත් ඉන්දියාවට මුදල් යැවීම නතර කිරීමටත් පොරොන්දු වූ කොටසක්—අපේ රටේ පුරවැසියන් වශයෙන් අපි බාරගත්තා. ඉතිරි කොටස—තවමත් ඉන්දියාවට මුදල් යවන, එහි ඉඩකඩම් ගන්න, ඉන්දියාවේ ගෙවල් සාදන, ඉන්දියාව මාතෘ භූමිය වශයෙන් සලකන පිරිස—අපේ පුරවැසියන් වශයෙන් අපට සැලකීමට පුළුවන්ද? ලංකා පුරවැසිකම ඉල්ලූ අයගෙන් එක් ලක්ෂ තිස් පන් දහසක් අපේ පුරවැසියන් වශයෙන් අපි පිළිගෙන තිබෙනවා. ඉතිරි කොටස ඉන්දියානු පුරවැසියන් බව ඔප්පු කිරීමට අපට සාක්ෂි තිබෙනවා. ඒ නිසා අප කරන්නේ අයුතු වැඩක් නොවන බව බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා හිතේ තබා ගන්න ඕන. මේ ඉන්දියානුවන්ට අපේ රටේ රක්ෂා දෙන්නටත්, කෑම බීම් දෙන්නටත්, වෙනත් සමාජ සේවාවන් සැපයීමටත් ඉන්දියා ආණ්ඩුව අපට බාර කරතත් ඊට විරුද්ධව අපි සටන් කළ යුතුයි.

පූ. භා. 10.30

බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා අහනවා, වතුවල රක්ෂා අපේ මිනිසුන්ට දෙන විට, ඒ ඉන්දියානුවන් කොහි යන්නද කියා? ඔය විදියේ අදහස් දැනට සිටින ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් වැල්ලවත්ත-ගල්කිස්ස ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) දැරූ බව අපි දන්නවා. ඒ උදවිය රැකිරක්ෂා වලින් තල්ලු කළොත් ඔවුන් යන්නේ කොහිද කියාහි. ඒ මන්ත්‍රීවරු අහන්නේ. හොඳයි, අපේ මිනිස්සු යන්නේ කොහිද කියා කල්පනා කර බලමු. අපේ මිනිසුන්ට දැන් රක්ෂාවක් කරගන්න ඇත්තේ නැහැ. ඒ නිසා ඔවුන්ට පාරට බහින් නයි වෙලා තිබෙන්නෙ. වතුවල රක්ෂා අපේ මිනිසුන්ට දෙන විට ඉන්දියානු දෙමළ මිනිසුන්ට පාරට බහින්න වෙන වාලු. එය යුතුකමක්ද කියා අහනවා. එහෙනම් ලංකා වැසියන්ට රක්ෂා නැති විට, ඔවුන්ද පාරට බැසිය යුත්තේ? අපේ මිනිස්සු පාරට බැස්සාට මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කිසිම කැක්කුමක් ඇත්තේ නැහැ. මේක මනුෂ්‍ය යුතුකමක්ද? අපි යුතුකම් ඉටු කරන්නෙ කාටද? අපේ ආණ්ඩුව හදන්නෙ කව්ද? තේ වත්තෙ ඉන්න දෙමළුද? පාරේ දුක් විඳින සිංහලයොද? අද රක්ෂා ප්‍රශ්නය බොහොම උග්‍ර වෙලා තියෙනව. රට වැසියන්ට රක්ෂාව නැතිව තිබෙන යුගයකදී දෙමළුන්ගේ රක්ෂා පමණක් තහවුරු කිරීම යුතුකමක්ද? පියාගේ රක්ෂාවම පුතාටත් හිමි කර දීම යුතුද? රක්ෂා ප්‍රමාණය සීමා සහිත නම්, එක පිරිසකට රක්ෂා ලැබෙන විට තව පිරිසක් තල්ලු වෙනවා නම් රක්ෂා දිය යුත්තේ අපේ වැසියන්ට නොවේද? තල්ලු වන උදවිය විදේශිකයන් නම්, ඊට වඩා ලොකු පාපයක් නොවේද අප කරන්නේ, දෙමළුන්ට රක්ෂා දී අපේ උදවිය පාරට තල්ලු කිරීමෙන්? මේ රටේ රක්ෂා සීමා සහිත නම් ඒවා දිය යුත්තේ අපේ උදවියටයි, පිට අයට නොවෙයි.

සමාජ සේවා නැති කිරීම භයානක දෙයක් හැටියට බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා පෙන්නුම් කළා. ඒ උදවියට පාසල් කෝ. ආරෝග්‍යශාලා කෝ, ඒ උදවියට දක්වන විශේෂ සැලකිලි කපන්න යනවාය කියා රාවියක් තිබෙනවය, එසේ කිරීම බොහොම අයුතු නේද කියා ඒ අය අහනව. මේ ඉන්දියානුවන්ට ඔවුන්ගේ රටේ පාසල් තිබෙනවද, ආරෝග්‍යශාලා තිබෙනවද, රක්ෂා තිබෙනවද? අඩු මිලට හාල් දෙනවද? බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා මේ කථාව කළ යුත්තෙ මෙහෙ නොවෙයි, ඉන්දියාවෙදියි. මේ මුදල් නැති යුගයේදී පාස්පෝට් එකක් සූදානම් කරල, බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමා ඉන්දියාවට යැවීම සුදුසුයි. ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට මේ ගැන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කියන්න. අපි ලංකාවේ ඉන්න විදේශිකයන්ට නොමිලයේ අධ්‍යාපනයක් දෙනව, සෞඛ්‍ය පහසුකම් දෙනව. ඉන්දියානු වැසියන්ට නොමිලයේ අධ්‍යාපන පහසුකම් දීම, සෞඛ්‍ය පහසුකම් දීම කළ යුත්තේ ඉන්දියාවයි. ඉන්දියාව කඩල ගොව්ටට වැඩ කරන රටක්. කම්කරුවන් අප්‍රමාණ ලෙස දුක් විඳිනව. බල්ලොයි, මිනිස්සුයි, පාත් කෑල්ල අහුලා ගන්න සටන් කරනව. පුදුම විධියට භයානක ලෙඩ රෝග තියෙනව. ලාදුරු රෝගීන් මහා පාරවල ඇවිදිනව. ඒ නිසා සමාජ සේවය අවශ්‍ය ඉන්දියාවෙ ඉන්න වැසියන්ටයි. මනුෂ්‍ය වර්ගයාට මේ විධියට සැලකීම සුදුසු නැත කියා ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට කියන්න යනවා නම් ඒක ඉතාමත් සුදුසුයි. නුඹලාගේ ජනතාවට නොමිලයේ අධ්‍යාපන පහසුකම් දීපන්, සෞඛ්‍ය පහසුකම් දීපන් කියා ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට කියන්න යනව නම් මමත් එනව ඒකට උදව් දෙන්න. අද ඉන්දියාවේ කන්න නැතිව විශාල විප්ලව තියෙනව. අපි ශත 25 ට හාල් දෙනව. ඉන්දියාවේ කෑම නැතිව දඟලනව. ඒ රටේ විශාල ප්‍රදේශයකට ආරෝග්‍යශාලාවක් නැහැ. අපේ රටේ ගම් තුන හතරකට ආරෝග්‍යශාලාවක් තියෙනව. ඉන්දියාව ඒ තරම් දරුණු විධියට තමන්ගේ රට වැසියන්ට සලකනවා නම්, ඒ විධියට තමන්ගේ පුරවැසියන් පාලනය කරනව නම්, ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට අපට කියන්න පුළුවන්ද, අඩු මිළට හාල් දීපන්, නොමිලයේ අධ්‍යාපනය දීපන්, විශේෂ සෞඛ්‍ය පහසුකම් දීපන්, රක්ෂා දීපන්, කම්කරුවන් මේ විධියට පාලනය කරපන්, කියා? තමන්ගේ රටේ ඒ කිසි දෙයක් නොකර ඒවා කරන්නය කියා අපට කියන්න පුළුවන්ද?

ඉන්දියාව මේ රටේ ඉන්න ඉන්දියානුවන් ගැන සලකන්නෙ රටක් නැති අය හැටියටයි, ඔවුන්ගේ වැසියන් හැටියට නොවෙයි. එහෙම නම් ඒ මිනිසුන් ගැන කථා කරන්න ඉන්දියාවට තිබෙන අයිතිවාසිකම කුමක්ද? ඉන්දියාව කියනව නම්, මේ අය රටක් නැති වැසියන්ය කියා, එහෙම නම් මේ මිනිසුන් ගැන කථා කරන්න එන්න එපා, නුඹලාගේ වැසියන් ගැන කථා කරනව නම් වරේලා කියා අපට කියන්න පුළුවන්. මේ අය නුඹලාගේ වැසියන් නොවෙයි නම් නුඹලා ඇඟිලි ගසන්නට එන්න එපාය කියන්න පුළුවන්. අපට බැහැ වෙනත් රටවැසියන් ගැන කථා කරන්න. අපේ වැසියන් පිටරටක සිටිනවා නම් ආණ්ඩුවට අයිතියක් තිබෙනව, ඒ රටත් සමග අපේ වැසියන් ගැන කථා කරන්න. ඉන්දියාව කියනව, මේ රටේ සිටින දස ලක්ෂය රටක් නැති පිරිසක්ය කියා. එසේ නම් ඒ උදවියට මේ ආකාරයට සලකන්ට ඕනෑ යයි කියන්ට ඉන්දියාවට තිබෙන යුතුකම කුමක්ද? ඒ උදවිය රටක් නැති පිරිසක් නම් ඒ උදවියට රටක් නැති හැටියට ඉන්දියාව සලකන්න ඕනෑ. ඒ උදවියට අපි මොනව කළත් අත ගහන්ට එන්ට වුවමනා නැහැ. ඔවුන් ගැන කථා කරන්ට ඕනෑකමක් තිබෙනව නම් ඒ උදවිය ඉන්දියානු වැසියන් බව කියාගෙන වරෙන්; අයිතිය කියාගෙන වරෙන්; හිමිකම කියාගෙන වරෙන්. එතකොට පුළුවන් අපට සාකච්ඡා කරන්ට. මේ පිරිස ඉන්දියාවට අයිතිත් නැතිලු. නමුත් මේ පිරිස අපි පාලනය කරන ආකාරය ගැන ඔවුන්ට කථා කරන්ටත් ඕනෑලු. මොන යුතුකමක්ද ඒ?

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් ප්‍රශ්නයක් ගැන මතක් කරන්ට තිබෙනව. මෙය උඩුප්පිඩ්ඩි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.) නිතරම මතක් කරන ප්‍රශ්නයක්. රටේ බල පවතින පුරවැසි පනත අනුව පරම්පරා දෙකක උරුමයක් කියන්ට සිංහලයන්ටත් බැරි යයි එතුමා කියනව. මේ රටේ පුරවැසි භාවය ඔප්පු කිරීම සම්බන්ධයෙන් 1948 දී සම්මත වුණු පනතක් තිබෙනව. ඒ පනත අනුව තමයි, අප කාටත් මේ උරුමය කියන්ට පුළුවන් වී තිබෙන්නෙ. මා කියන්නෙ ඉන්දු-පාකිස්ථාන් පනත ගැන නොවෙයි. ඉන්දු-පාකිස්ථාන් පනතෙ සඳහන් වන්නෙ ඔවුන්ට දෙන ලද සහනයක් ගැනයි. මා කථා කරන්නෙ රටවැසියන්ගේ මුල් උරුමය ගැන සඳහන් වන මුල් පුරවැසි පනත පිළිබඳවයි. 1948 දී සම්මත කරන ලද ඒ පනතේ කියා තිබෙනවා, මේ රටේ පරම්පරා දෙකක උරුමයක් කියන්ට පුළුවන්කම තිබෙන තැනැත්තන්ට මේ රටේ පුරවැසිකම තිබෙනවාය කියා. ඒ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

නිසා සිංහලයන්ටත් යාපනේ ද්‍රවිඩ පිරිස හා මුස්ලිම් පිරිස ආදි පරම්පරාගතව මේ රටේ සිටින පිරිසටත් අපි ලංකා පුරවැසියන් යයි කීමට භාග්‍යය ලැබෙන්නේ ඒ පනත උඩයි. ඉන්දියන්කාරයන්ට ඒක කියා ගන්න බැරිවු. පරම්පරා දෙකක පදිංචිය ඔප්පු කරගන්ට ඔවුන්ට බැරිවු. ඉන්දියාවෙ ආණ්ඩු ක්‍රම පනතෙ 5 වෙනි වගන්තියෙ යොදා තිබෙන්නෙත් ඒ වගන්තියමයි. ඉන්දියාවේ පරම්පරා දෙකක උරුමයක් කියන්ට පුළුවන්කම තිබෙන සැම දෙනාම ඉන්දියානු පුරවැසියන් වශයෙන් පිළි ගන්න බව ඒ වගන්තියේ සඳහන් වෙනව. ඉන්දියාව පුරවැසියන් තෝරා ගන්නෙත් ඒ වගන්තිය අනුවයි. ඉන්දියාවේ පරම්පරා දෙකක පදිංචිය ඔප්පු කළොත් ඉන්දියානු පුරවැසි භාවය ලැබෙනව. ඒ නිසා මේ පරම්පරා දෙකේ ප්‍රශ්නය අපේ නීතියේ විතරක් නොවෙයි ඉන්දියාවේ නීතියෙත් තිබෙනව. ඉන්දියාවේ පරම්පරා දෙකක උරුමයක් කියන්ට පුළුවන්කම තිබෙන ඉන්දියන්කාරයෙක් ලංකාවේ හෝ සිටිනව නම් ඉන්දියානු පුරවැසි නීතිය අනුව ඔහු ඉන්දියානුවෙක් යයි කියන්ට පුළුවනි. එම නිසා මේ රටේ සිටින ඉන්දියානු වැසියන් පුරවැසිකම ලබා ගැනීමට මේ රටේ පරම්පරා දෙකක් පදිංචිව සිටි බව ඔප්පු කළ යුතුය, යනුවෙන් යොදා තිබෙන නීතිය මහා භාරදූර අමාරු කටයුත්තක්යයි උඩුප්පිඩ්ඩි ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, පෙඩරල් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුත් නිතරම කරන ප්‍රකාශ අපට පිළිගන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. එසේ නම්, ඉන්දියාවේ පුරවැසි නීතියත් අපේ නීතිය වගේම සකස් කර තිබෙන නිසා ඉන්දියාවේ සිටින කෝටි 45ක් පමණ වන පිරිසටත් ඉන්දියානුන්යයි කියා ගන්ට බැරිකමක් ඇති වෙනව. මන්ද? ඒ උදවියටත් ඉන්දියාවේ පුරවැසිකම ඉල්ලීමේදී පරම්පරා දෙකක උරුමයක් කියා ගන්ට බැරි වෙනව. රටක පුරවැසි භාවයක් ලබා ගැනීම ඉල්ලුම්කරුවකුට තිබෙන අමුතු අයිතියක් නොවෙයි. එය භාර ගන්න රටට තිබෙන අයිතියක්. මම එංගලන්තයට ගිහින් අවුරුදු 5ක් පමණ සිට මින්මතුවට මම ඉංග්‍රීසි වැසියෙක් යයි කියා ගන්ට මට පුළුවන්ද? මොන විධියේ කොන්දේසි සම්පූර්ණ කළත් එංගලන්තයේ ආණ්ඩුවට නිදහස තිබෙනව, උඹව අපි භාර ගන්නෙ නැහැ කියා කියන්න. ඇමෙරිකාවෙ ගිහින් කාලයක් පදිංචිව සිටි පලියට මම දැන් ඇමෙරිකන් කාරයෙක්ය කියා කාටවත් කියන්න පුළුවන්ද? බැහැ. යමෙක් ඇමෙරිකන් කාරයෙක්ද නැද්ද කියන එක ඒ රට විසින් පිළිගත යුතු දෙයක්. පුරවැසි භාවය ලබා ගැනීම යම් රටක අවසරය පරිදි කළ යුතු දෙයක්. ලෝකයෙ හැම තැනම සිරිත එයයි. යම් රටක ගිහින් ඒ රටේ පදිංචිව සිටි පලියට ඉබේ ලැබෙන උරුමයක් නොවෙයි, පුරවැසි උරුමය. මා ඉන්දියාවට ගියොත්, මා පිළිගන්නෙත් ඒ විධියටයි. මම කොයි ආකාරයට කොන්දේසි සම්පූර්ණ කළත් තත්ත්වය ඒ විධියයි. ඉන්දියානු ආණ්ඩුව මා ඒ රටේ පුරවැසියකු හැටියට පිළි ගන්නව නම් පමණයි, මා ඒ රටේ පුරවැසියකු බවට පත් වන්නෙ. ඒ අනුව ඕනෑම රටක් කල්පනා කරන්න ඕන, පුරවැසියන් වශයෙන් තව විදේශීයයන් කී දෙනෙක් භාර ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක තම රට සිටිනවද කියා.

පූ. භා. 10.45

කැනඩාව මේ රටට කියා තිබෙනව, "නුඹලගෙ රටෙන් පුරවැසියන් 50ක් අවුරුදු පතා ලබා ගන්න අපි ලෑස්තියි" කියා. එසේ ඒ රටට යන්න සතුටු අය යම් කිසි කොන්දේසි වශයක් සම්පූර්ණ කරන්න ඕනෑ. එම කොන්දේසි ඒ ආණ්ඩුව මගින් පිළිගත්තොත් තමයි භාර ගන්නෙ. ඒ බව එම රටින් අපට දන්වා තියෙනව. මා ආණ්ඩුවෙ සිටින කාලෙ නම් ඒ විධියට එන්න ඉඩ දීල තිබුණේ 50 දෙනාටයි. දැන් තත්ත්වය කොහොමද කියන්න මා දන්නෙ නැහැ. එසේ එන අය තම රටට ප්‍රයෝජනවත් වන අයද කියා ඒ අය සොයා බලනව. සාමාන්‍ය කෙනෙකුට පුරවැසිකමක් දෙන්න ඒ අය කුමන විධියකින්වත් සතුටු වන්නෙ නැහැ. ඒ අයට වුවමනා කරන්නෙ විශෙෂඥයො. ඉංජිනේරු අංශය, විද්‍යා අංශය සහ වෙනත් අංශ පිළිබඳ විශෙෂඥයන් වශයෙන් කටයුතු කරන අයට තමයි, කැනඩාවෙ පුරවැසිකම දෙන්න කැමති වන්නෙ. මා ගොස් ඒ රටේ පදිංචි වුණු පලියට, මා ඒ රටට කැමති වුණු පලියට, මට ඒ රටේ පුරවැසි භාවය වුවමනාය කියා ප්‍රකාශ කළ පලියට ඒ රටේ පුරවැසිකම ලබා ගන්න බැහැ. අමෙරිකාවෙත් ඒ විධියයි. රුසියාවෙත් ඒ විධියයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කියා මා සිතනව. චීනයෙ නම් ඒ විධියයි. ලෝකයෙ හැම රටකම වාගෙ පුරවැසිකම දීමෙ සිරිත එයයි කියා මා සිතනව. ඉල්ලුම් කරන අයට ඇති අයිතියක් අනුව නොවෙයි පුරවැසි ප්‍රශ්නය විසඳිය යුත්තෙ; ඒ අය පුරවැසි භාවය ලබාගන්න යන රටට එවැන්නෙක් වුවමනාද නැද්ද කියන කාරණය උඩයි. අපට වුවමනා ප්‍රමාණය ගන්න පුළුවන් වන්නෙ අපටයි. එසේ නැතුව යම් රටකට ඇවිදින් පදිංචි වී සිටි පලියට, සංවර්ධන වැඩ කළාය කී පලියට ඒ රටේ පුරවැසිකම හිමි වෙනවය කියා කුමන ජාත්‍යන්තර නීතියක් යටතෙවත් පිළිගන්න බැහැ. අපට භාර ගන්න බැරි නම් ඒ අය ආපසු යන්න ඕනෑ. අපට එවැනි පියවරක් ගන්න පුළුවනි. එවැනි පියවරවල් අනික් රටවල් ගෙන තිබෙනව. ඊස්ට් ඉන්ඩීස් කියන ප්‍රදේශයෙ විශාල පිරිසක් බ්‍රිතාන්‍ය පුරවැසි පණත අනුව එංගලන්තයට ගියා. ඒ රටට මින් මතු එන අය සීමා කරන්න යනව. පුරවැසි භාවය නොදී ඇතැම් අය ආපසු අරින්න පුළුවන් වන ආකාරයට ක්‍රියා කරන්න අළුත් අතුරු යෝජනාවක් ගෙනෙන්න යනව. තම රට රැක ගැනීම ඒ රටේ ආණ්ඩුව සතුව තිබෙන යුතුකමක් බව මේ අවසථාවෙදි කියන්න ඕනෑ.

අපේ රටේ පුරවැසි භාවය තවත් කොටසකට දිය යුතුද නොදිය යුතුද කියන ප්‍රශ්නය විසඳීම ලංකාණ්ඩුවට හිමි දෙයක්. එය ඉල්ලුම් කරුට අයිති දෙයක් නොවෙයි. එය ඉන්දියාව විසින් කිවයුතු දෙයක් නොවෙයි. "ඔය පාකිස්තානු පිරිස භාර ගන්න" කියා අපට බැහැ, ඉන්දියාවට කියන්න. කියන්න විදියක් නැහැ. ඒ රටේ අයටයි, එම අයිතිය තියෙන්නෙ. එම නිසා මෙම කරුණ ගැන සාකච්ඡා කරන අවසථාවලදි හිතේ තියාගන්න ඕනෑ, අපට වුවමනා ප්‍රමාණය අප ගන්නව මිසක් ඉන් පිටස්තර ප්‍රමාණයක් ගන්නය කියා අපට බල කරන්න ඉන්දියාවට කිසිම යුතුකමක් නැතෙයි කියන කරුණ. යම් රටක පදිංචි වී සිටි පලියට ඒ හැම දෙනාටම එම රටේ පුරවැසිකමක් ලැබෙන්නෙ නැති බව ප්‍රකාශ කරමින් මගෙ වචන සවල්පය අවසාන කරනව.

සභාපති තුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

We have 16 Ministries out of which we have finished only one so far and we have only 7 days left for the balance 15 Ministries. So, I am asking the hon. Members to seriously consider how we should deal with the balance Ministries left. Shall we discuss only two or three Ministries in full and skip over the rest. I think it is not fair by the House also not to allow some sort of adequate discussion of all the Ministries as far as possible.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

It was decided by the Party Leaders to take up Finance yesterday and to allow the other Ministries to be taken up subsequently. It looks as if we have exceeded the time.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

What is the wish of the House ?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

The leaders decided the other day to finish the Ministry of Justice and then take up Finance today, but now—

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මන්ත්‍රී)
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

One of your Members desires to speak.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena)

I suggest that we limit the speeches to 20 minutes in respect of each Member. I think then we will be able to finish.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වී. නවරත්නම් මයා. (කයිට්ස්)
(திரு. வீ. நவரத்னம்—ஊர்காவற்றுறை)
(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

I do not require more than 15 minutes.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

The hon. Member for Nuwara Eliya wants to speak.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

We have to make some arrangement. Is it the wish of the House that we discuss the Ministries at length or skip over some of the Ministries? Then we would be left with some Ministries undiscussed at the end. Or is it the wish of the House, that we allocate time for each Ministry and go on till 8 p.m. and put the balance votes to the House.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Sir, I also attended the meeting where this was discussed. The discussion went on the basis that Education, Social Service and Cultural Affairs, Agriculture, Food and Fisheries would be at the bottom in that order and left out if there was no time.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

We will still have 11 more Ministries. May I know the wish of the House on this matter?

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Fix up some more days.

වී. ධර්මලින්ගම් මයා.
(திரு. வீ. தர்மலிங்கம்)
(Mr. V. Dharmalingam)

We will adhere to the decision arrived at on Monday.

සභාපති තුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Shall we fix up a programme for the day? At 12 Noon we will put the Votes of the Ministry of Defence to the vote and then take Information and Broadcasting and finish them by 1 P.M.

එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා. (පද්දිරිප්පු)
(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டிருப்பு)
(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

That is good.

සභාපති තුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

One hour is enough for that. We will take the Ministry of Finance at 2 P.M. House agrees?

ගරු මන්ත්‍රීවරුන්
(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)
(Hon. Members)

Aye!

ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)
(திரு. ரி. வில்லியம் பெர்ணண்டோ—நுவரெலியா)
(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, මානුෂික අයිතිවාසිකම් නැති වී ඇත්තේ කාටද කියා බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) ඊයේ කළ කථාවට පිළිතුරු වශයෙන්, උඩරට ගැමි සංවර්ධන පස් අවුරුදු සැලැස්ම අනුව අද දින කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනව. ඊයේ ඉතා ශෝක අන්දමින්, දීර්ඝ දේශනයක් කළ බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමාණෝ දුටු මට එක එල්ලේ හැඟී ගියේ මදුරාසියේ අප්පදොරේ මහචාර්යතුමාගේ නියෝජිතයෙක් හැටියට එතුමා කථා කළ බවයි. ඒ නිසා මට හිතෙන හැටියට බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා මදුරාසියේ අප්පදොරේ මහතාගේ ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කෂගම් ව්‍යාපාරයේ පතාක යෝධයෙක් හැටියටයි මට මේ අවස්ථාවේ පෙන්වන්න පුළුවන්.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු බුලත්සිංහල මන්ත්‍රීතුමාගේ ඔය දයානුකම්පාව වතු කරයේ කම්කරු ජනතාව කෙරෙහි දක්වීම ගැන කම්කරුවෙක් වශයෙන් මම ස්තුති කරන බව ඉතා ආදරයෙන් කියා සිටිනවා. එසේ වුවත් එතුමාගේ ඒ දයානුකම්පාව අනුව මේ උඩරට ගැමි සංවර්ධන සැලැස් මේ වාර්තාව කියවා බලා අද ලාංකිකයා මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය ගැනත් ටිකක් සොයා බලන්න කියා කියනවා. මෙය කියෙව්වොත් මානුෂික අයිතිවාසිකම් අහිමි වී තිබෙන්නේ කාටද කියා හොඳ හැටි පැහැදිලි වී යාවි. අද තමුන්නාන්සේ මෙහි සිටීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම මා සතුටු වෙනවා.

මා පළමුකොටම මේ පොතෙන් තමුන් නාන්සේලාට පෙන්වන්න කැමතියි [පොතක් පෙන්වමින්] නුවරඑළිය දිස් ත්‍රික්කයේ පාරවල් නැතිකම නිසා ගවයන් පිට බඩු පටවා ගෙන තවලම්වලින් සැත පුම් ගණනක් ගමන් කරන විලාසය පිළිබඳ විස්තරයක්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ පොත කියවා බලන්න. එතකොට ලංකාවේ සිංහලයා ගැනත් තමුන්නාන් සේට ඔය අනුකම්පාව ඇතිවේවි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
ඌවෙත් ඔය පිළිවෙළමයි.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. வில்லியம் பெர்னாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

මේ වාර්තාව සකස් කර ඇත්තේ ඌව මධ්‍යම පළාත් ගැන පමණයි. නමුත් ඊට වඩා පුළුල් වශයෙන් කල්පනා කර බල තොත් බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කොට්ඨාශයේත් පිහිට විය යුතු දුක් විඳින මිනිසුන් විශාල කොටසක් සිටින බව පෙනේවි. එතුමා ඔවුන් වෙනුවෙන් කථා නොකිරීම ගැන කණගාටුයි. තවලම්වලිනුයි බඩු ආදිය එදා ගෙන ගියේ. ගරු සභාපති තුමනි, ඌවේ නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කර දෙකක ප්‍රමාණයේ පවුල් 180 ක් පදිංචි වී සිටිනවා. ඒ ගැන කල්පනා කර බලන්න. මේවා ගැන නොපෙනෙන්නේ ඇයි ?

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාඇළ)
(திரு. ஜீ. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா—ஜா-எல)
(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)
චිත්‍රපටියක් වගේනෙ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. வில்லியம் பெர்னாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

ඊළඟට මම පෙන්වනවා, නුවරඑළියේ, වලපනේ කොට්ඨාශයේ, ලෙඩුන් ගෙන යන්නේ ගෝනිවල දවටාගෙන බව. මේ පින්තූරය පෙනෙනවා නේද මන්ත්‍රීතුමනි. ගෝනිවල දවටාගෙන බම්බුවක එල්ලා ගෙන බෙහෙත් ගන්නට හැතැප්ම 40 ක් පමණ ඈත රෝහලකට ලෙඩා ගෙන යන හැටි. සමහර විට අතරමගදී ඔහුගේ මළ කඳයි අරගෙන යන්න වෙන්නෙ. බම්බු වක බැඳගෙන ලෙඩා අරගෙන යන පිළිවෙ ළයි මේ පොතෙන් මම පෙන්වන්නෙ.

ඊළඟට දිස්පැන්සර්වරුන් වුවමනා කරන බෙහෙත් ආදියත් අරගෙන අශ්ව පෝනියකු පිටේ නැඟී යන හැටි පෙන් වනවා. මේ පින්තූරයෙන් පෙන්වන්නේ ඌව, වෙල්ලස්ස, වලපනේ, නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය යන ප්‍රදේශවල සෞඛ්‍ය කට යුතු කරන වෛද්‍ය නිලධාරියායි. ඉන්දි යානු ජාතිකයන්ට මානුෂික අයිතිවාසිකම් නැතැයි බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ලොකු ශෝකයකින් කථා කළා, නමුත් අනික් ප්‍රදේශවල මෙන් දෝලාවකින් ලෙඩුන් ගෙන යන්නට වතුකරයේ ජන යාට වුවමනා වන්නේ නැහැ නේදැයි මා එතුමාගෙන් අහන්නට සතුටුයි. වතු කරයේ කිසි තැනක එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. වතුකරයේ හොඳින් වෛද්‍ය පහසු කම් තිබෙනවා. දිස්පැන්සරි පිහිටුවා තිබෙ නවා. ඒ අතර රජයේ රෝහල්වලටද වතුකරයේ රෝගීන් ඇතුළු කිරීමට පහසු කම් තිබෙනවා.

ඊළඟට තැපැල් පහසුකම් ගැන සලකා බලමු. උඩරට ගැමි ප්‍රදේශවල ජනයාට විදුලි පණිවුඩයක් ලබා ගන්නට දවස් ගණනක් ගත වෙනවා ; නමුත් වතුකරයේ ජනයාට එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. කලට වේලාවට ලියුම් බෙදා දීමටත්, විදුලි පණිවුඩ බෙදා දීමටත් වතු පාලකයන් ක්‍රියා කරනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ගරු සභාපතිතුමනි, අක්කර දෙකක භූමි ප්‍රමාණයේ පවුල් 180 ක් ජීවත් වන බව උඩරට ගැමි සංවර්ධන වාර්තාවෙන් මා පෙන්වා දුන්නා. නමුත් වතුකරයේ ජනයාට එවැනි කිසිම තදබදයක් නැහැ. මාගී අවහිරතාවක් නැහැ. මා කියන ඒවා අසා ගෙන ඉන්න බැරිව බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිටතට යන්න හදනවා. කරුණා කර පිටතට නොගොස් මේවා අහ ගෙන ඉන්න.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත්සිංහල)
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்சிங்ஹள)
(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)

ඔය රෙකෝඩ් එක හොඳට අහලා තියෙනවා.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. வில்லியம் பெர்னாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

යන්න එපා. ඔව්, පිළිතුරු ලැබෙන විට මෙතැන ඉන්න බෑ ; පැනල යනවා. මහත් මයකු හැටියට නියම මහජන නියෝජිත යකු හැටියට මෙහි සිට මා කියන ඒවා අහනවා නම් කොතරම් හොඳද ?

ගරු සභාපතිතුමනි, වතුකරයේ දෙමළ ජනයාට හොඳින් සෞඛ්‍ය පහසුකම් තිබෙනවා, ගමන් පහසුකම් තිබෙනවා. ගැමි ජනතාවට මෙන් දෝලාවලින් ගමන් කිරීමට වතුකරයේ ජනයාට වුවමනාවක් නැහැ. අවශ්‍ය තරම් දිස්පැන්සරි තිබෙන නිසා ඒ අතිනුත් ගැමි ජනයාට වඩා හුඟක් පහසුකම් තිබෙනවා. වතුකරය හරහා වැටී ඇති මහා මාර්ගවල ලංගමය මගින් හොඳ බස් සේවා ඇති කර තිබෙන නිසා ගමන් බිමන් අතිනුත් වතුකරයේ ජනයාට සැලසි තිබෙන්නේ ලොකු පහසුවක්.

ඊළඟට අධ්‍යාපනය ගැන සලකා බලමු. මේ මා අතේ ඇති පොතේ සඳහන් වන ආකාරයට ගැමි ජනතාවගෙන් සියයට 85 කට අධ්‍යාපනය අහිමි වෙලා තිබෙනවා ; නමුත් වතුකරයේ එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ. වතුකරයේ අවශ්‍ය හැම ස්ථානයකම වතු පාසල් ඇති කර තිබෙනවා. ඒ හැර රජයේ උසස් විද්‍යාලවලට යැමටද දැන් වතුකරයේ ළමයින්ට ඉඩ ලැබී තිබෙනවා.

අර්ථසාධක අරමුදල් ආදියද, වෘත්තීය පහසුකම්ද වතුකරයේ ජනයාට ලැබී ඇති අතර, වෘත්තීය සමිති මඟින්ද ඔවුන් නොයෙකුත් වරප්‍රසාද ලබා තිබෙනවා. හාල් සලාක පහසුකම්, තැපැල් පහසුකම්, අධ්‍යාපන පහසුකම්, වෘත්තීය සමිති පහසුකම්, ආදී සෑම දෙයක්ම වතුකරයේ ජනයාට ලැබී තිබෙන බව බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන ගත යුතුයි. ඉන්දියානුවන් සිටින්නේ වතුකරයේ වුවත්, ඔවුන් මේ රටේ ගැමි ජනතාවට වඩා සැප පහසුකම් ලබන බව දැන ගත යුතුයි. නමුත් ඉන්දියානුවන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන පමණක් මේ ගරු සභාවේදී කරුණු ප්‍රකාශ කළ බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා, සිංහලයා මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය ගැන මා කියාගෙන යන විට එතුමා වාඩි වී සිටි ආසනය රත් වීම නිසාදෝ එහි තව දුරටත් වාඩි වී සිටිය නොහැකිව මේ ගරු සභාවෙන් පිටතට ගියා. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාට සිංහලයාගේ දුක නොපෙනීම කනගාටුවට කාරණයක්. එතුමාට මෙහි සිටිය නොහැකි වූයේ මදුරාසියේ සිටින අප්පදුරේ මහතාගේ නියෝජිතයෙකු වශයෙන් එතුමා කටයුතු කරන නිසා වෙන්නට පුළුවනි.

පූ. භා. 11.00

ගරු සභාපතිතුමනි, උඩරට සංවර්ධන යෝජනා තවම ක්‍රියාත්මක වී නැහැ, තවම ඒ ප්‍රදේශවලට සෙත සැලසී නැහැ. උඩරට ගැමි ප්‍රදේශ සංවර්ධනය මධ්‍යම හා ඌව යන පළාත්වලට පමණක් සීමා කර ඇතත්, මේ රටේ තිබෙන තවත් නොයෙකුත් නොදියුණු ප්‍රදේශ සඳහාද ඒ සංවර්ධනය පළල් කරන ලෙස ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනකුම ඉල්ලා තිබෙනවා. මේ රටේ පාරම්පරික සිංහලයා තවම නොදියුණු තත්ත්වයක සිටින බව අප පිළිගන්ට ඕනෑ.එසේ තිබියදී අර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඊයේ කියනවා, අපි මානුෂික අයිතිවාසිකම් දෙන්නෙ නැතිලු. නමුත් අපි මහ ලොකුවට බෞද්ධයන්ය කියා ගන්නවලු ; ඉන්දියානුවන්ට පහසුකම් නොදී අපි මේ විධියට කටයුතු කිරීම ගැන ලජ්ජා වෙන්න ඕනැලු. ඇත්ත වශයෙන්ම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අපි මේවා ගැන කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. මා ඉන්දියානුවන් ගැන ඊර්ෂ්‍යා සහගත කථා කරනවා නොවෙයි. මා ඉන්නෙත් ජනගහනයෙන් සියයට 80 ක් 85 ක්ම ඉන්දියානුවන්ගෙන් යුක්ත වූ ප්‍රදේශයකයි. සම්පූර්ණයෙන්ම ඉන්දියානුවන්ට මැදි වෙලයි මා ඉන්නෙ. එසේ සිටගෙනත් මා මේ කථා කරන්නෙ ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ජනතාවට අහිමි වී තිබනෙ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමටයි. අපි මේ අපේ අසල්වැසියන් සමග සමගියෙන් කටයුතු නොකොට ඔවුන්ට ද්‍රෝහිකම් කරනවා නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මා ඉන්දියානු කම්කරුවන් සමග රක්ෂාව කර තිබෙනව. මා අදත් ඉන්දියානු කම්කරුවන් ආශ්‍රය කරනව. එසේ තිබියදීත් මා මේ කථා කරන්නේ අපේ රටේ ජනතාව ගැනයි.

අද අපේ රටේ දේශපාලනඥයා සම්බන්ධ කර ගන්නේ ඔහුගේ දේශපාලනමය අදහස් උඩ සම්බන්ධ කර ගන්න පුළුවන් කොටස් පමණයි. වතු කම්කරුවන්ගේ ආර්ථික තත්වය හොඳයි. වෘත්තීය සමිති පිහිටුවාගෙන ඔවුන්ගෙන් මාස්පතා මුට්ටි කාසි ලැබෙනව. නමුත් ඌව ප්‍රදේශයේ අයට එදා වේල කන්න නැහැ. හාල් සලාකය ගන්න, බෙහෙත් ටික ගන්න, ඔවුන්ට මුදල් නැහැ. ඔවුන්ගේ දරුවන්ට උගන්වන්න ක්‍රමයක් නැහැ. එවැනි දුක් විඳින ජනතාවක් ගැන කථා කළාට උන්නැහෙලාට කිසිම දෙයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා අද උන්නැහෙල කථා කරන්නෙ තමන්ගේ වාසියට පමණයි. නමුත් අපේ ලංකාවේ දුක් කම්කටොලු විඳිමින් ජීවත් වන දහස් සංඛ්‍යාත ජනතාවක් පෙන්වීමටයි මා මේ අවස්ථා වෙදි නැගී සිටින්නෙ. වන්නි ප්‍රදේශය, ඌව ප්‍රදේශය, වලපනේ, බින්තැන්න, ආදී ප්‍රදේශවලට ගොස් ඒ ප්‍රදේශවල තත්ත්වය ටිකක් පරීක්ෂා කර බලන්න. කන්න ආහාරයක් නැතිව, රැකීරක්ෂා නැතිව, ජීවත් වන කොපමණ සංඛ්‍යාවක් ඒ ප්‍රදේශවල සිටිනවාද කියා බලන්න. පහසුකම් නැති නිසා ඒ ප්‍රදේශවල පුවත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වෙන්නෙ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල නියම ආහාර නැතිව අල වගී කමින් ජීවත් වී මිය යන සංඛ්‍යාව විශාලයි. පාරවල් නැතිකම නිසා, අර දෝලාවලින් යනවා මිස වාහනයකින් ඒ ප්‍රෙද්ශවලට යන්න බැරි බව උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙ සඳහන් වෙනව. අපි බලන්නෙත් වාහනයකින් යන්න පුළුවන් ප්‍රදේශවල තත්ත්වය ගැන පමණයි. අපි පයින් ගමන් කර බලන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලා ඒ ප්‍රදේශවලත් ටිකක් ඇවිද බලන්න. ඊට පසු කියන්න, මානුෂික අයිතිවාසිකම් ලැබී තිබෙන්නෙ කාටද, නොලැබී තිබෙන්නෙ කාටද, කියා. මානුෂික අයිතිවාසිකම් ලැබී තිබෙන්නෙ කාටද කියා අන්න එදාට තමුන්නාන්සේලාට අවබෝධ වෙයි. ඒ නිසා අප මේ ඉන්දියානුවන් ගැන ඊර්ෂ්‍යා සහගතව කථා කරනවා නොවෙයි.

අද වතුකරයේ පමණක් නොවෙයි, මේ පිටකොටුවෙ පවා ඉන්දියානු කන්කානිවරුන් ඉන්නව. විශාල ධනේශ්වර ඉන්දියානු ව්‍යාපාරකයන් මේ කොළඹ සිටිනව. වතුකරයේ කම්කරුවන් පිටින් ගොස් මේ රටේ බලය අල්ලා ගැනීමට ඔවුන්ට වුවමනා කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද වතුකරයේ කම්කරුවන් නොවෙයි පුරවැසිකම් හා ඡන්ද බලය ඉල්ලන්නෙ. මේවා ගැන කථා කරන්නෙ අර වතු කම්කරුවන් සූරා කා ධනය රැස් කරගෙන සිටින කන්කානිලාගේ සංවිධාන සහ මේ රටේ සියලු දෙනාම සූරා කෑ අර ඉන්දියානු තොග වෙළඳුන් හා වෙනත් ව්‍යාපාරිකයනුයි. මොවුන්ටයි මේ රටේ අයිතිය උදුරා ගන්න වුවමනා වෙලා තියෙන්නෙ. මේ ආණ්ඩුව ආවට පස්සෙ—නවත් පැහැදිලිව කියනව නම් 1956 න් පස්සෙ— යම් යම් වැඩ කොටසක් කර තිබෙනව. මේ වාර්තාව සකස් කිරීම ගැන එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මා ස්තුතිවන්ත වෙනව. ඒ වුණාට මේ වාර්තාවේ තිබෙන නිර්දේශ අනුව කිසිම වැඩක් ආරම්භ කළේ නැහැ, ඒ පක්ෂය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඒ. රත්නායක මයා. (වත්තේගම)
(திரு. ஏ. ரத்ணயக்க—வத்தேகம)
(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

කරුණු නොදැනයි එහෙම කථා කරන්නෙ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

1956 න් පස්සෙ තමයි වැඩ ආරම්භ කළේ.

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்ணயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

එහෙම කියන්න කිසිම යුතුකමක් නැහැ. ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොදන්නවා නම් පෙන්වා දෙන්න පුළුවනි. 1956 ට කලින් වැඩ කටයුතු ආරම්භ කළා.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

ආරම්භ කළාය කිව්වට මදි. මේ තරම් වැඩ කොටසක් කර තිබෙන එක ගැනයි මා කියන්න අදහස් කළේ.

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்ணயக்க)
(Mr. Ratnayake)

දැන් විස්තර ඇතුව සියල්ලක්ම පෙන්වන්න මට අමාරුයි. ඒ වුණත් 1955-56 අයවැය ලේඛනයෙන් සැළැස්මක් අනුව වැය කරන්න මුදලුත් වෙන් කළා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ ආදායම් වර්ෂයෙදි වැඩ කරන්න පටන් ගත්තා. අවුරුද්දකට කිට්ටු කාලයක් වැඩ කළා, මගෙ හිතේ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද වතුකරය දෙස බැලුවාම, එහි ඉන්දියානුවන් ගැන කථා කළාම අපට මොනවද දකින්න ලැබෙන්නෙ, මොනවද අහන්න ලැබෙන්නෙ? බොහෝ දෙනෙක් කියනව වතුකරයෙ ඉන්නෙ ඉන්දියානුවන් නොවේය කියල. ලංකාවේ රටක් නැති අයලු ඒ ඉන්නෙ. එතකොට ඔය වතුකරයෙ ඉන්න ද්‍රවිඩයන්ට ජාතියක් නැද්ද? හොඳයි, ඔවුන්ගෙ මොන විධියෙ හරි උත්සවයක් පවත්වන අවස්ථාවල ඔවුන් මොන කොඩි යද උස්සන්නෙ කියල බලමු. කිසිම සැකයක් නැහැ, ඉන්දියා කොඩියයි ඔවුන් ඔසවන්නෙ. ඉන්දියා කොඩියයිටයි ඔවුන් ආචාර කරන්නෙ. ඉන්දියානු ජන නායකයින්ගෙ රූපවලටයි ඔවුන්ගෙ ගෙවල මල් මාලා දමාගෙන තියන් ඉන්නෙ. බුලත් සිංහලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් කියන්නෙ ඔවුන් ඉන්දියානුන් නොවේය කියලයි. එතුමගෙ කථාවලදි ඒ බව එතුමා එකහෙලාම කියනව. මහජන ඡන්දයෙන් නම් කවදාවත් අපට සමාජවාදය කරා ගමන් කරන්න බැහැ කියන්නෙත්, ඒ සඳහා විප්ලවයක් අවශ්‍ය කියන්නෙත් එතුමා නේද? තමන්ගෙ අභිමතාර්ථ මුදුන්පත් කරව ගන්න හිතාගෙන වෙන්න ඇති උන්නැහෙ එහෙම කියන්නෙ. ඔය අනුව බලන විට මදුරාසියේ අප්පදොරේ නැමැති මහාචාර්යවරයාගේ කියමනක් මේ ගරු සභාවේ දැන ගැනීම සඳහා කියවන්න හිතෙනව. මෙන්න එයාගෙ කියමන.

> ලක්දිව දනුත් බාගෙට දෙමළය. ඒ දෙමළ බල යට මුළු ලක්දිව යටත් වූ විට බලාපොරොත්තු වන නිදහස් දෙමළ රජයට ලෝකයේ හොඳම වරාය වන තිරිකුණාමලය අයත් වනු ඇත.

ඔන්න බලන්න සභාපතිතුමනි, අප්පදොරේ දකින හීනය කොයි විධියෙ එකක්ද කියල. මා ඉහතින් සඳහන් කළ කොටස ඇතුළත් වෙලා තියෙන්නෙ මහාචාර්ය අප්පදොරේ විසින් ලියා පළ කරවන ලද පොතකයි දකුණු ඉන්දියාවේ "ද්‍රවිඩ මුන්නේත්‍ර කඝගම්" නමින් එක්තරා දේශපාලන සංවිධානයක් තිබෙනව. එහි බලාපොරොත්තු එළිදරවු කරමිනුයි මහාචාර්ය අප්පදොරේ විසින් කුඩා පොතක් ලියා පළ කරවා තිබෙන්නෙ. ඒ පොතේ තමයි මා සඳහන් කළ කොටසක් අඩංගු වෙලා තියෙන්නෙ. ඔන්න ඔය විධියටයි තත්ත්වය තිබෙන්නෙ. ලාංකිකයට හිමි දේවලින් සියේට අසූවක් පමණ අද ඉන්දියානු ධනපති කංකානිවරුන් සහ ව්‍යාපාරිකයන් අතට ගන්නයි වැඩ කරගෙන යන්නෙ. ඒ නිසා බලන්න ඕනෑ කා ළඟද වස්තුව තියෙන්නෙ කියල.

ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය මානුෂික ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකන්න ඕනෑ. ඒක මාත් පිළිගන්නව. මා ඉදිරිපත් කරන ප්‍රශ්නය මේකයි. ගෙයක් හදන්න තමන්ටම බැරි නිසා වෙනත් ස්ථානයකින් දක්ෂ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වඩුවන් ගෙන්වා ගැනීම කවුරුත් කරන දෙයක් වුණත් ඒ විධියට පිටතින් ගෙන්වා ගත් වඩුවෝ ගෙය හදා අවසන් වුණාම ඒ ගෙයිම පදිංචි වුණා නම් ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද? එවැනි තත්ත්වයක් නේද ඇති වෙලා තියෙන්නෙ? වැවිලි සඳහා ගෙන්වා ගත් කම්කරුවන් සියලු දෙනාම මෙහි නවත්තන්න බැහැ. ඒ විධියටයි වැඩ වෙලා තියෙන්නෙ. මට දී තිබෙන කාලය සීමා සහිත නිසා කථාව දිග් ගස්සන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

නැවතත් මා කියා සිටිනවා උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභා වාර්තාව නැවතත් වරක් පළමු වන පිටුවේ සිට අවසන් පිටුව දක්වා හොඳින් කියවා බලන්න කියල.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)
කාටද කියවන්නෙයි කියල කියන්නෙ?

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணண்டோ)
(Mr. William Fernando)
බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාටයි කිව්වෙ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)
ඇයි, ආණ්ඩුවට කියන්නෙ නැත්තෙ?

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணண்டோ)
(Mr. William Fernando)
ආණ්ඩුවත් කියවන්න ඕනෑ. ලග්ගල ප්‍රදේශයේ හැතැප්ම ගණන් හදලා තියෙනව. වලපනේ ප්‍රදේශයේ පාරවල් ගණනාවක් කපා තිබෙනවා. ලබන මාසේ සමහර පාරවලට අලුතින් බස් ධාවනය ඇති කරන්නත් යනව. පාසැල් කීපයක්ම හදල තියෙනව. තමුන්නාන්සේ මේවා බලන්න යන්න ඕනෑ. මේ ආණ්ඩුව ගැමි කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ බොහොමයක් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනව. ඒ ගැන මා ආඩම්බර වෙනව. මේ ආණ්ඩුව මෙය කියවා තිබෙනව. කියවා නැත්තෙ අර මන්ත්‍රීතුමා වැනි අයයි; ඉන්දියානු කම්කරුවන්ගේ වෘත්තීය සමිතිවලට ගැති වූ අයයි. මේ පිළිබඳව සම්පූර්ණ විස්තරයක් කරන්න බැරි වීම ගැන මා කනගාටු වෙනව. කාලය මදි නිසා මගේ කථාව අවසන් කරනව.

වී. නවරත්නම් මයා.
(திரு. வீ. நவரத்னம்)
(Mr. V. Navaratnam)
கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கே விவாதிக்கப்படுகின்ற விஷயத்தில் நாங்கள் இவ்வளவு காலமும் சொல்லிக் கொண்டு வந்த கொள்கையை இன்று கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி (திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க) யும் ஏற்றுக்கொள்கிறார் என்பதைப் பார்க்கும்போது அதனை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். அதாவது, "பிரஜா உரிமை விஷயம், இந்திய வம்சா வழியினர் விஷயம் இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களோடு கலந்தாலோசித்துத் தீர்வுகாண வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும்; இந்த விஷயம் இந்நாட்டிலேதான் தீர்க்கப்படவேண்டும்; இது உள்நாட்டு விஷயம்" என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்ததை இன்று கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த விஷயத்தில், இந்திய அரசாங்கத்தினர் நம் நாட்டு அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களென்று நான் நினைக்க வில்லை. உண்மை என்னவென்றால், காலத்துக்குக் காலம் இந்த விஷயத்தில் ஒரு தீர்வு காணவேண்டும், இந்திய அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தைகள் நடாத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருப்பதெல்லாம் இந்த அரசாங்கந்தான். ஆகையால் கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி அவர்கள் சொன்னதை மனதில் வைத்து இந்த அரசாங்கம் இந்நாட்டிலேயே இந்த விஷயத்தைத் தீர்க்க வேண்டும்.

இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுடன் பேசி இப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டியதுதான் முறை. ஆனால், அதை ஒத்துக்கொண்ட கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எந்த விதத்தில் தீர்க்க வேண்டுமென்பதை விளங்காமல், இச்சபையிலே பேசியிருப்பதைப் பார்த்து நான் வருந்துகிறேன். அவர் இதன் சட்டத்தைத் தெரியாமல் பேசியிருப்பது போல தெரிகிறது. 1948 ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிரஜா உரிமைச் சட்டத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වී. නවරත්නම් මයා.]

தின்படி இலங்கைப் பிரஜைகள் யார் என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு இரண்டு சந்ததியினராக இங்கே பிறந்தவர்கள் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் சொல்லுகிறது. அதாவது, நான் இந்நாட்டின் பிரஜையா, இல்லையா என்பதை நிரூபிப்பதற்கு என்னுடைய பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரத்தையும், அதுவும் போதாதென்று, என்னுடைய தகப்பனுருடைய பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். என்னுடைய தகப்பனும் இங்கே பிறந்தவர்தான் என்பதை அவருடைய பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தைக் கொண்டு நிரூபித்தால்தான் நான் இந்நாட்டின் பிரஜையாவேன். கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி, இந்த விதியின்படி, தான் இந்நாட்டின் பிரஜை என்பதை நிரூபிப்பாரா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அவருடைய பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தைக் காட்டக் கூடியவராக அவர் இருக்கலாம். ஆனல் அவருடைய தந்தை காலஞ்சென்ற திரு. எப். ஆர். சேனுநாயக்க அவர்களுடைய பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரத்தைச் சமர்ப்பித்து அவர் இந்நாட்டுப் பிரஜைதான் என்பதை நிரூபிக்க முடியுமென்று நான் நம்பவில்லை. இப்பொழுதிருக்கின்ற பிரச்சினை இதுதான்.

இச்சட்டத்தின் பின், 1948 ஆம் ஆண்டிலே இந்தியர் பாக்கிஸ்தானியர் சட்டம்—" இந்தியன் அன்ட் பாக்கிஸ்தானி றெசிடென்ட்ஸ் (சிற்றிசென்ஷிப்) அக்ட் "—என்று அடுத்த ஒரு பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதன்படி விண்ணப்பம் செய்வதைக் கொண்டு பிரஜா உரிமை விஷயத்தை தீர்மானித்தார்கள்.

පූ. භා. 11.15

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

Order, please ! The Deputy Speaker will now take the chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් ඕ. ඒ. රාජපක්ෂ මයා. මූලාසනාරූඪ විය.

වී. නවරත්නම් මයා.
(திரு. வி. நவரத்னம்)
(Mr. V. Navaratnam)

இதனை ஒருவாறு கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி திரித்துக் கூறியிருக்கிருர் என்பதை வருத்தத்துடன் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த விஷயம் சம்பந்தப்பட்ட சரித்திரத்தை நான் மிகவும் சுருக்கமாக இங்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்நாட்டில் வாழும் இந்திய வம்சாவழியினர் பிரச்சினை பற்றிச் சிறிது விளக்க விரும்புகிறேன். கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக, காலத்துக்குக் காலம் வரவழைக்கப்பட்ட இவ்விந்தியர் இந்நாட்டிற் காடுகளாகக் கிடந்த பகுதிகளைத் தேயிலைத் தோட்டங்களாக ஆக்கினர். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டவர்களும் அவர்களின் வம்சா வழியினருந்தான் இங்கு இப்பொழுது இருப்பவர்கள். இவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு வீதமானோர் இந்தியாவை ஒருகாலமும் காணுதவர்கள். இவர்களிற் பெரும்பாலோர் இந்நாட்டிலே பிறந்தவர்கள்.

1948 ஆம் ஆண்டு வரையிலே இந்நாட்டில் வாழ்ந்த சகலரும், சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், இந்திய வம்சா வழியினர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோர் எல்லாரும் பிரிட்டிஷ் பிரஜா உரிமை உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை நாம் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். 1948 ஆம் ஆண்டிலே முதன்முதலாக, உலகத்திலேயே எங்கும் காணமுடியாத ஒரு சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவந்து இந்நாட்டுப் பிரஜைகள் யார் என்பதை அதன் மூலம் வகுத்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் படி தாங்கள் இந்நாட்டுப் பிரஜைகள் என்று நிரூபிக்க முடியாதவர்கள் எல்லாரும் நாடற்றவர்கள் ; அவர்கள் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்று ஒருவரும் சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தால் அவர்களைப் பிரிட்டிஷ் பிரஜைகள் என்று தான் சொல்லலாமேயன்றி இந்தியப் பிரஜைகள் என்று சொல்ல முடியாது. Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act என்ற சட்டத்தின் மூலம் ஏதேதோ சலுகைகள் வழங்குவதாக அந்தக் காலத்தில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் கூறி, சகலரையும் இந்த நாட்டுப் பிரஜாவுரிமைக்காக மனுச் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆனால் அவர்கள் ஒரு வருட காலம் வரை 'நாங்கள் பிரஜாவுரிமைக்காக மனுச் செய்யப் போவதில்லை, இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்றோம்' என்று கூறி எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்றையும் நடாத்தினார்கள். கடைசியாக, 1951 ஆம் ஆண்டு இறுதித் திகதிக்குள் பெரும்பான்மையினர் விண்ணப்பித்தார்கள். கௌரவ தம்பதெனியாப் பிரதிநிதி சொன்னது போல, "இந்த நாட்டின் பிரஜாவுரிமையை வழங்கினால் நாங்கள் இந்தியப் பிரஜாவுரிமையை நிராகரிக்கின்றோம்" என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. இதுவரை எந்தப் பிரஜையாக இருந்தோமோ அதனை இதனால் நிராகரித்து விடுகின்றோம் என்று தான் சத்தியம் செய்து கையெழுத்திட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டதோ இல்லையோ, அவர்கள் அதுவரை காலமாக அனுபவித்து வந்த பிரஜாவுரிமையை நிராகரித்துவிட்டனர். நிராகரிக்கும்படி செய்யப்பட்டனர். அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு பகுதி மக்களை ஏமாற்றி விட்டார்கள். அதனால் இந்திய அரசாங்கமும் அவர்களை நாடற்றவர்கள் என்று சொல்லி விட்டது. அவர்கள் 1951 ஆம் ஆண்டுவரை அனுபவித்து வந்த பிரஜாவுரிமையை, தாங்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள் என்பதை ஏற்றுத் தான் நிராகரித்தார்கள். அவர்களிற் பலரது விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்தினால் நிராகரிக்கப்பட அவர்கள் நாடற்றவர்களாக்கப்பட்டார்கள். இந்த நாடு அவர்களைத் தன்னுடைய பிரஜை என்று சொல்லவில்லை. வேறு நாடுகளும் அவர்கள் தங்களது பிரஜைகள் தான் என்று ஏற்றுக் கொள்ளவும் இல்லை. இந்தியாவும் ஒருபோதும் இவர்களைத் தன்னுடைய பிரஜைகள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இந்தியாவினால் அவ்விதம் ஏற்றுக் கொள்ளவும் முடியாது. அவர்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள். நாங்கள் அவர்களை முழுமையாகப் பிரயோகித்து, அவர்களது முழு உழைப்பையும் பெற்றதுமல்லாமல் அவர்கள் இறந்த பின் மயானத்திற்கூட இடமளியாமல் தேயிலைச் செடிகளின் கீழ் அவர்களது பிணங்களைப் புதைத்து தேயிலைச் செடிகளுக்குப் பசளையாகப் பாவிக்கின்றோம். மனிதாபிமானமற்ற இச் செயலைக் கண்டு ஏனைய நாடுகள் எள்ளி நகையாடுகின்றன.

எங்களுடைய பிரதமர் இந்தியாவுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதனால் மாத்திரம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. இங்குள்ள மக்களுக்குப் பூரண திருப்தியளிக்கக் கூடிய விதத்தில் இந்திய அரசினால் இப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க முடியாது. ஆதலால், இங்குள்ள அம் மக்களின் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இதனைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊයේ සවස බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කථා කරමින් මා දෙසට හැරී ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ දරන මතය යළිත් කල්පනා කර බලා වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නටයයි කිව්වා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත්, මේ ගරු සභාවටත් මම කියන්න සතුටුයි, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන අපි දරන මතය හොඳ හැටි කල්පනා කර බලා, මේ රටේ පොදු මහජනතාවගේ අභිවෘද්ධිය සැලසෙන පරිදි, රටේ ශුභසිද්ධියට හිතකර පරිදි සකසා ගත් එකක් බව. සමහර විට බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැනි උදවියට මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඒ තරම් හැඟීමක් නැතිව ඇති; අපට තරම් තේරෙන්නේ නැතිව ඇති. මන්ද? මේ ප්‍රශ්නයේ බැරෑරුම්කම වතුවලට මැදි වී ඉඩකඩමක් නැතිව ඉතා දුක්ඛිත ලෙස ජීවත් වන අපේ පළාත්වල ජනතාවට තරම් වෙන කාටවත් නොතේරෙන නිසයි.

මෙය අද ඊයේ ඇති වූ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. කාලාන්තරයක් තිස්සේ—මේ රට අධිරාජ්‍යවාදියට යටත් වූ දා සිට, මේ රටේ වැවිලි කර්මාන්තය ආරම්භ කළ දා සිට—පැවත එන්නක්. එදා සුදු අධිරාජ්‍යවාදියා වැවිලි කර්මාන්තය නඩත්තු කිරීම සඳහා ඉන්දියානුවන් මේ රටට ගෙන්වා ගත් දා සිට අද වන තුරු අපේ රටේ සිටින පාරම්පරික ගොවියාට—විශේෂයෙන්ම වතු කරයේ සිටින ගොවියාට—මුහුණ පාන්නට වූයේ මහත් කරදර රාශියකටයි. ඒ පිළිබඳව දීර්ඝ ලෙස කීමට වුවමනාවක් නැහැ.

මේ රටේ සිටින සමාජවාදීන් යයි කියන උදවිය—විප්ලවකාරී සමාජවාදීන් හෝ වේවා, ප්‍රතිසංස්කරණවාදී සමාජවාදීන් හෝ වේවා, ඒ උදවිය—සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රටට පැමිණී එක නරකය කියනවා. ඔවුන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

අපේ ඉඩකඩම් කොල්ලකෑ එක නරකය කියනවා. මේ රටේ සාරය සූරා කෑමට අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රම තහවුරු කිරීම නරකය කියනවා. නමුත් මේ රටේ ජනතාව විනාශ කිරීම සඳහා මේ රටට ඉන්දියානුවන් ගෙන්වා ගැනීම ගැන හා ඒ ඉන්දියානුවන් අපේ වැසියන් සූරාකෑමට යෙදවීම නරක යයි කියන්නේ නැහැ. අධිරාජ්‍ය ක්‍රමය නරක නම්, අධිරාජ්‍යවාදියාගේ ඉඩම් කොල්ලකෑමේ ක්‍රමය නරක නම්, ඔවුන් ඇති කළ වෙනත් කොල්ලකෑම් ක්‍රම නරක නම්, ඒ ක්‍රම ඇති කිරීමට උපකාර කරගත්, ඒ ක්‍රම පෝෂණය කිරීමට ආධාර දුන් ඉන්දියානු පිරිස මේ රටට ගෙන්වීම නරක දෙයක් හැටියට නොසලකන්නේ ඇයි ?

ගරු සභාපතිතුමනි, නොයෙකුත් තැන් වල මැයි දින පෙළපාලි ගිය සමාජවාදීන් ගෙන ගිය සටන් පාඨ අපි දැක්කා. " කැප්පෙටිපොළ ගිය පාරේ, අපි යන්නේ ඒ පාරේ." " පුරන් අප්පු ගිය පාරේ, අපි යන්නේ ඒ පාරේ" එහෙම කියාගෙන ගිහිල්ල මේ රටේ ඉන්න ඉන්දියානුවන්ට පුරවැසිකම දෙන්න ඕනෑ පාරත් ඒ අය කියනව. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අයට ඉතිහාසය අමතක වෙලා තියෙනව. කැප්පෙටිපොළ සටන් කළේ නැහැ, ඉන්දියානුන්ට පුරවැසිකම දෙන්න. පුරන් අප්පු සටන් කළේ නැහැ, ඉන්දියානුන්ට පුරවැසිකම දෙන්න. ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා සටන් කළේ නැහැ, ඉන්දියානුන්ට පුරවැසිකම දීල, මේ රට ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්තයක් කරන්න. 1848 දි දෙවැනි ජාතික මහා සටන—මාතලේ සටන—ඇති වීමට ප්‍රධාන හේතුවක් තමයි, මේ රටේ අධිරාජ්‍යවාදීන් පෝෂ්‍ය කළ ඉන්දියානුන්ට විරුද්ධව කට යුතු කිරීමත්. ගම්බද ජනතාවගේ ඉඩම් කොල්ල කාගෙන සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් ඇති කළ තේ කර්මාන්තය පෝෂ්‍ය කිරීමට උදව් දෙන ඉන්දියානුන්ට විරුද්ධව කටයුතු කිරීමයි, 1848 දී පුරන් අප්පු, ගොන්ගාලේගොඩ බණ්ඩා ආදීන්ගේ නායකත්වයෙන් ඇති වුණු සටනෙ එක අරමුණක් වුණේ. මට ලැබී තිබෙන කාලය සීමා සහිත නිසා දැන් ඒ ගැන වැඩිදුරට යමක් කියන්න මම අදහස් කරන්නෙ නැහැ. මම අහන්න කැමතියි මේ ආණ්ඩුවෙන්, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස මේ ආණ්ඩුව ගෙන තිබෙන පියවරවල් මොනවාද කියා. අවුරුද් දක් පාසා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාවේ කරන ප්‍රකාශයට පමණක් අපි ප්‍රශංසා කරන්න කැමතියි. 1948 ඉන්දියානු සහ පාකිස්තානු පුරවැසියන් ලියා පදිංචි කිරීමේ පණත අනුව ලියා පදිංචි වූ උදවිය හැර අනික් සියලු දෙනාම ඉන්දියානුන් හැටියට සලකනවය කියා ආණ්ඩුව කියනව. ඒ ඉතිරි අය ඉන්දියාවට යවන්න ඕනෑය කියාත් කියනව. නමුත් කියනව විතරයි, මේ අදහස ක්‍රියාත්මක කිරීමට ගෙන තිබෙන පියවර මොකක්ද ?

ජාතික විමුක්ති පෙරමුණ මුල පටන්ම කීව, ඉන්දියානුවන් මේ රටට අයිති පිරිසක් නොවේය, ඒ අය මේ රටේ උරුමක්කාරයන් නොවේය, ඒ අය ඉන්දියාවට යවන්න ඕනෑය කියා. මානුෂිකකම ඒකයි. බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව, මේක අමානුෂික වැඩක්ය, අප බෞද්ධයන් හැටියට මේක කරන්නෙ කොහොමද, කියා. ඉන්දියානුවන් යැවීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය නිතරම බෞද්ධයන් වූ අපට එල්ල කරන ප්‍රශ්නයක්. ඔවුන් යැවීම බෞද්ධ ජනතාවට කරන නින්දාවක් හැටියටයි, සමහරුන් පෙන්වන්නෙ. නමුත් අපි බෞද්ධකම නිසාමයි, කියන්නෙ මේ අය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් ඉන්දියාවට යැවිය යුතුය කියා. මේ පිරිස ලංකාවේ සිටින තෙක් ලංකාවේ කිසිම සමගියක් නැහැ. ඉන්දියානුවන් මේ රටේ සිටින තෙක් ඒ ඉන්දියානුවන් සහ අධිරාජ්‍යවාදි සුද්දන් සිටීමේ අසාධාරණකම නිසා විශේෂයෙන් මේ රටේ ගොවි ජනතාවත් මේ පිරිසත් අතර ගැටුමක් ඇති වෙනව. මොවුන් ආදා පටන් තියෙනව, ඒ විධියේ ගැටුමක්. එය අවසාන නැහැ. කිසිම සාමයක් නැහැ, අද වන තුරු තියෙන්නෙ ගැටුමයි. මේ පිරිස මේ රටෙන් යන තෙක් සදහටම ඒ ගැටුම ඇති වෙනව. ඒ නිසා මේ අය ඉන්දියාවට යැවීමෙන් සිදු වන්නේ සාධාරණ දෙයක්. ඒ අනුව, අපේ බෞද්ධකම නිසාමයි, අප කියන්නේ මේ අය ඉක්මනටම ඉන්දියාවට යැවිය යුතුය කියා. මානුෂිකකම නිසාමයි, අප කියන්නේ මේ අය ඉක්මනින් ඉන්දියාවට යැවිය යුතුය කියා. ඒ අයට අයිති ඉන්දියාවයි. ඒ අය රැකිරක්ෂා ලබා ගත යුත්තේ ඒ රටෙයි. ඒ අය දියුණු කළ යුත්තේ ඒ රටයි. ඒ අය සමාජවාදි ක්‍රමයක් ඇති කළ යුත්තේ ඉන්දියාවෙයි. මේ රටේ සමාජවාදි ක්‍රම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

යක් ඇති කරන්න ඒ අයට බැහැ. මේ රටේ සමාජවාදි ක්‍රමයක් ඇති කරනව නම්, එය මේ රටේ ගොවි ජනතාවත් කම්කරු ජනතාවත් මේ රටේ පාරම්පරික පුරවැසියන් වූ අනික් කොටසුත් ඇති කළ යුතු දෙයක්. විදේශිකයන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ, මේ රටේ සමාජවාදි ක්‍රමයක් ඇති කරන්න. අපේ බෞද්ධකම නිසාම, මේ අය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් යැවිය යුතු බවයි, අප කියන්නෙ. මේ අය යැවීමට මේ ආණ්ඩුවෙන් කරල තියෙන්නෙ කුමක්ද කියා මම අහන්න කැමතියි.

වතුකරයේ ඉන්දියානුන්ට ඇති රක්ෂා ලාංකිකයන්ට දෙන්න නීති ගෙනෙනවය කියා අවුරුදු දෙකක් තිස්සෙ කියනව. නමුත් තවම ඒක කරල නැහැ. තවම ඉන්දියාවේ නායකත්වය භාරගෙනයි, කට යුතු කරන්නෙ. ලංකාවේ ඉන්දියානු මහා කොමසාරිස් කාර්‍යාලය හිතේ තියාගෙන ඉන්නෙ ලංකාව ඉන්දියාවේ කුඩා ප්‍රාන්තයක් කියායි. ඒ අනුවයි කටයුතු කරන්නෙ. ලංකාවේ තවත් ඉන්දියානුවන් 12,000කට රක්ෂා දෙන්න මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉඩ සලසා තිබෙන බව මේ අයවැය ලේඛනයට ඡන්දය දුන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු දැන ගන්න ඕනැ. ඇයි පියවරක් ගන්නෙ නැත්තෙ මේ අය යැවීමට? කථා කරල ඇති වැඩක් නැහැ.

පූ. භා. 11.30

රාජාසනයේ කථාවෙදි සංක්‍රමණ නීති ගැන කීව. රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වුණා, සංක්‍රමණ නීතිය වෙනස් කරන්ට යනවාය කියා. පත්‍ර වාර්තාවකින් මා දැක්කා, ඒ සම්බන්ධව ඉදිරිපත් වී තිබුණු යෝජනා කීපයක්. කල්ලතෝනිකාරයන්ට රැකවරණය දෙන අයගේත්, වීසා බලපත්‍ර වල සීමාව ඉක්මවා මේ රටේ රැඳී සිටින උදවියගේත් ධනය රාජසන්තක කළ යුතු බවට යෝජනාවක් කැබිනට් මණ්ඩලය ඉදිරියට ආව. එහෙත් අළුත් මිත්‍රයෝ ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ඇමතිවරුන් තුන් දෙනා ඊට විරුද්ධ වුණා. ඊට පසු ඒ යෝජනාව අස් කර ගත්ත. නමුත්නාන්සේලා දැන් ගෙනෙන සංශෝධනවල ඒ යෝජනාව නැහැ. මේ රටේ මිනිහෙක් දේපොළ තබා ගත්තොත් ධනපතියා හංග වේවා කියනව. ඉන්දියානු කල්ලතෝනිකාරයන්ට උදව් කරන මිනිසුන්ගෙත්, විසා බලපත්‍ර දික් නොකර මේ රටේ රැඳී සිටින මිනිසුන්ගෙත් දේපොළ /රාජසන්තක කරන වාටයි, අළුතෙන් එකතු වුණු මිත්‍රයන් තුන් දෙනා කැබිනට් මණ්ඩලයේදී විරුද්ධ වුණේ. ඒ යෝජනාව ප්‍රතික්ෂේප වුණේ ඒ නිසයි.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Would you mind saying that again ? I do not follow argument.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratne)

මේකයි, මගේ තර්කය. රාජාසන කථාවෙ සඳහන් වුණා, සංක්‍රමණ නීති සංශෝධනය කරනවාය කියා. ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වූ සංශෝධන කීපයක් පත්‍රවල පළ වී තිබුණා මා දැක්ක. ඒවායින් එකක් තමයි, වීසා බලපත්‍රවල සීමාව ඉක්මවා මේ රටේ රැඳී සිටින අයගේ දේපොළ රාජසන්තක කරන්ටත්, කල්ලතෝනින්ට උදව් කරන, ඔවුන්ට රැකවරන සලසන අයගේ දේපොල රාජසන්තක කරන්ටත්, යෝජනා කර තිබුණු, සංශෝධනය. ඒ සංශෝධනය කැබිනට් මණ්ඩලය ඉදිරියට ආවා. දැන් නීතියේ ඒක ඇතුළත් කර නැහැ. ඇමති මණ්ඩලයේදී ඒක ප්‍රතික්ෂේප කළා. අලුතින් ගෙනෙන නීතියට ඒක අඩංගු වෙන්නෙ නැහැ. අලුත් මිත්‍රයන් තුන් දෙනා කළ වැඩේ ඕකයි.

සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් මතක් කරන්ට තිබෙනව. අපි උගුරට හොරා බෙහෙත් කන්ට වුවමනා නැහැ. වේදිකා වලට ගිහින් කියනව, ඉන්දියානුන්ගෙන් අපට අවහිරයි, ඔවුන් මේ රටෙන් පන්නා ඇමිය යුතුයි කියා. එහෙත් අද ලොකු කන ගාටුදායක තත්ත්වයක් මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇති වී තිබෙන්නෙ. දෙපාර්තමේන්තුවට වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඇයි? මන්ත්‍රීවරුන් තමයි, වැඩි හරියක් ලියුම් දෙන්නෙ, වීසා බලපත්‍ර කාරයන්ගෙ බලපත්‍ර දික් කරන්ට කියා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු තමයි, හුඟක්ම දෙන්නෙ. මම කෙලින්ම ඒ පිළිබඳව චෝදනා කරනව. ඇයි එහෙම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

කරන්නෙ ? කාවද, රවටන්න හදන්නෙ ? යම්කිසි මන්ත්‍රීවරයෙක් ඒ විධියේ ලියුමක් දෙනවා නම් ඒක මහා ජාතික අපරාධයක්. වේදිකාවල නැග කෑ ගසනවා, ඉන්දියානුන් මේ රටින් යවන්ට ඕනෑය කියා. අනික් පැත්තෙන් සංක්‍රමණ දෙපාර්තමේන්තුවට ලියුම් යවනවා, අසුවලාගේ වීසා බලපත්‍රය දික් කරන්ටය කියා. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ට මේක හිසරදයක් වෙලා තිබෙනව. අද ඒ අයට වැඩ කරන්ට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ කරදර මධ්‍යයේ නිලධාරීන් වැඩ කරගෙන යාම ගැන මා ඒ උදවියට ප්‍රශංසා කරනව. ඒ නිලධාරීන් මොකක් හෝ තීන්දුවක් ගන්ට යන විට මන්ත්‍රීවරයෙකුගෙන් හෝ ඇමතිවරයෙකුගෙන් ලියුමක් ලබාගෙන ඔවුන් ඒ කාර්යාලයට ගොස් නිලධාරීන්ට කරදර කරනව. මේ තත්ත්වය ගැනත් පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනව.

එස්. ජේ. වී. චෙල්වනායගම් මයා. (කන්කසන්තුරේයි)
(திரு. எஸ். ஜே. வீ. செல்வநாயகம்—காங்கேசன்துறை)
(Mr. S. J. V. Chelvanayakam—Kankesanturai)

கௌரவ உப தலைவர் அவர்களே! இந்த விவாதத்திலே நானும் சில வார்த்தைகள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. கௌரவ தம்பதெனியாப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் (திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க) அவர்கள் பேசும் பொழுது இந்தியாவில் பிரசாவுரிமை பெற்றுக் கொள்வதற்கு எவரும் அங்கே இரண்டு தலைமுறை பிறந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அது முற்றிலும் பிழையான தகவலாகும். இந்தியாவின் பிரசாவுரிமைக் கொள்கை பற்றி இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? அதை நான் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் வாசிக்கிறேன்.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

On a point of Order, Sir, I am afraid the simultaneous interpretation equipment is not functioning and I cannot hear a word of what the hon. Member is saying. This will create difficulties in replying.—[*Interruption*]. It is the translation.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

I am getting it. It is all right now.

චෙල්වනායගම් මයා.
(திரு. செல்வநாயகம்)
(Mr. Chelvanayakam)

இந்திய அரசியல் சட்ட ஐந்தாவது ஷரத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவென்றால்—

"At the commencement of this Constitution, every person who has his domicile in the territory of India and—

(a) who was born in the territory of India; or

(b) either of whose parents was born in the territory of India; or

(c) who has been ordinarily resident in the territory of India for not less than five years immediately preceding such commencement, shall be a citizen of India."

இதில் சொல்லப்பட்ட மாதிரி இந்தியாவிலே இந்த அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலத்தில் அங்கு தங்கியிருந்தவர் இந்தியாவில் பிறந்தவராக அல்லது இந்தியப் பிரதேசத்தில் பிறந்த பெற்றோர்களைக் கொண்டவராக அல்லது இந்தியாவில் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலத்திலிருந்து ஐந்து வருடத்திற்குக் குறையாத கால அளவு சாதாரணமாக வசித்தவராக இருந்தால் இந்தியப் பிரசாவுரிமை உடையவராவர். கௌரவ தம்பதெனியா உறுப்பினர் அவர்கள் 'தட்டிக் கேட்க ஆள் இல்லாவிட்டால் தம்பி சண்டப் பிரசண்டன்' என்பது போல் தான் நடந்து கொள்கிறார். எங்களுடைய நாட்டிலே இரண்டு தலைமுறைகளாக வாழ்ந்தவர்கள் தான்—இரண்டு தலை முறைகளாக வாழ்ந்தவர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கள் என பிறப்புச்சாட்சிப் பத்திரத்தைக் கொண்டு நிரூபித்தவர்கள்தான்—இந்நாட்டுப் பிரஜைகளெனக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி உலகத்திலே வேறு ஒரு தேசத்திலுமே இல்லாத, மிகவும் கடுமையான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் பின், இந்தியர் பாக்கிஸ்தானியர் பிரஜா உரிமைச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின், இதன்படி மனுச் செய்தவருள் நூற்றுக்கு பத்து வீதத்தினர் தான் சித்தியடைந்தனர்.

அடுத்து, கௌரவ தம்பதெனியப் பிரதிநிதி இப்பிரச்சினை இந்தியாவுடையதல்ல இது ஒரு உள்நாட்டுப் பிரச்சினையே என்று கூறினார். அவர் சொன்ன அந்த நியாயத்தை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட பத்து இலட்சம் சனங்கள், தங்களுக்கு பிரஜா உரிமையற்ற முறையில், வாக்குரிமை இல்லாத நிலையில், நிரந்தரமாக இந்நாட்டில் எங்களுடன் வாழக்கூடிய வாய்ப்பில்லாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்தக் குறையை நிறைவாக்க வேண்டியது உங்களுடைய கடமை. 1948 ஆம் ஆண்டு பிரசாஉரிமைச் சட்டம் வந்ததற்குப் பின் 16 வருடங்கள் சென்றுவிட்டன. இவ்வளவு காலத்துக்கும் இவ்விந்திய வம்சாவழியினருக்குக் குழந்தைகள் பிறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியா பற்றி எதுவுமே தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமன்றி அவர்களில் பெரும்பாலாருக்குக் கடல் என்றாலே என்னவென்று தெரியாமலிருக்கின்றது. அவர்களை பிரசாவுரிமை, வாக்குரிமை அற்றவர்களாக வைத்திருப்பது மிகவும் அநியாயம். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் வைத்திய வசதிகள், குடியிருப்பு வீட்டு வசதிகள் மிகமிகக் குறைவு. அதாவது மனித உரிமைகளில் மிகக் குறைந்த சிறிய அளவு தான் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது. பிரசாவுரிமை, வாக்குரிமை அற்றிருக்கும் அவர்கள் விஷயத்தை அரசாங்கம் கட்டாயமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இவ்வுரிமைகளை அளியாத அரசாங்கம் தென்னாபிரிக்காவைக் கண்டிப்பது விசித்திரமாக இருக்கின்றது. தென்னாபிரிக்காவில் புறக்கணிக்கப்படுபவர்களுக்கு, ஒதுக்கப்படுபவர்களுக்கு உதவி செய்ய நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் எங்கள் நாட்டில் பத்து வீதமானோருக்கு பிரசாவுரிமை, வாக்குரிமை அளியாமலிருக்கிறோம். இது உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

පූ. භා. 11.45

සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා. (මහියංගන)

(திரு. சீ. பீ. ஜே. செனவிரத்ன—மஹியங்கனை)

(Mr. C. P. J. Seneviratne—Mahiyangana)

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය පිළිබඳව පසුගිය වර්ෂ 4 තිස්සේම මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. අපි මේ ප්‍රශ්නය සැලකිය යුත්තේ, දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් පමණක් නොව ඊට වඩා වැදගත්, ලංකාවෙන් අට කොටසකට බලපාන ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් හැටියටයි. මේ ප්‍රශ්නය දෙස අපි ආර්ථික අංශයෙන් බලනවා නම් වර්තමාන රජයට පමණක් නොව ඕනෑම රජයකට යුතුකමක් තිබෙනවා, මේ ප්‍රශ්නය වහාම විසඳන්න. අපි ටිකක් මේ ප්‍රශ්නයේ අතීතය ගැන කල්පනා කර බැලුවොත් පෙනී යන්නේ කුමක් ද ? අපි මේ සම්බන්ධයෙන් බොහෝ සේ කථා කර තිබෙනවා. කාලය සීමා වී තිබෙන නිසා වැඩිපුර කථා කරන්ට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. නුවර එළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) උඩරට ගැමි කොමිසන් සභා වාර්තාව ගැන මතක් කරමින් ඒ වාර්තාව සකස් කිරීම ගැන එක අතකින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ප්‍රශංසා කරමින් කියා සිටියා, එහෙත් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳන්ට එක්සත් ජාතික පක්ෂය යම්කිසි පියවරක් ගත්තේ නැත කියා. ඒ වැරදි මතය මග හැරීම පිණිස මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් නොදන්නවා දැයි මා දන්නේ නැහැ, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා අගමැතිව සිටිද්දී ප්‍රථමවරට ඉන්දියාවත් සමග මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි සම්මුතියකට පැමිණ මේ රටේ වතුකරයේ සිටි ඉන්දියානුවන් මේ රටින් පිට කරන්ට පටන් ගත් බව. එහෙත් රාජ්‍ය දෙකේ නායකයන් අතර

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[සෙනෙවිරත්න මයා.]
මේ රටින් පිටරට යවන ඉන්දියානුවන්ගේ සීමාව ගැන යම්කිසි ප්‍රශ්න පැන නැග්ග නිසා එහි සුළු ප්‍රමාදයක් ඇති වුණත් ඒ ක්‍රියා මාර්ගය එදා ගෙන ගියා.

සර් ජෝන් කොතලාවල මැතිතුමා මේ රටේ අගමැතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේ දී ඉන්දියානු සහ පාකිස්තානු පුරවැසි පණත පිළියෙල කරන්න යම්කිසි තීරණයක් ගත්ත. ඒ අනුව අවුරුදු සිය ගණනක් තිස්සෙ අප රටට බල පෑ මෙම ප්‍රශ්නය විසඳන්න වැදගත් පියවර කීපයක් ගත්ත. ඒ සමගම උඩරට සිංහලයන්ට සහනයක් සැලසෙන ආකාරයට උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභා වාර්තාව සකස් කර එය ක්‍රියාත්මක කරන්න පටන් ගත්ත. ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් නොගත්තාය කියන එක වැරදියි. උඩරට යම් මන්ත්‍රීවරයෙක් එම වාර්තාව කියවා තිබෙනව නම් තත්ත්වය අවබෝධ වේවි. ඒ අනුව වැදගත් ගොවි ජනපද රාශියක් ආරම්භ කර තිබෙනව. 1950 දී සොරබොරවැව ව්‍යාපාරය පටන් ගත්ත; 1954 දි නිම කළා. මාපාකඩවැව් ව්‍යාපාරය 1952 දී පටන් ගත්ත; 1956 දි නිම කළා. කටුගහගල්ගේ ව්‍යාපාරය 1953 දි පටන් ගත්ත; 1957 දි නිම කළා. මිරිකී සිටි උඩරට ජනතාවට ආර්ථික සහන සලසමින් මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ඔය පිළිවෙළට කටයුතු කළා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීමටත් වැඩ කටයුතු කළා. " උඩරට තේ වතුකරයෙ යම්කිසි අක්කර ගණනක් රජයට ගත යුතුය; ඒ තේ වතුකර මධ්‍යයෙ ලාංකිකයන් පදිංචි කළ යුතුය " කියන තීරණය ගත්තෙ ඒ කාලෙයි. ඒ පිළිබඳව මෙම වාර්තාවෙ 111 වන පිටුවෙ එය සඳහන් වී තිබෙන්නෙ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනුයි. මා එය කියවන්න කැමතියි.

මෙන්න ඉංග්‍රීසියෙන් තිබෙන එම කොටස :

" The intention is to settle villagers in estate areas so that they would take the place of Indian workers on the plantations as they leave the Island."

මෙම කොටසින් කියවෙන්නෙ කුමක්ද? තේ වතුකරයෙ යම්කිසි අක්කර ගණනක් රජයට අරගෙන සිංහල ගැමියන් ඒවායෙ පදිංචි කරවීමටයි, කටයුතු කළේ. එවකට සිටි ඉන්දියානුන් පෙරළා ඉන්දියාවට යන්න පටන් ගත් විට ඒ නිසා ඇති වන පුරප්පාඩුවලට මේ අය ඇතුළු කර ගන්න වැයම් ගත්ත. මේ කරුණු අනුව තේරුම් යන්න ඕනෑ, එදා මේ රටින් ඉන්දියානුන් පිටමං කිරීමට යම් පියවරක් ගත්තද, නො ගත්තද කියන එක.

පී. ආර්. රත්නායක මයා. (ප්‍රවාහණ කට යුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. பீ ஆர். ரத்ஞயக்க—போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mr. P. R. Ratnayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Communications)

වාර්තාවෙන් පමණයි; ක්‍රියාවෙ යෙදෙව්වෙ නැහ.

සෙනෙවිරත්න මයා.
(திரு சேனவிரத்ன)
(Mr. Seneviratne)

පණස් දහස් ගණනක් ගියා. තමුන් නාන්සෙ එය දන්නෙ නැතුව ඇති. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් දැන් කෑ කෝ ගහන්නවත් අරය මේ වැරැද්ද කළාය, මෙයා මේ වැරැද්ද කළාය කියා දබර කරන්නවත් නොවෙයි තියෙන්නෙ. 1956 න් පසුව ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පියවරක් ගත්තෙ නැහැ කියා වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) වාගෙ මටත් කියන්න පුළුවනි. ඒ බව අපට පෙනී යනව. මේක දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකන්න බැහැ. මේක ආර්ථික ප්‍රශ්නයක් වෙලයි තියෙන්නෙ. මේ සම්බන්ධයෙන් අවංකව ක්‍රියා කිරීම සඳහා 1960, 1961, 1962 සහ 1963 යන වර්ෂ තුළ තමුන්නාන්සෙල අතර යම් අදහසක් තිබුණ නම් [බාධා කිරීමක්] බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.) මා දොස් කියන්නෙ නැහැ. උන්නැහෙලගෙ දේශපාලන න්‍යාය එයයි. එම නිසයි, මේ රටේ මහජනතාව ඒ අය ප්‍රතික්ෂේප කළේ. ඒ අය අතර සිටි සහෝදරයන් තිදෙනෙක් තමයි, තමුන්නාන් සෙලගෙ ආණ්ඩුව තුළට රිංගාගෙන සිටින්නෙ. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධ උන්නැහෙලගේ ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කළා ද? වෙනස් නොකළානම් එම ප්‍රශ්නයෙදි උන්නැහෙලගෙ ආශිර්වාදය තමුන්නාන් සෙලට ලැබෙයි ද?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමුවන මන්ත්‍රී)
(திரு. டீ. ஜீ. எச். சிரிசேன—அக்குறணை முதலாம் அங்கத்தவர்)
(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

ලැබෙනව.

සෙනෙවිරත්න මයා.
(திரு. செனவிரத்ன)
(Mr. Seneviratne)

එහෙනම් අපි සන්තොෂ වෙනව. ගරු අගමැතිනිය මෙම ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කිරීම සඳහා ඉන්දියාවට යන්න අදහස් කරනවලු. එතුමිය මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීමට අවංකවම අදහස් කරනව නම් මම එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙත් අවංක දේශ ප්‍රේමීන් කීප දෙනෙක් සිටිනව. ඒ ගමන යන්න පෙර එම දේශප්‍රේමී නායකයන් සමගත් සාකච්ඡා කර බලා ඒ අයගෙ අදහසුත්, සිය ගමනෙ වාසිය රැකෙන ලෙස ගෙන ගොස්, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පියවර ගන්නා හැටියට මා එතුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)
(திரு. பி. எச். பண்டார—பதுளை)
(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය විශේෂයෙන් වැදගත් ලෙස බලපාන ප්‍රදේශයක මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මිනිත්තු දෙකක් වත් කථා කරන්න ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනව. උඩරට ගැමි කොමිෂන් වාර්තාවේ ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳන්නට වැඩ පිළිවෙළක් යොදා තිබෙනවාය කියා මහියංගනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (සී. පී. ජේ. සෙනෙවිරත්න මයා.) කථාවෙ සඳහන් වුණා. ගරු සභාපතිතුමනි, උන්නැහෙලා තමයි මේ වඩේ කෑවෙ. 1948 දී මේ රටට නිදහස ලබා ගන්නා විට උන්නැහෙලාට අධිරාජ්‍යවාදීන්ට කියන්න තිබුණා, ඔවුන්ගේ බැලමෙහෙවර කම් කරන්නට මේ රටට ගෙන්වා ගත් ඉන්දියාවනුන් ටිකත් අරගෙනම යන්නය කියල. නමුත් ඒ ප්‍රශ්නය ගැන එදා කිසිම සැලකිල්ලක් නොදැක්වූ නිසයි අද මේ බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයට මුහුණ පාන්නට අපට සිදු වී තිබෙන්නෙ. [බාධා කිරීමක්]

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

1956 සිට 1964 වන තුරු මොකක්ද කළේ ?

බණ්ඩාර මයා.
(திரு. பண்டார)
(Mr. Bandara)

මේ රටේ හැම ආණ්ඩුවක්ම, හැම අගමැතිවරයෙක්ම, වේදිකාවල බොහොම කිව්වා, මහජනයා ඉදිරියේ පොරොන්දු දුන්නා, මේ ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳනවාය කියා. නමුත් කිසිම අගමැතිවරයෙක් මේ ප්‍රශ්නය තවම විසඳා නැහැ. විසඳන තත්ත්වයක්වත් පෙනෙන්නට නැහැ. විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රශ්නයෙන් පීඩා විඳින ප්‍රදේශයක මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මම කියන්න ඕනෑ අපට මේ රටේ තිබෙන ප්‍රධානම ප්‍රශ්නය ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය බව. මේ රජයත් නොයෙක් ප්‍රශ්න පිළිබඳව ඇඟිලි ගසා ඒවා නිරාකරණය කර තිබෙනවා. නමුත් රටේ වැදගත්ම ප්‍රශ්නයට තවම අත නොතැබීම ගැන මා විශේෂයෙන්ම කනගාටු වෙනව. එයින් පීඩා විඳින මහජනයා සිටින්නේ අපේ ප්‍රදේශවලයි. වතුකරයට වට වී තිබෙන ගම්වල පදිංචි වී සිටින අසරණ ගැමියන්ගේ තත්වය කනගාටුදායකයි. රැකියාවක් නැතිව, ඉන්නට හිටින්නට තැනක් නැතිව, ඉඩකඩ නැතිව, හැම තැනින්ම තදබද වී සිටින, ඒ ගම්බද මහජනයා නිතර හමුවන අපට පෙනෙනවා මේ ප්‍රශ්නයේ තිබෙන ඉතාම දුක්මුසු විලාසය. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය ඉතාම ඉක්මණින් විසඳන්නට ඕනෑ.

මේ ප්‍රශ්නය ඉක්මනින් විසඳන්නේ නැත්නම්, සමහර විට උඩරට මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ආණ්ඩු පක්ෂය තුළ වුණත් බල වත් සටනක් කරන්නට අපට සිදු වේවි. මහජනයාට මුහුණ දෙන්න අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. මහජනයා විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු වන දෙය මේ ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීමයි. ලක්ෂ ගණනක් සිටින ඉන්දියානුවන් නිසා අපේ රටේ ගම්බද මහජනයාට රක්ෂාවක් නැහැ ; රක්ෂා ලබා ගන්නට ක්‍රමයකුත් නැහැ. නමුත් මේ ඉන්දියානුවන්ගෙන් බෝවෙන අයට රක්ෂා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[බණ්ඩාර මයා.]
වල් දෙන්න ඕනෑ; හැම සැප පහසුකමක් දෙන්න ඕනෑ. බෝ වීමත් අපේ වගේ නොවෙයි. බොහොම වැඩියි. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය එන්න එන්නම උග්‍ර වෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය ඉක්මණින් විසඳන්න ඕනෑ ඒ නිසයි. කරුණු දක්වන්න නම් මට පුළු-වන්. නමුත් කාල වේලාව නැති නිසා තමුන්නාන්සේට කරදර කරන්න කැමති නැහැ. මා අවසාන වශයෙන් විශේෂයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට එකක් මතක් කරනවා. මේ ප්‍රශ්නයේ බරපතළකම නොයෙක් වචනවලින් කියන්න අපට පුළුවන්. නමුත් කාලය මිඩංගු කරන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය වහාම විසඳිය යුතු බව මා අවසාන වශයෙන් මතක් කරනවා.

සිරිසේන මයා.
(திரு. சிரிசேன)
(Mr. Sirisena)

ගරු සභාපතිතුමනි, එක ප්‍රශ්නයක් අහන්න ඉඩ දෙන්න. ගරු ඇමතිතුමා-ගෙන් මා දැන ගන්න කැමතියි, ලබන අවුරුද්දේ මේ වගේ කාරක සභා අවස්ථාවේදී සාකච්ඡා කරන විට ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන නැවත අපට කථා කරන්න ඉඩ සලස් වනවාද, නැත්නම් මේ ප්‍රශ්නය විසඳනවා ද කියා. එහෙම නම්, ලබන අවුරුද්දට කථා කරන්නට ඉඩ තබනවා නම්, අපට එදාට කථා කරන්න කරුණු සූදානම් කර ගැනීම සඳහා ඒ බව දැන්මම කියන්න. ලබන අවුරුද්දේ තමුන්නාන්සේ දෙන උත්තර යත් දැන්මම දෙන හැටියට මා ඉල්ලනව.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am grateful to the House for having given approximately one and a half minutes to reply to this very important subject, but if I am not able to do justice to it within that one and a half minutes, I would ask you, Sir, to forget to look at the clock for an extra five minutes so that I may have the opportunity to try and deal with some points in some detail.

The hon. First Member for Akurana (Mr. D. G. H. Sirisena), I think, raised the most pertinent question of the lot when he asked the simple question whether I am prepared to give next year's reply now. My simple answer to that would be that I am not a prophet of gloom or anything else and I would find it very difficult to speculate now in regard to the outcome of the discussions which the Hon. Prime Minister will inaugurate in October 1964 with Mr. Lal Bahadur Shastri, the Prime Minister of India. On the outcome of her talks will depend a number of things. The ultimate result, the prospect of a settlement of the Indian question, must necessarily depend upon that.

I have stated the standpoint of the Ceylon Government in regard to the Indian question on more than one occasion. Our standpoint has not changed. I have declared that, according to the laws of Ceylon, categories whom the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) chooses to call "stateless", whom we refer to as "Indian citizens", are in fact Indian citizens, they must be treated as Indian citizens according to the Laws of Ceylon and they cannot be accorded the status of people of our country.

Nor can it be regarded as an internal question as suggested by the leader of the Federal Party, the hon. Member for Kankesanturai (Mr. S. J. V. Chelvanayakam). The position is perfectly clear.

රාසමානික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

The hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) was of the same view.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have dealt with the question of the interpretation of Articles 5 and 8 of the Indian Constitution on earlier occasions and I do not propose to labour the House by repeating the arguments in turn.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The hon. Member for Bulathsinhala raised a somewhat different question when he tried to suggest that the Coalition has a somewhat different attitude and approach to this whole subject. I should like to state very clearly for the information of hon. Members of this House that the position of the Coalition Government is not different, in any respect, to the position previously adopted by this Government on the Floor of this House in the statements made by me on earlier occasions.

දවල් 12

You will recall, Sir, that the question of citizenship was part of the 14 Point Programme on which the Coalition Government was formed, and it is manifestly clear, abundantly clear, that it is within the framework of the citizenship laws of our country, without any change in those laws—not on the basis of modifications or adjustments of those laws—that we propose to find solutions to the Indian problem in the process of negotiations with the Prime Minister of India.

I agree with hon. Members of this House that it is most unfortunate that it was not possible to conclude this matter during the lifetime of Prime Minister Nehru for a number of reasons.

I would like to refer hon. Members to the specific reference in the Throne Speech on the subject of citizenship where the policy of the Government has been expressly declared. I propose to read it for the sake of the record.

"ලංකාවේ පුරවැසි පනත් අනුව දැනට පුරවැසිබවක් නොමැති ඉන්දියානුන්ගෙන් පැවතෙන්නන්ගේ පුරවැසිභාවය විසඳීම සඳහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියාණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් ආරම්භ කර ඇති අතර දැනට තිබෙන ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඇති බාධකයන් ඉවත් කරලීමට මගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරයි."

Hon. Members raised a number of minor questions which I should like to deal with. I say "minor" because I do not propose to get involved in the major question at this time for the reason that it is not possible within the short space of time at my disposal to embark once more on a long dissertation on the position of the Ceylon Government on the Indian question. I stated it last year, and I think I took a very long time in stating it last year; I think I filled up a number of columns of HANSARD stating the point of view of the Government of Ceylon. And it has not changed. The only new factor that I have to add is the prospective discussions about to take place between the Prime Minister of Ceylon and the Prime Minister of India.

In regard to the last point raised by the hon. First Member for Akurana as to whether hon. Members of this House will be given a longer period of time to discuss the question next year, all I can say is that I hope you, Sir, will be able to make satisfactory arrangements to give hon. Members of this House that opportunity. I am afraid it is not my fault. And I complain, with the hon. Member, that I have not been given sufficient time to make a speech here on a subject of great importance to us all.

The hon. Member for Uduppiddi (Mr. M. Sivasithamparam) asked a number of questions about the visa tax. I should like to inform the hon. Member that the hon. Prime Minister will, in a day or two—I think the orders have already gone up to her—be signing an exemption order to exempt from this visa tax ex-Ceylonese who, on resumption of their Ceylonese citizenship after residing abroad, seek the exemption; and the exemption will operate so long as the application for the resumption of citizenship is pending.

In regard to the spouses of Ceylon citizens, an exemption from the tax is allowed in two cases. The first is where the application for citizenship is pending. The second is where they have expressed an intention to apply for citizenship but cannot submit the application because they do not have the necessary age or residential qualifications and until they acquire the requisite qualifications to enable them to apply for citizenship.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

The case raised by the hon. Member was the case of Sockalingam Chettiar—a case I do not personally know about. But it is a general principle that if a person or persons seek to come into this country, to qualify for a visa two conditions are generally required by us. One is that they must not be politically undesirable—and I believe the policy of the Government at the moment is to regard the D. M. K. people as politically undesirable. Secondly, they must bring exchange. I do not know on what grounds Sockalingam Chettiar's application was refused—I have not been able to get at the file—but I rather think that it must be on one of these two grounds. If the hon. Member for Uduppiddi will kindly give me the particulars of this case, I shall be glad to look into it.

The hon. Member for Uduppiddi also asked the question whether there has been discrimination in regard to the issue of visas, and he referred to the fact of Russian delegates coming to attend sessions. I have been informed that Russian delegates were permitted to attend the D. W. C. sessions. One of the delegates was a Russian national and was the secretary of the Trade Union International of Agricultural and Forestry Workers of Czechoslovakia. The other delegates who were given a visa to come to Ceylon came here in respect of the sessions of the Ceylon Communist and Progressive Youth League, and these invitees were from many countries including Russia. And I must mention to hon. Members that they brought exchange for all their expenses in Ceylon.

I must say that no mention of exchange was made in respect of the application made by the Federal Party invitees of the D. M. K. for their visas. The three delegates invited by the Federal Party were said to belong to the D. M. K. , which is, incidentally, a proscribed party in India.

I was told that the Assistant High Commissioner in Madras had refused a visa in the case of one individual, whose case had actually been submitted to the Controller of Immigration and Emigration. I cannot personally give answers without looking at the papers. It may have been either on the ground of political undesirability or the shortage of exchange. If the hon. Member for Uduppiddi says that it is not a case of exchange, I should like to go into the case further with him if he will give me the name and the particulars of the case.

A question was raised by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) in regard to the amendment to the Immigrants and Emigrants Act which was recently submitted to the Cabinet. I was also present at that meeting and I am in a position to speak to what actually took place. The draft law in that case had been prepared by the Legal Draftsman and contained a proposal to confiscate the assets of overstays and illicit immigrants. After discussion, it was found that this rule would operate harshly in the case of a number of types of persons, particularly in the case of foreigners overstaying and illicit immigrants who had married Ceylonese people. There are a number of such cases coming up now where people are being deported notwithstanding the fact of their marriage and children being born to them. The confiscation of the property would really not work hardship on the illicit immigrant or the overstay in question ; it would really cause hardship to Ceylonese people who are left behind. In such circumstances, the Cabinet felt that such a law, if introduced, would definitely be of a harsh character and would militate, not against the foreigners, but against the people left behind, who are indeed Ceylonese and nothing but Ceylonese. It is, therefore, not fair for the hon. Member for Welimada to tell us that there has been

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

a shift in policy or a change in approach on the part of the Government of Ceylon on the citizenship question. It is not a change of position. It is indeed a change if you want people who are Ceylonese to remain destitute to be cheated of the money that they ought to have, merely because they have had the misfortune to marry persons who have not been citizens and are liable to deportation. It does seem to us that the hon. Member for Welimada is more than anxious to deprive the Ceylonese of their rights if he were to persist in that proposal. I think, that this is not really a change of immigration policy at all. It does not amount in any sense to a deviation from the policy as stated in the Throne Speech—the general position adopted by the Coalition Government in regard to the laws of citizenship in regard to which we do not propose to make any changes at all. It is our sincere hope and wish that discussions with the Government of India will produce fruitful results when they are held. The Minister of External Affairs of India, Mr. Swaran Singh is expected to be in Ceylon, I think, during the first two weeks of September, and it is possible that he too may raise this question and there may be some preliminary discussion in Ceylon even before the two Prime Ministers meet in October. I look forward to being able to give this House further particulars after those discussions have taken place.

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பீ. ஜீ. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

Mr. Chairman, arising out of the hon. Parliamentary Secretary's statement, I would be glad if he spends a little time to look into a special problem that has arisen. I had a case which I brought to the notice of the Immigration Department where a citizen of Ceylon had married an Indian citizen, a graduate. He had gone to India to bring his wife here. The Immigration Department here had authorized the issue of a visa for the wife to come to Ceylon. But, despite repeated efforts, the Madras office of the Immigration Department would not permit that lady to come. I am sorry I do not have the papers with me.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I would be grateful if the hon. Member gives me the particulars and I will certainly look into it.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There is apparently some problem with the Government of India regarding the type of visa they issue. I have got three cases brought to my notice where this sort of problem has arisen, where Ceylonese citizens are either asking that their wives be allowed to come here or that they be deported to India, so that they can be with their wives.

"23 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 15,50,825 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

23 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයේ කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 23,30,800

வாக்குப் பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 23,30,800

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 2,330,800

"23 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 23,30,800 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

23 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු— මූලධන වියදම, රු. 71,100

வாக்குப் பணம் இல. 3—பரிபாலனச் செலவு கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 71,100

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 71,100

"23 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 71,100 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

23 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

24 වන ශීර්ෂය—ජාතික ක්‍රම සම්පාදක දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 4,04,337

தலைப்பு 24.—தேசிய திட்டமிடல் திணைக் களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 4,04,337

HEAD 24.—DEPARTMENT OF NATIONAL PLANNING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 404,337

"24 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,04,337 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

24 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු— පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 26,500

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 26,500

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 26,500

"24 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 26,500 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

24 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

26 වන ශීර්ෂය—ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 1,32,565

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා හා වැටුප් රු. 94,700

தலைப்பு 26—தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சர்

வாக்குப் பணம் இல. 1— பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 1,32,565

உப தலைப்பு 1—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளங் களும், ரூ. 94,700

HEAD 26.—MINISTER OF INFORMATION AND BROADCASTING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 132,565
Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 94,700

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

I move,

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item Minister".

ගරු සභාපතිතුමනි, ලංකා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවත්, ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒකාබද්ධ කොට දැන් එක දෙපාර්තමේන්තුවක් හැටියට ක්‍රියා කර ගෙන යනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තු දෙක ඒකාබද්ධ කෙළේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා අප දැන ගන්න කැමතියි. මේ ගරු සභාවෙහි ප්‍රවෘත්ති ඇමතිවරයකු නැහැ. ඉන්නේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයකු පමණයි. මේ ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාතීමේන්තුව මගින් ප්‍රසිද්ධ කරන "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රය ගැනයි මට කියන්ට වුවමනා වී තිබෙන්නෙ. 1958 දී "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රය ආරම්භ කළේ රජයේ යම් යම් ප්‍රවෘත්ති මහජනතාව ඉදිරිපිට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තැබීම සඳහායි. මේ වර්ෂය දක්වාම මේ පත්‍රය බෙදා හැරියෙ නොමිළයේ. මේ වර්ෂයේ පෙබරවාරි මාසයේ සිට මේ පත්‍රය ශත 5 ගණනෙ විකුණනව. මේ පත්‍රය විකුණන්නෙ කොහොමද? තැපැල් කන්තෝරු, උප තැපැල් කන්තෝරු, ඞී. ආර්. ඕ. කාර්යාල, කච්චේරි යනාදිය මාගීයෙනුත්, ඒ වාගේම පෞද්ගලික ඒජන්තවරුන් මාගීයෙනුත් මේ පත්‍රය විකුණනව. පත්‍රය විකිණීම සඳහා මේ පෞද්ගලික ඒජන්තවරුන්ට 40% ක කොමිස් මුදලක් ලැබෙනව. 40% ක කොමිස් මුදලක් ලැබෙනවා නම් මේ පත්‍රයක් ශත 3 ටයි පෞද්ගලික ඒජන්තවරයෙකුට ලැබෙන්නෙ. ශත 3 ගණනෙ අරගෙන ශත 5 ගණනෙ විකුණනව. සතියකට මේ පත්‍රයේ පිටපත් 65,000 ක් පමණ මුද්‍රණය කරනව. නමුත් අලෙවිවීම ඉතාම දුර්වලයි. ඒ කියන්නෙ සාමාන්‍යයෙන් එයින් පිටපත් 20,000 ක් පමණ සංඛ්‍යාව තුයි විකිණෙන්නෙ. ඉතිරි වන පිටපත් 45.000 ක් පමණ විකුණන්නෙ බඩු ඔතන කඩදාසි හැටියටයි.

අ.භා. 12.15

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මා පෙන්නුම් කරන කාරණය මේකයි. මේක හොඳ ජාවාරමක්. "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රයේ ඒජන්ත කෙනෙක් වන එක හොඳ ජාවාරමක්. පත්‍රයක් ඒජන්ත කෙනෙකුට ලැබෙන්නෙ ශත 3 ටයි. රාත්තලකට වුවමනා කරන්නෙ පත්‍ර 15යි. ඒ කියන්නෙ පත්තර රාත්තලකට වැය වෙන්නෙ ශත 45 යි. බඩු ඔතන කඩදාසි හැටියට රාත්තලක් විකුණන්නෙ ශත 75 ටයි. ශත 30 ක ශුද්ධ ලාභයක් තිබෙනව. මෙන්න මේකයි ජාවාරම. 65,000 ක් පමණ මුද්‍රණය කරන පිටපත්වලින් මහජනතාව අතර බෙදී යන්නෙ පිටපත් 20,000 ක් පමණයි. ඉතිරි වන පත්‍ර මේ විධියට බඩු එතීමේ කඩදාසි වශයෙන් විකුණා පෞද්ගලික ඒජන්තවරුන් විශාල ජාවාරමක් කරනව. ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුවට අහසින් මුදල් වැටෙන්නෙ නැහැ. මේව මහජන මුදල්. මහජන මුදල් මේ විධියට අපතේ යෑම වැළැක්වීමට තමයි අප මේ කරුණු තමුන්නාන්සේ ඉදිරියෙ තබන්නෙ. මේ පත්‍ර මිටි විකුණන්න ගෙන යන විට පසුගිය දවස්වල පොලීසිය ඇල්ලුව. නඩු දමන්න දැන් පැමිණිලි කර තිබෙනව. මේ පමණ පිටපත් ප්‍රමාණයක් විකිණෙන්නෙ නැත්නම් ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව ඇයි මේ තරම් ප්‍රමාණයක් මුද්‍රණය කරන්නෙ? ඒ නිසා ඇති වී තිබෙන ප්‍රතිඵලය මොකක්ද? මේවා මුද්‍රණය කර පැක් කිරීමට ගෙවන අතිකාල දීමනා වශයෙන් සතියකට රුපියල් දහස් ගණනක් වැය වෙනව. මේක නවත්වා දමන්න ඕනැ. ඒ නිසා පරීක්ෂණයක් කර "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රය බඩු ඔතන කඩදාසි හැටියට විකිණීමෙන් ගෙන යන ජාවාරම වහාම නැවැත්වීමට කටයුතු සලසන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. සතියකට දෙවරක් මෙය මුද්‍රණය කරන්න බලාපොරොත්තු වන නිසා දැන් ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය මණ්ඩලය වැඩි කරන්නත් බලාපොරොත්තු වෙනව. මෙය දිනපතා පුවත්පතක් හැටියට මුද්‍රණය කරන්නත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න යනවලු. මෙය ක්‍රියාත්මක කරන්න ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් වැය කරන්න වෙනව. ඒ කොයි හැටි වෙතත් එවැනි අදහසක් ක්‍රියාත්මක කරන්න පෙර පත්‍රයේ පිටපත් අලෙවිය සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න ඕනැ. දැනට අලෙවි වන ප්‍රමාණය ගැන කල්පනා කරන විට ලාභයක් ඇතිව මෙය ඉදිරියටත් කරගෙන යන්න පුළුවන් වන්නෙ නැහැ කියන්න පුළුවනි. පුවත්පතක් හැටියට අච්චු ගහන්න යනව නම් මෙහි සම්පූර්ණ වෙනසක් ඇති විය යුතුයි.

ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් නිලධාරීන් දැන් ලංකා පරිපාලන සේවයට ඇතුළත් කර සිටිනව. එහෙත් මා කල්පනා කරන අන්දමට නම් මේ නිලධාරීන් විශේෂ පුහුණුවක් ලත් පිරිසක් නිසා වෙනත් වෙනත් අංශවල පරිපාලක නිලධාරීන් වශයෙන් මාරු කරගෙන වැඩ ගන්න යාමෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙන්නෙ නැහැ. ඒ අය ලබා ගත් විශේෂ පුහුණුවෙන් සහ විශේෂ අධ්‍යාපනයෙන් රටට නියම සේවයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. දැනටමත් වෙනස් වෙනස් අංශ යටතේ විශේෂ පුහුණුවක් ලත් නිලධාරීන් පරිපාලන සේවයට ඇතුළත් වෙලා ඉන්න බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා. සහකාර ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ වශයෙන් සිටි පී. එන්. මැදගොඩ මහත්මයා නිදර්ශනයක් හැටි

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

යට සඳහන් කරන්න පුළුවනි. ඒ මහත් මයා දැන් කොහෙද ? ප්‍රවෘත්ති සේවය සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පුහුණුවක් ලත් ඒ මහත්මයා දැන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ පුටු රත් කරනව. එතන හිටියට ඒ මහත් මයා ලත් විශේෂ පුහුණුවෙන් කිසිම වැඩක් රටට දෙන්න බැහැ. ඒ මහත්මයා තමයි ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවෙ හිටපු ජ්‍යෙෂ්ඨතම නිලධාරියා. ප්‍රවෘත්ති ලේඛකයෙකු හැටියට නැත්නම් ප්‍රවෘත්ති නිලධාරියෙකු හැටියට ඒ මහත්මයා පිටරටවලත් සේවය කර තිබෙනව. ලන්ඩන් නුවර ප්‍රවෘත්ති නිලධාරියා හැටියට ඒ මහත්මයා කාලයක් සේවය කළා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ ප්‍රවෘත්ති නිලධාරියා හැටියට සේවය කර තිබෙනව. ඒ මහත්මයා එහි ලේකම් කාර්යාලයට සම්බන්ධ වෙලා සේවය කළා. ඒ මහත් මයා නිව්යෝර්ක් නුවර කාලයක්ම සිටියා. ඒ තරම් පළපුරුද්දක් ඇති මහත්මයෙකු අද ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පැත්තකට කරලයි මේ ආණ්ඩුව වැඩ කරන්නෙ. මොකක්ද මේකෙ තේරුම ? එංගලන්තය, අමෙරිකාව ආදී රටවල අවුරුදු ගණන් ගත කර විශේෂ පුහුණුවක් ලබා ආපසු ලංකාවට ආ නිලධාරියෙකුට දක්ෂ අන්දමින් කරන්න පුළුවන් රාජකාරිය භාර දෙන්න මේ ආණ්ඩුව දන්නෙ නැහැ. විශේෂ පළපුරුද්දක් ලබාගෙන තමන්ගෙ රටට ආවට පස්සෙ ඒ අයට නියම විධියට සේවය කරන්න ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ.

ඒ මහත්මයාට ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ උසස් තත්ත්වයක් ලැබේදෝ යන බිය නිසා ඒ මහත්මයා එතැනින් මාරු කළා දැයි අපි දන්නේ නැහැ. මේ පිළිබඳව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සොයා බලනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා. ඒ විදියේ පළපුරුද්දක් හා පුහුණුවක්—විශේෂයෙන්ම රජයේ මුදලින් ලත් පුහුණුවක්—ඇති අය ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවට ගත යුතුයි. එවැනි අය පරිපාලන සේවයේ වෙනත් අංශවලට මාරු කර යැවීම සුදුසු නැහැ. ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ එදා සිටි ප්‍රධාන ප්‍රවෘත්ති නිලධාරියා දැන් උප දිසාපතිවරයකු හැටියට පත් කර තිබෙනවා. ඒ මහත්මයාටත් වඩා මැදගොඩ මහත්මයාට පුහුණුවක් ඇතැයි කියන්න පුළුවනි. ඒ නිසා ඒ මහත්මයාගේ සේවය ලබා ගන්නා මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ දෙපාර්තමේන්තුවේත් මුදල් නාස්තියක් තිබෙනවා. ඒ මුදල් නාස්තිය නැති කිරීම සඳහා වැඩ පිළිලෙක් යොදන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියා හැටියට වැඩ කරන්නේ ගුවන් විදුලි අධ්‍යක්ෂක එස්. බී. සේනානායක මහත්මයායි. ඒ මහත්මයා ඉතා දක්ෂ අන්දමින් ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු කරන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එහෙත් ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ අපතේ යාම තවමත් ඒ විදියටම පවතිනවා. මුදල් නාස්තිය නැති කිරීම සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකම මූලික යුතුකමක්. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අවධානය යොමු වෙනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව පිළිබඳවත් මට වචනයක් කියන්න තිබෙනවා. ගුවන් විදුලියේ ඇතැම් සේවාවන් හිටි හැටියේ නවතිනවා. විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවල අය සවන් දෙන සේවාව රාත්‍රී 8ට පමණ හිටිහැටියේම නවතිනවා. මෙසේ හිටිහැටියේම ඒ සේවාව නවතින්නේ කාර්මික දෝසයක් නිසා වෙන්න ඇති. ඒ නිසා ඒ පිළිබඳවත් සොයා බලන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගරු කරන සමාජවාදයක් කරා ගමන් කරන මේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මම එක් ඉල්ලීමක් කරන්න සතුටුයි. සතියකට වරක් පමණ සෑම දේශපාලන පක්ෂයකටම තම දේශපාලන පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති මහජනයාට කියා දීම සඳහා අවස්ථාවක් සලසා දෙන්නයයි මම ඉල්ලා සිටිනවා. හිටපු අගමැතිතුමෙක් 1960 දී—මැතිවරණ කාලයේදී—ඒ විදියේ අවස්ථාවක් සලසා දුන්නා. හැබැයි, උන්නැහේගේ "පොලිටිකල් නෝට් බුක්" එකත් තිබුණා. මෙය මහජන මුදලින් පවත්වාගෙන යන්නක් නිසා සෑම පිළිගත් දේශපාලන පක්ෂයකටම ඔවුන්ගේ අදහස් මහජනයාට ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් සැලසිය යුතුය යනු මගේ අදහසයි. සතියකට වරක් බැරි නම් සති දෙකකට වරක්වත් අවස්ථාවක් ලබා දෙන්නටයයි ඉල්ලා සිටිනවා. දැන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

හැම පක්ෂයක්ම කියනවා, සමාජවාදය කරා යනවාය කියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් සමාජවාදය කරා යනවාලු. සමාජවාදී අදහස් ගරු කරනවා නම් ඒවා පිළිබඳව මහජනයාට කරුණු කීම සුදුසු වැඩක් බවයි, මගේ අදහස.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

සභාපතිතුමනි, මම රජයේ චිත්‍රපටි අංශය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න කැමතියි. චිත්‍රපටි ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කාරක සභාවක් පත් කළා. එම කොමිෂන් සභාව ඉතාමත් වැදගත් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරල තියෙනවා. ඒ වාර්තාවෙන් කොපමණ කොටසක් මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියාත්මක කරන්න උත්සාහ දරනවද කියා මම අහන්න කැමතියි.

අද චිත්‍ර පටි සම්බන්ධව තිබෙන ලොකුම දුර්වලකමක් තමයි, සිංහල චිත්‍ර පටි ඉන්දියාවේ නිපදවීම. සිංහල චිත්‍ර පටි ඉන්දියාවේ නිපදවීම නවත්වන්නට ඕනෑ. එසේ නවත්වන්නට වුවමනා නම්, සිංහල චිත්‍ර පටි නිපදවීමට අවශ්‍ය සුදුසුකම් ඇති අංග සම්පූර්ණ චිත්‍රාගාරයක් ලංකාවෙ තියෙන්නට ඕනෑ. එවැනි චිත්‍රාගාරයක් පිහිටුවන්නය කියා කොමිෂන් සභාව නිර්දේශ කර තියෙනවා. ඒවැනි අළුත් ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කිරීමට මේ අයවැය ඇස්තමේන්තුවල කිසිම මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බවක් මට පෙනෙන්නෙ නැහැ. එම නිසා ඉදිරි 12 මාසයේදීත් සිංහල චිත්‍ර පටි නිපදවීම ඉන්දියාවේදීම කරන්න සිදු වෙනව ඇති. මේක බොහොම කනගාටුදායක කරුණක්. සිංහල චිත්‍ර පටි ඉන්දියාවේ නිපදවීම නිසා දූෂණ ක්‍රියා රාශියක් සිදු වෙනවා. නළු නිළියන්ට නියම විධියට ඔවුන්ගේ වේතනය ලැබෙන්නෙ නැහැ. පිටරටට වුවමනාවට වඩා මුදල් යවනවා. සිංහල සංස්කෘතියට විරුද්ධව සමහර සිංහල චිත්‍ර පටි ඉන්දියාවෙ නිපදවනවා. මේ විධියේ වැරදි රාශියක් සිදු වන නිසා පිටරටට අයුතු විධියට මුදල් යැවීම නැවැත්වීමටත්, නියම සිංහල ශිෂ්ටාචාරය හා සභ්‍යත්වය අනුව චිත්‍ර පටි සෑදීමට රුකුලක් හැටියටත් චිත්‍ර පටි නිපදවන අංග සම්පූර්ණ චිත්‍රාගාරයක් මේ රටට ඉතාමත් අවශ්‍යයි.

අ.භා. 12.30

ගරු සභාපතිතුමනි, එවැනි දෙයක් ඇති කිරීමෙන් ආණ්ඩුවට අලාභයක් සිදු වන්නෙ නැහැ. ඒ මන්ද? හොඳ සිංහල චිත්‍ර පටි මහජනයා ඉල්ලනවා. සෑහෙන ප්‍රමාණයක එවැනි ඉල්ලීමක් තියෙනවා. ඒ නිසා එවැනි චිත්‍රාගාරයක් පිහිටුවා සිංහල චිත්‍ර පටි නිපදවන ලෙස අපි ඉල්ලා සිටිනවා. යම් කිසි විධියකින් ආණ්ඩුවෙන් එවැනි චිත්‍රාගාරයක් පිහිටුවීම ප්‍රමාද කරනව නම් කව්රු හෝ පුද්ගලයෙක් ඒක පටන් ගන්නව. ඕනෑවට වඩා ලාභ ගැනීමෙන් ඒක සූරා කෑමේ ව්‍යාපාරයකට හැරෙන්න ඉඩ තියෙනව. සිංහල චිත්‍ර පටිය විනෝදයට සම්බන්ධ වැඩක් හැටියට නොව අධ්‍යාපනයේ කොටසක් හැටියට තමුන්නාන්සේ කල්පනා කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන් වර්තමාන ලෝකයේ අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් වැදගත් ස්ථානයකක් චිත්‍ර පටියට තිබෙනවා. එවැනි අදහසක් ඇති කරගෙන අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග එකතු වී හැකි තරම් ඉක්මනින් එවැනි චිත්‍රාගාරයක් පිහිටුවීමට කටයුතු කරන ලෙස මම තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ලබන 12 මාසය තුළ එවැනි කටයුතුවලට කොපමණ වියදම් කරන්න ලැස්ති වී සිටිනවද කියා තමුන්නාන්සේ අපට කියන්න ඕනෑ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරය මඟින් දේශපාලන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම ගැනත්, දේශපාලනඥයන්ගේ මත ප්‍රකාශ කිරීම ගැනත් මේ රජය දැන් මොන ප්‍රතිපත්තියක් අනුව ක්‍රියා කරනවද කියා මම දැන ගන්න සතුටුයි. දැන් බොහෝ දෙනෙක් කල්පනා කරන්නෙ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රචාරක අංශයේ කොටසක් හැටියටයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.]

දැනට අවුරුදු 25 කට 30 කට ප්‍රථම ගුවන් විදුලි සේවය ආරම්භ කළේ මේ අන්දමට කටයුතු කරන්ට නොවෙයි. එක් ඇමතිවරයෙක් ගුවන් විදුලිය මගින් අනික් දේශපාලන පක්ෂ සම්බන්ධව කථා කළාය කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩු කාලයේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය බොහොම තදින් ඊට විරුද්ධව කථා කළ බව මට මතකයි. එවිට, එකල ගුවන් විදුලිය භාරව සිටි නටේසන් ඇමතිතුමා ගුවන් විදුලිය පිළිබඳ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රකාශ කළා. උන්නැහේ ඒ අවස්ථාවේදී කිව්ව, කිසි දවසක ගුවන් විදුලියෙන් දේශපාලන පක්ෂයක අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ දීම වැරදියි කියා. තවදුරටත් ඔහු කිව්ව, රජයේ ඇමතිවරුන්ට රජයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශ කිරීමටත් රජයේ නිවේදන ප්‍රකාශ කිරීමටත් ගුවන් විදුලියේ ඉඩ තිබිය යුතුයි කියා. එහෙත් ඒ නිවේදන හා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශ කරන විට විරුද්ධ පක්ෂ පිළිබඳ කරුණු ඒවාට ඇතුළත් වුණොත්—ඒවායින් විරුද්ධ පක්ෂ විවේචනය වුණොත්—එවැනි අවස්ථාවලදී ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රකාශයක් කරන්ට විරුද්ධ පක්ෂවලටත් ඉඩ දිය යුතුය කියාත් ඒතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ අදහස අනුව තමයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කාලය අවසාන වනතුරු ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කළේ. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාත් ඒ කාලයේ ඒ අදහස් අනුවයි ක්‍රියා කළේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට විරුද්ධව ගුවන් විදුලියෙන් දේශපාලන අදහස් ප්‍රකාශ කළාය කියා කෙනමන් මහත්මයා විසින් බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාට ඒ ගැන විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කළ එක් අවස්ථාවකදී, මා මතක් කළ මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය එතුමාත් පිළිගෙන එය වැරදි ක්‍රියාවක් බව ප්‍රකාශ කර තිබුණු බව මා පත්‍රයෙන් දැක්කා. එහෙත් දැන් ඒව අමතක වෙලා. තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. මෑත කාලයේදී මේ ගරු සභාවේම කරන ලද කථා බොහොම වැරදි අන්දමට ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කළ බව. ගිය අවුරුද්දේදී අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මා කථාවක් කළා, අයවැය ලේඛනයට සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධව. නමුත් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කළේ අයවැය ලේඛනයට පක්ෂව මා කථා කළාය කියායි.

පී. බී. බාලසූරිය මයා. (ගලිගමුව)
(திரு. பீ. பி. பாலசூரிய—கலிகொமுவ)
(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

විපක්ෂව කියන එකේ "වි" යන්න අමතක වෙලා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

ඒ ගැන මා වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් මතු කළ විට, ඒ ගැන විභාග කර බැලූ කථානායකතුමා, ගුවන් විදුලියෙන් වැරදි ප්‍රකාශයක් කර තිබෙන බව පිළිගත්ත. මේ ඊයේ පෙරේදා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වුණේ, අයවැය ලේඛනය හා රාජාසන කථාව සම්බන්ධයෙන් ඇමතිවරුන් කළ කථා පමණයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කළ බවක්වත් ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. ඒ ගැන නැවත වරක් අපි කරුණු ඉදිරිපත් කළාම කථානායකතුමා ගුවන් විදුලිය පිළිබඳව බොහොම තද බල විවේචනයක් කළා. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඒ සාකච්ඡාවට පැමිණ කිව්ව, රජය සමග සාකච්ඡා කර මේ පිළිබඳව ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කරනවාය කියා. ප්‍රතිපත්තියක් ඊට පසු සකස් කළාද, නැද්ද කියා මා දන්නෙ නැහැ. එහෙත් පාර්ලිමේන්තුව මේ ගැන කල්පනා කළ යුතුයි. ගුවන් විදුලිය රජයේ මුදල්, මහජනයාගේ මුදල්, වියදම් කර පවත්වාගෙන යන ආයතනයක්. ඒක රජයේ අංශයක්. එහෙත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ අංශයක් නොවෙයි. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලාගේ ඇමතිවරුන්ට පමණක්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක්, රජයේ කටයුතුවලට පමණක්, ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරනව නම්, ඒක මීට ප්‍රථම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අදහස් අනුව පිළිගත් ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධ පියවරක් යයි මා කල්පනා කරනව. මා අනුමත කරනව, ගුවන් විදුලිය පිළිබඳව කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) කළ යෝජනාව. උන්නැහේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ කෙනෙක් වුණත්, ඉදල හිටල හොඳ අදහස් ප්‍රකාශ කරනව. මා අනුමත කරනව, උන්නැහේ කළ යෝජනාව. එනම්, ගුවන් විදුලියේ දේශපාලන අංශයක් පිහිටුවා හැම දේශපාලන පක්ෂයකටම, තම අදහස් ප්‍රකාශ කරන්ට ඒ කාලයෙන් කොටසක් දිය යුතුයි. මේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මා විශෙෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනව, දේශපාලන අදහස් ප්‍රචාරය කිරීම, පාර්ලිමේන්තු වාද විවාද ප්‍රචාරය කිරීම සහ දේශපාලනඥයන්ගෙ කථා ප්‍රචාරය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගුවන් විදුලිය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා අදම ප්‍රකාශයක් කරන ලෙස. එවැනි ප්‍රකාශයක් කළොත් අපි බොහොම සන්තෝෂ වෙනව.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට ආවොත් දෙනවද ?

විවියන් ගුණවර්ධන මිය. (පළාත් පාලන හා සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளூராட்சி உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

ඒ කාලෙ දුන්නෙ නැහැ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බලය තිබුණු කාලෙ කළ ආකාරය මා කියා ඇති. ඒ ගැන කියන වෙලාවෙ තමුන්නාන්සෙ හිටියෙ නැද්ද ? මා කිව්ව—[බාධා කිරීමක්] ඇයි තමුන්නාන්සෙට ඇහුණෙ නැද්ද ? ඒ කාලෙ සම්පූර්ණයෙන්ම මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තියක් තිබුණෙ. ඒ කාලෙ හිටපු නවේසන් නමැති ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධව කරුණු ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. එදා ගුවන් විදුලියෙන් රජයේ නිවේදන පමණක් ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්කම තිබුණා. ඒ නිවේදන සම්බන්ධව තර්කයකට ඉදිරිපත් වෙන්නත් බැහැ, ගුවන් විදුලිය මාර්ගයෙන්. මීට පස්සෙ අපි ක්‍රියා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙත් ඒ විධියටයි.

කොයි විධියටද අපි ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන්නෙ ? මේක බොහොම වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. වැදගත් ප්‍රචාරක යන්ත්‍රයක් හැටියට ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රය පාවිච්චි කළ යුත්තෙ එක පක්ෂයක ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා පමණක්ද ? එසේ කළොත් වැඩි කලක් යන්නට පෙර ගුවන් විදුලිය එක් අයෙක් අතට යනව ඇති. මේ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රජාතාන්ත්‍රවාදී අදහස් පිළිගන්නා තරුණ දේශපාලඥයෙක් බව කියන්න ඕනෑ. මෙතුමා හොඳ අනාගතයක් තියෙන දේශපාලකඥයෙක්. එම නිසා මා එතුමට කියනව මෙවැනි වැරදි වැඩවලට සහභාගි වී එතුමගෙ දේශපාලන ජීවිතය කිලිටි කර ගන්න එපාය කියා. මෙම කාරණය පිළිබඳව කල්පනා කර බලා වැදගත් මධ්‍යස්ථ ප්‍රකාශයක් කරන හැටියට එතුමගෙන් ඉල්ලමින් මගෙ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன—கொட்டாவ)
(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

ගරු සභාපතිතුමනි, ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ඉදිරියෙ කරුණු කීපයක් ප්‍රකාශ කරන්න තියෙනවා. මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරු නොයෙකුත් අදහස් ඉදිරිපත් කළා. මා පළමුවෙන්ම එතුමගෙන් එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. මින් මත්තෙදී ගුවන් විදුලිය මගින් සියළුම දේශපාලන පක්ෂවල අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න ඉඩ සලසා දෙනවද කියන ප්‍රශ්නයට එතුමගෙන් කෙළින්ම පිළිතුරක් අපට වුවමනා කරනව.

තමුන්නාන්සෙල බොහොම වෑයම් කර ගෙන යනව, හැම තැනම මුකවාඩම් බඳින්න. පත්තරවලට මුකවාඩම් බඳින්න දැන් ලෑස්ති වෙනව. තවතවත් නීති දාල මුකවාඩම් බඳින්න සූදානම් වෙනව. තමුන්නාන්සෙල කියන කිසිවක් පිළිගන්න බැරි ආකාරයටයි, ඇවිත් තියෙන්නෙ. අද තමුන්නාන්සෙල මා මුලින් ඇසූ ප්‍රශ්නයට කෙළින් ප්‍රකාශයක් කරන්න ඕනෑ. මේක තමුන්නාන්සෙල අතේ තියෙන වැඩක්. ලංකාවෙ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී උරුමය අනුව සෑම දේශපාලන පක්ෂයකටම රජයේ ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන්න ඉඩ දෙනවද, නැද්ද ? හැමදම මුකවාඩම් බඳින්නයි, තමුන්නාන්සෙලගෙ කල්පනාව. පත්තර

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]
ගත්තම එහෙම කරන්නෙ නැහැ කියනව. දැන් තමන් අතේ තියෙන ගුවන් විදුලි යත් ඒ විධියට පාවිච්චි කරනව නම් ඉදිරියෙදි කෙරෙන දේවල් ගැන කියන්නෙ කොහොමද ? ඉදිරියෙදිත් ඒ අතට ගමන් කරන්න වෙයි. එම නිසා මම අහනව——

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
කෙළින්ම අහනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
මොකක්ද කීවෙ ? කියන දෙයක් ඇහෙන්න කියන්න.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)
ගුවන් විදුලියෙන් නොකිය, කියන දෙයක් ඇහෙන්න කියන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ ආකාරයට ඉඩ දෙනවද, නැද්ද? ගුවන් විදුලියෙ සේවය කරන අය ඉන්නවා. ඒ අයගෙ තත්ත්වයත් ගැන තමුන්නාන්සෙල ටිකක් පරීක්ෂා කරන්න ඕනෑ. එක එක පුද්ගලයට සම්බන්ධ කර ගැනීමට පමණක් ගුවන් විදුලිය ඉඩ සලකා තිබෙනව. එක එක විධියට එහි කණ්ඩායම් සකස් කර තිබෙනව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
කාටද ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

හුඟක් දෙනා සිටිනව. කණ්ඩායම් වශයෙන් සිටිනව. අසුවල් එක අසුවල් නැනැත්ත විසින් පිළියෙල කර දෙන්න ඕනෑ කියනව. ඔය විධියට වැඩ කෙරෙනව. පරීක්ෂා කර බලා ඒවා වෙනස් කරන්න. කොටසකට පමණක් සීමා කර එතැන ප්‍රචාර ගෙන යාමට ඉඩ දෙන්න එපා.

ඊ ළඟට මම කියන්න කැමතියි, රටට ඔබින ආකාරයේ චිත්‍ර පටි නිෂ්පාදනය කිරීමට රජය විසින් කිසිම අඩියක් අරගෙන නැති බව. තමුන්නාන්සේගෙ ප්‍රදේශයේ කොළොන්නාව ආසනයේ චිත්‍ර පටි නිෂ්පාදනය කරන තැනක් අමුතු විධියකට තැනීමට ඉඩ දී තිබෙනව. මොන කරුණක් උඩද ඒක එතැනට ගත්තෙ කියා මම තමුන්නාන්සේගෙන් අහන්න කැමතියි. පෞද්ගලිකව වේවා, රජයේ ආධාර ඇතිව වේවා—මම හිතන්නෙ රජයෙන් විශාල ණය මුදලක් අරගෙන වෙන්න ඇති ඒක හදන්න ඇත්තෙ—ඩිංගක් කල්පනා කරන්න ඕනෑ නේද ගංවතුර ගැලු හැටියෙ ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම යට වෙන බව ?

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා. (ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ—தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)
(Mr. D. S. Samarasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Information and Broadcasting)
ඒකට අපේ සම්බන්ධයක් නැහැ. ඒක පෞද්ගලික ආයතනයක්. පෞද්ගලික දෙයක් ගැන අපට බල පෑමක් කරන්න බැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
මම අහන්නෙ මේකයි. ඒ ආයතනය තැනීම සඳහා මුදල් ගත්ත ඇත්තේ බැංකුවෙනුයි. එබඳු විශාල මුදලක් යට කිරීමට ඉඩදීමේදී ඒ කරුණු ගැන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පරීක්ෂා කර බැලුවෙ නැද්ද ? කොළොන්නාව ආසනය තිබෙන්නෙ මිටියාවතකයි. බොහොම පහත් මිටි පොළොවකයි. බොහොම අලංකාරෙට මේ නිෂ්පාදනාගාරය සාදා තිබෙනවා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)
මොකක්ද ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

චිත්‍ර පටි නිෂ්පාදනය කිරීමේ ආයතනයක්. මගේ හිතේ ඒකට ලක්ෂ ගණනක ආධාර මුදලක් රජයෙන් දෙන්න ඇති. මම දන්නෙ නැහැ, කොපමණ මුදලක් දී තිබෙනවද කියා. නමුත් මම අහන්නෙ ඇයි පරීක්ෂා කර නොබලා එසේ දී තිබෙන්නෙ? කොට්ටාවත්තට මෙහා මැටි ඉඩමක, මැටි කපන ප්‍රදේශයකයි එය පිහිටුවා තිබෙන්නෙ. ගංවතුර ගැලූ විට අඩි 8ක් 10ක් වතුර මට්ටම නගිනවා. ඒ විධියෙ විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් යටපත් කරන විට ඒ සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් දෙන්නවත් තමුන්නාන්සෙලාගෙ සංවිධානයක් නැහැ.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දී තිබෙන කාලය දැන් අවසානයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මම වචන දෙක තුනයි කථා කෙළේ. මේ කරුණුවලට අපට පිළිතුරු ඕනෑ. චිත්‍ර පටි සම්බන්ධයෙන් බලන විට එය අද රටේ කවුරුත් නරඹන දෙයක්. ඒ නිසා දේශීය ඌරුවට අනුව රටට ඔබින ආකාරයට හැකි තාක් දුරට රජය මගින් ඒවා නිෂ්පාදනය කරන්න මාර්ගයක් යොදන්න ඕනෑ. ඒක අවශ්‍යම කරුණක්.

මා කලින් කිව්ව වාගේ කාගෙත් නිදහස් මතවලට කාටත් අවස්ථාව සලස්වා දෙන්න ඕනෑ. සමාජවාදී පදනමක් උඩ පිහිටුවා ඇති නැගෙනහිර ජර්මනියට මා ගිය අවස්ථාවේදී මට ටෙලිවිෂන් මාර්ගයෙන් කථා කිරීමට අවස්ථාවක් දුන්න.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

දැක්කද? ඇයි ලංකාවෙ එහෙම නොකරන්නෙ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ නිසා ඇයි මේ රටේ එබඳු අවස්ථාවක් නොදෙන්නෙ? පුවත්පත් බලනවට වඩා අද මේ රටේ මිනිස්සු කෙළින්ම ගුවන් විදුලි කථාවලට ඇහුම්කන් දෙනව. ඒක තමුන්නාන්සේලා හිර කරගෙන ඉන්නව. වැරදි ප්‍රචාර කරනවාය, බොරු ප්‍රචාර කරනවාය, ඒ නිසා පත්‍ර ගන්න ඕනෑය කියා තමුන්නාන්සේලා කෑ ගහනව. නමුත් පත්‍ර කියවනවාට වඩා මේ රටේ මිනිස්සු ගුවන් විදුලි කතාවලට ඇහුම්කන් දෙනව. ඇයි එක් කොටසකගෙ කථා පමණක් එයින් ප්‍රචාරය කිරීමට ඉඩ දෙන්නෙ? ඇයි අනික් අයටත් අවසථාවක් දෙන්න බැරි? "වොයිස් ඔෆ් ඇමෙරිකා" කියා ප්‍රචාරයක් ගෙන යන්න ඉඩ දෙනවා නම් ඇයි "වොයිස් ඔෆ් පීකිං", "වොයිස් ඔෆ් මොස්කව්" ආදි ප්‍රචාරවලට ඉඩ දෙන්න බැරි? මම හරියට දන්නෙ නැහැ ඒ පිළිබඳ යම් තහනමක් තිබෙනවද කියා.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

පාර්ලිමේන්තුවෙ කටයුතු ප්‍රචාරයට ඉඩ නොදෙන්නෙ ඇයි?

අ. භා. 12.45

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි පවත්වන කථා ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය වීමට ඉඩ දෙන්න බැරි ඇයි? ඒව කෙළින්ම දෙන්න. දෙන්නෙ නැහැ. බයයි. බය වෙන්න කාරණයක් නැහැ. මිනිස්සු තෝරා ගනීවි කෝකද නරක, කෝකද හොඳ කියා. ඇයි වහගෙන ඉන්නෙ? සමාජවාදී රටක් නම්, නිදහස් මතවලට ගරු කරන්න ඕනෑ නම්, නිදහස් සමාජයක් හදන්න ඕනෑ නම්, ගුවන් විදුලිය පාවිච්චි කරන්න ඉඩ දෙන්න ඕනෑ. ටෙලිවිෂන් තවම මේ රටේ පිහිටුවා නැහැ. නමුත් ඒකත් පිහිටුවා ගැනීමට කෙසේ හෝ මාර්ගයක් යොදන්න.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, මුකවාඩම් පණතක් ගෙනැවිත් මෙම මැති සබයෙහි පැවැත් වෙන කථා පවා පුවත්පත්වල පළ නොවන්නටත්, ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කරුනු ලබන විවේචන රටේ මහජනතාවට දැන ගැනීමට නොසැලැස්වීමටත්, තමන්ගේ අදහස් පමණක් ඒවායේ පළ කිරීමට සැලැස්වීමටත් ආණ්ඩුව ලැහැස්ති වී සිටිනව. දිනපතා පුවත්පත් පමණක් නොව සඟරා ආදිය මුද්‍රණය කිරීමේදීද ඒ හැම දෙයක්ම පාලනය කිරීම සඳහා පුවත් පත් පණතක් ගෙනැවිත් ඒ බලය තමන් අතට ගැනීමට ආණ්ඩුව කටයුතු කරගෙන යනව. මේ රටේ තිබෙන ගුවන් විදුලි ආයතනය ආණ්ඩුව යටතේ පාලනය වන, ආණ්ඩුවේම ආයතනයක් හැටියටයි තිබෙන්නෙ. එහෙනම් මම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් අහන්න කැමැතියි, මේ හැම ප්‍රචාරක අංශයක්ම, පත්‍ර ආදිය, ආණ්ඩුව යටතට ගත්තාම ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද කියා. අපේ ගරු කථානායකතුමා ගුවන් විදුලි ප්‍රචාර සම්බන්ධයෙන් උද්ගත වූ ප්‍රශ්නයේදී අනුගමනය කළ අවංක, ඍජු ප්‍රශංසනීය ක්‍රියා කලාපය නිසා, අයවැය විවාදයේ අන්තිම දවසේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් කරන ලද කථා කීපයක් ගුවන් විදුලිය මගින් යම්තමින් ප්‍රචාරය කිරීමට හැකි වුණා. ඒ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා වන අවස්ථාවේදී ගුවන් විදුලි අධ්‍යක්ෂවරයා කථානායකතුමාට කියන්නට යෙදුණා, ඇමතිවරුන්ගේ කථා පමණක් ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කිරීම ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියය කියා. මම හිතන හැටියට ගරු කථානායකතුමාගේ එඩිතර පියවරෙන් පසු ඒ තත්ත්වය වෙනස් කර පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන කථා ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කිරීමට ගුවන් විදුලි අධ්‍යක්ෂවරයා පොරොන්දු වුණා.

නමුත් අප කනගාටු වෙනවා, දැන් අය වැය ලේඛනයේ කාරක සභා අවස්ථාවේදී ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කරන කථා පිළිබඳව වචනයක්වත් ප්‍රචාරය නොවීම ගැන. නමුත් ඒ කථා පත්‍රවල නම් පළ වෙනව. ඔබ දන්නව, ආණ්ඩු පක්ෂයේම මන්ත්‍රීවරුන් වුණත් කරන කථා පළ වෙනව දකින්න කැමති වෙයි. මන්ද? ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ සභාවෙ ඉඳගෙන කථා කරන්නෙ රටටයි: මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් නොවෙයි, තමන්ගෙ කොට්ඨාශයේ උදවියට පමණක් නොවෙයි. එය මේ සභාවට පමණක් සීමා වෙන්නෙ නැහැ. තමන්ගෙ කථා පත්‍රවල පළ වෙන්නෙ නැති වන විට ආණ්ඩුවේ මැති-ඇමැතිවරුන්ගෙන් වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්න මතු වෙනවා නම්, මේ පත්‍ර ආයතන ආණ්ඩුවට ගත්තාට පස්සෙ මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වේද කියා අමුතුවෙන් කියන්න වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. අද, ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කරන කථා ගුවන් විදුලියෙන් පළ වුණේ නැතත් වරප්‍රසාද පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. මේ අනුව කල්පනා කරන විට පත්‍රත් ආණ්ඩුවට ගත්තාට පස්සෙ පාර්ලිමේන්තුවෙ කෙරෙන කථා දැන් තරමවත් පත්‍රවල පළ වන එකක් නැහැ. කොහොමද පළ වෙන්නෙ? ගුවන් විදුලියෙන් මෙවැනි තත්ත්වයක් ගෙන යනවා නම්, මීට වඩා දරුණු තත්ත්වයක් පත්‍ර සම්බන්ධයෙන් ඇති වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

යටිනුවර මන්ත්‍රීවරයාත් (යූ. බී. වීරසේකර මයා.) විරුද්ධයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙනම් යටිනුවර මන්ත්‍රීතුමා පුවත්පත්වලට කළ ප්‍රකාශය කවදාවත් පළ වෙන්නෙ නැහැ. තමුන්නාන්සෙලාගෙ පක්ෂයෙ බිබිලෙ මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.) රා පිළිබඳව කරන ලද යෝජනාවක් පත්‍රයේ පළ වී තිබුණා. එහෙම පළ වී තිබුණේ පත්‍රවල නිදහසක් තිබෙන නිසා. නමුත් ගුවන් විදුලියෙ ඒ නිදහස තිබෙනවද? ඒ කථා ප්‍රචාරය කරනවද? පත්‍ර පණත සම්මත වී ක්‍රියාවෙ යොදන විට මේවා පළ වෙනවද? ගරු සභාපතිතුමනි, මට මතකයි බෙන්තර—ඇල්පිටිය මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා.) මේ සභාවෙදි ප්‍රකාශ කළා, ජනවාරි 1 වනදා සිට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සභාවෙ වැඩ කටයුතු සිංහලෙන් කළේ නැත්නම් මැති සභාවට එන්නෙ නැහැයි කියා.

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)
(திரு. கே. எச். ஜீ. அல்பேட்—பெந்தர-எல்பிட்டிய)
(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)

ඒක කරල තිබෙනව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සිංහලෙන් වැඩ කර තිබෙන්නෙ කොහොමද කියා මම පෙන්නා දෙන්නම්. ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීවා මාස තුනක් එන්නෙ නැහැයි කියා. පත්‍රයේත් ඒ ප්‍රකාශය පළ වුණා. නමුත් ගුවන් විදුලියෙ නම් ප්‍රචාරය කළේ නැහැ. එම නිසා තමුන්නාන්සෙලා බලයේ ඉන්න කොට මේවා මර්දනය කිරීමට උත්සාහ කිරීම හරිය කියා කල්පනා කරන්න එපා. මන්ද? බලය නැති වුණු දවසෙ ඊළඟට බලයට එන උදවිය අනුමාන යක් නැතුව ඕවා පාවිච්චි කරනවා. අන්න ඒ කාරණය හොඳින් මතක තබා ගන්න. එම නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකමකට, මෙම ආණ්ඩු ක්‍රමයට, මෙම පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයට පහර වදින්න යනවා නම් කවුරුන් හෝ පහර ගහන්නට යනවා නම්, අප කොයි පැත්තෙ සිටියත් යුතුකමක් තිබෙනවා මේ ක්‍රමය රැකීමට උදව් දීමට, ඒ ගහන පහර වැළැක්වීමට. අන්න ඒ කාරණයත් මතක තබා ගන්න ඕන. විශෙෂයෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේ පසුපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ කාරණය මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ නොයෙකුත් රැස්වීම් තිබෙනව. මේ රැස්වීම්වල විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මෙන්ම ආණ්ඩු පක්ෂයේද මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරනව. ඒ කරන කථා පත්‍රවල පළ කරනව නම් ඇයි ගුවන් විදුලිය මගිනුත් ප්‍රචාරය කරන්නට බැරි.? [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ආණ්ඩුව නම් ඒක කරනව. අගමැතිණිය කථාවක් කළොත් ඒක ප්‍රචාරය කරනව. ඇමතිවරයකු හෝ සමහර විට ආණ්ඩු පක්ෂයේම මන්ත්‍රීවර යකු කථා කළොත් ඒකත් ප්‍රචාරය කරනව. එහෙමනම් අනිකුත් රැස්වීම්වල වෙනත් මන්ත්‍රීවරුන් කරන කථා ප්‍රචාරය කර හරින්නට බැරි මන්ද? මේකෙ සාධාරණ යක් තිබෙන්න ඕනැ. පත්‍ර ආණ්ඩුවට ගත්තාම වෙන්නෙත් මේකයි. ගුවන් විදුලි යෙන් අද කිසිම දෙයක් ජනතාවට දැනගන්නට ඉඩ නැතුවා වාගේම, පත්‍ර ආණ්ඩුවට ගත්තාම කිසිම දෙයක් දැනගන්නට ලැබෙන්නෙ නැහැ. මහජන මතය ගැන කිසිම දෙයක් දැනගන්නට ලැබෙන්නෙ නැහැ. මම මේ සම්බන්ධ යෙන් කෙළින්ම ප්‍රශ්නයක් අහනවා. කරුණාකර මේ ප්‍රශ්නය ගැන අගමැතිණි යට දන්වා උත්තරයක් දෙන්න: රා පිළිබඳව මේ රටේ පක්ෂව හා විපක්ෂව පැවැත් වෙන හැම රැස්වීමකම කථා ගුවන් විදුලිය මගින් ප්‍රචාරය කරනවාද, නැද්ද? නැත් නම් මහජන මතය දැනගන්නේ කොහොමද?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

රා බීලා ප්‍රචාරය කරනවද?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

රා බීලා ප්‍රචාරය කරන්නේ නැත්තේ නැහැ. එය වෙනම ප්‍රශ්නයක්. නමුත් මේ රටේ මහජන මතය දැනගන්නේ කෙසේද? ඒ නිසා මේ වැඩ කටයුතු කරන්න යනවාද නැද්ද කියා අපට දැනගන්න ඕනැ. රටට ඒවා දැනගන්න ඕනැ. ගුවන් විදුලියෙන් කරනවා වගේද කරන්නෙ? පත්තර ගත්ත හැටියේ මේ රටට වන්නට යන කලදසාව, අඳුරු යුගය, ඒකාධිපති ක්‍රමය රටවැසියා දැන ගන්න ඕනැ. මම මීට වඩා කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් මේවාට පිළිතුරු ඉල්ල නවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)
(திரு. ஆர். எஸ். வி. போலியர்—நியமன அங்கத்தவர்)
Mr. R. S. V. Poulier—Appointed Member)

I have a non-controversial matter to raise in connection with Head 30. As it is a very small matter I will read out my notes quickly, I will not take three minutes.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I also want three minutes.

ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මයා.
(திரு. ஆர். எஸ். வி. போலியர்)
(Mr. R. S. V. Poulier)

The number of visitors to the Ruhuna National Park has increased by over 57,000 a year now and they want more space to move about.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

We are discussing Votes under the Department of Information and Broadcasting.

ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මයා.
(திரு. ஆர். எஸ். வி. போலியர்)
(Mr. R. S. V. Poulier)

This is one of the subjects coming under the same Ministry. I thought you were taking the whole Ministry together. This subject is also under the same Ministry, under Head 30. Although it has been put separately it should have come here.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

We are discussing Head 26.

ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මයා.
(திரு. ஆர். எஸ். வி. போலியர்)
(Mr. R. S. V. Poulier)

I was under the impression that all the Votes of the Ministry were taken together. That was the arrangement. Sir, this is a matter that would benefit the animals at the Ruhuna National Park. As this is a non-controversial matter I think all the hon. Members will agree to it. The matter is urgent because the animals are being seriously disturbed; the congestion of people is so great that it is necessary for them to have more space to move about without disturbing the animals.

Provision was made for this as early as in 1954, when a part of the strict national reserve was cut out so as to enable an extension to the National Park. This has been called Block No. 2 for purposes of identification. It is necessary for it to be roaded so that it can be used by the general visitor, and I ask the hon. Parliamentary Secretary to please put up a Supplementary Estimate so that a concrete causeway, with provision for the normal flow of water can be made across the Menik-ganga somewhere near Yala. From this a natural road can be cut through Block No. 2 which will enable the visitors to spread out; it will be safe from the point of view of the visitors and will be kind to the animals, who otherwise are very seriously disturbed by the concentration of visitors.

What I ask is that a Supplementary Estimate be put up for the construction of the Menik-ganga causeway at Yala, so that the animals may not be disturbed by the concentration of visitors.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களே, சபையின் நேரத்தை நான் அதிகமாக எடுக்க விரும்பவில்லை. ஒரு கருத்தை மாத்திரம் தெரிவித்து எனது குறிப்பை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். அரசாங்க இலங்கை வானொலியும் அரசாங்க வெளியீடுகளும் அரசாங்கத்தின் தேவைக்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன வென்ற கருத்தே நாட்டில் பரவிவருகின்றது. இக்கருத்துக்கு அண்மையில் நடந்த சில நிகழ்ச்சிகள் உதாரணங்களாக அமைகின்றன. நான் கௌரவ பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்டுக் கொள்வதென்ன வென்றால்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கை வானொலியும் அரசாங்க வெளியீட்டுப் பிரசுரங்களும் அரசாங்கத்துக்காகப் பிரசாரத்தைச் செய்பவையாக இருக்கக் கூடாதென்பதுதான்.

எதிர்க்கட்சியினர் இச்சபையிலே தெரிவிக்கின்ற கருத்துக்களையும் நாட்டில் நடக்கும் விஷயங்களையும் நியாயமான முறையிலே பொது மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறுவன வாக இலங்கை வானொலியும் அரசாங்க வெளியீடுகளும் இருக்கவேண்டும். இன்றைய நிலையைப் பார்த்தால் அவை அப்படி அமையவில்லை என்பதுதான் பொதுவான கருத்து. இலங்கை வானொலி பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிச் செய்திகளை ஒலிபரப்பும்போது பாகுபாடாக நடந்ததை யிட்டு இங்கே புகார் செய்யப்பட்டது அனைவருக்கும் ஞாபகமிருக்கும். எனவே இலங்கை வானொலி பொது மக்களுக்கு நாட்டில் நிலவும் உண்மையான நிலையைத் தெரிவிப்பதாகவும், அரசாங்கத்தின் பத்திரிகைகள், வெளியீடுகள் என்பன அரசாங்கத்துடைய செய்திகளை மாத்திரம் கொண்டிராமல், உண்மையில் நடுநிலையுடன் விஷயங்களை வெளியிடுவனவாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு எனது குறிப்பை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)

ගරු සභාපතිතුමනි, වැදගත් කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා ස්තුතිවන්ත වෙනවා. ගුවන් විදුලිය සහ ප්‍රවෘත්ති අමාත්‍යාංශය අළුත් අමාත්‍යාංශයක් වශයෙන් වෙන් කර තිබෙන නිසා ලබන වර්ෂය ඇතුළත පසුගිය අවුරුද්දට වඩා සෑහෙන ප්‍රමාණයකින් ප්‍රයෝජනවත් වැඩ කටයුතු විකක් ඉටු කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රය ගැන මතක් කළා. "ශ්‍රී ලංකා" පත්‍රයේ පිටපත් 70,000 ක් පමණ අච්චු ගහනවා. දැනට විකිණෙන්නේ 25,000 ක් පමණයි. නමුත් ලංකාවේ කොයි ප්‍රදේශයකටත්, කාටත්, පත්‍රයක් ලබා ගැනීමේ පහසුකම ඇති කරන්න ඕනෑය කියා මේ රජය අදහස් කළා. රජයේ නොයෙකුත් රැකීරක්ෂා පිළිබඳ දැන්වීම්, ටෙන්ඩර් දැන්වීම්, ආදී දේවල් සම්බන්ධව නොයෙකුත් නිවේදන ආදිය ඒ පත්‍රයේ පළ වන නිසා, දිනය පසු වී හෝ තැපැල් කන්තෝරුවකට ගොස් පත්තරයක් ලබා ගන්නට අවස්ථාව ලැබිය යුතුය කියා කල්පනා කළා. ඒ නිසා යම්කිසි ප්‍රමාණයක් ඉතිරි වන එක ඇත්තයි. ඉතිරි වුණාට පසුවත් එය යම්කිසි ප්‍රමාණයකට විකිණෙනවා. ඒ මුදල් පරෙස්සම් කර ගන්න අපි ඉදිරියට හැකි තරම් උත්සාහ ගෙන කටයුතු කරනවා.

අනික් කරුණ ගුවන් විදුලිය හදිසියේ ක්‍රියා විරහිත වෙනවාය කියන ප්‍රශ්නයයි. මේ ගැන මා සෝදිසි කර බැලුවා. දැනට නිරක්ෂ රේඛාව අසල තිබෙන "ෂෝට් වේව්ස්" වැඩ කිරීමේ දෝසයක් තිබෙනවා. එය අවුරුදු 11 කට වරක් පමණ ඇති වෙනවාය කියා ගුවන් විදුලි ඉන්ජිනේරු මහත්වරුන් ප්‍රකාශ කරනවා. එය ලංකාවට පමණක් නොවෙයි, නිරක්ෂ රේඛාව අසල සෑම රටවලට වෙනවා. ඒ කියන්නෙ "ෂෝට් වේව්ස්" ක්‍රියා කරවන අංශය, එනම් "අයනෝස්fපියර්" කියන එක විනිවිද යන නිසා ආපසු ඒමේ පොඩි වරදක් තිබෙනවාය කියනවා. එයට ප්‍රතිසංස්කරණයක් වශයෙන් පසුගිය මාසයේදී අපි සාකච්ඡා කර ලංකාවේ "මීඩියම් වේව්ස් ස්ටේෂන්" 5 ක් පමණ ඇති කරන්නට තීරණය කර ගත්තා. ඒ කියන්නේ මහනුවර, අනුරාධපුරය, යාපනය, දකුණු ප්‍රදේශය හා මඩකලපුව යන ප්‍රදේශවලයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බදුල්ලට නැද්ද? ඇයි බදුල්ල අමතක කළේ ?

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)

බදුල්ල-මඩකලපුව ප්‍රදේශයේ මධ්‍යස්ථානයක් සකස් කරනවා. ස්ථාන 5 ක් සඳහන් කළේ පොදුවේ ඇති වන්නයි. එසේ අපි මේ කාරණය නිරවුල් කරන්න අදහස් කරනවා. කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) ඇතුළු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම ප්‍රකාශ කළා. ගුවන් විදුලියේ කොළඹ මධ්‍යස්ථානය යම්කිසි කොටසකට පමණක් සංදර්ශන, නාට්‍ය, ආදිය දක්වීමට සීමා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.]

වී තිබෙනවාය කියා. ඒ මධ්‍යස්ථාන පහෙන් අපි අදහස් කරන්නේ බදුල්ල-මඩකලපුව ප්‍රදේශයට එකකුත්, යාපනයට, අනුරාධපුරයට හා නුවරට එක බැගිනුත්, දකුණු ප්‍රදේශයට එකකුත් දීමෙන් ඒ ප්‍රදේශවල අයට ඒ ස්ථානයකට ඇවිත් ඒ ඒ අයගේ සිංදු හෝ දර්ශන පවත්වන්නට අවස්ථාව දී පොදු වශයෙන් හෝ මෙහි තිබෙන ඒකාධිකාරී බලය බෙදී යැවෙන වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කිරීමයි. ළඟදීම අපි නුවරින් එය පටන් ගන්නවා. වැඩි කාලයක් යන්නට කලින් මේ "ස්ටේෂන්" කීපය ඇති කිරීමට අපි කටයුතු යොදා තිබෙනවා.

අනික් කාරණය මේකයි. ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) චිත්‍රාගාරයක් සම්බන්ධව ප්‍රශ්න කළා. ඒ සඳහා සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් සැහෙන වැඩ පිළිවෙළක් යොදනවා ඇති. දැනට කිරිල්ලපනේ ස්ථානයක් අරගෙන කටයුතු කරගෙන යනවා. එහි අනුමතය පරිදි ලංකාවේ චිත්‍රාගාරයක් ඇති කිරීමට රජය අදහස් කරනවා.

දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) මතු කළ ප්‍රශ්නයට දීර්ඝ පිළිතුරක් අනවශ්‍යය කියා මා හිතනවා. එදා තිබුණු සාකච්ඡාව අනුව රජය තීරණයක් අරගෙන තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන කටයුතු දෙපාර්ශ්වයේම ඒවා අපක්ෂපාතව ගුවන් විදුලියෙන් ප්‍රචාරය කරන්නය කියා. එය දැනට කෙරී ගෙන යනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
මේ දවස්වල නම් නැහැ.

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)
දැනට කෙරීගෙන යනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
ඊයෙත් නැහැ; පෙරේදාත් නැහැ; මේ සාකච්ඡාව පටන් ගත්තාට පසු ප්‍රචාරය වුණේ නැහැ.

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)
එවැනි යම් අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා නම් නැවත වරක් සොයා බලා එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට උත්සාහ කරනවා.

කොළොන්නාවේ චිත්‍රාගාරයක් සම්බන්ධව කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මතක් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට එහි කිසිම බලයක් නැහැ. ඒක පුද්ගලික ආයතනයක්. පුද්ගලික කෙනෙක් ඉඩමක් අරගෙන චිත්‍රාගාරයක් හදා තිබෙනවා. එයට උපදෙස් දෙන්නට හෝ එය නවත්වන්නට අපට නීත්‍යානුකූල බලයක් නැහැ. එහී රජයට කිසිම සම්බන්ධකමක් නැහැ. යම්කිසි ආධාර මුදලක් හෝ ණයක් ලබා ගත්තාද කියා මා දන්නෙ නැහැ. මගේ දැනීමේ හැටියට එවැනි දෙයක් නැත කියලයි මා හිතන්නෙ. පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන කථා ප්‍රචාරය කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) විසින් ප්‍රශ්න කරන්නට යෙදුණා. අප ඒ කාරණය ගැන අපක්ෂපාතව ක්‍රියා කරන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම්වල වාර්තාත් ප්‍රචාරය කරනවාද?

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)
දැන්ම ඒ ගැන පිළිතුරු දෙන්නට බැහැ. ගරු අගමැතිනියත් සමඟ සාකච්ඡා කර ඒ ගැන පිළිතුරක් දෙන්නට පුළුවනි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
අපට හෙට ඒ ගැන පිළිතුරක් දෙන්නට පුළුවන්ද?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)

අගමැතිනියත් සමඟ සාකච්ඡා කරන්නෙ නැතිව පිළිතුරක් දෙන්න බැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම්වල වාර්තා ප්‍රචාරය කළ යුතු බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පිළිගන්නවාද ?

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)

මෙවැනි ප්‍රශ්නවලදී අප කල්පනාකාරීව ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. ඒ වගේම අතීතය ගැනත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. [බාධා කිරීමක්] පදිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.) විසින් මතු කරන ලද ප්‍රශ්නය ගැනත් කියන්නට තිබෙන්නේ මේ ඉහතින් කී දේමයි.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

දේශපාලන පක්ෂවලට ගුවන් විදුලිය දෙනවාද ?

ඩී. එස්. සමරසිංහ මයා.
(திரு. டீ. எஸ். சமரசிங்ஹ)
(Mr. D. S. Samarasinghe)

අගමැතිනියත් සමඟ ඒ ගැන සාකච්ඡා කර බලා දැනුම් දෙනවා යයි මුලින්ම මා කියා ඇති. මීට වඩා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ සාකච්ඡාවේදී වැදගත් කරුණු රාශියක් ගැන සඳහන් කිරීම ගැන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

"26 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,32,565 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 48,700

வாக்குப் பணம் இல. 2,—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 48,700

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 48,700.

"26 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 48,700 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

26 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

27 වන ශීර්ෂය.—ප්‍රවෘත්ති හා ගුවන් විදුලි දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 37,49,668

தலைப்பு 27.—தகவல் ஒலிபரப்புத் திணைக்களம்
வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும், பிறபடிகளும், ரூ. 37,49,668

HEAD 27.—DEPARTMENT OF INFORMATION AND BROADCASTING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 3,749,668

"27 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 37,49,668 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

27 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 30,37,091

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 30,37,091

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 3,037,091

"27 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 30,37,091 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

27 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 4,47,000

வாக்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவு கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 4,47,000

Vote No. 3.—Administration charges—Capital expenditure, Rs. 447,000.

"27 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,47,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

27 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

28 වන ශීර්ෂය.—ආණ්ඩුවේ සංචාරක කාර්‍යාංශය

1 වන සම්මතය.—කාර්‍ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,24,019

தலைப்பு 28.—அரசாங்க ஊர்காண் மாந்தர் பணியகம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,24,019

HEAD 28.—GOVERNMENT TOURIST BUREAU

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 224,019

"28 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,24,019 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

28 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 7,84,185

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு கள்—மீண்வருஞ் செலவு, ரூ. 7,84,185

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 784,185

"28 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 7,84,185 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

28 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

29 වන ශීර්ෂය.—සත්වෝද්‍යානය

1 වන සම්මතය.—කාර්‍ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 3,31,681

தலைப்பு 29.—விலங்கினக் காட்சிச்சாலை

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 3,31,681

HEAD 29.—ZOOLOGICAL GARDENS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 331,681

"29 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,31,681 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

29 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 3,29,850

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு கள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 3,29,850

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 329,850

"29 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,29,850 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

29 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උපලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මූලධන වියදම, රු. 10,000

வாக்குப் பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவு கள்—ஆக்கப் பொருட் செலவு, ரூ. 10,000

Vote No. 3.—Administration charges—Capital expenditure, Rs. 10,000

"29 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 10,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

29 වන ශීර්ෂයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

30 වන ශීර්ෂය.—වන සත්ව දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 5,14,673

தலைப்பு 30.—வன சீவராசித் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 5,14,673

HEAD 30.—DEPARTMENT OF WILD LIFE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 514,673

"30 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,14,673 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

30 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 1,36,100

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு, ரூ. 1,36,100

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 136,100

"30 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 1,36,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය" යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

30 වන ශීර්ෂයෙහි 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

අ.භා. 1

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. රැස්වීම අ. භා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත්හිට වනවා.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්හිටුවන ලදින්, අ. භා. 2 ට කථානායකතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

31 වන ශීර්ෂය.—මුදල් අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,45,388

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, 1,68,667

தலைப்பு 31.—நிதி அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,45,388

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளமும், 1,68,667

HEAD 31.—MINISTER OF FINANCE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 245,388

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, Rs. 168,667

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සාවේල්ල)
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)
(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

I move,

"That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item 'Minister'".

Is it correct, Sir, to start the Debate on the Estimates of the Ministry of Finance in the absence of the Minister of Finance? It would help us all if he is present here. Shall we give him a little time, or, do you want me to proceed?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Yes, you can proceed.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Mr. Chairman, I read the evening "Observer" today and there is a news item which is somewhat alarming. Ceylonese-owned tea estates are faced with a very critical situation, particularly low-grown tea, which is predominantly Ceylonese-owned and which I understand is today selling at a price below the cost of production.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

"Mr. Conrad Dias, the Secretary of the Ceylon Chamber of Commerce and the Colombo Tea Traders' Association said that the price fetched by a pound of low grown tea has come down from Re. 1.50 (in June) to Re. 1.40 (in July) and now to Re. 1.33 (in August).

Anything less than Re 1.50 for a pound of low grown tea can be reckoned as a loss. . . . . ."

So, the situation is very serious. The situation has been further aggravated, he says, due to the proposals of the Hon. Minister of Finance. I want the Hon. Minister to consider this situation and whether any relief is necessary to Ceylonese-owned tea in this country. I want to start with that, and when the Minister is here I propose to come back to that question again.

Now, I want to say a few words about the situation in the People's Bank. The Hon. Minister of Finance told us that he was not going to take over the exchange banks. There are nine exchange banks—4 British, 1 Pakistani and 3 Indian. He has no concrete proposal for taking over the exchange banks. The entire trade is carried on with their countries by foreign nationals through these banks. Because of the way these banks are administered, the way they favour the import-export trade, Ceylonese are prevented from expanding their trade.

The proposal put before this House by the Hon. Minister of Finance that an Import-Export Bank jointly owned by the exchange banks and the Government of this country be set up is not an idea that we can in any way welcome. We have come to a position in our economy—we have reached a crisis in our economy—when drastic steps have to be taken so far as foreign owned interests in this country are concerned. That is why when I was in the Government in 1956 I was harping all along on the question of the taking over of sterling-owned tea companies. I had concrete proposals for doing that but evidently the head of this Government, Mrs. Sirimavo Bandaranaike, has joint interests with Britishers which she is not ready to disturb. Her estates are looked after by one of the British-owned agency houses.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Is the Hon. Minister of Finance coming ?

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

He will be here soon.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not mind, Sir. I am used to speaking to people even in their absence. However, I hope what I say will be recorded properly and the Hon. Minister will get an opportunity of reading what is recorded in HANSARD.

We thought that it was only the inefficient S.L.F.P. Ministers who refused to be in their seats when matters concerning their Ministries were being discussed ; now we have to take it for granted that even L.S.S.P.ers after they joined this Government are either inefficient or that they do not wish to listen to hon. Members of this House when Estimates under their Ministries come up for scrutiny and examination. We are used to that sort of thing. Does it not mean that the L.S.S.P. Ministers are not any different from the inefficient S.L.F.P. Ministers who were in office before ?

I wanted to say a word or two about the exchange banks. The Hon. Minister says that he is not going to take over the exchange banks. His proposal to set up an Import-Export Bank is just nothing : it is just eyewash. And we are opposed to a bank of that nature even if it is going to be set up. He wants to call these exchange banks and ask them whether they are willing to come into a joint concern of that nature. We are not interested in such concerns. We have had this joint concern far

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

too long. The time has come when this joint concern has to be ended now that banking and insurance have been taken over to some extent. I will come to the question of insurance when the Estimates of the Ministry under which the Insurance Corporation functions are taken up ; but there is no reason to believe that the corporation is run very satisfactorily or even that it is run in the interests of Ceylonese.

There is no likelihood of the exchange banks being taken over. There is no likelihood whatever in the immediate future, in the near future, in a reasonable period of time, of the Hon. Minister of Finance coming before this House with proposals for taking over the exchange banks or the nationalization of banking concerns.

The Bank of Ceylon was nationalized in 1961, but it is the same old set-up. Its governing organs, even the laws governing it, have not changed very much and the set-up is virtually the same as it was before it was taken over. Long overdue reforms have to be introduced with regard to the operation of the Bank of Ceylon.

Now that the Hon. Minister of Finance has come, I want to take up the question of the People's Bank. On the 9th of last month, speaking in the Debate on the Throne Speech, I brought to the attention of this House certain matters in the People's Bank. I told the Hon. Minister that everything was not all right in the People's Bank, that there were two schools of thought inside the People's Bank struggling for dominance. One school of thought in the commercial banking section, men trained in the commercial banks were trying to convert the People's Bank into a completely commercial bank led by the manager, Mr. Solomons. There was another school of thought inside the bank, young officers who know their country a little more than Mr. Solomons, young officers who had studied the rural problems and rural indebtedness somewhat intimately, after a number of months of study of their experience in the working of the bank—they put forward a scheme of rural banks. The Hon. Minister of Finance laughed at the idea when I used the words "rural bank" because he did not understand what a rural bank meant. I realized that he understands the activities of a commercial bank. For his benefit, for his edification, I stated in the course of my speech during the Second Reading Debate of the Appropriation Bill what was meant by a rural bank in the present context in Ceylon, what precisely were the rural banks that the People's Bank had sponsored and started, what were their functions ? Three co-operative societies were selected and they were armed with limited banking functions under the supervision of an officer of the People's Bank who was to supervise the way they give credit, the way they run the organization on the credit side, because these are multi-purpose societies, and to help them to keep the accounts, particularly the credit section. The manager of the bank opposed this idea. He thinks that a rural bank provides banking facilities if you open a branch in some small town in that area and that there is no need for a rural bank. There was a clash between those who supported this idea and those who supported Mr. Solomons's idea of converting this bank into a commercial bank. That is all the experience, all the training and all the understanding he has of banking. And that is all the life he leads in a town like Colombo, completely isolated from the rural masses, a *thuppahi* life. He does not understand rural banking or rural credit. Nor does he understand when harvesting takes place, when cultivation begins and when the peasants need money. He does not know any of those things. He only understands the working of the Bank of Ceylon, and when he opens a branch in a rural setting that becomes a rural bank. No, it is not so.

ප. ව. 2.15

I would like to say at the very beginning we were never opposed to the idea of opening branches. When the Co-operative Development Bank

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

was first brought up we wanted branches to tap the deposits, but at the same time we had our idea of utilizing efficient, well managed co-operative societies and arming them with limited banking functions in order to help the peasants.

Mr. Vincent Subasinghe had to leave ; he was virtually asked to go because he refused to accept Mr. Solomons' idea of a commercial bank run in rural areas. The manager of the bank does not evidently realize that opening branches is a very costly business. You have to have a manager and a number of staff officers who have to be paid well. And you need a good building, a solid building where people can with confidence come and deposit their money and valuables like gold, jewellery and other things.

When the board of directors decided to support the scheme of the young officers they were merely trying to carry out the purposes for which this bank was designed and started. Even during the Debate on the Bill we reminded the Hon. Minister over and over again of the necessity of doing this and to prevent this bank from being converted into a commercial bank, a sort of competitor to the Bank of Ceylon.

I am interested in this aspect of it. I am not interested in the names that were published of people who had taken loans from the People's Bank. That is not my purpose. As a matter of fact I can tell you that although I have not taken loans, my wife has taken loans from this bank. She took once a loan of Rs. 12,500 for an agricultural purpose, for replanting a certain piece of land with high-yielding coconut. She got a loan of Rs. 30,000 from this bank which was paid back in a very short while. She has at present a loan of Rs. 25,000 from this bank on the security of the property on which I live ; the property is mortgaged to the bank. So we have not gone to any bank, whether it is the Bank of Ceylon or the People's Bank for charity. It is a commercial bank so far as we are concerned and we had carried on transactions we used to carry on with other banks. She has a loan of about Rs. 6,000 from the Bank of Ceylon, and I have had transactions for a number of years with the Bank of Ceylon. From about 1948 we have taken loans but we have paid them all back with interest and everything else.

I am speaking of the personal aspect of it because it was mentioned in one of the newspapers—not the big newspapers, not the newspaper trusts but evidently one inspired by the Government—that there were certain loans. I can tell this honourable House, I can tell the Prime Minister and her Ministers, that they are not going to make us shut our mouths by publishing this sort of thing. They have done that in the past and they have not succeeded. If they think they can cow us down by publishing this sort of thing they are sadly mistaken. We are not afraid of publicity. We had not taken irregular loans. There were no irregularities in any of them. Those are loans which we could have negotiated from any commercial bank. Because we have had dealings with the Bank of Ceylon and the People's Bank we have been able to take loans. The Rs. 12,500 loan has been paid, the Rs. 30,000 loan has been paid.

I might mention in this connection that after I had spoken on the Inland Revenue Department—the working of the Inland Revenue Department—in 1961, a few weeks later, I was prosecuted for not paying my income tax. When I examined the question, I found I had been assessed as a bachelor. I had been paying income tax for a number of years, but evidently for that particular year the officers of the Inland Revenue Department thought I had become a bachelor. I am not. I have a family, four boys and a girl and I always lived with my family. My wife has not run away anywhere.

Therefore, it is possible that after I speak on this question of the People's Bank, steps may be taken

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

to see whether they can bring pressure on me. No, that sort of thing will never work. So far as I am concerned, from the time I entered this House and even before, I have fearlessly criticized where criticism was necessary. I do not care whether it is the Inland Revenue Department or the People's Bank or the Bank of Ceylon. So far as I am concerned, I go on the merits of an institution.

I never entered politics with a view to earning money. I never entered politics with a view to amassing wealth. In the course of my political career I have got into debt and when I found it was impossible to pay that debt I sold a few acres of the ancestral property which I inherited. As a result of the persecutions by the Sri Lanka Freedom Party Government, as a result of the encouragement that it gave Mr. Sidney de Zoysa to prosecute me, I had to incur considerable expense to pay expensive lawyers and as a result I had to sell the property on which I lived for about 11 years. But that sort of thing will not silence me and I want to inform the Hon. Finance Minister, who should know a little better, that he will find it impossible to silence me when facts come to my knowledge, and if the facts are not correct it is the duty of the Hon. Minister to correct them.

Now, Sir, I am not prepared to accept the position of the bank manager. I am not prepared to accept the explanation of the Minister in defence of the Manager. I would ask before I deal with this matter to agree to the appointment of a Select Committee of this House or a Commission——

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)

Hear, hear !

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

——to go into the affairs of the bank, the People's Bank. It has functioned for three years. The reports of the Central Bank are not satisfactory. I have not very much faith in the Bank Supervision Department of the Central Bank. I do not think that they are doing their work properly. When I come to the question of the Central Bank I have to place certain other matters ; they have not reported adversely against any of the exchange banks. The irregularities that the Supervision Department of the Central Bank has not reported to the Hon. Minister—all irregularities by the exchange banks—everybody knows. Money, by the lakhs, is being sent out of the country by these exchange banks, but the Central Bank has not been able to find out these things up-to-date. Therefore, merely a report from an officer—he may be the head of the Bank or the Supervision Department of the Central Bank—is not going to satisfy me and all hon. Members of this House should look into this matter a little more carefully. One of the most inefficient departments of the Central Bank is the supervision branch. Therefore, at the very beginning, I would like to ask whether the Hon. Minister is not ready to appoint a Select Committee ? Is the Government not prepared to appoint a Select Committee, to go into the loans, the way they were negotiated, the way people got accommodation and the way loans running up to millions were given without any security ?

Some people, some managers of banks, are under the impression that there is a species called bankers. There is no such animal. There are no bankers simply because the person who is a banker, the chief executive of a bank calls himself a banker. You do not find that category called bankers. It is only the chief executive of the bank acting on behalf of the Board of Directors.

The Act is quite clear on this. Now I like to know how, under Section 26 of the People's Bank Act, No. 29 of 1961, the loans were given. Section 26 says :

" No loan, ovedraft or other accommodation shall be granted by the Bank to any person unless the Board is satisfied

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

that he is worthy of credit up to the amount of such loan, ovedraft or other accommodation "——

I have not the slightest doubt that it includes even a Letter of Credit.

"—or that such amount is secured by adequate security, or that the project or scheme to which such amount is to be applied is financially sound".

ප. භා. 2.30

Do you know, Sir, how this big loan to the Brewery was negotiated? The board of directors was not aware of it. On his own authority, the General Manager, Mr. Solomons, had opened a letter of credit for Rs. 3 million. He kept this secret from the board of directors. It was his duty, if he did not get prior sanction, to place the full facts before the board of directors at its first meeting after the letter of credit was opened. But, he did nothing of the sort. Does he satisfy himself, as a banker, as he calls himself, that if he limits the loan to Rs. 500,000 and gives it in driblets, that that particular section in the Act, Section 26, makes the accommodation he gives, by opening an irrevocable letter of credit for Rs. 3 million, legal? It was his duty to inform the board of directors. It was when he came to the board of directors to ask for a certain loan for this purpose—I do not want to mention names, but I will say "the Breweries"—it was only at that stage, that he came out with a part of the facts, not with the entirety of the facts.

This is a very serious state of affairs. I am not interested, like the hon. Member for Kolonna (Mr. Mathew), in bringing out the loans of Rs. 3,000 or Rs. 4,000 or Rs. 5,000 that some hon. Members of this House have taken. If you have a bank account, what is the harm in making use of the facilities of a bank, with a view, of course, to paying those loans back with interest and other charges? I am not interested in that aspect at all. I am interested in this aspect: This bank was set up for a special purpose. It is true that it has the powers of a commercial bank. It seems to me that the manager and the officers who were acting under his instructions were aware of only Section 5 (1) (*b*), which says:

"to carry on and transact, subject to such modifications and exceptions as may be prescribed, the kinds of business similar to those carried on and transacted by the Bank of Ceylon under the Bank of Ceylon Ordinance, No. 53 of 1938."

Of course, we do not know what is going on even in the Bank of Ceylon. We know that some years ago the Gardiner estate owed the Bank of Ceylon something in the neighbourhood of Rs. 5 million. That was not revealed to the people of Ceylon even after the bank was nationalized. How much of this loan has been paid back, God alone knows. And the General Manager of this bank, I think, was at that time in charge of the branch in the Pettah and the Board of Directors took him to task for certain irregularities, that is, the present Mr. Loganathan. Has he forgotten these things?

It has been assumed that they are bankers with special knowledge, with special functions, with special powers to do whatever they want and to give loans to anybody they want, whether there is security or not, whether it is public money or private. I am not ready to subscribe to that school of thought; I am not ready to say that the chief executive officer of the People's Bank should be armed with illimitable powers.

The People's Bank was set up for a special purpose. Its commercial side had to be used in order to earn money. I grant that. But its chief purpose was to pump credit into rural areas, to wipe out as early as possible, by various methods, rural indebtedness and to raise our agricultural and industrial economy in the rural areas. That was the purpose for which it was set up. It has failed.

I understand—I do not know, the Hon. Minister will correct me if I am wrong—that, before the present

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Chairman of the Board of Directors was elected, the Hon. Minister was there speaking to the Board of Directors——

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—நிதி அமைச்சர்)
(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

That is not correct.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Then was it after the election of the Chairman that you saw them ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I did not get there before that.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I accept that statement.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

This is the kind of information you get.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Anyway, Mr. Vincent Subasinghe had to leave because the present Minister, like the previous Minister, was not ready to accept rural banking as the main function of this Bank. The hon. Minister made that position very clear to him when he visited him on the 17th of last month with the Board of Directors. After that meeting, when the Chairman and the Board of Directors met the Minister, they had with them a decision of the Board of Directors for the interdiction of the General Manager.

I do not think it was necessary to get the permission of the Minister to interdict the General Manager. I think the Board of Directors had the right to interdict the General Manager if they wanted to do that. That is my reading of the Act. It was an act of pure courtesy on their part; they wanted to get the co-operation of the new Minister of Finance; they thought it would be worthwhile meeting him and placing the facts before him.

But, of course, I do not know how he made up his mind. He had already made up his mind that the General Manager was right and that the Chairman and the other members of the Board of Directors were wrong. The Hon. Minister refused to act; he refused to give the Chairman permission to interdict the General Manager.

I think the Board of Directors has the power to get rid of the Chief Executive Officer of the Bank. The Minister can, of course, dismiss the Board of Directors if he does not like the Board of Directors. My view is that the Board of Directors has the power to dismiss the General Manager who is there to carry out their decisions.

A number of reports have been submitted by officers in this department who have studied this problem carefully. The three rural banks that were started are doing well.

The General Manager did not report to you correctly when he stated that they had made advances over their deposits and other things, because, they did not take into account what was in the pawnbroking account. Funds of the People's Bank used by the rural banks for pawnbroking had not been taken into account, and in pawnbroking there are assets too, not only liabilities; people pawn something, may be gold, may be jewellery, whatever it is. It is on the security of something that money is lent in pawnbroking. I think the General Manager had not pointed that out clearly. He wanted to create an impression on the new

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

Minister that these banks were not doing well, that he did not have officers to give these rural banks. In a word, he was against rural banking. If you read the report carefully—I do not have that particular report now with me, report dated 16th August—it makes the position very clear.

So far as I am concerned, I have nothing against this General Manager. As a matter of fact, even before he was appointed General Manager he came to see me several times and asked me what particular ideas I had with regard to this bank and I encouraged him and clarified certain matters for him. Even after he became the General Manager he has seen me a number of times and discussed matters. So, I have nothing personally against him ; but I do not think he is competent for this job.

We want this bank to serve the rural areas. We do not want it to be a duplicate of the Bank of Ceylon. There are young officers in the Bank who understand these problems, half a dozen young officers, young graduates, who have worked in the Bank of Ceylon and who have served in rural areas and who understand these problems. But they are prevented from doing anything. They were encouraged by Mr. Subasinghe and the directors who supported the point of view of Mr. Subasinghe. You have got rid of Mr. Subasinghe and got down a professor from Peradeniya.

Professors are not good for this type of work. They are good for lecturing, provided students remain silent without asking questions. I do not think it is going to be a success. You may try, but you are going to fail. I do not want this bank to fail. If you want to make use of the services of this professor, put him in the research department of the Central Bank where you need some men, men who can direct the work, men who understand that type of problem. But, simply because he is a professor, you think he can be the Chairman to guide the destinies of the Bank and to see that the chief executive, the General Manager, does his work properly. Professors are not men for that type of work, they never have been in the past.

I do not know whether we are going to have something new proved to us. No. If you want to make use of his services, put him in a place where his talents can be of use. But, as the head of the People's Bank you need a man with country-wide reputation for integrity. You need a person who has a reputation in the co-operative movement too, because the co-operative movement owns 50 per cent. of the share capital of this Bank. You have obligations to them. You need a man who understands the peasantry, rural credit, co-operative movement—all those things are necessary. Professors who have been in the seclusion of their universities, who have written books—maybe, they are good men—are not meant for this type of work.

The other directors whom you have appointed I am not going to criticize. Every Minister has the right to appoint any directors he likes except the three who represent the co-operatives.

අ. භා. 2.45

I do not want to make a long speech. I want to appeal again to the Hon. Minister to remember clearly the purpose for which this bank was set up. In the past we have tried again and again from the nineteen-twenties onwards to have rural banks, paddy banks, and state mortgage banks and we have failed. You must read the Pochchanawala Report. Now we thought that at last we were making some advance but it again falls into the hands of commercial bankers. They will probably do the commercial side well. I am not criticizing his ability as a commercial banker. But this is not a commercial bank, it is a combined bank—a commercial and development bank combined in one. That is why you need a different type of man.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I hope that even at this late hour the Hon. Minister will realize the folly of his ways and see that the bank is not ruined. It is capable of serving the rural poor and wiping out indebtedness among them, but it has failed to do that. It was only during the last five months—despite the opposition of the General Manager—that these young officers with the assistance of the Chairman, Mr. Subasinghe, and some of the directors, were able to launch out on these rural banks. Three banks were established and they are all doing well. During the last five months everyone of them is doing well. It is possible that they could have selected better co-operative societies than the three that were unfortunately selected. But with all the disadvantages they are doing well.

Establishing rural banks is less costly than opening branches. By all means open branches if you have the staff. I do not think the country is against the opening of branches. Train your people as fast as you can and if you do not have trained people take them from the exchange banks and open branches as fast as you can. But you should open rural banks of the type that you have started to open faster. It is in rural areas that the credit is really needed. You will get an opportunity of saving the rural economy which is collapsing today. It is not by toddy that you can sustain the rural economy. Do not run away with the idea that with toddy you can sustain the rural economy. No ! It is by working the economy, by giving credit through rural banks, by utilizing the co-operative movement and cleansing it of all the corruption and filth that has accumulated. I do not want to say anything more.

The People's Bank was like Mary's lamb ! wherever the last Minister of Finance went the bank went with him.. When he was Minister of Trade and Commerce it was under his administration ; when he was Minister of Finance it was brought under the Minister of Finance. Now it has stayed there and I hope it will stay there because insurance and banking should really be the functions of the Ministry of Finance.

I hope the Hon. Minister will look into these matters and that he will not accept the explanations of the General Manager—superficial explanations—where he tries to gloss over everything and say that you cannot reveal to the Board of Directors the terms of a letter of credit. The General Manager has no authority to go beyond Rs. 5 lakhs. That is the upper limit ; and a letter of credit is a type of accommodation. You are limited to five lakhs of rupees unless you come to the board of directors and get permission to exceed that limit. You cannot do as you want even if you call yourself a banker, the chief executive. That is my point.

I am not interested in the other petty little things that have been thrown at various people in the course of this discussion. The last Minister of Finance did not understand this problem. I do not blame him. But I expected the present Minister to understand this problem because he is a student of Political Science even though not of Economics. Having been in this House for thirty long years, having examined all the financial proposals and various things that came before this House, and having moved with us in the rural areas, I thought he understood it. But it looks to me that he understands only toddy. No. Toddy is not the only solution. That is all, Sir.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I would like to raise a few matters under this Head. I shall deal with them in the order in which I have made some notes.

Mr. Chairman, I think it would be relevant under this Head to discuss the question of public servants. In Ceylon, as well as in a number of under-developed countries, it is a fact that the Government services are expanding. If we look at ourselves, it

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

is an undeniable fact that over the last decade we find more and more people have joined Government Service with the result that among the wage earners of this country, the Government servants and other Government employees form a considerable section and, therefore, play a very important part.

Attempts have been made from time to time to create a rift between the public servants and the rest of the population, for instance, between the public servants and the rest of the wage earners and the people in the rural areas. But now even in the rural areas where institutions have penetrated in various forms you find them, so that it is no longer possible to make people understand that the interests of people in the Government Service and those outside are something so very different as to have any conflict of interests. Practically every family in this country today would find a member of the family either in some Government department or in an institution sponsored by the Government, may be a corporation, or may be any other institution. Therefore, the problems of Governments servants become very, very important.

We have seen over the years the dissatisfaction prevailing among Government servants and that has become one of the causes for blocking the path of progress and of any attempts being made to serve the people and to improve the services.

Without going very far back we know that in 1956, after the Bandaranaike Government came to power, Government employees who by and large supported the Bandaranaike Government in a very big way looked forward to the improvement of their conditions, and rightly so. When Mr. Bandaranaike set to work they waited patiently, they went all out to give the Government the co-operation that was necessary and did not embarrass the Government. They had discussions with the Government, they found a new attitude—it was a new attitude of the new Government—trade unions were permitted to come and discuss matters, their representatives were allowed to come and talk round a table, but that situation could not be prolonged. When nothing was happening they launched out on strike action.

I recall the strike of 1957 when the trade unions of workers, about 80,000 Government workers in various sections, went out on a two-day strike. And it was my Hon. Friend the Minister of Finance who saw the Prime Minister on behalf of the strikers in that situation. The late Mr. Bandaranaike was compelled to realize that these strikers had a legitimate demand, that the strike was not an irresponsible one, that it was not one to overthrow the Government but that there were grievances on the part of Government employees. On the wage demand he was compelled to agree to an immediate increase in the special living allowance of Rs. 17.50—[*Interruption*]. The hon. Member for Kottawa reminds me that the Hon. Minister of Finance went on behalf of the workers and that other workers also went with him to meet Mr. Bandaranaike. I do not think he will deny it.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(*கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா*)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No. Only myself.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(*திரு. எட்மன் சமரக்கொடி*)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Anyway, that is not necessary for my argument. Mr. Bandaranaike undertook to grant this Rs. 17.50 immediately. He accepted that the question of wages and the demands of the wokers could not be disposed of in that way but that this was only a small minute aspect of the problems of Government employees. He said, quite rightly, that we cannot expect him to say over the table that he would grant all the demands, that this was all he could do in the situation, that he must go into the wage structure,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

the financial implications of the increase and so on. He said that he was, therefore, going to appoint a commission. Accordingly he appointed the Wilmot Perera Commission.

I do not want to go into all the details. We know that after the new Bandaranaike Government came into power, I believe at the end of 1960, the report of this commission was out, and during the Budget Debate in 1961 I discussed this matter.

It is true that there are various recommendations in this report. Some of the recommendations may not be acceptable to trade unions but it was generally agreed that where certain proposals relating to any increase in wages would be generally acceptable they should be implemented immediately. In other words, the demand of the workers was that those recommendations of the Wilmot Perera Commission would result in an immediate increase of wages to the workers. That was the situation in 1961 and that was the position of my party, the same party in which the Minister of Finance was when he was on this side of the House. I believe a member of our party, Mr. Bernard Soysa, dealt with this matter fully. Therefore today in 1964, when he is in the Government as the Finance Minister, it is relevant to place this question before him—the question of the 21 demands. I will come to that in detail, but firstly I wish to deal with this question of wage increases.

අ. භා. 3

Referring to these 21 demands, I think it is necessary to say that these were not demands just put forward by a single union, a single unit or a single federation. It is very gratifying to note that despite the differences among the trade unions, rivalry among trade unions over the years, it has been possible for the organized trade union movement to come together on the question of their immediate demands which cannot be postponed. I have got with me the list of the demands and I have also got the names of the various organizations that supported these 21 demands. These are the organizations: Ceylon Federation of Labour—that is the federation of labour of which my hon. Friend, the Minister of Finance, is the President ;——

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Still ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I do not know whether he is still the President. He must be the President.

——Ceylon Mercantile Union, Ceylon Trade Union Federation, Government Clerical Service Union, Public Services' League, All Ceylon Bank Employees' Union, Ceylon Workers' Congress, Democratic Workers' Congress, Government Technical Officers' Trade Union Federation, Central Council of Ceylon Trade Unions, Government Workers' Trade Union Federation, Public Service Workers' Trade Union Federation, Lanka Jathika Guru Sangamaya, Ceylon Federation of Trade Unions.

These trade unions cover almost the entire trade union movement of this country. That makes these demands real demands put forward by the organized trade union movement of this country. These are the main demands: the first demand is, "Pay increase of Re. 1 per day or Rs. 30 a month for all employees". That was agreed upon by everybody.

While on the question let me come to the first thing the Hon. Minister of Finance did in relation to the 21 demands. He announced in his Budget proposals that he was going to increase the increments of 90,000 employees. I think it would be much less than 90,000. I do not know the number. Bigger annual increments to a certain section—according to him

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

90,000—have been granted and that would amount to about Re· 1.50 a month. According to him, people tried to create the impression in this country and outside that the Government was bankrupt, but he had looked into the economy ; he has balanced his Budget ; and he says that the economy is fundamentally sound. I am not insisting that all the demands of the workers be granted at once. But, I think, it is relevant to ask him if he says that the economy is fundamentally sound, is it not possible for him to grant the minimum wage demands of the workers ? The first is the pay increase of Re. 1 per day, or Rs. 30 per month, for all employees. If he cannot, let him give us the reasons ; let him tell us immediately whether he is in a position to grant this request. There are a large number of other demands, but in the course of his Budget speech he said, " Well, I have granted some of them ". I would like to know, quite apart from the incremental increase that was granted, what are the demands out of the 21 demands that he had granted.

The second demand is the question of monthly pay for all employees and annual increments for all employees. I do not think that it will be a difficult demand to be granted if the economy is fundamentally sound.

The third demand is to exclude all cost of living allowances, provident fund payments and commuted pensions from income tax and the fourth demand is for a maximum 45-hour working week for all employees with overtime payments for all work in excess of 45 hours. The fifth demand is for adequate provision of housing or a house rent allowance for all workers. Sir, that is something that he can consider. I do not want to refer to all these demands. The eighth demand is that all casaul employees in the public sector, including local government, should be made permanent and pensionable after three years service. All service, including interrupted and broken periods of service prior to permanency, to be counted for incremental and pension purposes. That, in fact, is a demand to make all temporary workers permanent. This demand was accepted by the late Bandaranaike Government and they sought to implement it after six months of temporary service. Now Sir, this is a demand the Hon. Ministe of Finance can immediately implement. I am sure he will implement it. I hope that when he replies he would be in a position to give us a favourable reply to this demand.

Now, Sir, I come to demand No. 14. It demands full trade union, political and civic rights to all public servants, including teachers and employees in State Corporations and Local Government Service ; and full access to all estates for trade union officials. This is not a demand which has any financial implications of any sort and, therefore, why should we discuss that aspect of the matter. He has been raising this matter from the opposition benches as the leader of the L.S.S.P. when we were in one party and this is one matter on which we have had no difference of opinion at any stage in our party. I must say that this is a matter that has been accepted not only by so many other parties but by the entire trade union movement in this country. What is the difficulty in implementing that ? The Hon. Miinster of Finance and his party that has coalesced should tell the Coalition Government and the Prime Minister, " Here you are, this is not a demand that is going to overthrow the capitalist system ; the capitalist class will be there and the capitalist system will be there. This demand merely asks that full trade union, political and civic rights be given to all public servants ".

Please answer the question : Are you going to grant these rights ? We have seen in the papers the news that they will be granted. Members of the Government Parliamentary Group and of the party of the Hon. Minister of Finance have indicated—I do not know if the papers have reported them correctly—that very soon these rights will be granted. I

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

want to know how soon they will be granted. Why should it be "very soon"? Why not now?

What do we mean by full trade union rights? It is true that Government workers have their trade union rights. They have their trade union federations.

කෙනමන් මයා.
(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

They are illegal.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

According to the law, they cannot form themselves into a federation. This particular demand is an old one, coming from the time of the United National Party Government and even before that. This right was insisted on by all trade unions after the late Mr. Bandaranaike came into power. Up to date the position remains the same. We have demanded that workers should have the right to federate. There is a large number of trade unions, governmental as well as departmental. It is in the interests of the trade union movement to federate. Members of the Bandaranaike Government and of the S. L. F. P. Government called for unity of the trade union movement at every May Day rally. How can you have unity of the trade union movement when you are preventing the trade unions from federating? What is the use of talking of unity when you are not providing the facilities for organizational unity? You must make it lawful for workers to unite. Today, disciplinary action can be taken against those seeking to establish federations of trade unions.

The demand for full trade union rights means not only the right to federate among government workers. Why should not the Government worker unite with the other workers in the private sector and in the plantations?

I was reading a speech made by Mr. Bernard Soysa when he was in the same party with us. He pointed out, quite rightly, that since 1956 there have been so many corporations that a large number of workers in various private establishments, who enjoyed political rights, found overnight that they had lost those political rights as a result of the State taking over those enterprises. Let us take the case of the C. T. B. Before the State took over the C. T. B.—of course, everybody is glad of the fact that the State did take it over—there was a large number of bus workers who were members of political parties, who contested local government elections and even parliamentary elections. After the State take-over, they lost their political rights overnight and they had to give up their positions as members of local bodies, positions in which they were performing very well.

ප. භා. 3.15

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Even the C. W. E. has political rights.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

In regard to the Port of Colombo the same thing happened. The harbour workers, an important section of the workers, enjoyed political rights, but overnight, when the Colombo Harbour was taken over, they lost their rights.

Then in regard to teachers, a great number of teachers were members of political parties. In the rural areas teachers are important persons. They are educated persons in the rural areas. In fact, on the Government side there are a number of hon. Members who were teachers but they had to give up their jobs because teachers also lost their political rights.

I would like to ask the Government what it has got to say on this matter? I would like to ask the Hon. Minister

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of Finance what he has got to say? Please do not give the reply that the Member for Bulathsinhala is living in 1917 and will die in 1917. You cannot give that answer today because we are now discussing your Ministry.

Then, Sir, demand No. 15 is this:

"Reinstatement of all employees dismissed or compulsorily retired for participation in strikes or trade union activity and the removal of all penalties imposed for such participation or activity."

That was our demand. I do not know whether the Hon. Minister since he took over the portfolio of Finance has granted redress in these cases. If he has, we will be very happy. I do not know.

During the last two years and during the last general strike a number of persons were taken into custody, they were detained, and they were interdicted. I do not know whether those people have been reinstated or granted redress.

The 16th demand is this:

"The implementation of the assurance given by the late Prime Minister Mr. S. W. R. D. Bandaranaike that in implementing the Official Language Act and the Tamil Language Special Provisions Bill, no penalties will be imposed on old entrant public servants and the employees in Local Government bodies."

Although we discussed this matter under the Vote of the Ministry of Justice, it is very relevant to ask the Hon. Minister of Finance what the position is, because he is in charge of public servants.

As a result of the implementation of the Official Language Act, the fact is that a large number of Government servants were compulsorily retired. At the present moment the matter has been held up owing to a recent decision in a case that went up before the courts on this question.

But suspending action is no solution of the problem. What is the position of these Government employees? We demand an immediate and categorical answer. The Hon. Minister is quite conversant with this problem.

This Government is supposed to be very concerned in following the policies, both in letter and in spirit, of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. It was Mr. Bandaranaike's policy that those who joined Government service before the Official Language Act was passed should be treated as old-entrants and not be penalized. Government servants who have been employed on one footing, under one contract, cannot be told: "Now, from tomorrow the contract is different." That cannot be allowed, and that is not justice. That is just arbitrary action which cannot be permitted, and I ask the Coalition Government: pray, tell us, what have you done about this matter, and what are you going to do about this matter?

Then I come to demand No. 19: "Reconstitute the Public Service Commission and the Local Government Service Commission to win the confidence of the public and local government servants and appoint an appellate body answerable to Parliament to revise all previous decisions of the P. S. C. and the L. G. S. C."

Two bodies that have done much wrong to so many people are the P. S. C. and the L. G. S. C. I do not want to refer to the J. S. C. again; I have already dealt with that. I might be told that I have a personal, private grudge. These are wrongs that have to be righted. What are you doing about it? What have you done?

Then I come to the important demand: "Treble the rate of workmen's compensation under the Workmen's Compensation Ordinance and grant full pay from date of accident." I should like to go into that question. These rates of payment of compensation are out of date. Everybody knows that the cost of living is going up; the value of money has gone down; but these old rates of compensation remain. It is meaningless, it is useless, giving compensation on the old rates.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Then, "Equal pay for equal work". You talk of socialism. All socialist countries are very much concerned with this. Then, "No wage discrimination against women". I am sure you are not against women. I do not know. I demand an answer to this question. Next, "No wage discrimination on the basis of language as in the case of teachers." I do not want to raise that matter now.

By and large, those are the demands, and we demand answers to these questions.

Then, I would like to come to the question of the People's Bank. Without going over old ground, I have got some questions to ask. From the revelations and the publicity given to this matter in the local newspapers, there is a relevant question to ask. There is no doubt that the manner in which the People's Bank had given loans is most unsatisfactory and a full inquiry is absolutely necessary. The People's Bank was meant for the smaller people who want small loans, not for the big people to do big business. But I would also say that there is no harm in people making use of banks to get loans. It is wrong to create the impression that somebody has done wrong by making an application for a loan. I would not blame the people who have made applications to the bank, but I blame the bank for not understanding their own policies. It is the business of the people to make use of banks, but it is the business of the bank to understand for what purpose the bank was instituted. I say that the directors of the bank have failed to understand the purpose for which the bank was set up. I am not blaming the people who have gone there and taken loans, even Mr. U. K. Edmund. It is not a question of blaming him; it is a question of blaming those who gave those loans. Hon. Members must also get their loans for their own purposes. Still I say that, while it is proper for the bank to give small loans of Rs. 2,000, Rs. 3,000, Rs. 4,000, Rs. 5,000 and even Rs. 10,000, it is incorrect to give thousands and thousands of rupees—Rs. 20,000, Rs. 30,000, Rs. 40,000, Rs. 50,000 and Rs. 60,000— even to Members of this House. I say this without questioning the conduct of any hon. Member who has taken a loan from this bank. I say that that is not the object of the People's Bank.

The activities of the General Manager was causing concern to the directors. I will deal with the question of the Directors first. Their conduct was highly reprehensible. Just as much as the bank was not meant to come to the assistance of Members of Parliament, it was certainly not meant to come to the assistance of directors of the Bank. It is true that directors are also people who need money. But it is highly reprehensible on their part to make use of their position as directors and take loans. Even if their loans have been secured it is highly improper. I say that this matter needs looking into. One director signs for another as a guarantor and the loan is passed. It is highly improper even if it is not irregular.

Then I will come to the question of the General Manager. Despite the faults of the directors, the directors decided that the General Manager, Mr. Solomons, was conducting himself in such a manner as was not at all conducive to the interests of the bank if they allowed him to go on unchecked. They looked into the matter and they took some important steps. What are those steps that they took? The "Ceylon Observer" of August 18th 1964 says this:

"A heated discussion followed and file called for. Then it was discovered that on September 10, 1962, without any authority from the Board, the General Manager had given Mr. U. K. Edmund a sum of rupees 3½ million in the way of an irrevocable letter of credit with a German Bank."

Further down the report says:

"It was decided immediately to report matters to the then Minister of Finance Mr. T. B. Illangaratne. The Deputy Secretary to the Treasury who was one of the Directors of the People's Bank wrote on May 23, 1963, to the Secretary to the Treasury the following letter:—

'Yesterday at the meeting of the Board

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of Directors we decided to report to the Central Bank and ask for their assistance in investigating into the working of the Foreign Branch of the People's Bank. . . . .' "

This letter was followed by another letter from the Secretary to the Treasury to the then Minister of Finance Mr. T. B. Ilangaratne when the matter was brought to his notice.

I am subject to correction in this matter. It may be that the directors had full powers to take action against the General Manager without any reference to the Minister. If that was the position and they did not take action it is their fault. But the matter came up before the Minister. Now every small matter does not come up before the Minister; only very important matters come to the Minister. This matter, after it was discussed by the Directors and by the Treasury, was placed before the then Minister of Finance, Mr. Ilangaratne.

අ. භා. 3.30

Now, Sir, a Minister is a very responsible person and we expect him to act in a very responsible manner. He just cannot close his eyes to what is happening. We cannot blame him if he does not go into every file and if he does not know the contents of every file. He cannot do that. But when a matter is brought up in the normal way, through the proper channels, through the Treasury, and placed before him with the documents for his opinion or for his recommendation he must then bring his mind to bear on the subject. But what did he do? The "Ceylon Observer" of the 18th August, 1964, says that this is what he did: "The only comment from Mr. Ilangaratne is the word "Noted" in Sinhalese. Sir, a Minister is not elected by the people of this country or by your Government, to merely say "දැක්කා". He must see what is the action that he should take on the matter.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

දකින්න ඕනෑ ක්‍රියා කරන්න.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மண் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

මම කියන්නෙ නැහැ. දකින්නෙ නැතිව ක්‍රියා කරන්නෙයි කියල. දකින්නෙ නැතිව ක්‍රියා කළොත් අමාරුවෙ වැටෙනව.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒක තමයි මාත් කිව්වෙ, දකින්න ඕනෑ ක්‍රියා කරන්න කියල.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மண் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

පෑන ගත්ත, තීන්ත ගත්ත, ලිව්ව. මේක විහිළුවක් නොවෙයිද ?

What action has he taken against the manager? That will have to be looked into.

We as Members of Parliament have a duty to perform. Matters have come to light which, on the face of it, calls for an explanation from the former Minister of Finance. He has to explain to us how it is that he confined his actions to only saying 'Noted'. What has happened as a result of this? Nothing. No action has resulted. But further irregularities have taken place, further loans have been granted to this same individual, Mr. U. K. Edmund. That is what happened.

I shall read from "The Ceylon Observer" of August 18, 1964, page 2:

"On June 10, 1964, the General Manager recommended a loan of Rs. 290,000 to Mr. U. K. Edmund on a trust receipt facility. The Board questioned Mr. Solomons why he made these recommendations. It called for the original papers from the foreign department, and discovered that this money had already been given on June 2, 1964."

This is a statement made by Mr. Subasinghe. My point is that as a result of the failure on the part of the Minister to either recommend action or to give his views on the matter, Mr. U. K. Edmund got a

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

chance through the manager to get a further loan in addition to the Rs. 3½ million he had already got.

I come now to the time when the present Minister of Finance took over. Of course, all these things took place before he assumed office as Minister of Finance. Then, Sir, this same newspaper report says :

"At a meeting of the Board on June 17, 1964, Mr. Solomons was questioned why he had exceeded the limit of facilities approved by the Board with this sum of Rs. 290,000. It was also pointed out that in a board paper from Mr. Solomons on June 10, this facility had already been granted on June 2.

At this meeting it was also revealed that a further sum of Rs. 590,930, would have to be paid by the Bank on behalf of Mr. Edmund in 1964.

The Board decided it was a grave irregularity because it had previously urged that no more facilities should be given to McCallum Breweries, and that since the General Manager had neglected this directive it had no confidence in him. The Board resolved to place these facts before the new Minister of Finance Dr. N. M. Perera. (This was after the coalition).

The Chairman Mr. Subasinghe told Dr. N. M. Perera that the Board had unanimously decided to interdict the General Manager, forthwith.

Dr. Perera stated that he had asked Mr. D. C. L. Amarasinghe, the Treasury representative on the Board, for a report and that the Board should not take action for a day or two pending that report. Mr. D. C. L. Amarasinghe later informed the Board that the Minister had wanted the Central Bank to inquire into the loan to the McCallum Breweries and to certain other loans."

We know, therefore, that the Hon. Minister of Finance brought his mind to bear on this question of the misconduct of the Manager particularly in relation to the loans to Mr. U. K. Edmund, and quite rightly he wanted the fullest information. He not only wanted a report from the Treasury representative but also from the Central Bank. I trust the Hon. Minister of Finance will give us full information because by now he should have got all the reports on this matter.

My question is this. It is rather a difficult question for the Hon. Minister to answer because the conduct of a Cabinet Minister is also involved. I am not making any allegations against him, but it seems to me on the face of this newspaper report that, earlier, Mr. Ilangaratne had, not directly but by inaction,—that is all I can say—unfortunately been a party to encouraging U. K. Edmund to carry on his irregular conduct in relation to the loans obtained from the bank and as a result the bank has become involved much more than is necessary. We want this matter viewed in that light.

There is one more point I should like to make before I finish, and that is on the Budget speech. Although I am one of those who opposed and still remain opposed to this Government, one of the proposals that my party readily supported and continue to support is the proposal to give licence to tap for coconut toddy under certain conditions. You will remember that, my position was that Rs. 15 was too much, and that we should make it possible for people to tap a coconut tree on a nominal licence fee of Rs. 10. Now the Budget is over, the Second reading is over and, of course, we are going through the Committee Stage of the Budget. But a large number of people in the village areas have actually started toddy tapping and are implementing the decision of the Hon. Minister of Finance. It shows how popular this demand is. I say this step will receive the support of my party and we are most anxious that this should be implemented as soon as possible.

Looking at the papers I know an attempt is being made to create the impression that something dreadful is going to happen in this country, that we are going to be just drowned in toddy. It is clear that the *kasippu* dealers are going to attack you, oppose this suggestion, and with all the force at their command, make use of every contact of theirs in all places in political parties—there is no reflection on any political party—

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

for opposing this proposal about toddy. There is no reflection on their motives but you would have to expect this opposition. But once you have decided on a correct course of action, do not hesitate ; go on and we will give you the necessary support whatever that may be.

Judging from public meetings—not meetings of the U. N. P. or M. E. P. or of Dr. W. Dahanayake but meetings attended by no less a person than the Prime Minister—I begin to fear that these decisions are not firm after all. I thought there was a very important discussion in the Government Parliamentary Group one day in which everybody was interested and after a lot of discussion this matter was disposed of with practically full backing of the Government Parliamentary Group. Of course, there are dissidents. There may be people who disagree with others. That was the position. The meeting that was held at Kegalle was reported in the newspapers. I do not know whether it is a correct report ; these papers cannot be trusted. We can get the correct information from the Minister of Finance. According to that report, a large majority of the youth leaguers who were there, must be 99.9 per cent., all opposed the Finance Minister's proposal—only five voted for the proposal—and the Prime Minister is supposed to have said—this is all from the newspapers, I may be wrong—" Our intention was to meet the *kasippu* menace but if, of course, the people think differently we will consider the matter ".

Now that is not the way to implement good decisions. Some organizations have a right to make representations. There are people who hold different views. Various organizations have gone before the Prime Minister and she is supposed to have said once again that she will place the matter before the Cabinet. Why ? I thought the Cabinet had already decided. I would like if the Government would react in that way when other matters are raised in the House and reconsider Cabinet decisions. No, I have a feeling that this is a very good measure, but it seems to me that your Government is already intimidated. You cannot go forward on the road to socialism if you are going to be intimidated. You have gone to jail, you have suffered for your views and you have still to suffer. You are going to get rid of the capitalist system, the capitalist class. If you are going to be frightened of *kasippu mudalalis*, how can you overthrow capitalists. I do not say he is frightened. The Hon. Minister of Finance and the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), whatever we may have to say, once they take a decision they are courageous persons. I have no doubt that they will insist on this. I am glad that the Minister of Finance is supposed to have said somewhere that whatever happens he will see that this takes place. That is the spirit. On that matter I do not want to speak light-heartedly. I would ask hon. Members of this House, please do not make political capital of a situation. It is true you can easily start something and rouse the people. You are entitled to hold your public meetings and denounce any measures that are not in your view conducive to the good of the country. I appeal to you to give your support to a good measure. Let the people drink more and more good toddy. This is a very important matter and I ask the hon. Members of the United National Party—in the lobby of course they agree with us on some of these matters—to give their support to implement this measure.

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

Question ?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)

I trust that the Hon. Minister of Finance will give a reply to the points raised.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ප. භා. 3.45

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க—டெடிகம)
(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

I do not wish to take much time in making some remarks on the activities coming within the scope of this Ministry. I believe hon. Members have touched upon the dissatisfaction prevailing on account of the activities of the People's Bank, and I do not think very many words from me are necessary to impress upon the Hon. Minister that he should consent to a Select Committee of this House going into the activities of this bank. There is sufficient justification for an inquiry of this nature and I am sure that the Hon. Minister himself would have been the first to demand such an inquiry had he been on this side of the House. Enough evidence has come forward. I do not want to comment on what has happened earlier or what has been brought to light in this House and outside about the activities of this bank, quite apart from people having taken loans and the activities of the Board of Directors. Various matters of a very urgent nature which demand immediate inquiry have been brought to light, and if the Hon. Minister were to compel hon. Members of this House to discuss these matters on a substantive Motion, it would be most unsatisfactory. I feel only an inquiry by a Select Committee of this House could restore public confidence in this institution. I am sure the Hon. Minister will accede to this demand.

There is another important matter which I would like to bring to his notice, and that is in regard to the Government Printing Press. Sir, various things are printed by this press; various propaganda leaflets are printed by this press and issued to the public free. In these you find reference to political parties and names of individuals, and we have got accustomed to this since this Government came into office. But please be correct as regards facts. Now, for instance, here is a bulletin issued—"Economic Changes Since 1956". I will just quote one sentence and you will realize the absurdity of the whole thing:

> "The Mahaberiatenne Farm at Teldeniya was handed over by the U. N. P. Government to Elephant House."

The Mahaberiatenne Farm never belonged to the Government. It was a private company farm belonging to Mahaberiatenne Estate near Teldeniya. They were running a very efficient farm. When I was Minister of Agriculture I remember visiting that farm. Your press issues this type of propaganda!

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. N. M. Perera)

The point that the hon. Leader of the Opposition does not understand is this. These are sent for printing by various departments in charge of particular subjects. The Government Press only prints them. We have no right to censor them. This question must be taken up in connection with the department concerned. I do not sanction them. It does not go through me at all.

සෙනෙවිරත්න මයා.
(திரு. செனவிரத்ன)
(Mr. Seneviratne)

But you are responsible for your press.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am only responsible for running the press.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

I understand what the hon. Minister says, but he is a Member of the Government.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

If the hon. Leader of the Opposition is raising it on that basis, that is a different matter.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

This booklet says that Mahaberiatenne Farm belong to the Government and the U. N. P. Government handed it over to Elephant House. That is an absolute falsehood. There are many more statements like that.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What is the date of that publication ?

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Just before the Coalition.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

There was another one prepared for the Hon. Minister of Finance which was withdrawn after the Coalition It was one which attacked the 21 demands. The moment the Coalition was formed, it was withdrawn.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Quite right.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

I want to tell not only the Hon. Minister himself but the Government that if they want their propaganda to be effective, they must please desist from stating obvious lies. What will the people of Teldeniya think about this falsehood—people who know that Mahaberiatenne Farm belonged to the estate from its inception ?

It was not my intention to speak on the question of the tapping of trees. I desisted from speaking on it even when I made my speech in the course of the Budget Debate for lack of time, but since the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) brought this matter out, I should like to say a few words on it.

Let us not argue the merits and demerits of prohibition here. The first thing I accuse the Hon. Minister of is that he has insulted this House There is a Select Committee sitting on this very question of prohibition.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

That Select Committee ceased to sit. Its final report has still to be submitted.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

When it was suggested that the Select Committee should again be appointed, you opposed it. That Select Committee is not functioning now. It had to be set up again. At that stage you objected to the Select Committee being set up.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

We objected ?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Oh, yes.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That Select Committee lapsed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Hon. Leader of the House, I think, took the matter up at a meeting of Leaders of Parties and wanted the reappointment of the Select Committee. You opposed, saying that it was for the Government to make up its mind.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That is true. It was decided at a meeting of Leaders.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனாநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

Some evidence was taken. Had you considered all that before you brought this proposal before the House.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Why not ?

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனாநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

The Government considered that this was a very important matter, one that merited deliberation by a Select Committee of the House. It sat for two years, and its recommendations were ready. Had you read one word of that evidence before you contemplated this measure ? This is a piecemeal measure. In the words of the Hon. Minister of Finance, this is a measure to check the *kassippu* menace. I have never heard such a false statement, because, Mr. Chairman, you know personally that most of the *kassippu* is manufactured in the Wennappuwa-Dankotuwa area and is transported to places like Gal Oya. Why is that ? Because the tapping of coconut trees provides toddy which is the best base for *kasippu*.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You are mixing up things.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனாநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

I am not mixing up at all.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is *hali-arracku.*

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனாநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

If the Hon. Minister looks into the matter he will find that the biggest quantities sent to other parts of Ceylon are from those areas where tapping is allowed, tapping of the coconut tree. Do not use this specious argument about stopping the *kasippu* menace. By permitting the tapping of coconut trees you are not going to stop it : you are going to encourage it. As regards the measures the Hon. Minister proposes to take, it is left to be seen how the country is going to take it. Let us see.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Let us see.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனாநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

I do not want to say anything more about that aspect of the matter, but I want the Hon. Minister to look into the question of the Government Press, although it is not directly under him. As a Member of the Government, as an Hon. Minister, it is incumbent on him to see that this sort of thing which I referred to earlier does not take place.

I also press very strongly for the appointment of a Select Committee to go into the activities of the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.]
People's Bank. I think that demand cannot be resisted. There is sufficient justification for the appointment of a Select Committee of this House to go into that question.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

First of all, Sir, allow me to mention—

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please! The Leader of the Opposition referred to a meeting of Party Leaders where the question of the excise policy was discussed.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

I did not refer to it; the Hon. Minister did.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

If I remember right, what transpired at that Party Leaders' meeting was that there was enough material—

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

Yes, enough material. You are right. I thank you.

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

—before the House for the Government to formulate its excise policy.

I am speaking from memory. The minutes of the conference are available.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I was only contradicting the statement the hon. Leader of the Opposition made that there was a Select Committee already sitting. I said that according to information given by the Hon. Leader of the House—[*Interruption*].

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

The Select Committee had almost completed its work.

අ. භා. 4

සභාපතිතුමා
(அக்கிராசனர்)
(The Chairman)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ කාදර් මයා. මූලාසනාරූඪ විය.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Mr. Deputy Chairman, allow me first of all to mention a subject to which I made reference about a month ago, which is closely connected with the work of the Hon. Minister of Finance, that is, the contemplated loan to a private company to enable that company to purchase the Saman Press.

I have before me a letter from the Saman Workers' Union of Maharagama which states that a private company by the name of Wimalachandra & Company had taken temporary possession of the printing press on the 1st of August, but that the loan had not yet been given to them and that it is still possible for the Government to acquire this printing press. At the time I made my remarks about a month ago, the loan had not been given. The Hon. Minister of Finance told us that he was finding it difficult to purchase the Saman printing press for the Government because the loan asked for by the private company had gone through.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
No.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I find that the loan has not yet gone through and therefore I wish to make another appeal to the Hon. Minister of Finance to acquire the Saman Printing Press. Even if the loan asked for by Wimalachandra & Company has been granted, yet I say that if the Government is of opinion that the Saman Printing Works is necessary for the furtherance of their aims in regard to the printing of text-books, then that press should be acquired by the Government.

There is another very important principle that arises. The Hon. Minister of Finance admitted that it would be a good thing for the Government to acquire the Saman Printing Press. He said that certain types of printing, chiefly the printing of books meant for the lower classes in schools, could be best done in the Saman Printing Press. He thus admitted that it would be a very good thing indeed if the Saman Printing Press could be acquired by the Government. In other words, we are not asking the Government to buy something that would be of no use to them; we are asking them to buy something which would be of the greatest use to them and to the country.

Now, the principle that arises is this: where you can usefully acquire property and utilize it to the advantage of the public, you refuse to do so, and you go further; you permit a private company to make the purchase, not with their money but with your money. Why is it that you are allowing Wimalachandra & Company to take a big loan from the People's Bank for the purchase of the Saman Printing Works? Why is it that you give them a big loan for the purpose? They are going to buy the press with your money at a time when you yourself need that printing press. That is the question of principle. Are you not favouring a private company by this transaction? Are you not favouring that private company against the public interest? Therefore, I repeat, it is very necessary that the Saman Printing Works should be purchased by the Government at once. I cannot accept the plea that it is too late for the Government to make the purchase of that press. I do not accept that plea because the Government can acquire property at any stage, even if Wimalachandra & Company have finally effected the transaction yet it is possible for the Government to pay off Wimalachandra & Co., and acquire the press for itself. Therefore we cannot accept at all any type of explanation or excuse. We want the Hon. Minister of Finance to purchase it at once for the Government.

The Hon. Minister should know that certain members of his party—I believe it was the Hon. Minister of Public Works and the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government—promised the people of Maharagama that the Saman Printing Press would be acquired by the Government. That promise was made at a public meeting and that promise was not made light-heartedly. It was made in pursuance of a well defined policy of the L. S. S. P. That policy is that as many textbooks as possible should be given to parents at cost price or at subsidized rates in the coming years; and it is admitted that the acquisition of the Saman Press would be a very valuable aid in achieving that object. I am saying all these to emphasize the fact that we want the Hon. Minister of Finance to put forth his best and acquire this printing press for the Government.

I also wish to make a few remarks on the question of the People's Bank. The People's Bank was formed in the middle of 1961 and the Bill that was presented by the Hon. T. B. Illangaratne was received very enthusiastically by both sides of the House. We have since then watched the doings of the People's Bank with the greatest interest and, by and large, notwithstanding various shortcomings, we

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

are very happy that there is such an institution in existence. Therefore the criticism that we offer is with a view to making the People's Bank more efficient and more useful than it has been in the past. Ours is not destructive criticism ; we want the People's Bank to be an institution of really great benefit to the rural peoples of this country.

From the time the People's Bank was formed I have been waiting for its annual report. The Bank was formed in the middle of 1961 ; three years have passed and there has been no annual report yet. Section 35 of the People's Bank Act lays it down that the annual report should be transmitted once a year by the Board of Directors to the Minister under whom the bank functions, and the Minister of Finance. Section 35 (2) says that the Minister shall lay copies of the documents transmitted to him under sub-section 1 of this section before the Senate and the House of Representatives.

Now, although the bank was formed in about June 1961, three years have passed and neither the Senate nor the House of Representatives has had the opportunity of reading a single one of the annual reports or the balance sheets or the Auditor-General's report connected with the People's Bank. This is a very serious situation. I telephoned the Secretary of the People's Bank and asked him what had happened to the reports. He said that the first report for 1961 is, just now, in circulation among the directors and that it has not yet been sent to the printers. I think it is imperative that the Minister of Finance should give an order that all annual reports including administration reports should reach Members of Parliament well in time for the Budget discussion.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I have given that order, and most of the reports have come. I am very sorry if some have still not come.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகஞயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The People's Bank report has not come.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி எம். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I will look into that.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகஞயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The fact that there is no report whatsoever about the People's Bank makes it rather difficult for us to judge the merits and demerits of the work that it has done.

I must say I was very pleased with the section of the press, " The Ceylon Observer ", which gave the full correspondence dealing with the recent much—discussed loans from the People's Bank. " The Ceylon Observer " published in full the charge sheet against Mr. W. H. Solomons, the reply by Mr. W. H. Solomons and the explanation offered by Mr. U. K. Edmund. So, even though there is no report before us, thanks to the enterprise of this newspaper, we, Members of the House of Representatives, were in a position to be able to study the facts dealing with these matters and come to certain conclusions of our own. I have read carefully these various newspaper articles and I would therefore like to repeat what the other hon. Members stated, namely that it is very necessary for a Select Committee of the House to be appointed to make a full probe of the doings of the People's Bank.

Now, if a Select Committee is not appointed as we suggest, it may become necessary for us even to move a Vote of No Confidence in the Government in regard to matters connected with the People's Bank.

Having read through what has appeared in the press I am convinced that all is not well with the People's

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Bank. The charges against Mr. W. H. Solomons read together with his answer and the explanation of Mr. U. K. Edmund show very clearly that within the People's Bank there has been a tug-of-war for supremacy. But there should be no such tug-of-war in the administrative set-up of any institution. Such differences of opinion as have arisen have been detrimental to the public cause.

In regard to the loans that have already been granted to Mr. U. K. Edmund and to the directors, I unhesitatingly say that there should be a full investigation.

ප. භා. 4.15

After reading the explanation given by Mr. W. H. Solomons I am of opinion that still there is a very good case against him. The Select Committee that we suggest should probe into the conduct of all the directors. It should also investigate the conduct of the General Manager, Mr. W. H. Solomons. At the same time—I am sorry that I have to say this—it should look very closely into the part played by the then Minister, Hon. T. B. Ilangaratne, in connection with these loans. That is a rather serious thing for me to say.

Some of the directors of the People's Bank took loans without the knowledge of the Board of Directors. Individual members of the board took loans acting on their own. Now, was that correct ? I do not think so. The conduct of the chairman and those members of the Board of Directors who took such loans must be condemned. I do not agree with the arguments that have been offered by Mr. Solomons on this point. I would like to quote to you one banking authority on the subject of loans. The authority whom I quote is, Raymond P. Kent, Ph.D., Associate Professor of Finance, University of Notre Dame. The book from which I am quoting is a book that was first published in 1947, "Money and Banking", page 263 :

"*Loans Contrary to the Public Interest.*—As a means of safeguarding the public welfare, national banks are not permitted to make loans on the security of their own outstanding stock placed as collateral. Such a regulation prevents an insidious impairment of a bank's capital such as occurred so frequently before the Civil War when subscribers 'paid' for their stock by borrowing from the bank itself and leaving the stock as collateral.

Also as a matter of public policy, every national bank and state member bank is forbidden to make loans to its executive officers unless each loan is approved by the board of directors and the total advanced to any officer does not exceed 2,500 dollars. Moreover an executive officer who borrows at another institution must make a written report to his own board of directors stating the amount borrowed, the date of the loan, the collateral provided and the purpose of the loan."

This is a book which gives an account of banking principles and it refers to loans that are contrary to the public interest. I think everybody will agree that the loans that were given to the directors of the People's Bank were loans that were contrary to the public interest. It is laid down in this paragraph that if a person who is connected with the bank in an executive capacity takes a loan from that bank it should be with the knowledge of the board of directors and it should not exceed a certain amount.

These are two salutary rules but both these rules have been forgotten by the People's Bank of Ceylon where individual members of the Board of Directors took loans for themselves without the knowledge of the board and without setting a limit to the loans that they could take. Furthermore, when you go into the matter carefully you find that the loans that the directors had taken were not even entered properly in the personal cards. I do not know how the minds of these directors work, but certainly before they became directors they should have known that we expected a very high standard of conduct from directors.

In this connection it may be good to remind ourselves that ten years ago there was a Debate in this House on a Motion proposed by the hon. Second Member for Colombo

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

Central (Mr. Keuneman) in which the conduct of certain public officers including Ministers was discussed. I refer to the report of a Debate in HANSARD of 3rd November, 1954, at Column 738: "N. U. Jayawardena Report: Conduct of Persons in Power".

I do not want to read copious extracts from that report. I want to briefly mention to the House that soon after Mr. N. U. Jayewardena, the Governor of the Central Bank, was removed from office consequent on a report by a commission, Mr. P. B. G. Keuneman, the then hon. First Member for Colombo Central, moved a Motion calling for a probe into the conduct of Sir Oliver Goonetilleke while he was Minister of Finance, Mr. J. R. Jayewardene while he was Minister of Finance, and Sir Arthur Ranasinha while being a Member of the Monetary Board, and Sir John Kotelawala while he was Minister of Transport and Works.

In the course of that Debate, Member after Member pointed out that the conduct of a public officer should be above board and that he should not subordinate his duty to his private interests. It is rather interesting to read the views that were expressed on that occasion. The hon. Second Member for Colombo Central stated:

> "But the Commissioners argue that the fact that you place yourself in a position in which a conflict between your duty and your interest may arise constitutes improper conduct for a person holding a position of power and authority similar to that held by Mr. N. U. Jayawardena." —[OFFICIAL REPORT, 3rd November, 1954; Vol. 20, c. 746].

Reference was made by Mr. Keuneman to the N. U. Jayawardena Report in which the standards of conduct for public officers had been laid own. I wish to refer you to page 93 of the report of the N. U. Jayawardena inquiry. It reads as follows:

> "We think that the principles so formulated are a true presentation of the traditions, which have been in force of the Ceylon Civil Service for the last half century at least, and we can do no better than reproduce the following extracts from that Appendix:

> The first duty of a Civil Servant is to give his undivided allegiance to the State at all times and on all occasions when the State has a claim upon his services. With his private activities the State is in general not concerned, so long as his conduct therein is not such as to bring discredit upon the Service of which he is a member. But to say that he is not to subordinate his duty to his private interests, nor to make use of his official position to further those interests, is to say no more than that he must behave with common honesty. The Service exacts from itself a higher standard, because it recognizes that the State is entitled to demand that its servants shall not only be honest in fact, but beyond the reach of suspicion of dishonesty. . . . . A Civil Servant is not to subordinate his duty to his private interests; but neither is he to put himself in a position where his duty and his interests conflict. He is not to make use of his official position to further those interests; but neither is he so to order his private affairs as to allow the suspicion to arise that a trust has been abused or a confidence betrayed".

I think it can be said that individual members of the Board of Directors of the People's Bank have betrayed the trust and confidence that we placed in them by taking loans from the People's Bank without the knowledge of the board.

Then, Sir, in regard to the conduct of Mr. W. H. Solomons, it is on record that the Board of Directors was of opinion that Mr. W. H. Solomons should have have been interdicted. It is hardly necessary for me to go into the facts of the case but for the record it is necessary to state that Mr. U. K. Edmund had not offered proper security when he asked for the loan, and that after the first letter of credit was given it took eight months for the Board of Directors to know that such a letter of credit had been given. Those facts are very glaring indeed. An eight months' interval between the granting of the letter of credit and the knowledge of it by the Board of Directors is something about which we should be disturbed. On the 15th of May, 1963, the Board of Directors found that an irrevocable letter of credit for

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

Rs. 3½ million had been given without the authority of the Board of Directors on 10th September 1962—that is, the discovery was made eight months and five days after the irrevocable letter of credit for Rs. 3½ million had been given. The Board of Directors while considering a paper from the General Manager recommending a second loan of Rs. 5 lakhs to Mr. U. K. Edmund, made this discovery. Now, Sir, the Board of Directors reported the matter at once to the Hon. Minister of Finance, Mr. T. B. Ilangaratne. They said that no security other than a power of attorney to sell shares of the brewery company had been given by Mr. U. K. Edmund. The General Manager maintains that he need not have taken the permission or the sanction of the Board of Directors to grant a letter of credit. It is impossible to agree with the General Manager on this matter because of what the law lays down. The law lays it down in the People's Bank Act that loans should be given with the sanction of the Board of Directors—All loans and other means of accommodation. Section 26 of the People's Bank Act reads thus :

"No loan, overdraft or other accommodation shall be granted by the Bank to any person unless the Board is satisfied that he is worthy of credit up to the amount of such loan, overdraft or other accommodation or that such amount is secured by adequate security, or that the project or scheme to which such amount is to be applied is financially sound."

ප. භා. 4.30

The Act lays it down that certain conditions are necessary for granting a loan or overdraft or other accommodation. If a letter of credit is not considered to be a loan, if it is not considered to be an overdraft, does it not come within the definition of "other accommodation"? This is extremely important because Mr. Solomons says in his defence that no sanction of the Board of Directors is necessary for the purpose of opening of letters of credit. This is what Mr. Solomons says :

"In September, 1962, no authority of the Board of Directors was necessary for the purpose of opening Letters of Credit, whatever the amount of the credit. One of the incidents of normal banking business is the opening of Letters of Credit for the import of goods. In such cases, the Manager of a Bank in deciding whether to open a Letter of Credit or not is guided by the reliability of the individual concerned and his ability to pay."

Mr. Solomons makes that categorical statement. We challenge him on that statement. We say that he is wrong. We say that if he understands plain English he should not have made that statement. As the manager of the People's Bank he should have familiarized himself with the People's Bank Act, No. 29 of 1961. That was his first duty. A man must know what to do and thereafter do it. Mr. Solomons probably did not know what to do and he did not do it.

If there was other accommodation to be given to Mr. U. K. Edmund, or anybody else, the board had to be satisfied. The board had also to be satisfied about certain conditions, and it is there that Mr. Solomons joins issue with the board. The board had to satisfy itself that Mr. Edmund was "worthy of credit up to the amount of such loan, overdraft or other accommodation". Those words are repeated in this section :

". . . . . the Board is satisfied that he is worthy of credit up to the amount of such loan, ovedraft or other accommodation, or that such amount is secured by adequate security. . . . ."

It was the board that had to consider whether Mr. Edmund was worthy of credit up to the amount of the letter of credit. It was the board that had to decide that such amount was secured by adequate security. It was the board that had to make that decision. And it was the board that had to see whether the project of the breweries was a sound one. The words in the section are :

". . . . . that the project or scheme to which such amount is to be applied is financially sound."

Did Mr. Solomons, I ask, consider Mr. Edmund to be worthy of credit up to the amount of Rs. 3.5 million? Did Mr. Solomons secure by adequate security the amount of the letter of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

credit ? Did Mr. Solomons consider the scheme to be financially sound ? What was the data that was before him ? Did he have a report before him on the financial or economic implications of this project ? Did Mr. Solomons satisfy himself that the breweries which Mr. Edmund was going to set up would become a financial success ? Was there a report about the financial implications of the breweries project from some Treasury official or any other financial expert ? He had no such report.

Again, Sir, did Mr. Solomons have before him a report on the economic aspect of the breweries project ? Up to date there is no such report.

We know that there was some haggling and wangling in regard to the starting of a new brewery. We know that a certain other party was interested in opening a brewery. We also know that the existing brewery at Nuwara Eliya wanted to expand its activities.

Neither the Government nor the People's Bank had before it a statement on the economic position of the project contemplated by Mr. Edmund. Mr. Solomons had no such report before him.

If the Board of Directors had the application of Mr. Edmund before them, the directors would undoubtedly have not merely asked for adequate security but would have asked for reports on the economic and financial aspects of the project.

Mr. Solomons, of course, gave away the loan. Surely Mr. Solomons was not the owner of the money he gave away. If he wanted to gift his grandfather's property nobody would have had any objection. But here he was in the position of a trustee. Here is the General Manager of the People's Bank gifting away people's money without a thought.

Who is to know, Mr. Deputy Chairman,—I have to ask these questions —whether Mr. Edmund is purchasing machinery that is worth the money that is being loaned ? Who is to know whether the Rs. 3 million that is to be spent will not bring into Ceylon some scrap iron that may be worth only two lakhs of rupees ? There should have been a report on all these aspects of the project.

Then we come to the security that was given. At the time this letter of credit was opened the company may have been formed, but I do not think that the company had a subscribed or paid-up capital. What was the paid-up capital at the time the letter of credit was opened ? How much of actual liquid cash was there ? And what was the actual security that was given by Mr. Edmund ?

Mr. Deputy Chairman, let me say straightway that I am not criticizing the conduct of Mr. Edmund at all. Mr. Edmund is an enterprising business man and all of us wish him luck. He has tried to do the best possible by his business and we do not blame him. All that we ask is that the authorities of the People's Bank should have acted well within the law. We do not blame Mr. Edmund for not knowing what the law laid down. He was looking high and low for a bank that would give him a letter of credit, and here was the People's Bank prepared to accommodate him. It may well be that Mr. Edmund thought that he was doing the correct thing and that the bank was doing the correct thing. But we say that for his part Mr. Edmund was doing the correct thing, but that the bank was not. The General Manager should have pointed out to him the provisions of the law. I think if there is an independent tribunal that goes into this question it will be held that Mr. Solomons was definitely wrong in giving that letter of credit for Rs. 3½ million to Mr. Edmund without the knowledge and without the approval of the board of directors.

I do not know why the Minister who functioned at that time, Mr. T. B. Ilangaratne, showed a partiality towards Mr. Solomons. I am sorry I have to say it, because, according to the information that is before us, the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

board of directors placed the case of Mr. U. K. Edmund and Mr. W. H. Solomons before the Minister. And, what did the Minister do? In the first instance, he merely wrote the word "noted". The Minister who wrote the word "noted" in connection with this transaction was guilty of a grave dereliction of duty. Surely, when the board of directors of the People's Bank pointed out that a letter of credit to the tune of Rs. 3½ million had been given to a private individual without proper security, what was the duty of the Minister in charge of the subject? It was his plain duty to have ordered a fuller probe. He did nothing of the sort; he just minuted "noted". What did he mean by that? Probably he meant that he had prior knowledge of this transaction. Probably the Minister meant that the letter of credit had been applied for with his knowledge. I say "probably" because an investigation would reveal whether the Minister had or had not prior knowledge that Mr. Edmund would make an application for a letter of credit. A Select Committee will be in a position to put that direct question to Mr. Ilangaratne: did you or did you not have prior knowledge that Mr. Edmund was asking for accommodation up to Rs. 3½ million through the General Manager of the People's Bank? That question must be put to Mr. Ilangaratne. As things are, it looks to me as if Mr. Ilangaratne had prior knowledge of this letter of credit but that the board of directors did not have knowledge of the letter of credit for eight full months.

Then, thereafter certain other things happened. I do not wish to refer to the various other matters that formed the subject of the charge sheet; but as a result of the charge sheet and the answers given by Mr. W. H. Solomons, the Board of Directors met and decided to take action against the General Manager. It was at this stage that they went to the Minister.

ප. භා. 4.45

Now I am again reading from the "Ceylon Observer" article:

"On January 10, 1964, the Chairman of the Board discussed the situation with the Minister for Finance Mr. T. B. Ilangaratne. On the next day, it received the following directive from the Ministry of Finance which was contained in a letter written by the Secretary of the Treasury, Mr. H. Jinadasa Samarakkody, to Mr. Vincent Subasinghe, Chairman of the People's Bank.

After referring to the discussions, Mr. Subasinghe had with Mr. Ilangaratne regarding the loans, this letter said:

'Please see that any further action arising out of your letter to the General Manager or action to be taken following the report of the Central Bank is taken after due consultation with me.'"

Here now are the facts which are not challenged. On the 10th January, 1964 Mr. Vincent Subasinghe, Chairman of the Board of Directors, discussed the situation with the Minister of Finance, Mr. T. B. Ilangaratne. What was that situation? It was the situation that had arisen following on the charge sheet and answers to the charge sheet by Mr. W. H. Solomons; and Mr. Subasinghe had discussed the matter with Mr. Ilangaratne.

On the next day Mr. Subasinghe received a letter from the Secretary to the Treasury. What does that show? It shows that Mr. Ilangaratne had followed up the conversation that Mr. Subasinghe had with him and Mr. Ilangaratne had given a direction to Mr. Jinadasa Samarakkody, the Secretary to the Treasury. What was that direction? It had been worded by Mr. Jinadasa Samarakkody, the Secretary to the Treasury in the following words:

"Please see that any further action arising out of your letter to the General Manager or action to be taken following the report of the Central Bank is taken after due consultation with me."

What he says is: "Don't take any action without consulting me." This letter was sent by Mr. Jinadasa Samarakkody to Mr. Vincent Subasinghe; but it is quite clear that Mr.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඔබ්ලිව්. දහනායක]

Jinadasa Samarakkody sent this letter on the directions of Mr. T. B. Ilangaratne. So Mr. Ilangaratne has to accept responsibility for the direction that Mr. Subasinghe received: "Don't take any action without reference to me."

Now you will see, Sir, that Mr. Ilangaratne played a part in this matter. His conduct should be investigated. I am sorry I have to say this. Unpleasant though it may be—though I have the greatest respect for the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply—yet I must say that in the matter of these loans to Mr. U. K. Edmund, the role of Mr. Ilangaratne must also be investigated. Mr. T. B. Ilangaratne was also one of the actors.

You know, Sir, that he used to be a very great actor in Sinhala films. Now he appears in the role of an actor in the "People's Bank Drama". He comes from behind the curtains. In front of the curtain W. H. Solomons and U. K. Edmund act their parts. Behind the curtain is Mr. T. B. Ilangaratne, the famous actor.

Now I will quote further from the "Ceylon Observer":

"Also the Board thought Mr. Solomon's explanation was unsatisfactory. It was powerless to act in view of the Ministry's directive."

These are the significant words:

"It was powerless to act in view of the Ministry's directive."

The Board found itself powerless. Why? Because the Minister had put the lid on the whole thing and had said: "Stop this." I think the Select Committee should do a full probe into the part played by the Minister in this matter.

Mr. Deputy Chairman, the part played by the Minister becomes all the more serious because the Minister was, in this particular case of the loan to Mr. U. K. Edmund, directly flouting the aims and objects of the People's Bank. I wish to remind the Hon. Mr. T. B. Ilangaratne of the words that he used in this House when he introduced the Bill on the People s Bank.

"Mr. Speaker, it is with great pleasure that I introduce today the People's Bank Bill which is designed to set up an institution which will be of tremendous assistance to the vast majority of the people of this country and play a part in transforming the rural economy. It is another step in the Government's policy of assisting the rural peasantry who form the backbone of this country.

Nearly 70 per cent of the people of this country are engaged in agriculture and many Members of this House will be acquainted with the economic conditions of this vast mass of people. Though nearly 70 per cent of our people are engaged in agriculture, the contribution of agriculture as well as other domestic products to the gross national product at constant prices is only 35 per cent while a smaller percentage of people engaged in the plantations account for nearly 31 per cent of the gross national product. This shows the very low productivity of our agriculture. Further, the rural economy showed a slower rate of progress than other sectors of the economy."—[OFFICIAL REPORT, 9th May, 1964; Vol. 42, c. 5280.]

The People's Bank was created to uplift the rural economy. I want to know whether Mr. Edmund's brewery was going to uplift the rural economy.

Further down he says at column 5281:

"The rural farmers with paltry incomes are heavily indebted. According to the survey carried out in 1957 by the Department of Agrarian Services the total value of rural debt is Rs. 546 million. Nearly 50 per cent. of the rural farmers were in debt and the size of the debt of each household amounted to 63 per cent of their average annual income."

So, Mr. Edmund was a rural farmer who was in debt!

Still lower down, Mr. Ilangaratne proceeds to speak eloquently on the hard lot of the farmer. He says that the People's Bank was set up with a view to uplifting the lot of the rural gentry. The biggest loan that has been made by them is to a non-rural capitalist industrialist. Mr. Ilangaratne must have for a brief moment forgotten the aims and objects of the People's Bank as laid down in the Bill. It is very necessary to remind

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

this gentleman about these matters because we are building up a case for a Select Committee. We cannot allow our case to go by default. If no Select Committee is granted, then we will have to think of other ways of protecting the rights of the people.

Clause 4 of the Bill reads as follows:

"The purposes of the Bank shall be to develop the co-operative movement of Ceylon, rural banking and agricultural credit by furnishing financial and other assistance to co-operative societies, approved societies, cultivation committees and other persons."

He probably put Mr. U. K. Edmund among "other persons".

The purposes of the Bank are very clear from Clause 4. Then, in Clause 5 it is laid down that loans shall be given to co-operative societies, approved societies, cultivation committees and to individuals for the construction, repairing and renovating of buildings and for small-scale undertakings, industries or business ventures of a small scale, and for persons residing in rural areas for the purchase of articles necessary for their personal or domestic requirements.

I think, reading through the purposes of the bank and the powers of the bank, the loan that was given to Mr. U. K. Edmund can be considered to be an illegal loan. It was illegal in two ways. Firstly, the sanction of the Board of Directors was not obtained for it; secondly, it went contrary to the aims and objects of the People's Bank Act. You cannot give a loan for a purpose for which the People's Bank is not meant.

Do you think the People's Bank can give a loan for just anything? No, certainly not! The People's Bank has been set up for a definite purpose and if half its funds is going to be given for some other purpose, then I ask you whether the management of the People's Bank has done the proper thing.

I know it will be said that, according to sub-section 5 (1) (*b*), the People's Bank could have given a loan to anybody who could have obtained a loan from the Bank of Ceylon. Mr. Solomons may seek protection under this particular sub-section. He might point to sub-section 5 (1) (*b*) and say, "Under this particular section I can give a loan to Mr. U. K. Edmund." What does that section say? It reads thus:

"to carry on and transact, subject to such modifications and exceptions as may be prescribed, the kinds of business similar to those carried on and transacted by the Bank of Ceylon under the Bank of Ceylon Ordinance, No. 53 of 1938."

Here, I wish for a moment to dissect what is said in this sub-section; to carry on and transact, subject to such modifications and exceptions as may be prescribed, the kinds of business done by the Bank of Ceylon. This sub-section was intended to make the Minister pass certain regulations.

The Minister had to consider the question of how people other than the rural population could be accommodated by the People's Bank and he had to bring forward regulations for that purpose. The Minister had to lay down in what type of instances loans should be given and should not be given. There were no such regulations under Section 5 (1) (*b*). If there are no such regulations, what does it show? It shows that in so far as the Minister is concerned, in so far as Ministerial policy goes, you cannot grant a loan under sub-section 5 (1) (*b*). My contention is that, today the People's Bank is precluded from giving such loans as were given to Mr. U. K. Edmund.

ප. භා. 5

I say, on a study of the facts before me, that the loan that was given to Mr. U. K. Edmund was an illegal loan, illegal twice over, and I feel that if the matter had gone before the Board of Directors that loan may never have been given.

Last evening while answering a question raised by the hon. Member for Kolonna (Mr. Mathew), the Hon. Minister of Finance said that the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

then Minister of Finance, Mr. Ilangaratne, had agreed to give Mr. Kelegama the loans.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

What did you say yesterday? May I know what you said yesterday? The question arose why Mr. Kelegama's loan had not been approved by the Board of Directors.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It was approved. I did not say so. I am sure the hon. Member has misunderstood me. I did not say that. I said they took the further precaution of informing the Minister and the Minister was not Mr. Ilangaratne; the Minister was Mr. Bandaranaike at that stage.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Mr. Felix Dias Bandaranaike?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

No, it was never under the Ministry of Finance. It was always under Mr. Ilangaratne, under the Ministry of Food.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am speaking from memory. I did not bring the papers with me. The actual permission was got from the Minister of Finance. Maybe I am wrong. Anyhow the only point I am trying to make is this, that the Board of Directors did sanction that loan. The Board of Directors took the added precaution of getting the consent of the Hon. Minister or informing the Hon. Minister about the facts of the loan. That is all.

මැතිව් මයා.
(திரு. மதியூ)
(Mr. Mathew)

Under whose Ministry was it?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I believe Mr. Ilangaratne was Minister.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Last evening, if I remember right, the Hon. Minister of Finance said that the loan to Mr. Kelegama had been either sanctioned or had been known to Mr. Ilangaratne. The reason for his saying so was because it was stated that the loan had been given without the knowledge of the Board of Directors.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No, they took the added precaution of informing the Minister.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனுயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Added precaution of informing the Minister? It was said that Mr. Kelegama's loan had been mentioned to the Hon. Minister. Now it is very strange that both the loans taken by Mr. Kelegama were guaranteed by Mr. U. K. Edmund. That is the point I am coming to. That is a very significant point, because there are currents and cross currents in the People's Bank's affairs. Mr. U. K. Edmund guaranteed the loan of Mr. Kelegama. What shall we say of the conduct of Mr. Kelegama who goes and gets Mr. U. K. Edmund to be a guarantor of a loan for him ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

It is a sad commentary on the way in which our public servants act. Mr. Kelegama, to say the least, was guilty of an act of indiscretion in getting Mr. U. K. Edmund to be the guarantor for both these loans. Mr. Kelegama holds a high position in the Treasury. He still remains a Director of the People's Bank, if I am not mistaken. Is Mr. Kelegama still a Director of the People's Bank? Anyway, he holds a high position in the Treasury. What shall we say then of the guarantor of Mr. Kelegama being the man who received a letter of credit up to Rs. 3½ million in a rather queer manner?

Now, Sir, all these things show that a full probe is necessary into the doings of the People's Bank during the last 2½ years.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்கிரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

ශද ගහනවා.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The worst part of this whole transaction is—I say it with sorrow—that my good Friend the present Minister of Finance has also got somewhat entangled in it. It appears that on 10th June or somewhere about 10th June Mr. Solomons had made a repeat performance of granting a loan without the sanction of the Board of Directors. It appears that about the 10th of June, the Chairman of the Board of Directors, Mr. Vincent Subasinghe, had interviewed Dr. N. M. Perera, the present Minister of Finance.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is not correct. Not on the 10th June.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I am reading from the Observer Reports. We must be certainly thankful to the Observer for having given this information. Of course, I do not know how far the information as reported in the Observer is correct. I am reading from the Observer.

> "At a meeting of the Board on June 17, 1964, Mr. Solomons was questioned, why he had exceeded the limit of facilities approved by the Board with this sum of Rs. 290,000. It was also pointed out that in a board paper from Mr. Solomons on June 10, this facility had already been granted on June 2".

Having granted this facility to Mr. Edmund on 2nd June the matter was put up before the Board on 10th June or 17th June. I proceed to quote——

> "At this meeting it was also revealed that a further sum of Rs. 590,930 would have to be paid by the Bank on behalf of Mr. Edmund in December 1964".

Mr. Solomons had committed the future generations also to further expenditure in regard to this Brewery. I proceed to quote.

> "The Board decided it was a grave irregularity, because it had previously urged that no more facilities should be given to McCallum Breweries, and that since the General Manager had neglected this directive it had no confidence in him".

Now, the Board tells Mr. Solomons, "We have told you before, my dear man, not to behave in this nasty fashion. You have done it again. We have considered the matter and you have been guilty of grave misconduct. We have no confidence in you". Now I proceed to quote.

> "The Board resolved to place these facts before the new Minister of Finance Dr. N. M. Perera. (This was after the Coalition). The Chairman, Mr. Subasinghe, told Dr. N. M. Perera that the Board had unanimously decided to interdict the General Manager, forthwith".

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

When was that?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Some where on the 17th.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Well, Sir, this is the period I was busy with the Budget and just a few days before the Budget.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I am not blaming the Hon. Minister of Finance. We are only trying to elicit facts out of a jungle of details; we are seeking to find out what really happened. It is a fact that the Board decided to interdict Mr. Solomons and that decision was taken on or about the 17th June.

I proceed to quote :

"Dr. Perera stated that he had asked Mr. D. C. L. Amarasinghe, the Treasury representative on the Board, for a report and that the Board should not take action for a day or two pending that report. Mr. D. C. L. Amarasinghe later informed the board that the Minister had wanted the Central Bank to inquire into the loan to the McCallum Breweries and certain other loans."

This shows that Mr. Vincent Subasinghe, after the Coalition Government was formed, interviewed the present Minister of Finance; the present Minister of Finance asked the Treasury representative, Mr. D. C. L. Amarasinghe, for a report; and the board of directors was told, "Please do not do anything about this. Wait for a day or two. Ask the Central Bank to make a report." This was on the 17th of June, and today is the 26th of August. Mr. Solomons, whose interdiction had been ordered by the board of directors on the 17th of June, and whose contemplated interdiction was reported to the Minister of Finance, still remains the general manager of the People's Bank. We like to know what has happened in between.

The decision of the board of directors to interdict the general manager was a *bona fide* act on the part of the board. No action has been taken on it, because Mr. Solomons still remains the general manager. The matter had been referred to the Minister of Finance. I take it that the matter is still pending. Is the matter still pending? Or has the Minister of Finance decided that the decision of the board of directors to interdict Mr. Solomons was a wrong one? That is the question we ask.

The Board of Directors, having given full consideration to all the facts, found that there was a *prima facie* case against Mr. Solomons and called for his interdiction in order to carry out further investigations. We know that when an officer is interdicted it does not mean that he is found guilty. It only means that the authority concerned has found that there is a *prima facie* case against him. The board of directors found that there was a *prima facie* case against Mr. Solomons and wanted him interdicted. He has not yet been interdicted. And the puzzling thing about it is that the matter has been referred to the Minister of Finance and over two months have passed but nothing has yet been done.

I plead with the Hon. Minister of Finance to see that the General Manager of the People's Bank is interdicted tonight or tomorrow. He should not be there a day longer because it may well be that he is making some of the incriminating documents disappear. Is there a single instance in the history of the Public Service in this country in which a board of directors has recommended an interdiction and the interdiction has not taken place?

අ. භා. 5.15

I say that this matter is very serious from more than one point of view. There must be a certain sanctity attached to procedure. Here, after the Board of Directors decided that the General Manager should be interdicted, the General Manager has remained and the Board of Directors has gone. The General Manager was

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

to have been interdicted. The General Manager remains in office and if the Minister remains quiet, he has acquiesced in the actions of the General Manager.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is bad logic.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Very well, Sir, call it bad logic. I am trying to convince the House that my logic is very sound· Why is the Hon. Minister going away? It may be very unpleasant for the Hon. Minister—

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am coming back.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The Hon. Minister acquiesces in the retention of Mr. W. H. Solomon's services. In fact, what the Hon. Minister has said in this House, after this incident was first disclosed over a month ago by the Hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena), is to the effect that Mr. Solomons is not to blame. Hon. Members will testify to the fact that at different times the Hon. Minister of Finance got up impatiently and interrupted various speakers and said, "You have not looked at the other side of the story."

Well, Sir, I am here to say that I had remained silent all this while and now I have looked at both sides of the story. I have looked at both sides of the story and I have not looked through tinted spectacles. We have before us both sides of the story. We have before us the story of the Board of Directors and we have the story of Mr. Solomons, and I say with conviction that Mr. Solomons has not conducted himself in the manner in which the Manager of a Bank should have conducted himself. I say with conviction that in the public interest Mr. Solomons' interdiction should have taken effect and a full probe should have been ordered.

Is not the Hon. Minister of Finance aware that it is not merely the Board of Directors that has said that Mr. Solomons has been guilty of grave irregularities? It is not as if the opinion of the Board of Directors is pitted against the opinion of Mr. Solomons. There are two other bodies of opinion on this matter.

The irregularities alleged to have been committed by Mr. Solomons were investigated by a departmental committee consisting of a Treasury representative and Mr. P. H. P. de Silva, the Director of Cottage Industries and Rural Development. That committee stated in no uncertain terms that Mr. Solomons had committed irregularities.

Thereafter the matter was placed by Mr. Subasinghe before the Governor of the Central Bank, Mr. Rajapathirana, and Mr. Rajapathirana stated that the actions of Mr. Solomons were irregular.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Where do you get that from?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

From the "Observer". The Hon. Minister can contradict what has been said in the "Observer."

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Do you expect me to go on the basis of the "Observer" report?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I must apologize to my good Friend, the Hon. Minister. That is the only information that we have before us.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is all right but do not expect me to act on that.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

It is stated in the "Observer" report that Mr. Vincent Subasinghe referred the matter to the Governor of the Central Bank, Mr. Rajapathirana and Mr. Rajapathirana was of the opinion that an irregularity had been committed.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is not fair, because no such report has come to me from the Governor of the Central Bank. On the contrary, the Governor of the Central Bank has made strong strictures against the Chairman and the Board of Directors. Am I to sack the whole lot of them ?

ඩී. පී. ආර්.ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You might as well sack the Governor of the Central Bank.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

And in the end there will be nobody but yourself.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Very well, I do not wish to prejudge the issue.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is better.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

We are informed in this article that appeared in the "Observer"—it is stated here—that Mr. Subasinghe consulted the Governor of the Central Bank. It is not stated that the Governor of the Central Bank was called upon to issue a report. I must say that that is not the statement in the "Observer". The statement, obviously from Mr. Vincent Subasinghe, is as follows :

"Mr. Vincent Subasinghe stated: 'I consulted the Governor of the Central Bank and the Governor of the Central Bank said that the actions of the General Manager were irregular.'"

Very well, if a Select Committee is appointed we can question the Governor of the Central Bank and we can question Mr. Vincent Subasinghe. My point now is this: that the board of directors were supported in their view by a departmental committee and by the Governor of the Central Bank. If you want to have an argument with me over whether the Governor of the Central Bank figured in this or not, let us forget about the Governor of the Central Bank. But I repeat my argument that the board of directors were supported in their view by a departmental committee. You cannot deny that.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No, Sir, that is not correct.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

The departmental committee backed the view of the board of directors.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

That is quite correct.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is not correct.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That is correct. You tried to suppress evidence——

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I have not tried to suppress anything. Long before anybody else raised it in this House I raised it.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

When was that?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You refer back. In the course of the Debate on the Throne Speech, on the very first day, I laid all the facts before this House and said that I was not satisfied and that I am asking for a full inquiry—a full inquiry, under the law, by the Governor of the Central Bank, not only into this loan but all the other loans. I have taken other steps in this respect. I did not wait for anybody—[*Interruption*]

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I accept all that the Hon. Minister has said as the truth from his point of view. But, will he please permit me to read this passage.

"Mr. C. Balasingham, the then Deputy Secretary to the Treasury, drew the attention of the Treasury in a letter on July 18, 1963—".

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is long before—[*Interruption*]

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

That is right. I am not blaming you. I say that the opinion of the board of directors was supported by the views expressed by others.

This is what Mr. Balasingham wrote:

"I wanted to report to you about the loans taken by directors also. The Central Bank referred to this in their report and it was highlighted in the press also. I suggest that a sub-committee of the board of directors should go into the facts and make a detailed report. A sub-committee was appointed, but before it could start functioning the appointment was reported in the press. As a result of it, Mr. Sahabdeen, one of the directors, who took a loan, protested against any investigation by his fellow-directors. It was embarrassing to the other directors to proceed with the investigation on the face of this objection, and it was decided not to proceed further wtih the investigation. Nothing has, therefore, been done regarding this matter.

Later, a sub-committee of Mr. C. Balasingham, Mr. P. H. P. de Silva and Mr. H. S. Wanasinghe, went into these loans and issued the following report in 1963."

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

1963.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Yes. My view is that the decision of the Board was supported by the findings of various independent bodies.

Then this report continues to comment on the loans that were taken by the directors and in regard to the loan taken by Mr. Subasinghe the report says:

"We do not see anything improper in this loan except that it should have been placed before the Board of

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව් දහනායක]

Directors for their approval. We also noticed that in the Personal Card of Mr. Subasinghe, this overdraft has not been entered."

There is a big report about the loan to Mr. Sahabdeen and there are strictures made by the committee. Then it deals with the other irregularities and the loans given to various other people.

With regard to the loan to Dr. Kelegama this is what the report says :

"On 3.5.62 Mr. Kelegama obtained a loan for Rs. 10,000 for a period of 6 months. The purpose given in the application is to build a house. On 14.6.62 he obtained a loan for Rs. 20,000 and the purpose stated there was again to build a house. From the proceeds of the second loan the first loan of Rs. 10,000 was settled in a few days. Both these loans are guaranteed by Mr. U. K. Edmund. We have so far not been able to discuss this with Mr. Kelegama as he is out of Ceylon at present, but it is observed that the General Manager and Mr. Kelegama did not at any stage disclose that there were two loans. This information has not been disclosed in the answer to the Parliamentary question either".

Yesterday the Hon. Minister of Finance offered an explanation which I think was a reasonable one that although there were technically two loans the second loan was taken in order to pay off the first loan and to retain the rest of the money. Technically, of course, there were two loans but what was irregular was that there was no indication anywhere that the second loan was taken with the intention of supplementing the first loan and paying back the first loan. Whatever it is, I accept the explanation given by the Hon. Minister of Finance.

These are the conclusions of the departmental sub-committee :

"Of these five loans the loan to Ceylon Hotels Limited came before the Board of Directors. In our view the loan to Management Consultants Limited need not have come to the Board as Mr. Linus Silva was only a guarantor. If the view is taken that all loans guaranteed by the Directors should come before the Board, then a fairly large number of those may have to be brought before the Board.

The other three loans should have been brought before the Board of Directors before they were sanctioned. What is in issue is not the legality of what the G. M. has done but the propriety of his conduct. To maintain the confidence in the depositors and the public there should be no room for suspicion that the Directors were using their position to obtain loans from the General Manager who was working directly under them."

The concluding portion of the report of the departmental committee is what I want to stress. This is a question of public confidence. It may well be that Mr. Solomons has not done anything illegal although from my point of view some of the loans were illegal. But it may well be that all his actions were covered by the law. It may well be that nothing crooked or fraudulent has taken place. But this is a matter of public concern. Those who are set in positions of authority should act in such a way that the public will not suspect their actions. The general manager of the People's Bank should, like Caesar's wife, be above suspicion. But when you look closely into these various transactions you find that his conduct was not above suspicion. And furthermore the pity of it is that the conduct of a Minister also enters into this sordid story.

අ. භා. 5.30

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති
(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order please. The hon. First Member for Colombo Central will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් ශ්‍රීමත් රසීක් ෆරීඩ් ඕ.බී.ඊ. මූලාසනාරූඪ විය.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

May I take the liberty of quoting to you from Sir Ivor Jenning's "Cabinet Government"? This is what he says :

"The most elementary qualification demanded of a Minister is honesty and incorruptibility. It is however necessary not only that he should possess this qualification but also that he should appear to possess it."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Now, Sir, Mr. Ilangaratne's actions in regard to the People Bank may well have been above board. We cannot say that he has transgressed any laws, but his conduct should have been above suspicion. When the papers regarding this loan went up to him, all that he did was to minute one word : "Noted". Later on when the chairman of the board interviewed him all that he did was to direct the permanent secretary to write and ask the board not to take further action on the matter without consulting the permanent secretary, all of which show that Mr. T. B. Ilangaratne took the side of Mr. Solomons.

Now, Sir, I think I have made a sufficiently strong case against Mr. T. B. Ilangaratne. His conduct comes within the scope of this dictum of Sir Ivor Jennings that "the most elementary qualification demanded of a Minister is honesty and incorruptibility : it is however necessary not only that he should possess this qualification but also that he should appear to possess it."

When this matter was raised on the Floor of this House time and again, Mr. Illangaratne got up and protested his innocence. It has now been shown from what information we have that he had played a part in connection with the loan that was given to Mr. U. K. Edmund. I am not going to indulge in repeating to hon. Members the gossip that is running right round the country in regard to this transaction. All that I say is that it is very necessary that the air should be cleared and that all matters connected with these loans should be fully investigated by an independent body.

We have in the past not made much use of Select Committees, but whenever Select Committees of this House have been appointed, I think it can be said that they have acted with the greatest independence, impartiality, and their actions have been very judicial.

I remember the time when there was an uproar in the House that certain contracts had been given to certain relations of the then Prime Ministtr, the late Mr. D. S. Senanayake. It was said that a certain company had got an advantage over all other companies and was carrying on a roaring business because they had secured the contracts in regard to various goods and machinery that had to be supplied to the Ministry of Agriculture in which the late Prime Minister had an interest.

There was a debate in the House and a Select Committee of the House was appointed to investigate the question. That was a debate in which the conduct of the then Prime Minister, the late Mr. D. S. Senanayake, was suspected. Nobody said that he was guilty but there were certain facts which disclosed a suspicion ; at the most it was a suspicion. The then Prime Minister agreed to the apppointment of a Select Committee.

A Select Committee was apppointed in which there were several Members of the Opposition, and the deliberations of the Select Committee took a long time and a large number of witnesses were examined very closely. All the proceedings of that examination were published with the report, and the Select Committee unanimously found that all suspicions about the Minister were unfounded. So, then, we could have said in regard to that probe that all's well that ended well.

I do not say that any Minister of this House has done anything illegal, but it looks from the facts that we have before us now that the conduct of Mr. T. B. Ilangaratne was not above suspicion. It is, therefore, a bounden duty of the Government not to shirk the duty of affording the House an opportunity of doing a full probe into the matter. That is all I ask you. That is the demand that was made by the hon. Member for Avissawella who was the person who initiated the discussion on the question of the People's Bank.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

The People's Bank is an institution, the welfare of which is the concern of all of us. We want the People's Bank to be a thoroughly efficient institution, and to see anything wrong happening in the People's Bank makes us very sorrowful indeed. We expect so much from the People's Bank and if the rural population do not get what they ought to get from the bank then it is our duty to put the house in order.

I appeal, therefore, to the Hon. Minister of Finance, and I am sure this appeal of mine will not go unheeded, that he should agree to the appointment of a Select Committee to make a full probe into the happenings in the People's Bank.

I will not say anything more about matters connected with the People's Bank. I wish to touch on the doings of the Bank of Ceylon. The other day I got some information from a Member of the Government that the Bank of Ceylon had granted large loans to certain non-citizens or Indians for purposes of opening industries. This is also a matter that should be gone into. What are the loans that the Bank of Ceylon has given? Sections 61 and 62 of the Bank of Ceylon Ordinance (Chapter 397) prevent Members of Parliament from obtaining from the bank any information in regard to loans. When I received this information from a member of the Government, I sent up a letter to the General Manager of the Bank of Ceylon asking him for details about the loans that had been given in connection with certain industries to various Indian firms. I have been told that the information I have asked for cannot be divulged but I would ask the Hon. Minister of Finance to go into that question too.

There are one or two other matters on which I wish to dwell very briefly. One is the question of pension rights of teachers. The teachers are very grateful to the Hon. Minister of Finance for what amounts to a small mercy. The teachers of Assisted School who were taken over and became Government servants continued to pay 4 per cent. of their salaries as contributions to the Pension Fund. Now the moment they became Government servants they should not have been made to pay the 4 per cent. The 4 per cent. was paid when they were non-Government Servants. The moment they became Government servants they should not have been called upon to pay 4 per cent. They should have been treated like other Government servants. I cannot see why the teachers should have been treated differently from other Government servants. But they continued to pay up to now 4 per cent. The Minister of Finance saw that the position was an untenable one, and that what was being done was wrong. He has reduced the 4 per cent. to 2 per cent. He has not set the full wrong right.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is rather difficult because they are two different Funds. The Teachers' W. & O. P. Fund is a separate Fund altogether and I cannot possibly amalgamate the two at this stage.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I think if you get a report from a body of actuaries on the question it can be done.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

That is a long term programme.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I hope this concession of charging them only 2 per cent. will be the first step in setting the full matter right.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

They still pay only 4 per cent. like other Government servants.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Now they will pay 2 per cent. to the W. and O. P. and they will get back the other 2 per cent. they had paid before.

Then there is another matter which has disturbed Assisted School Teachers and that is the question of their political rights. Here again it is not necessary to speak much on the subject because the Hon. Minister of Finance knows much more about this subject than I do, even though I had been a teacher. The Minister of Finance had taken a great interest over this question and I am absolutely certain that within the next few weeks he will make an announcement that this question of political rights of teachers has been satisfactorily settled.

Also I wish to thank the Minister of Finance for what he has done in regard to the delay in giving pensions. I have cases from my Constituency in which pensions have been delayed for three years and I have sent, in absolute despair and disgust, State telegrams to the Director of Pensions, saying, " You can award the pension in Heaven because the pensioner is now in the throes of death". For three years pensions are not paid. But now the Minister of Finance has appointed a Director of Pensions and a department to look after this matter and everything possible is being done to expedite the giving of pensions. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Finance, (Mr. J. P. Obeyesekere), is rendering yeoman service in connection with this subject. We are very thankful to the Hon. Minister of Finance and his Parliamentary Secretary for the great interest that they have taken about the lot of the very unfortunate people who have not received their pensions for a very long time.

අ. භා. 5.45

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල)
(திரு. டீ. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தளை)
(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

I am very thankful to the Hon. Minister of Finance, that he is here because I brought up this matter of the People's Bank loan and the connected contract as far back as July last year. I brought this matter up on the Floor of this House and asked Hon. Maithripala Senanayeke, Minister of Rural and Industrial Development, to give me some explanation. At that time he was rushing to Geneva for a Conference and said that except for the fact that his Director has been handling this matter he knew nothing else and left it at that.

Speaking on the second day of the Budget Debate I again brought this matter up for the first time during the last Session of Parliament and the Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply replying said, " I do not know anything about this. As you are well aware there was surplus money in the People's Bank during the banks' strike of December and January and I may have authorized the Manager to be a little liberal in granting loans ". That was the position as far as he knew it and so it is in HANSARD.

The case against the People's Bank had been very ably argued by the hon. Member for Avissawella and the hon. Member for Galle and I do not think I can make any further contribution to it: I want to ask from the Hon. Minister of Finance, who is aware of banking principles, three questions: Will he appoint a Select Committee to go into this question? The principle of the loan is totally wrong, the granting of the loan without security is all wrong and the purpose for which the loan was granted is also not correct. Sir, this is the position.—The Manager of the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසිංහ මයා.]

People's Bank is permitted to give loans up to a limit; he is permitted to give loans up to about Rs. 20,000 to Rs. 25,000. On this ground itself the loan is illegal. I will state the case briefly as I do not want to take too much time of the House.

Secondly, the Hon. Minister of Finance is, aware that this loan was given under the relevant section of the Peoples' Bank Act on Trust Receipts. Now, Sir, the Trust Receipt of a Bank is a negotiable document which has to be repaid within three months or at the most within six months—to a good customer a bank might allow up to six months. Where on earth do you hear of factory machinery being given under Trust Receipts to be sold and the loan to be paid back to the bank? There must be some other form of security; you cannot get the factory machinery on Trust Receipts. Which is the bank that would do that? What was the other security that was put forward? The other security was a non-existent company. This same company was hypothecated for the loan that he was getting, that is, the land on which the factory was to be sited, and the proposed factory itself were hypothecated to the bank and the loan of Rs. 3,200,000 was granted or nearly the major portion of it was granted on Trust Receipts. The Hon. Minister of Finance is aware that this is a highly irregular procedure. To regularize the procedure, Mr. Edmund applied to the Bank of Ceylon for a loan in order to pay back the loan from the People's Bank. The Bank of Ceylon quite rightly said, "We cannot accept as security a non-existent factory. If the People's Bank will give us security for double the loan given, Rs. 6 million, we are prepared to give the money". That was the opinion of a bank itself.

I do hope that the Hon. Minister of Finance will allow a Select Committee to go into this matter. I have certain proofs myself which I am prepared to place before a Select Committee. I raised this matter last year and I made certain allegations. Certain intimidatory tactics have been tried on me. Letters dated 1960 have been read, as the Hon. Minister of Finance is aware. I shall deal with that matter at the right moment. I know that the Hon. Minister of Finance is not capable of doing a shabby think like that, but he knows the trick that was tried. I can give as much as I get, sometimes a little more. But this I must say, that so far as the Minister of Finance is concerned, I have said always what I had to say without malice, and whatever reply I get I take without resentment.

I want to ask the Hon. Minister of Finance a question regarding his import policy board. The country, this House and even the Cabinet, I believe, do not know what the import policy is. I ask this question of the Hon. Minister of Finance now because he has an import policy board under his Ministry consisting of Dr. Kelegama, Mr. G. R. W. de Silva, Mr. Mahadeva and somebody else. There are departments to deal with industries, trade and import, but the Hon. Minister holds the whip-hand. Nobody knows to whom one has to go. I am receiving representations from all types of persons, asking me to make appeals on their behalf. To whom am I to make the appeal? The Hon. Minister has his own list of priorities. The Department of Industries, the Department of Agriculture and other departments have their own priorities. What are we to in these circumstances? I do hope that in the course of this Debate the Hon. Minister will kindly make a clear statement in this matter. At least, let him tell us what he considers are priorities, so that we may be relieved of our burdens.

There is another matter that I have raised in this House on numerous occasions—the practice of charging customs duties on the market value. Please get rid of this practice. I ask the Hon. Minister of Finance, who is well conversant with the organization in the Customs, why he wants to have these duties based on market values.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I shall make a statement on that matter.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

There is another very important matter. I hope the Hon. Minister of Finance will tell us, in his reply, how he proposes to finance his unfinanced deficit of over Rs. 100 million. He says that he is expecting various revenues. He says he is bringing various proposals. We cannot allow him to get away in that way. Let him tell us how he is going to do it. Let us see what the public debt is. The amount to be repaid as interest and capital during 1964-65 is almost Rs. 170 million. And yet he talks of a sound economy ! What is the position ? On top of that he has got sanction for Rs. 250 million in Treasury Bills. That is to finance the 1963-64 deficit. You will not require more than Rs. 100 million for 1963-64; you will use the balance for 1964-65. You can just imagine what is going to happen. According to the Finance Minister, who is really a sounder economist than I, the position is good. I cannot agree with him. Of course, he will say, " How can I as Finance Minister, responsible for the finances of the country, come here and say that the finances are bad ? " Fair enough, but he cannot expect us to subscribe to his view.

I would also like to have an answer from the Finance Minister regarding his Planning Department. Will he please tell us how far he has proceeded with his plan ? He started in June.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Planning Department comes under the Prime Minister.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

No, the Hon. Finance Minister said in his speech that he has set targets.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I will answer the point, but the Planning Department is strictly not under me.

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

The Planning Department is going back and forth between the Finance Minister and the Prime Minister for the last four years. We had a Six-Year Plan, a Three-Year Plan and a One-Year Plan. The Ten-Year Plan with which the Government came in is no more. Now the Finance Minister has got a plan to work month by month. That is an excellent thing, only you require double the Public Service to man it.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No fear !

ජයසිංහ මයා.
(திரு. ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Jayasinghe)

You are the wizard with the golden brains, let us see how you deliver the goods !

There is another matter of which I have made a special note, that is, regarding pensions. I must say that pensions that I had been agitating for almost three years are at last being paid. I must thank the Minister of Finance and, I think, thanks are also due in equal measure to the hon. Parliamentary Secretary.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ජයසිංහ මයා.]

Those are the few matters that I wanted to raise with the Minister of Finance. I have, however, not finished with the Estimates. I will wait for the Finance Minister's reply, and I will have much to say.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. வில்லியம் பெர்னாண்டோ)
(Mr. William Fernando)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, නුවර එළියට විශේෂ වූ එක්තරා කරුණක් ගැන මම මේ අවස්ථාවේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනව. රජයේ සේවකයන්ට දෙන දීමනා කීපයක් තියෙනව. ඒ දීමනා අතර, නුවරඑළිය දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් වශයෙන් සලකා කම්කරුවන් ඇතුළු බොහෝ දෙනකුට ගෙවන "නුවරඑළිය දීමනාව" නමින් වූ දීමනාවක් තියෙනව. නමුත් ඒ දීමනාව නොලැබෙන පිරිසක් මගේ කොට්ඨාශයේ සේවය කරනව. ස්ටාෆ් ඔෆිසස්ලට හෙවත් මාණ්ඩලික නිලධාරීන්ට මේ සහනදායක දීමනාව ලැබෙන්නෙ නැහැ. නුවරඑළිය ඉතා දුෂ්කර ප්‍රදේශයක්. ඒ ප්‍රදේශය ශීතාධික එකක් නිසා උණුසුම් ඇඳුම් ආදිය ඔවුන්ටත් ගන්න සිදු වෙනව. ඒ සඳහා ඔවුන්ට අතිරේක වියදමක් දරන්න සිදු වෙනව. ඒ නිසා ඒ ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව.

ඒ නිලධාරීන්ට තවත් අසාධාරණයක් සිදු වෙනව. නිවාස කුලී දීමනා ගෙවීමේදී නුවරඑළිය ගණන් ගැනෙන්නේ දෙවැනි තත්ත්වයටයි. නමුත් මොණරාගල ආදී ප්‍රදේශවලට විශේෂ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව ඊට වඩා වැඩි මුදලක් ගෙවන බව මට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනව. ඒ නිසා ඒ ගැනත් කල්පනා කර නුවරඑළිය දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් වශයෙන් සලකා, ඒ නිලධාරීන්ට ගෙවන නිවාස කුලී දීමනාව වැඩි කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව. ඒ නිලධාරීන් ඉන්නෙ ඉතා සුළු පිරිසයි. ඔවුන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන මුදල් ඇමතිතුමා කරුණාවෙන් සලකා බලා ඒ අයට සහනයක් ලැබෙන්න සලස්වනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනව.

අ. භා. 6

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙතෙක් බැංකු ගැන කථා කිරීම නොවෙයි, සිදු වුණේ. පෞද්ගලික සමාගම් දෙකක් අල්ලාගෙන ඒ සම්බන්ධව විවාදය ගෙන යාමයි, සිදු වුණේ. තමන්ගේ පිටේ කුදයක් තියෙන නොන්ඩියෙක්, ඉස්සරහින් යන නොන්ඩියකුගෙ කුදයක් පෙන්නීම වැනි වැඩක් ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) කළේ. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ලොකු දේශනාවක් කළා. පරිශුද්ධතාවය ගැන බොහොම කථා කළා. එතුමා අගමැති වශයෙන් සිටි කාලයේදී කී දෙනෙකුට සම්මාන පුරවැසිකම් දී තිබෙනවද කියා වහම පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනව. ඇත්ත වශයෙන්ම අද අපට විශාල උවදුරක් වී තිබෙන්නේ මේ සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත්ත පිරිසයි. රටවල් දෙකක කකුල් දෙක තියාගෙන ඉන්න බෝරකාරයන් ආදී වෙනත් ව්‍යාපාරිකයන්ගෙන් අපට අද විශාල හානියක් සිදු වෙනව. බැංකුවලින් වැඩිපුර ණය අරගෙන තියෙන්නෙ එතුමාගේ මාර්ගයෙන් සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් අයයි. ඒ නිසා ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අනුන්ගේ පිටේ තිබෙන කුදය ගැන බලන්න පෙර තමන්ගේ පිටේ තිබෙන කුදය බලන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත්, හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාටත් නොයෙක් විධියේ අපවාද නගමින් ඒ මන්ත්‍රීතුමා කථා කළා.

බැංකුවක් ණය දෙනවාය කියන්නෙ හොරකමක් කිරීම නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම පොලියක් ලබා ගැනීමටයි,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ණය දෙන්නෙ. පොලීවලින් නිදහස් වූ මුදලක් වංචා සහගතව දීමක් නොවෙයි, බැංකුව කරන්නෙ. බැංකුවෙන් ගත් ණය මුදලක් ගැන සඳහන් කරමින් යූ. කේ. එඩ්මන් සමාගම ගැන විශාල ආන්දෝලන යක් රටේ ඇති කර තිබෙනව. මම දන්නෙ නැහැ, හරියට මේ සිද්ධිය ගැන. නුවරඑළි යෙ බියර් තියෙනව. ඒ මහත්මයත් බියර් නිපදවීමේ චේතනාවෙන් යම් ණය මුදලක් ගන්න ගියාය කියා මම කල්පනා කරනව. ඒ මුදල දීපු ආකාරය ගැන කථා කරන්න මම යන්නෙ නැහැ. ලාංකික ව්‍යාපාරය කින් දියුණු වූ කෙනෙක් තවත් ව්‍යාපාර යක් ඇති කිරීමටයි, ඒ මුදල ලබාගෙන තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා මා ඒ ගැන වැඩිපුර යමක් කථා කරන්න යන්නෙ නැහැ. මේ රටේ ඉන්න ලාංකිකයෙක් යම්කිසි කර්මාන්තයක් සඳහා මුදලක් ලබා ගත්තොත් ඒ ගැන ඉතා වේගයෙන් කථා කරන්නත්, ඒ ගැන ප්‍රසිද්ධියක් ලබා දෙන්නත් බොහෝ දෙනෙක් නිතර සූදානමින් ඉන්න බව නම් අපට පැහැදිලිව පෙනෙනව. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අර මා මුලින් සඳහන් කළ විධියේ සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් අය ගැන කියන්න කිසිම කෙනෙක් ඉදිරිපත් වෙන්නෙ නැහැ. සම්මාන පුරවැසිකම් දීපු අය ලබා ගත් ඒවා ගැන ගාල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) එක වචන යක්වත් කිව්වෙ නැහැ. මේ කරච්චලය මේ ගරු සභාව ඇතුළට ඇදල දැම්මෙ කොලොන්නෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සිරිල් මැතිව් මයා.) විසිනුයි. ඒ ගැන මා කනගාටු වෙනව. අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ණයට ගත් මුදල් පෙන්නුම් කරමින් මහා දිග ලැයිස්තුවක් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එදා මෙතන කියෙව්වා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලට “කැරුවටු වක්”—චරිත සහතිකයක්—දීම ගැන මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මගේ ස්තුතිය මේ අවස්ථාවේ පුදනව. සමහර විට ඒ ලැයිස් තුව එතුමා ඉදිරිපත් කළේ අපේ මන්ත්‍රී වරුන් බොහොමයකට මඩ ගහන්න හිතා ගෙන වෙන්න ඇති. යම්තමින් ජීවත් වන ඉස්කෝල ගුරුවරයටත්, සාමාන්‍ය කම්කරු වටත් කලින් තිබුණු කනගාටුදායක තත්ත්වය නැති කර, පාර්ලිමේන්තුවට එන්නත් ඉඩ සලසා දී ඒ මගින් පොදු මිනිසාගේ යුගය උදා කළ බණ්ඩාරනායක සිරිමතාණන් මේ අවස්ථාවේ මට මතක් වෙනව. ධනේශ්වර පංතියේ බූදල්කාර යින් සහ වතු හිමියන් තමයි එදා මේක අරක්ගෙන හිටියෙ. අතමිට මිළ මුදල් නැති, එහෙත් සමාජ සේවයක් කරන්න පුළුවන්කමක් ඇති, නිහතමානී පුද්ගල යන්ට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට තම රටේ මිනිසුන් නියෝජනය කරන්න ඉඩක් ලැබුණේ 1956 ජනතා ජයග්‍රහණය අනුවයි. අල්ලස් නොගෙන, වෙනත් වැරදි දේ නොකර, දූෂණ නොකර, තම තමන් ගෙ හැකියාව අනුව රටට සේවයක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන පාර්ලි මේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට තමන්ගේ නැති බැරිකම් නිසා මහජන බැංකුව වැනි වෙළඳ ආයතනයකින් සාධාරණ පොළියකට ණය මුදලක් ලබා ගැනීමේ වරප්‍රසාදය තිබීම වරදක්ද? මන්ත්‍රීවරයෙක් වුණාය කියා හොරකම් කරන්න කියනවද? ඒකයි මා අහන්නෙ. පොළියට මුදලක් ලබා ගැනීම වරදක්ද? පොළියකුත් සමග මුදල ආපසු ගෙවන පොරොන්දුව පිට ණය මුදලක් ලබා ගත් පමණින් එය පහත් කොට සලකා මේ ගරු සභාවට දීර්ඝ ලැයිස්තුවක් ගෙනැවිත් විවේචනය කළා. ණය මුදලක් ලබා ගැනීම ඉතාමත් ම්ලේච්ඡ ක්‍රියාවක් හැටියට පෙන්වන්නයි උත්සාහ කළේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී ජාතික නිවාස දෙපාර්ත මේන්තුවෙන් ලක්ෂ ගණන් මුදල් ණයට ගත් උදවිය එහා පැත්තෙ නැද්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්න මා කැමතියි. නිවාස හැදීමට ඒ තරම් විශාල ණය මුදල් ලබා ගත් උදවිය එහා පැත්තෙ ඉන්නව. කිසිම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

දුප්පතෙකුට නොදී ඒ විධියට මුදල් ගරා ගත්තෙ කවුද? ඒ ආණ්ඩුවයි, එහෙම නැත්නම් ඒ ආණ්ඩුවෙ සගයෝයි. ඔය විධියට මේ අය ඒ කාලෙ තව තවත් තර වුණා. එහෙත් කිසිම දෙයක් නැති දුප්පත් ඉස්කොල මහත්වරුත්, වෙද මහත්වරුත්, කම්කරුවොත්, වැඩ කරන සාමාන්‍ය පංක්තියේ ජනතාවත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට මහජන නියෝජිතයින් හැටියට පත් වී ආවා. පොඩි පහේ උදවියට ඔය විධියට වැරදි වැඩ කරලා පුරුදු නැහැ. අල්ලස් ගන්න අපට බැහැ. ඒ නිසා අපේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඇත්ත වශයෙන්ම මහජන සේවය සඳහා වාහනයක් ගන්න මුදල් සොයා ගන්න සිදු වුණා. ඒ අයට වාහනයක් වුවමනා කරනවා තමන්ගෙ වැඩ කටයුතු කලට වේලාවට හරියාකාර කර ගැනීමට.

එදා සමහර ඉස්කෝල මහත්වරුන්ට වාහන තිබුණෙ නැහැ. දැන් වැඩ බලන ගරු ඇමතිතුමා ඉස්සර ඉස්කෝල ගුරුවරයෙක්. ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ බලන ඇමතිතුමා ගැන යමක් මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරන්න කැමතියි. පිටිසරබද ප්‍රදේශයක් වන වලපනේ කොට්ඨාශයේ ගොවි පවුලක උපන් එතුමා කාලයක් තිස්සේ පාඨශාලාචාර්යවරයෙකු වශයෙනුයි සේවය කළේ. එතුමාට ගුරුවරයෙකු වශයෙන් සිටි කාලයේදී කාර් එකක් වත් තබා ගන්න තරම් තත්ත්වයක් නොතිබුණු නිසා වෙන්න ඇති කාර් එකක් තිබුණෙ නැත්තෙ. එහෙත් එදා ඒ ප්‍රදේශයේ මහජනයා තමන්ගේ නියෝජිතයා හැටියට එතුමාණන් තෝරා පත් කර ගත්තා. සාමාන්‍ය සුළු ගම්කාර්ය සභාවක සභාපතිවරයා හැටියටත් එතුමාණන් පත් කළා, ඒ පළාතේ ජනතාව. ඒ කාලෙම සාමාන්‍ය ජනතාව ගම්කාර්ය සභාවල නියෝජිතයන් හැටියට දීර්ඝ කාලයක් තිස්සෙ පළාතට සේවයක් කළ උදවියත්, ගම්කාර්ය සභාපතිවරුනුත් පාර්ලිමේන්තුවට මහජන නියෝජිතයින් හැටියට පත් කර ගත්තා. අද එවැනි අය බොහෝ දෙනෙක් මෙහි ඉන්නව. ඉතින්, මොකද ඒ අයට හොරකම් කරන්න කියනවද? සම්මාන පුරවැසිකම් දෙන්න කියනවද? එහෙමත් නැත්නම් කොමිස් පිට ජාවාරම් කරන්නෙයි කියනවද? ඒ කිසිවක් නොකර, කාටත් පොදුවේ සේවය කිරීම සඳහා පිහිටුවා තිබෙන මහජන බැංකුවෙන් මුදලක් ණයට ලබා ගැනීම වරදක්ද? ඒවා ගන්නෙ ආපසු ගෙවන චේතනාව සහ පොරොන්දුව උඩයි. නීත්‍යානුකූලව සකස් කරන ලද පෝරමවල අත්සන් කර, ඒ සඳහා වුවමනා කරන ඇපකරුවන්ගෙ සහතිකත් ලබාගෙනයි මුදල් ණයට දෙන්නෙ. ඒ විධියට මුදලක් ණයට ලබා ගැනීම පහත් දෙයක්ද? එහෙම නම් දුප්පත් ජනතාවට අපේ තත්ත්වය එළි කර දීම ගැන මුලින් ඒ වාර්තාව මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ කොලොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා ස්තුතිවන්ත වෙනව. එතුමා අපේ තත්ත්වය වැඩ කරන ජනතාවට පෙන්වා දුන්නා. දුප්පත් කම්කරු පිරිසක්, දුප්පත් ඉස්කෝල මහත්වරු පිරිසක්, පළාතේ මිනිසුන්ගෙ හිතවතුන් හැටියට, ජනතාවගේ හිතවතුන් හැටියට ආවා. ඉතින් ඒ අයත් තමන්ගෙ ආත්ම ගරුත්වය තබාගෙන නීත්‍යානුකූලව ණය මුදලක් ලබාගෙන ඒ මගින් අවශ්‍යතාවන් සපයා ගෙන දුප්පත් ජනතාව වෙනුවෙන් වැඩ කරන බවයි එයින් සහතික කරන්නෙ. මා ඒ මහත්මයාට ඊට වඩා ඒ සම්බන්ධයෙන් කියන්නෙ නැහැ. මේ නුවරඑළියෙ අලුතෙන් එලවලු වේලන කම්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කර තිබෙනව. එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් පොළොන්නරුවට තරග කළ බෞද්ධසාර මහත්මයා ඒ කම්මාන්ත ශාලාව සඳහා මහජන බැංකුවෙන් ලක්ෂ කීයක් අරගෙන තිබෙනවාද? බෞද්ධසාර, මහවත්ත යන මස්සිනාලා තමයි ඒ කම්මාන්ත ශාලාව ගෙන යන්නෙ. කොහේදෝ තිබුණු පරණ බොයිලේරු වගයක් සවි කර තිබෙනව. ඒවා තවම ක්‍රියා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කරන්නෙත් නැහැ. ඇයි ඒව නොපෙනෙන්නෙ? ඒව ගැන කථා කරන්නෙ නැහැ. තමන්ගෙ කොන්දෙ කුදේ වහගෙන අනුන්ගෙ නොන්ඩිකම පෙන්වනව. මේව ධනේශ්වර කපටි වැඩ. මීට වඩා මා ඒ සම්බන්ධව යමක් කියන්නෙ නැහැ.

අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව මේ තරම් පහත් අන්දමින් පසුගිය කාලවල විවාද කෙරුණෙ නැහැ. මේවර නිකම් පෞද්ගලික දේවල් ඇද ගෙන විවේචන කළා පමණයි. මේ වැය ශීර්ෂ යටතේ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කථා කළා. එතුමා මොකක්ද කීවෙ? එතුමා අපේ ගරු අගමැතිනියට ඇනුම් පදයක් දෙකක් කිව්ව. එතුමාගේ කට වහන්න එතුමාගේ භාර්යාව—මැතිනිය ගත් ණය මුදලක් පිළිබඳ පුවත ගරු අග මැතිනිය එක් කුඩා පත්‍රයකට අනාවරණය කර තිබෙනවාය කියා කිව්ව. අනුන් ලවා කොස් ඇට බාවන්න අපේ අගමැතිනිය ලෑස්ති නැහැ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බල වේග බිඳ දැමීමට තරම් ආත්ම ශක්තියක් තිබුණු එතුමිය, පෙට්රල් සංයුක්ත මණ්ඩලය පිහිටුවීමේදී පැන නැගුණු ඇමරිකන් බල වේගයන් සියල්ලක්ම එඩිතරව බිඳ දැමූ වීර මාතාවක් වන එතුමිය කවදාවත් මේ විධියේ පහත් වැඩක් කරන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා ආණ්ඩුවට උදව් දෙන පත්‍රයකට—ප්‍රසිද්ධ පත්‍රයකුත් නොවෙයි—කුඩා පත්‍රයකට අගමැතිනිය එවැනි දෙයක් හෙළි කළාය යන්න අපට කොහෙත්ම පිළිගන්නට බැහැ. එතුමිය කවදාවත් ඔවැනි පහත් වැඩක් කරන්නෙ නැහැ. ඔයිට වඩා බලගතු කටවල් වහන්න එතුමියට ආත්ම ශක්තියක් තිබුණා.

ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බල වේග, තර්ජන මැඩපවත්වා ගන්න තරම් ආත්ම ශක්තියක් තිබුණු එතුමියට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කට වහන්න තවත් කුඩා පත්‍රයක් සොයා ගෙන යන්න කොහෙත්ම වුවමනාවක් නැහැ. උසස් දේශපාලන දැනුමක් ඇති එතුමා ඒ සමගම ඒජන්සි හවුසස් සම්බන්ධවත් කරුණු කියා සිටියා. අගමැතිනියගේ වතු පාලනය කරන්නේ ඒ සමාගම් නිසා ඒවාට අත ගසන්නෙ නැත කියායි එතුමා කිව්වෙ. එතුමා තුළ අගමැතිනිය කෙරෙහි අප්‍රසාදයක් තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. මහජනයාගේ ගෞරවය නිසා මට ලැබුණු වරප්‍රසාදයක් අනුව මහා බ්‍රිතාන්‍යයට යන්නත් මට අවස්ථාවක් ලැබුණා. ජාත්‍යන්තර සම්මේලනයකට ගිය අවස්ථාවේදී මා අතින් වියදම් කර ගෙන මහා බ්‍රිතාන්‍යයටත් ගියා. ඒ ගියේ රට බලන්න නොවෙයි. මහා බ්‍රිතාන්‍යය වැනි දියුණු රටකින් අපටත් උගත හැකි දේවල් මොනවද කියා බලන්නයි මා ගියෙ. එසේ නැතිව විනෝදයට නොවෙයි. ඒ ගිය ගමනේදි මම දැක්කා, බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ නම මතක් කරන විටත් ඔවුන් තුළ ලොකු ඊර්ෂියාවක් තිබෙන බව. මම සුළු තැනකට—සාමාන්‍ය රෙස්ටෝරන්ට් එකකට—කෑම කන්න ගියා. ඉතා උණුසුම් තත්ත්වයක වචනත් එහිදී හුවමාරු වුණා, නොයෙක් විධියේ වචන පාවිච්චි කළ නිසා. බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ පාලන යුගයේදී බ්‍රිතාන්‍යයින්ගේ අඹු කැඩුනු බව ඔවුන් කියනවා. ඒ නිසා එතුමිය කෙරෙහි ඔවුන් තුළ ඇත්තේ බලවත් ක්‍රෝධයක්. එතුමියගේ කාලයේදි තමයි, ලංකාවේ බ්‍රිතාන්‍ය කඳවුරු බිඳුනේ. මෙරටින් මුදල් ඇදගෙන යන සෑම ව්‍යාපාරයක්ම කඩා, ඒවා ලංකාව සතු කර ගත්තා. නියම විදියෙන් එඩිතරව ක්‍රියා කළේ ඒ කාලයේදියි. රක්ෂණ සංස්ථාව ඇති කිරීමෙන් හා තෙල් සංස්ථාව ඇති කිරීමෙන් බ්‍රිතාන්‍යයින්ට විශාල පහරක් වැදුනා. එසේ එඩිතරව වැඩ කළ එතුමිය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඒජන්සිවලට මුක්කු ගහන බවක් කියමින් එතරම් බුඩියක් ඇති, වරක් ඇමතිවරයෙක් වශයෙන් කටයුතු කළ කෙනෙක් ඒ විදියේ පහත් තර්කයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නය ගැන ඊට වඩා කථා කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

අ. භා. 6.15

අපට ලංකාවේ මුදල් උපයා ගන්න ක්‍රම තිබෙනවා. ඒවා ආරක්ෂා කරගන්නත් ක්‍රම තිබෙනවා. මහජන බැංකුවේ ළමා බැංකුවක් ඇති කළොත් එහි විශාල ධනස්කන්ධයක් රැස් වන්නට පුළුවනි. තවමත් ලංකාවේ ළමයින්ට බැංකුවක් ඇත්තේ නැහැ. මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් ඒ අංශය භාර නිලධාරීන්ටත් යෝජනා කරනවා, ළමා බැංකුවක් පිහිටුවන්නටය කියා. අපි දැන් ආරම්භ කර තිබෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ළමා සංවිධානය නමැති සංවිධානයක්. අද පාසල්වල ඉගෙනගන්න ළමුන්ගේ සංඛ්‍යාව අති විශාලයි. අපි සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව බැලුවොත් අපට පෙනේවි, 24 ලක්ෂයකට අධික සංඛ්‍යාවක් අපේ පාසල්වල ඉගෙනගන්න බව. ලංකා ඉතිහාසයේ පෙර නොවූ විරූ තරම් විශාල මුදලක් ළමයින්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා රජය අවුරුදුපතා වැය කරනවා. බොහෝ ගොඩනැගිලි සාදා තිබෙනවා. ගුරුවරුන් 95,000 ක් පමණ පත් කර තිබෙනවා. පාසල්වලට අවශ්‍ය නොයෙකුත් උපකරණ සපයනවා; ක්‍රීඩා භූමි හා ක්‍රීඩා භාණ්ඩ සපයනවා. මෙවර අයවැය ලේඛනයෙන් පාසල් පොත් මුද්‍රණය කිරීම සඳහාත් විධිවිධාන යොදාගෙන යනවා. රජය මේ සියල්ල කරන්නේ අපේ ළමා පරපුරේ අනාගත ශුභසිද්ධිය සඳහායි.

අද ලංකාවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා, රැකියාවක් නැතිව. මම ඊට නිදර්ශනයක් දෙන්නම්. ගිය අවුරුද්දේ ශිෂ්‍ය ගුරුන් පත් කිරීම සඳහා ඉල්ලුම් පත් කැඳවූ අවස්ථාවේදී ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් 93,000 ක් ඉල්ලුම්පත් එවා තිබුණා. ඒ තනතුරු සඳහා ඉල්ලුම් නොකළ තවත් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. ඒ ඉල්ලුම් කළ අයගෙන් රක්ෂා ලැබුනේ 10,000 කට පමණයි. ඊට වැඩි ගණනක් ගැනීමට මුදල් වෙන් වූයේ නැහැ. එවිට ඉල්ලුම්පත් එවූ අයගෙනුත් 83,000 ක් තවම ලංකාවේ රැකියාවක් නැතිව සිටිනවා. 1963 විභාග ප්‍රතිඵල අනුව සමත් වුණු කට්ටියත් ඒ ගොඩට කඩා වැටුණාම ලක්ෂයකටත් වඩා ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් සිටිනවා. මේ ළඟදී පැවැත්වුණු විභාගයේ ප්‍රතිඵල නිකුත් වුණායින් පසු ඒ සංඛ්‍යාව දෙලක්ෂයත් පනියි කියා මා හිතනවා. ඊට පසු මොකක්ද වෙන්නෙ? දැන් විශ්ව විද්‍යාල තුනක් පළල් වශයෙන් ඉගැන්වීම කර ගෙන යනවා. ඒවාට ඇතුළත් වන උදවියත් අවුරුදු ගණන සම්පූර්ණ කර උපාධිධරයන් වශයෙන් පිට වෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් අද යම්කිසි තනතුරක් සඳහා කනිෂ්ඨ පන්තියේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් ඇති උදවියගෙන් ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා දැන්වීමක් ප්‍රසිද්ධ කළාම, ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් විශාල ගණනක් ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වන නිසා කනිෂ්ඨය සමත් උදවිය නවත්වා ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් පත් කරන්ට සිදු වන බව අපි දන්නවා. මීළඟට යම්කිසි තනතුරක් සඳහා සුදුසුකම වශයෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් විය යුතුයයි දැන්වීමක් ගැසට් පත්‍රයේ හෝ පත්‍රවල පළ කළොත්, ඒ වැටුපට බී. ඒ. උපාධිධරයන් ඉදිරිපත් වෙයි.

කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් වියදම් කිරීමෙන් පසු ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වන උදවියගෙන් රජය කර ගන්ට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ කුමක්ද? මේ අනුව ඔවුන් සඳහටම අයින් වී යනව නේද, ඒ පැත්තෙන් විශ්ව විද්‍යාල තුනේ බලවේගය එන විට? එතැන ලොකු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනව. අපට පුළුවන් ඒ ළමයින් වෙනුවෙන් අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රමයක් පෙන්වා දෙන්න. අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් සෑම පහසුකමක්ම සලසා තිබෙන මෙවැනි යුගයකදී අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් ඒ වැඩ පිළිවෙළ ගැන අවධානය යොමු කර ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ළමා සංවිධානය වෙනුවෙන් බැංකු ශාඛාවක් හෝ බැංකුවේ කොටසක් සකස් කරනවා නම්, මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට එය ප්‍රයෝජනවත් වන බව මතක් කරන්ට කැමතියි. බැංකුවේ අංශයක් ඇති කර සෑම පාසැලකම ශිෂ්‍යයන්ට කාඩ්පත බැගින් යැව්වොත් විශාල මුදලක් එකතු කර ගන්ට පුළුවනි. පාසැල් යන ළමුන් 24,00,000 ක් පමණ සිටින නිසා එක ළමයකු මාසයකට ශත 50 මුද්දරය බැගින් ඒ කාඩ්පතක ඇලෙව්වත් ඒ අනුව මාසයකට රුපියල් 12,00,000 ක් එකතු කර ගන්ට පුළුවන්. රුපියල බැගින්—සත 50හේ මුද්දර 2ක්—ඇලෙව්වොත් මාසයකට රුපියල් 24,00,000ක් එකතුකර ගන්ට පුළුවන්. ඒ අන්දමට අවුරුද්දක් මුදල් එකතු වන විට රුපියල් 2,88,00,000 ක් පමණ ළමා බැංකුවේ තැන්පත් වෙනව. ඒ මුදල් යොදවා අපට පහසුවෙන් පුළුවන්, අර අසරණ ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට රැකියා ලබාදීමට වෙළඳ ව්‍යාපාර ඇති කරන්න.

සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. හෙවත් තොග වෙළඳ ගබඩාවලින් තමයි, අපට පහසු මිළට බඩු ලබාගන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නෙ. තොග වෙළඳායතන ශාඛාවල සිල්ලරට අද බඩු විකුණන නිසා අපට පහසු මිළට ඒ ස්ථාන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වලින් බඩු ලබාගන්ට පුළුවන්. එහෙත් බඩු ලබාගන්ට පෝලීමේ සිටින්න සිදු වෙනවා. කම්කරුවකු නම් තම සේවාව අර්ධ වශයෙන් හෝ නතර කර ගිහින් පෝලීමේ සිටින්ට ඕනෑ බඩු ලබා ගන්න. ඊට වඩා ලෙහෙසියි, සම්පූර්ණ දවසම වැඩ කර පඩිය ලබාගෙන නාඩාර්ගෙ නැත්නම් බෝර්කාරයගේ කඩයට පිටුපසින් ගිහින් දොරට තට්ටු කර වැඩි මිළට බඩු ලබා ගැනීම. ඒක ලාභයි. බොහෝ දෙනෙක් අද කරන්නෙත් ඒකයි. රජයේ සේවකයෙකුට වුණත් නියමිත වේලාවට තොග වෙළඳ ගබඩාවට බඩු ගෙනෙන්ට යන්ට බැරි වුණොත් බඩුව ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඊට පසු මොකද කරන්නෙ? යන ගමන් වැරදි විදියෙන් හරි හිතට එකඟ නැතිව වුණත්, හොර වෙළඳපොළෙන් වැඩි මිළට බඩුව ගෙන යනවා. ඒක සිරිතක්. මා දැන් පෙන්වා දෙන්ට යන්නෙ, ළමා සංවිධානයේ අරමුදලක් ඇති කර සෑම නගරයකම හා ගමකම කුඩා වෙළඳ සැල් පිහිටෙව්වොත් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට රැකියා ලබා දෙන්ට පුළුවන් බවයි. අපි හිතමු, එක වෙළඳ සැලකට රුපියල් 30,000 බැගින් යොදා රට පුරා වෙළඳ සැල් පිහිටුවා ඒවාට සෑම ප්‍රදේශයකින්ම ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් පත් කරනවා කියා. රෙදි යාරයක් විකිණීමේදී ඒ වෙළඳ සැලකට තොග වෙළඳායතනයෙන් සත 10 ක කොමිස් මුදලක් ලැබෙනවා නම්, රෙදි යාර 50,000 ඒ වෙළඳ සැළ විකිණීමේදී සත 10 බැගින් 50,000 ක් එකතු වන්ට ඕනෑ බව අපි දන්නවා. එම නිසා ඒවායෙ සේවකයන්ට හොරකම් කරන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. ආහාර ද්‍රව්‍ය රුපියල් දහස් ගණනක අලෙවි කර ගෙන, නැවත වෙළඳාමට බඩු ගන්න එන විට අර කොමිස් මුදල බැංකුවෙ තැන්පත් විය යුතුයි. විල්මට් පෙරේරා වැටුප් වාර්තාව අනුව ඒ අයට වැටුප් දෙන්න පුළුවනි. ඒ ක්‍රමයට ලංකාවෙ සෑම තැනකම පාහේ ළමා සංවිධානයේ වෙළඳ ව්‍යාපාර ආරම්භ කරන්නේ නම්, ඉන්දියාවෙ සිට හොරෙන් පැන විත් මේ රටේ වෙළඳාම් අල්ලා ගෙන රජ කරන කල්ලතෝනීන් මැඩ පවත්වන්න පුළුවනි. ඔවුන් අත තිබෙන වෙළඳ බලය කැඩුවොත් තමයි, ඔවුන් මෙරටින් පැන යන්නෙ. අද ඔවුන් බලවත් විධියට ධනය උපයනවා. කල්ලතෝනියකු අල්ලන්න යම් පොලීස් නිලධාරියකු හෝ වෙනත් නිලධාරියකු පැමිණියොත් ඔහුට සල්ලි ටිකක් දීල කියනව, "මම මෙහෙ නැහැ කියන්න" කියල. මුදල් තිබෙන නිසයි, ඔවුන් එසේ කරන්නෙ. ළමා සංවිධානයෙ බැංකු අර මුදලක් ඇති කර මෙවැනි වෙළඳ ව්‍යාපාර ආරම්භ කළොත් අපේ රටේ සිංහල පාරිභෝගිකයාට සහනයක් සැලෙසෙනව. එසේ කළොත් අපේ මිනිසුන්ට සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකෙන් බඩුගන්න අව්වෙ වේලි වේලී ඉන්න වුවමනා වන්නෙ නැහැ. ඒ අනුව ලංකාවෙ උගත් තරුණයන් ලක්ෂ ගණනකට රක්ෂා සපයා දෙන්න පුළුවන් වෙනව ඇති.

මා මීට ප්‍රථම එක්තරා සැලැස්මක් ඉදිරිපත් කළා. එය පසුගිය 10 වන දා සහ 11 වන දා හැන්සාඩ් වාර්තාවල සඳහන් වී තිබෙනව. ඒ අනුව මේ රටේ වෙළඳ ව්‍යාපාර පමණක් නොවෙයි, කර්මාන්තත් කරන්න පුළුවනි. අපට වුවමනා කරන්නේ හොඳ නීතිගත ළමා සංස්ථාවක් පමණයි. දැන් අපේ රටේ තෙල් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් තිබෙනව; සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයක් තිබෙනව. රක්ෂණ සංස්ථාවක් තිබෙනව; සිමෙන්ති සංස්ථාවකුත් තියෙනව. ඉතින්, ඇයි දෙයියනේ මෙම ළමා සංවිධානය සඳහා මෙවැනි සංස්ථාවක් ඇති කරන්න බැරි? ඒ විධියෙන් ක්‍රියා කොට රැකීරක්ෂා නැතිව සිටින දක්ෂ තරුණයින්ට රක්ෂා ලබා ගැනීමට කටයුතු සලස්වන්න බැරි ඇයි? එසේ කළොත් අපේ අයටම මේ රටේ ධනය උපයන්න පුළුවනි. එතකොට අපේ අය අතරම අපේ රටේ ධනය බෙදී යනව.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ විධියට බැලුවාම ළමා සංවිධානයෙ ඉතිරි කිරීමේ කාඩ් පත් ක්‍රමයක් පාසැල්වල ආරම්භ කරන්න පුළුවනි. එසේ කළාම ළමයින්ට පුළුවනි එම ඉතිරි කිරීමෙ කාඩ් පත් පුරවා එවන්න. දැනට මහජන බැංකුව මුද්දර විකුණන යන්ත්‍රයක් ගෙන්වා තිබෙනව. මා සිතනව, ඊට ශත 50 ක් දැම්මාම මුද්දරයක් එළියට එනවය කියා. එවැනි වැඩකට ලොකු වියදමක් දරන්න වෙනව. එවැනි ක්‍රමයක් මේ වෙනුවෙන් සකස් කරන්න පුළුවනි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

[කාඩ් පතක් පෙන්වමින්] මේ වගෙ කොටු ගහපු කාඩ් පත් ක්‍රමයක් වුවත් හොඳයි. මෙහි තිබෙන කොටු විස්සෙ ශත පණහෙ මුද්දර විස්සක් අලවන්න පුළුවනි. එසේ කළාම රුපියල් දහයක වටිනාකමක් ඇති වෙනව. 24 ලක්ෂයක් ළමයින්ට මෙවැනි ඉතිරි කිරීමේ ක්‍රමයක් පුහුණු කළොත් මතු කාලයෙදි අපේ රටට මෙතරම් ණය ගැති වන්නට වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. එක ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් කීව රුපියල් දහ හත් කෝටියක් පොලී වශයෙන් ගෙවන්න සිද්ධ වී තිබෙනවය කියා. අපට ඒවායින් නිදහස් වෙන්න පළුවනි. මේ ක්‍රමයෙන් මදල් එකතු කිරීමෙන්. එමගින් අපේ ළමයින් වත් අර්ථයක් සිදු වෙනව. එම නිසා ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ළමා සංවිධානයෙ මුදල් ඉතිරි කිරීමේ මද්දර කමය මහජන බැංකුව මගින් භාර ගන්න සලස්වන ලෙස මා කියා සිටිනව. [කාඩ් පතක් පෙන්වමින්] අපට පළුවනි මෙන්න මේ ආකෘතිය අනුව කාඩ් පත් පිළියෙල කර ගන්න. පාසැලේ නම, ශිෂ්‍යයාගේ නම සහ ලිපිනය, ශිෂ්‍යයාගෙ භාරකරුගේ නම සහ ලිපිනය, යනාදි විස්තර මෙම කාඩ් පතේ සඳහන් වෙනව. මෙවැනි කාඩ් පත් පුරවන්න ළමන් උනන්ද කෙරෙව්වොත් අවුරුද්දකට රුපියල් දෙකෝටි 88 ලක්ෂයක පමණ මදලක් රැඳවිය හැකි ළමයින්ගේම බැංකු ගිණුමක් ඇති කර ගන්න පළුවනි. එම මදල් රජයට ණයට වණත් දෙන්න පළුවනි. එසේ ණයට දුන්නාම එම මුදලට පොළිය එකතු වී විශාල මුදලක් බවට පත් වෙනව ඇති. ඒ නිසා මුදල් පිළිබඳ අමාරු තත්ත්වයකට වැටී ඇති මෙවැනි අවස්ථාවකදී එයින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට පළුවන් වෙනවා ඇති. මම නම් ඒ තරම් මහාචාර්ය වරයෙක් නොවෙයි. කන්ද උඩ රට ප්‍රදේශය දෙස බලන විට මගේ හිත තුළ ඳවෙන ගතියක් ඇති වන නිසා එයින් ධෛර්‍යමත් වුණ මා ඒ සම්බන්ධයෙන් එක්තරා යෝජනා කමයක් පිළියෙළ කළා. ඒ ප්‍රදේශයේ තත්ත්වය දෙස බලන විට අපි ඉන්නේ සිංහලයන්ගේ රටේද එසේ නැත් නම් මැරාසියේද කියා කල්පනා වෙනව. ඒ වාගේම කොටුවේ සිට බලාගෙන පිට කොටුවට ගොස් පිටකොටුවේ තත්ත්වය දෙස බලන විට කල්පනා වෙනවා, අපි මේ ජීවත්ව ඉන්නේ සියයට 69 ක් සිංහලයන් සිටින සිංහල රටේද කියා. ඒ ව්‍යාපාර සම්පූර්ණයෙන්ම විදේශිකයන් සතු වෙලයි තිබෙන්නෙ. යකඩ මල්ලට ගුල්ලො ගැසුවට පස්සෙ ඇතුළෙ තිබෙන අනික් දේ ගැන බලන්න වැඩක් නැහැ. කන්ද උඩ රට වතුකරයේ ඇති සියලුම ධන නිධාන උන් අල්ලාගෙන ඉවරයි. ඒ නිසයි මා කීප වතාවක්ම මේ කරුණු ඉදිරිපත් කෙළේ.

අ. භා. 6.30

ලංකාවේ සිටින සිංහලයන් අතළොස්සට යන්න ලෝකයේ වෙන තැනක් නැහැ. පකිස්ථාන කාරයාට පකිස්ථානයට යන්න පුළුවන්. බුරුම කාරයාට බුරුමයට යන්න පුළුවන්. අනික් කෙනෙකුට වෙනත් දෙසකට යන්න පුළුවන්. නමුත් සිංහලයාය කියන එකාට යන්න වෙන කොහේවත් තැනක් තිබෙනවද? මෙහෙන් මහ මුහුද කැමෙන් දවසින් දවස රට දිය වෙනව. කන්ද උඩ රට හෝද පාලු වී ගල් මතු වෙනව. අවසානයේදී පිහිටි පොළවත් අනුන් සතු වෙනව. අපි මොන හිතකින්ද මිය යන්නෙ? අපේ දරුවන්ගෙ අනාගතය අපි ආරක්ෂා කර තබන්නෙ නැත්නම් අප තරම් කාලකන්නි පිරිසක් තවත් ඉන්නවද? ඒ නිසා මේ ගැන කල්පනා කළ මා සුළු වශයෙන් වවත් එක්තරා ගණිත ක්‍රමයක් අනුව යෝජනාවක් පිළියෙළ කළා. මෙය හරිද කියා දන්නෙ නැහැ. ඒ පිළිබඳව ටිකක් කල්පනා කරන්නය කියා මම ඉල්ලනව. මේ ක්‍රමය සොයා ගත්තේ මොන පදනමක් උඩද කියන එකත් මම කලින් පැහැදිලි කර දෙන්න ඕනෑ. වී ඇට පහක් ඇඟිල්ලට අර ගෙන කුඹුරේ සරු තැනක දමූ විට එයින් කරල් පහක් හට ගන්නව. ඒ කරල් පහම ගෙන නැවත එය ඒ විධියටම පැළ කරනව. ඒ ලැබෙන වී කරලුත් සම්පූර්ණයෙන් ම නැවත නැවතත් පැළ කිරීමේදී අර ඇඟිලි තුඩින් අල්ලා පොළොවේ දමූ වී ඇට පහ කරල් පහක් වී, කරල් පහ හණ්ඩවක් වී, හුන්ඩව සේරුවක් වී, සේරුව මල්ලක් වී, ඔය විධියට අනුක්‍රමයෙන් වැඩි වී ගොස් අවසානයේදී ගෝනිවලටත් අහරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයකට පැමිණෙන බව තමුන්නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති. අන්න ඒ විධියේ ක්‍රමයක් අනුව වැල් පොලී ක්‍රමයටයි මම මේ ගණන පිළියෙළ කර තිබෙන්නෙ. දරුවන්ගේ අනාගතය පිළිබඳ සුරක්ෂිත බවක් මෙයින් ඇති [illegible]නට පුළුවන් යයි මට වැටෙහෙනවා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මෙය වෙළඳ ව්‍යාපාරයක් වාගේ ක්‍රමයක්. දැන් විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රටේ සිටින්නෙ සියයට 10 ක් වත් සුද්ධ ලාභයක් ඔවුන්ට ලැබෙනවා නම් පමණයි. සියයට 10 ක සුද්ධ ලාභයක් නැත්නම් ඔවුන් රැකෙන්නෙ නැහැ. එසේ නම් ළමයින්ගෙ මුදලින් එවැනි ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළොත් ඒ වෙළඳ ව්‍යාපාරය සේම ප්‍රයෝජන ගැනීමට පුළුවන් වෙනව. කුඩා වියේදි යම් කිසි දරුවෙක් රුපියල් 10 ක මුදලක් ඒ ව්‍යාපාරයට යෙදුවොත් ඔහුගේ මහලු වියේදි ඔහුට යටත් පිරිසෙයින් රුපියල් 1,175 ක් මේ ක්‍රමය අනුව ලැබෙනව. යම් පියෙක් තම දරුවා වෙනුවෙන් රුපියල් 25 ක් යෙදුවොත් ඒ දරුවට රුපියල් 2,937.50 ක් ලැබෙනව. ඒ වාගේම රුපියල් 50 ක් යෙදු තැනැත්තාට රුපියල් 5,875 කුත්, රුපියල් 100 ක් යෙදු තැනැත්තාට රුපියල් 11,750 කුත් ලැබෙනව. මා කලින් සඳහන් කළ වැල් පොලී ක්‍රමය අනුවයි ඒ ලාභ මුදල ලැබෙන්නෙ. ඒ කියන්නෙ සියයට 10 ලාභ ක්‍රමය අනුවයි. රුපියල් 100 ට පළමුවෙනි වතාවට ලැබෙන රුපියල් 10 ඒ මුදලටම එකතු කිරීමෙන් ඊට පසු ඒ රුපියල් 110 ම නැවත යොදවා ලැබෙන පොළිය නැවතත් ඒ මුල් මුදලටම එකතු වීමේ ක්‍රමයෙන් අවසානයේදී විශාල මුදලක් එකතු වෙනව. ඒ නිසා මේ ගැන කටයුතු කරන ලෙස මම විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

දරු දැරියන් පිරිසක් අගමැතිණිය වෙත ගොස් මෙම සන්දේශය පිළිගැන්නුවා. ලංකාවේ මාතාවක් වශයෙන් දරු සෙනෙහෙබර මව් කෙනෙක් වශයෙන් එතුමියට මේ පිළිබඳ කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. එම නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන්ද මා ඉල්ලා සිටින්නේ, සමාජවාදී ගමන සවිර කිරීම සඳහා මෙන්න මේ විධියේ ළමා සංවිධානයක් ආරම්භ කිරීම පිණිස මුදල් එකතු කිරීමට බැංකු ක්‍රමයක් ඇති කරන ලෙසයි. ඊළඟට ඒ මුදල් යොදා අද රැකී රක්ෂා නැතුව සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායට සහනයක් සලසන්න පුළුවනි. කුඩා දරුවන්ගෙන් එකතු කර ගන්න මේ මුදලින් ඔවුන්ගේ වැඩිහිටි සහෝදර සහෝදරයන්ට රැකීරක්ෂා ලැබෙන සේ ව්‍යාපාර අරඹන්නට පුළුවනි. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇරඹුවොත් ලෝකයේ දියුණු රටවලින්—ශිෂ්ට රටවලින්—මේ දරුවන් කෙරෙහි අනුකම්පා කොට ළමයින්ගේ ශුභසිද්ධිය සඳහා විශාල වශයෙන් ආධාර එවන්නට පුළුවනි. සමහර විට අපට කවදත් හිතවත්කම් දක්වන, කවදත් ආධාර කරන කැනඩාවෙන්—මා දන්නව, ගංවතුරෙන් මේ හානි වුණු කාලයේදී පිටි එව්වා, ඒවා විකුණා ලැබෙන ලැබෙන මුදලින් ගංවතුරෙන් අනාථවූවන්ට සහනය සලසන්නටය කියා—මෙවැනි ව්‍යාපාරවලට ආධාර අනුබල දෙන්න පුළුවනි. ඒ වාගේම මේ දරුවන්ගේ නාමයෙන් අපේ රටේ හැම අස්සක් මුල්ලකින්ම මෙම නව සංවිධානයට ආධාර ලැබෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙනව. මේ අන්දමට කුඩා වියේදීම කුඩා දරුවන්ට යම් හැඟීමක් ඇති වුණොත්, තමන් එකතු කළ ශත 10 නැත්නම් ශත 25 න් අවුරුදු පතා මෙපමණ ලාභයක් ලැබෙනවය, ඒ ලාභය එකතුව තිබෙනවාය කියා, ඒ ළමයින් අපතේ යවන මුදල් එකතු කර තවත් ලාභ ලැබීමට උනන්දු වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එම නිසා මම පෙන්නා දෙන පරිදි කොටු සකස් කර දුන්නොත් ඒ කොටු පිරවීම සඳහා තව තවත් උනන්දු වෙන්න පුළුවනි. ඒ වාගේම ඔවුන් වෙනුවෙන් බැංකුවේ වෙනම කොටසක් ඇති කරන්න පුළුවනි. ඒ අතරම එවන කූපන් පත් අනුව ඒ ළමයින් වෙනුවෙන් මුදල් තැන්පත් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළොත්, ඇත්ත වශයෙන් විශාල මුදලක් ඒ ළමයින් වෙනුවෙන් ඉතිරි කර ගත හැකි බව තමුන්නාන්සේට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ සලාක පොත්වල ඇති සලාකයන් ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට ක්‍රමයක් තිබෙනව. මම ඒ ගැන තව දුරටත් පැහැදිලි කර දෙන්නම්. මම ඒ කාරණය ගැන මේ සභාවට ඇවිත් බොහෝ දුර කල්පනා කළා. මම දන්නා හැටියට, සලාක පොත් තිබෙන ඇතැම් දෙන වංචා සහගත වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනව. මන්ද මේ සලාක පොත්වල තිබෙන සලාකයන් විකුණනව. මම වන්නියෙ සිටි කෙනෙක් නිසා වන්නිය ගැන හොඳින් දන්නව. මම විවාහ වුණෙත් වන්නිය ප්‍රදේශයෙන්—ගල්ගමුව ප්‍රදේශයෙන්—නිසත්, මගේ දරුවන් සිටින්නෙ වන්නිය ප්‍රදේශයෙ නිසත්, වන්නිය ගැන මම හොඳින් දන්නව. මගේ ප්‍රදේශයෙ ජීවත්වන බොහෝ දෙනකුට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

ධාන්‍ය වර්ග තිබෙන නිසා සහල් සලාක පොත් වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. විශෙෂයෙන්ම ධාන්‍ය සරු කාලයට කිසිසේත් වුවමනා කරන්නෙ නැහැ. නමුත් වෙළෙන්ද තර්ජනය කරනව. උම්බලකඩ ටිකක්, පරිප්පු ටිකක් ගන්න යන වෙලාවෙ, කලින් සතියෙ කූපන් දුන්නෙ නැති නිසා දෙන්න බැරිය කියා. යම් විධියකින් උම්බලකඩ, පරිප්පු, වැනි දේවල් ගන්න වුවමනා කරනව නම්, ඒ අයට කලින් සතිවල සලාක ඒ ඒ සතිවල ගෙනැවිත් දෙන්න ඕනෑය කියා බල කරනව. මෙන්න මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙන නිසා, ඒ වන්නිය ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන උදවිය පුරුදු වෙනව. තමන්ට සහල් වුවමනා නැතත් සලාකයත් වෙළෙන්දාට භාර දෙන්න. අතේ මුදල් නැති නිසාත්, අලබතල කන්නට පුරුදුවී තිබෙන නිසත්, සහල් සලාක පොත තම දරුවන් අතේ වෙළෙන්දා ළඟට යැව්වාම ඒ තැනැත්තා සලාක කපා ගන්නව. මුදලාලි කරන්නෙ ඒ පොත්වලට අයත් සහල්, උම්බලකඩ, පරිප්පු, ආදිය හොර කඩයට විකිණීමයි. ඔන්න ඔය විධියටයි ගම්බද පළාත්වල පවා දූෂණ ක්‍රියා ඇති වෙන්නෙ. වී කොටන ස්ථානවල, හාල් මෝල්වල, ඒ වාගේම සමුපකාර වෙළඳ සැල්වල ඔය විධියේ ක්‍රම අනුගමනය කිරීමෙන් මහා විනාශයක් කර තිබෙන බව පැහැදිලියි. එම නිසා මා පෙන්නා දෙන පරිදි මෙම කූපන්වලට මුදලක් ගෙවන්ට පුළුවන් නම්, අඩු ගණනේ එක කූපනයකට ශත හැත්තෑපහකවත් ගෙවන්ට පුළුවන් නම්, විශාල වශයෙන් අපට කූපන් එකතු කර ගැනීමට ලැබෙනවාත් සමගම මේ රටේ සිදුවන දූෂණ ක්‍රියා බොහෝ දුරට මැඩ පවත්වන්නට පුළුවන් වෙනව.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමනි, ආහාර කොමසාරිස්වරයාගෙන් දැනගන්නට ලැබුණු හැටියට පිටරටින් ගෙන්වන හාල් සේරුවකට ශත 52 ක් ආණ්ඩුව වැය කරනව; මෙරට හාල් සේරුවකට ශත 88 ක් වැය කරනව. මේ දෙකට රුපියල් 1.40ක් වියදම් කරනව. ආණ්ඩුව රුපියල් 1.40 ට මිල දී ගෙන ශත 50 ට පාරිභෝගිකයාට විකුණනව. මේ අන්දමට එක සලාකයක් සඳහා ආණ්ඩුව ශත 90 ක් පාඩු විඳිනව. අපට බැරිද, ළමයින්ට කූපන් එකතු කිරීම සඳහා අනුබල දෙන්න, එක කූපනයකට යටත් පිරිසෙයින් ශත 75 ගණනේ දෙනවාය කියා? [illegible] ඒ කූපන් එකතු කර ගත්තොත්, එක කූපනයකට ශත 15 ගණනේ රජයට ඉතුරුවක් වන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත් පෙනී යනවා ඇති. අප මේ අන්දමේ කොටු ගසන ලද කාඩ් පතක් නිකුත් කර අවලංගු නොකරන ලද කූපන් පත් එවනවා නම්, ඒ එවන ළමයාට එක කූපනයකට ශත 75 ක මුදලක් ගෙවීමේ ක්‍රමයක් සකස් කරන්නට පුළුවන් නම්, ඒ ක්‍රමයෙන් අපේ ළමයින් පෙළඹෙයි මුදල් එකතු කරන්නට. ඒ නිසා මේ සටහන හැන්සාඩ් වාර්තාවේ පළ කිරීම සඳහා දෙනවා. මෙන්න මේ ක්‍රමය යොදවා දුන්නොත් එය ඉතා වැදගත් දෙයක්. උසස්, උගත්, අර්ථශාස්ත්‍රය පිළිබඳව දන්න අපේ නිලධාරීන් සිටිනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමත් කම්කරුවකුගේ කටහඬින්, වේදනාවකින්, කියන කාරණය ගැන විශේෂ දයානුකම්පාවක් ඇතිව මේ කාරණය ගැන සලකා බලනවා ඇති. මේ රට මුදා ගන්නට ඇති එකම ක්‍රමය අපේ ළමා සංවිධාන බව කියන්න ඕනෑ. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන කොතරම් කෑ කෝ ගැහුවත්, මොනවා කීවත්, වැඩක් නැහැ. මගේ උගුර වණ වෙන එකයි තිබෙන්නෙ. ඒ නිසා මෙන්න මේ ක්‍රමයවත් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළේ මේකෙන්වත් අපේ රට, අපේ දරුවන්වත් නිදහස් කර ගනීවි කියන හැඟීම උඩයි.

අද පාසැල්වල 24 ලක්ෂයක් සිටිනවා. ඔය විධියේ ව්‍යාපාරවලින් එකතු කළ හැටියේ අවුරුද්දකට 2,88,00,000ක මුදලක් ලබා ගන්නට අපට පුළුවන්. ඔක්කොම එක වර එනවාය කියා අපි කියන්නෙ නැහැ. අඩු වෙන්නත් පුළුවන්. නමුත් පුහුණු වුණාට පසු සත 50 ට වැඩියත් දෙනවා ඇති. ළමයාගේ මාර්ගයෙන් මව් පියන් හදන්නත් පුළුවන්. ඇයි? තාත්ත බීර වීදුරු 2ක් බොනවා නම්, දරුවාටත් කියන්න පුළුවන් "තාත්තෙ මටත් බීර වීදුරුවක් දීපන්" කියා. එතකොට පියා කල්පනා කරනවා ඒ දරුවා බීර වීදුරුවේ සල්ලි ඉල්ලනවා කියා, තමාගේ අනාගතය ගැන. පියා සිගරට් පැකට් එකක් බොනවා නම්, අර දරුවාට කියන්න පුළුවන් පියාගේ සිගරට් බීම අඩු කර හෝ මේ මුද්දර ගන්නය කියා. එතකොට පියා දරු ස්නේහයෙන් අරක නවත්වනවා. රා බීමත් ඒ [illegible] අපට නවත්වන්න පුළුවන්. දරුවන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගේ මාර්ගයෙන් සුදු කෙළින එකත් නවත්වන්න පුළුවන්. සමාජයේ ඉන්නට ඉගෙන ගන්න පුළුවන්. මේ විධියෙන් ළමයින් උසි ගැන්නුවොත් අර කපටි වෙළෙන්දාට යන කූපන් ටිකත් රුස් කර ගන්නට පුළුවන්. ඒ අතින් රජයට සහනයක් වෙනවා. වඩා වැරදි සිදු වන්නේ ඊර්ෂ්‍යාව හා ක්‍රෝධය නිසයි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

තව මන්ත්‍රීවරුන් 7 දෙනෙක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ඉල්ලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ටිකක් කෙටි කළොත් හොඳයි.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. விலியம் பெர்ணண்டோ)
(Mr. William Fernando)

එහෙම නම් මම ඉක්මනින් ඉවර කරනවා. පාසැලේ සිටම ළමයින් තමන්ගේම ව්‍යාපාර ඇති කළොත්, එයින් ළමයින්ට හොඳ අවබෝධයක් ඇති වෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් බලන විට, අද කන්ද උඩරට සියල්ලක්ම අත්පත් කර ගෙන සිටින්නේ ඉන්දියානු කම්කරුවන් සූරා කාපු කංකානිවරුන් සහ උඩරට වෙළඳ ව්‍යාපාර අල්ලා ගෙන ධනය රුස් කර ගත් ඉන්දියානු ව්‍යාපාරිකයින්. අද ඔවුන් සම්පූර්ණයෙන්ම ව්‍යාපාර හිමි කර ගෙන යනවා. අද මේ මොහොතේත් නුවරඑළියේ ගොඩනැගිලි කීපයක්ම වතුකරයේ කංකානිවරුන් සිංහලයින්ගෙන් අරගෙන සුද්ධ කරනවා. මෙය ජාතිවාදයක් නොවෙයි. නමුත් අපේ දූ දරුවන්ට අනාගතයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. මෙවැනි මුදල් මගින් මේ රටේ විකිණෙන තේ වතු ළමයින් සඳහා අරගෙන දැම්මොත් මොකද වන්නෙ? ඒකයි මා කියන්නෙ.

මා කී හැටියට ලංකාවේ තොග වෙළඳාම සැපයීමට පමණක් තොග වෙළඳ ආයතනය තබා ගෙන සම්පූර්ණයෙන්ම සිල්ලර වෙළඳාම ළමා සංවිධානයේ වෙළඳ සැල්වලට දුන්නොත් තොග වෙළඳ ආයතනයේ ප්‍රතිපත්තියත් හරි යනවා; අලෙවි කිරීමත් ළමා සංවිධානය භාර ගන්නවා. ඒ නිසා රක්ෂා නැති අයට ඒ වෙළඳ සැල් දීලා විශාල වශයෙන් හැම තැනම බඩු බෙදා හැරීමේ සාධාරණ ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට පුළුවන්.

අපි ඊළඟට කෘෂිකර්මය ගැන බලමු. රජය ආහාර වගා කරන්නට ඕනෑ. අපට මේ ළමා සංවිධානයෙන් එය කරන්නට පුළුවන්. අද හොඳට වතුර තිබෙන කැලෑ ප්‍රදේශ තිබෙනවා. ට්‍රැක්ටර් ආදිය යොදා ළමා සංවිධානයේ ගොවිපලවල් හැටියට අක්කර දහස් ගණන් අරගෙන දියුණු කරන්නට පුළුවන්.

අනික් අතින් අපි කර්මාන්ත ගැන කල්පනා කර බලමු. අද කර්මාන්ත තිබෙන්නේ කා අතේද කියා අපි බලන්න ඕනෑ. කුණ්ඩන්ස්මාල්ස් සමාගම විශාල වශයෙන් කෘත්‍රිම රෙදි නිපදවන බව අපි දන්නවා. එය අපේ ජාතික නිෂ්පාදනයක් කියා අපි පිළිගත්තත්, එයින් අපට ඇති ඵලය කුමක්ද? ඒවා කරන අයගේ එක කකුලක් මෙහේ, අනික් කකුල ඉන්දියාවේ. එවැනි සමාගමකින් අපේ දරු දැරියන්ට හිමි වන්නේ රක්ෂා පමණයි. එහෙම නම් ඔවුන් නිපදවන රෙදි අපි අඳින්නට ඕනෑ. වැඩි මිල දෙන්නට ඕනෑ. අන්තිමේදී මුදලෙන් කොටසක් ඉන්දියාවට යන්නට ඕනෑ. ළමයින්ගේ සංවිධානයෙන් අපට මේ ව්‍යාපාර පටන් ගන්න පුළුවන්. විශාල වශයෙන් මූල ධනයක් යොදවන්නට බැරි කම නිසා එදා මේ රටේ සිංහලයන්ට, ලාංකික ද්‍රවිඩයන්ට, ලාංකික බර්ගර් හා මැලේ ජාතිකයන්ට, කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට බැරි වුණත්, සම්මාන පුරවැසිකම් ලබා ගත් හාජ්ජියාර් වැනි අයට විශාල මූල ධනයක් යොදවා මේ රටේ කර්මාන්ත සියල්ලක්ම අයිති කර ගන්න පුළුවන් වුණා. ඔවුන් තමයි, දැන් මේ රටේ කර්මාන්ත සියල්ලක්ම වාගේ අත්පත් කරගෙන ඉන්නේ. ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාර සඳහා බැංකුවලින් ණය මුදල්ද ලැබෙනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් නිදහස් වන විට නවත් විධියක අධිරාජ්‍යයකට යට වන්නට මේ රටේ වැසියාට සිදු වුණා. කර්මාන්ත ඒකාධිකාරය, ඒ අධිරාජ්‍යයයි. නමුත් ළමා සංවිධානය මාර්ගයෙන් මේ අධිරාජ්‍යය නැති කරන්නට පුළුවනි. ළමයින්ගේ ව්‍යාපාර ඇති වුණු විට කුඩා කාලයේ සිටම "අර කර්මාන්තයත් අපේ, මේ කර්මාන්තයත් අපේ, අර වෙළඳ සැලත් අපේ, මේ වෙළඳ සැලත් අපේ, මේ රටත් අපේ," යන හැඟීමක් ඒ ළමයින් තුළ ඇති වෙනවා. ළමයින්ගේ සංවිධානය යටතේ ඇති ව්‍යාපාරයන්හි

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]
සේවය කරන්නේ ඒ ළමයින්ගේ දෙමා පියන් නිසා ඔවුන් ඉතා ආදරයෙන් සේවය කරනවා ඇති. වැඩ වර්ජන ඇති වන්නේ නැහැ. විල්මට් පෙරේරා වැටුප් කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ඔවුන් සෑහීමට පත් වෙනවා. හොඳින් වැඩ කරනවා. ඒ ව්‍යාපාරවලින් ලැබෙන ලාභය තමන්ගේ දරුවන්ට බෙදී යන බව ඔවුන් දන්නවා.

අ. භා. 6.45

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ළමයින් පාසලින් අස් වන විටම කර්මාන්ත, වෙළඳාම, සහ කෘෂිකර්මය සඳහා ඇති අභ්‍යාස විද්‍යාල තුනෙන් කැමති අභ්‍යාස විද්‍යාලයකට බැඳී පුහුණුව ලබන්නට පුළුවනි. එසේ පුහුණුව ලැබුවායින් පසු, කෙළින්ම ජීවනෝපාය මාර්ගයට බසින්නට පුළුවනි. මේ අභ්‍යාස විද්‍යාලවල පුහුණුව ලැබුවායින් පසු කෙළින්ම යන්නේ තම ව්‍යාපාරවල රැකියාවටයි. එවිට ඔවුන්ට වැටුප් මෙන්ම ඒ ව්‍යාපාරවල ලාභයත් ලැබෙනවා. මෙසේ වන විට ඔවුන්ට ඇති විය හැකි සැනසීම කෙබඳුද කියා කල්පනා කර බලන්න. මේ විධියේ ක්‍රමයක් ඇති වුණොත් වර්ජන තර්ජනවලින් බැහැර සාමූහික ව්‍යාපාර මේ රටේ ඇති වෙනවා නේද? එවිට ඒ මගින් මේ රටේ සංවර්ධනය ඇති වෙනවා; සාධාරණ පරිදි ධනය බෙදී යනවා. මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කළ හොත් ඒ මගින් මේ රට සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවනි; සාමූහිකව ජීවත් වන්නට පුළුවනි.

පාඨශාලාවලින් පිට වන විටම ශිෂ්‍යයන්ට රක්ෂා ලැබෙනවා. ඔවුන් විවාහ වන වයසට පැමිණි විට එතෙක් ඔවුන් සතුව ඇති ලාභ මුදල් ඔවුන්ට ලබා ගන්නට පුළුවනි. විවාහයට පසුව දරුවන් ඇති වන විට ඒ දරුවන් තොටිල්ලේ සිටියදීම ඔවුන් වෙනුවෙන් ළමා සංවිධානයේ ව්‍යාපාරවල මුදල් තැන්පත් කර ඒ මගින් ලාභ ලබන්නට පුළුවනි. එවිට තොටිල්ලේ සිටියදීම රටේ සංවර්ධනය ගැන හැඟීමක් දරුවන්ට ඇති වෙනවා. ඒ දරුවන් වැඩි වියට පත් වන විට ඔවුන් තුළ දේශය ගැන ජාතිය ගැන ලොකු හැඟීමක් ඇති වෙනවා. මේ විධියටයි, මේ රට සංවර්ධනය කරන්නට තියෙන්නේ. පියා අවුරුදු 50ක් වයස් වන විට දරුවා තරුණයෙක්. ඒ තරුණයත් විවාහ වෙනවා. අවුරුදු 55 දී නැත්නම් 56 දී පියාට ශුද්ධ ලාභයක් ලබා ගෙන නිවහල් නිදහස් මිනිසකු හැටියට ජීවත් වන්නට පුළුවනි. අනුන්ට අත පාන්නේ නැතිව පිංපඩි ලබන්නේ නැතිව, සහන වැටුප් ලබන්නේ නැතිව, ආත්ම ගෞරවයක් ඇතිව ඔහුට ජීවත් වන්නට පුළුවනි. මේ තත්ත්වය ඔහුගේ දරුවන්ටත් පේනවා. එවිට ඒ දරුවන් තුළත් මෙම ව්‍යාපාර ගැන ලොකු හැඟීමක් ඇති වෙනවා. පියා ලැබූ ලාභයට වඩා විශාල ලාභයක් දරුවන්ට ලබා ගන්නට පුළුවන් වේවි.

මේ රටේ ජීවත් වන සියයට 69 ක් වූ සිංහල ජනතාවත්, සියයට 10 ක් වූ දෙමළ ජනතාවත්, සියයට 5ක් වූ මුස්ලිම් ජනතාවත්, සියයට දශම ගණනක් වූ බර්ගර් ජනතාවත්, සියයට දශම ගණනක් වූ මැලේ ජනතාවත් අතේ ඇඟිලි පහ මෙන් සහයෝගයෙන් බැඳී මේ රට සමෘද්ධිමත් කිරීම සඳහා ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන් නේද? ළමා සංවිධානයේ මාර්ගයෙන් එසේ ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි. එතකොට මේ රටට ඇන් මෙන් කල්ලතෝනීන්ට එන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. විදේශික ආක්‍රමණයන් ගෙන් මේ රට සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂා වෙනවා. මේ රටේ සමගිය ආරක්ෂා වෙනවා.

මීට වඩා යමක් කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සමාජ වාදයේ පියකු හැටියට මේ සැලැස්ම ගැන කාලය යොදවා කල්පනා කර බලන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මා මේ සැලැස්මේ පිටපත් දෙකක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට දෙනවා. කරුණාකර ඒ පිටපත් කියවා බලා මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අවධානය යොමු කරන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මුදල් එකතු කර ගන්න ක්‍රමයත් මේ සැලැස්මේම සඳහන් වෙනවා. දනට මුදල් අපතේ යන ක්‍රම රාශියක් තිබෙනවා. සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවත් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒකාබද්ධ කර මේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවනි. සමහර විට මේ සඳහා අමුතු දෙපාර්තමේන්තුවක් වුවමනා වන්නේ නැහැ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සමහර විට ඒ කාර්‍ය්‍ය මණ්ඩලම පිළියෙල කර ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා එවැනි ක්‍රම යක් ඇති කර, ඉක්මනින් බැංකු අරමුද ලක් ඇති කර ළමා ව්‍යාපාරවලට සහාය දීම අවශ්‍ය බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාවට සවන් දුන් ඔබ සැමට ස්තුති කරමින් මම නවතිනවා.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ (අකුරැස්ස)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறஸ்ஸ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මහජන බැංකුවේ ගනුදෙනුවක් සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කිරීම සඳහා ඉතා වැදගත් යෝජනාවක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එය අනුමත කරමින් අදහස් ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මම අදහස් කරනවා. මහජන බැංකුවේ මූලික ප්‍රතිපත්ති අමතක වූ තත්ත්වයකින් ඒ බැංකුව කටයුතු කර තිබෙනවාය කියන චෝදනාවට බැංකුව වැරදිකාරයා වී තිබෙන බව මේ ගරු සභාවේ කරන ලද ප්‍රකාශවලිනුත්, පුවත් පත්වලින් ඉදිරිපත් වූ වෙනත් විස්තර වලිනුත්, අපට පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය ඇති වුණේ මොන හේතුන් නිසාද යන ප්‍රශ්නය ගැන අප කල්පනා කළ යුතුයි.

මණ්ඩලයට පත් වූ නිලධාරි නොවන මහත්වරුන්ටවත්, කළමනාකාර මහත්වරුන්ටවත් චෝදනා මුඛයෙන් හෝ ප්‍රශංසා මුඛයෙන් හෝ කථා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. බැංකුවේ කටයුතු සාර්ථක ලෙස ගෙන යාමට බාධා වන අන්දමට බාහිර බලපෑම් ඇති වී තිබෙනවද යන ප්‍රශ්නය ගැන අපි ඉතාමත් හොඳින් පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුයි. මධ්‍යම බැංකුවේ ප්‍රධාන නිලධාරිතුමා විසින් පරීක්ෂණයක් කර වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මගේ කොයි තරම් විශාල පෞද්ගලික විශ්වාසයක් තිබුනත්, එවැනි නිලධාරීන්ට නියම අන්දමින් ඒ පරීක්ෂණ කටයුතු කිරීමට බාධා වන විධියට කොයි තරම් බාහිර බලපෑම් ඇති වී තිබෙනවද කියන ප්‍රශ්නය ගැන හොඳින් සලකා බැලිය යුතු බව මගේ හැඟීමයි. ඒ නිසා මේ ගරු සභාවේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කර ප්‍රසිද්ධ පරීක්ෂණයක් ඇති කිරීම අවශ්‍ය බව, එක කාරණයක් පැහැදිලි කර අවබෝධ කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

බැංකුවේ නිලධාරීන් සම්බන්ධව කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නමුත් හරි විභාගයක් කළොත් වෙන දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් අයුතු අන්දමට සීමාවක් නැති ලෙස ණය ගැනීමට මේ බැංකුව ආයුධයක් කර ගත්තද යන්න දැන ගන්න පුළුවන්. එවැනි පරීක්ෂණයක් කළොත් මේ සභාවේ විස්තර වූ අන්දමට ලක්ෂ ගණන් මුදල් සමාජ සේවා කටයුතුවලට—ශුභ සාධක කටයුතුවලට—ගැළපෙන්නෙ නැති ව්‍යාපාර සඳහා දී තිබෙන බව පැහැදිලිවම ඔප්පු වෙනවා. ඒ සමගම ලංකාවේ තිබෙන නොදියුණු ආර්ථික තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන විට රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය ව්‍යාපාරවලට නොව ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීමට බාධා වන අන්දමේ—රටට හානි වන අන්දමේ—ව්‍යාපාරවලට මේ බැංකුවෙන් ගත් ණය මුදල් යොදවා තිබෙනවද යන ප්‍රශ්නය ගැනත් පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. රජයේ වෙන ආයතනවල මුදල් සොරකම් කිරීමට වංචා කිරීමට, යම් යම් පුද්ගලයන්ට මේ බැංකුව ආයුධයක් කරගැනීමට පුළුවන් වීම නැවැත්විය යුතු බවත් මතක් කරන්න ඕනෑ. මේවට වැරදිකාරයො බැංකු මණ්ඩල යද නිලධාරියොද කියන ප්‍රශ්නය නොවෙයි, තවත් බාහිර විශාල පිරිසක් සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවාය කියන කාරණය පැහැදිලි වශයෙන් පෙන්නුම් කරනවා. ඒ කාරණය පැහැදිලි ලෙස පරීක්ෂා කිරීමෙන් තමයි නියම තත්ත්වය තේරුම් ගන්න තියෙන්නෙ. බැංකුවේ වැඩ හරියාකාර ගෙන යාමට වුවමනා අවශ්‍යතාවන් තේරුම් ගත යුතුවාක් මෙන්ම බාහිර ව්‍යාපාර සහ බාහිර බල පෑම් මගින් සමාජයේ තත්ත්වය නරක් කිරීමටත්, දූෂණ වැඩ කිරීමටත්, පිටස්තර උදවිය බැංකුව සම්බන්ධ කරගෙන මොන විධියේ දේ කර තිබෙනවද යන්න දැන ගැනීමත් ඉතා වැදගත් දෙයක් නිසා ඒ පරීක්ෂණය ඉතා අවශ්‍ය දෙයක් වෙනවා. බැංකුවෙන් කෙරෙන පරීක්ෂණ මේ සම්බන්ධයෙන් බොහොම වැදගත් බව කියන්න ඕනෑ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

මේ ගරු සභාවේදී කරන ලද ප්‍රකාශවලිනුත්, පුවත්පත්වල පළ කරන ලද විස්තරවලිනුත් එක්කෙනෙකුගෙ ගනුදෙනු—විතානගේ මහත්මයගෙ ගනුදෙනු—සම්බන්ධයෙන් විස්තරයක් දැන ගන්න ලැබුණා. මහජන බැංකුවෙන් ඒ මහත්මයාට රුපියල් 99,000 ක ඇපයකුත් රුපියල් 2,30,000 ක ණයකුත් දීමේ ප්‍රශ්නය ගැන විස්තර දැන ගන්න තිබෙනව. සුළු වේලාවක් ඇතුළත ඒ ගනුදෙනු ගැන සෑහෙන විස්තරයක් කරන්න දැන් මා බලාපොරොත්තු වෙනව. එතකොට දැන ගන්න පුළුවන් වේවි, අවබෝධ කරගන්න පුළුවන් වේවි, බාහිර බලපෑම්—දෙපාර්තමේන්තු නිලධාරීනුත් එකතු වෙලා—කොයි තරම් දුරට තිබෙන්න ඇද්ද යන්න. අවුරුදු කීපයකට ඉස්සර වෙලා මේ විතානගේ මහත්මයා ඒ තරම් මුදලක් තිබුණු පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. ඔහු වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කොන්ත්‍රාත් කළ කෙනෙකු හැටියට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනව. පළමුවෙන්ම කළ තරමක කොන්ත්‍රාත්තුවක් තමයි දඹර වැව කොන්ත්‍රාත්තුව. එහි කටයුතු කරන්න ටෙන්ඩරයක් දමා ඉඩ අරගෙන තිබුණා. ඒ මහත්මයට ඒ කටයුත්ත කරන්න බැරි නිසා ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව "සිලෝන් ඩිවෙලප්මන්ට්" කොම්පැනියට බැදලා කොන්ත්‍රාත්කරුවකු හැටියට තත්ත්වයක් ඇති කර ගත්තා. දෙපාර්තමේන්තුව නීති විරෝධීව තවත් කොන්ත්‍රාත්කරුවෙකුට කොන්ත්‍රාත්තුව විකුණා ඒ විධියට නමින් තබා ගෙන කටයුතු කරන්න ඉඩ දීමෙන් එහි උසස් නිලධාරීන් සමග විතානගේ මහත්මයට තිබුණු සම්බන්ධකම එදා සිට වැඩි දියුණු වුණා.

ඊළඟට දෙවැනි වැදගත් කොන්ත්‍රාත්තුව හැටියට තිස්සමහාරාමයේ බෝදගමාර කොන්ත්‍රාත්තුව ගත්තා. ඊට ලංකා බැංකුව ඇපකරු හටියට ගත්තා. පළමුවෙන්ම පටන් ගත්තෙ ලංකා බංකුව සමගයි. ඇපයට ලංකා බැංකුව කැමති වුණා. ඒ මන්ද, විතානගේ මහත්මයගෙ කසාද බඳපු ස්ත්‍රියගෙ ඉඩකඩම් වගයක් තිබුණා. ඒවා ඇපයට තබාගෙන බැංකුව ඇපකාරයා වුණා, ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවට.

ඊට පස්සෙ තවත් කොන්ත්‍රාත්තුවකට ඇප වුණා. ඊට පස්සෙ ලංකා බැංකුව ඇපකාරයා වෙන්න බැරිය කිව්වා. ඉස්සරවෙලා තිබුණු කොන්ත්‍රාත්තු සම්බන්ධයෙන් බැංකුවට තිබිච්ච වගකීම සම්පූර්ණයෙන් අවසන් නොකළ නිසා තවත් වටිනාකමක් තිබෙන දේපොළක්, වස්තුවක් උගස් කළොත් මිස ඇපයක් දෙන්න බැහැ කිව්වා. ඉතින් වෙනත් ඇපයක් තබන්න දෙයක් නොතිබුණු නිසා වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙ කරවිල වැව කොන්ත්‍රාත්තුවේ වැඩ කල් දැම්ම. ඉස්සර වෙලා ගත් කොන්ත්‍රාත්තුව අවසන් වන තුරු ඒ සඳහා ඇපයක් තබන්න අවස්ථාවක් ලබා දෙන්නයි එහෙම කළේ. එහෙම කරලා පළමුවන කොන්ත්‍රාත්තුව සම්පූර්ණ කර දැම්මට පස්සෙ කරවිල වැව කොන්ත්‍රාත්තුව—ලංකා බැංකුව ඇපකරු හැටියට තබාගෙන—අරගෙන වැඩ කරගෙන ගියා. ඒක කරගෙන යන විට මේ කොන්ත්‍රාත්කරුවා ටෙන්ඩර් කර චන්දිරිකා වැවේ රුපියල් 20,00,000 ක කොන්ත්‍රාත්තුවක් ලබා ගත්තා. මහජන බැංකුව ඉදිරියට ආවෙ ඒ අවස්ථාවේදී තමයි. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ යාන්ත්‍රික අංශයේ අධ්‍යක්ෂ ඇතුළු එතන කටයුතු කළ උසස් නිලධාරීන්ගේ, ඉංජිනේරුවන්ගේ, සහතික උඩ මහජන බැංකුව අර විසි ලක්ෂයේ කොන්ත්‍රාත්තුව සඳහා මේ කොන්ත්‍රාත්කරු වෙනුවෙන් රුපියල් 99,000 ක ඇපයකට අත්සන් කළා. නමුත් ඉඩම්වල වටිනාකමවත් ඔප්පු කළේ නැහැ. ලැබුණු විස්තරවල හැටියට වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඒ නිලධාරීන් මේ කොන්ත්‍රාත්කරු වගකිව යුතු, විශ්වාසය තැබිය හැකි, කෙනෙකු හැටියට පෙන්වා දීම නිසා ඉඩම්වල වටිනාකම ඔප්පු නොකළත් බැංකුව ඇපයට අත්සන් කරන්න කැමති වුණා. නමුත් මේ ඇපය දෙන කාලය වන විට කරවිල කොන්ත්‍රාත්තුවෙන් ආණ්ඩුවේ මුදල් රුපියල් 75,000 ක් පමණ හොරකම් කළාය කියා වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මේ කොන්ත්‍රාත්කරුට විරුද්ධව, විතානගේට විරුද්ධව, විශේෂ පරීක්ෂණයක් පවත්වනව. නොකළ වැඩවලට බොරුවට ගණන් දමා ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවෙන් රුපියල් 75,000ක් පමණ හොරකම් කළාය කියා විශාල

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පරීක්‍ෂණයක් ඒ අවස්ථාවේදී කරමින් තිබුණා. තවම ඒ පරීක්‍ෂණය අවසන් නැහැ. එපමණක් නොවෙයි. මේ කොන්ත්‍රාත් කරු බවුන් සමාගමෙන් අරගෙන තිබුණු පස් කපන, පස් අදින යන්ත්‍රවලට බදු මුදල් නොගෙවා ඒ සමාගමේ විශ්වාසය කඩ කළ නිසා ඒ යන්ත්‍රත් බ්‍රවුන් සමාගම මගින් තහනම් කර තිබුණේ මේ කාලයේ දීයි. මේ අවස්ථාවේදී ලංකා බැංකුවෙන් නම් ඇපයක් ගන්න බැරි බව වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙ නිලධාරීන් දන්නවා. මක්නිසාද, ලංකා බැංකුව ඒ බැංකුවේ ප්‍රතිපත්ති අනුව ප්‍රවේසමින් කටයුතු කරනවා. ඒ නිසා ලංකා බැංකුවෙන් මේ ඇපය ගන්න බැරි බව දන්න නිසයි මහජන බැංකුවට ගියෙ. මොන මොන බලපෑම් කළාද කියා මා දන්නෙ නැහැ, දෙපාර්තමේන්තුවට කළ රුපියල් 75,000 ක වංචාව ගැනත් පරීක්ෂණයක් ගෙන යන අවස්ථාවේදීත් මේ ඉංජිනේරුවන් සම්බන්ධවීමෙන් ඒ ඉඩම්වල වටිනාකමවත් නොසොයා මහජන බැංකුවෙන් රුපියල් 99,000 ක ඇපයක් ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වුණා. මට නම් හිතන්න බැහැ, තමන්ගේ රක්ෂාවට ආදරයක් තිබෙන කෙනෙක් හැටියට නම්, මේ බැංකුවෙ සාමාන්‍යාධිකාරි තැන තාවකාලික උමතු ගතියකින් සිටියොත් හැර මෙවැනි කොන්ත්‍රාත්කරුවකුට ඇපයක් දේවිය කියා. මේ විධියේ බාහිර බලපෑම් හා අයථා කටයුතු පිළිබඳව පරීක්ෂා කිරීම අවශ්‍යයි. බැංකුව ආයුධයක් කරගෙන දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන් කරන දූෂණත්, දේශපාලන බලපෑම් තිබෙන අයවලුන් කරන දූෂණත් පිළිබඳව නියම පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න ඕනැ. එසේ නැතිව මේ බැංකුවේ නිලධාරීන්ට පමණක් සීමා කර එක් බැංකුවක කටයුතු තවත් බැංකුවක නිලධාරියකුට පරීක්ෂා කරන්නට ය කීමෙන් මේ දූෂණ නැති කරන්න බැහැ. ඒ වාගේම රාජ්‍ය කටයුතු සම්බන්ධව තිබෙන ආයතනවල, විශේෂයෙන්ම මහජන බැංකුව වැනි ආයතනවල, පරමාර්ථ ඉෂ්ට කර ගැනීමට බැරිවෙනවාත් හැර, මහජන මුදල් විනාශ වීමේ තත්ත්වය වැළැක්වීමටත් බැහැ. ඒ නිසා මේ කරුණු ගැන පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්ට තරම් තත්ත්වයක් තිබෙන බව අවබෝධ කර ගන්න ඕනැ. මා කලින් සඳහන් කළ ඒ රුපියල් 99,000 ඇපය දුන් අවස්ථාවේ මේ කොන්ත්‍රාත්කරුගේ බඩුත් බ්‍රවුන් සමාගම තහනම් කර තිබුණා. ඒ නිසා අර රුපියල් 20,00,000 කොන්ත්‍රාත්තුවට ඇපය දුන්නාට කොන්ත්‍රාත්තුව කරන්ට වුවමනා යන්ත්‍ර මොකවත් ඔහු ළඟ නැහැ.

මේ නිසා කොන්ත්‍රාත්කරුට බැංකුවට තර්ජනය කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වුණා; 99,000 ක ඇපයක් දී තිබෙන නිසා. ඔහුට ඒ යන්ත්‍රෝපකරණ ගැනීමට රුපියල් 2,30,000 ක් නුදුන්නොත් බැංකුව ඇපය වශයෙන් තබා ඇති මුදලක් නැති වෙන්නට පුළුවන් යයි ඔහු කියා තිබෙනවා. ඒ ඇප මුදල බේරා ගැනීමට වුවමනා නිසා බැංකුවට සිද්ධ වුණා, මේ තැනැත්තාට ඒ රුපියල් 2,30,000 ක මුදල දෙන්න. ඒ සඳහාත් ප්‍රධාන වශයෙන්ම වගකිය යුත්තේ වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානීනුයි. බැංකුව නොමඟ යාමට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වූයේ මේ තරම් විශාල වංචාවක් කරන ලද තැනැත්තකුට දෙපාර්තමේන්තුව හොඳ සහතිකයක් දීමයි. එයින් පෙනෙනවා රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල සිටින ඇතැම් උසස් නිලධාරීන් වංචා සහගත දූෂණ කටයුතුවලට සම්බන්ධ බව. මට නම් හොඳටම විශ්වාසයි, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානීනුත් මේ කොන්ත්‍රාත්තුවට සම්බන්ධ කරගෙන ඇති බවට. නැති නම් මෙවැනි හොරකමක් බැංකුවට කිරීමට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ.

චන්ද්‍රිකා වැවේ වුවමනා නැති කොන්ත්‍රාත්තුවක් රුපියල් 20 ලක්ෂයකට දී තිබෙනවා, කොන්ක්‍රීට් පිටවානක් තැනීමට. එය නොසාදා අවුරුදු දෙකක් කල් ගිය නිසා—කොන්ත්‍රාත්තුවේ කොන්දේසි කඩ වුණා නිසා—ඒ කොන්ත්‍රාත්තුව අහෝසි වුණා.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

අ. භා. 7.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රී
(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)
(The Presiding Member)

Order, please! The hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායක තුමා මූලාසනාරූඪ විය.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ
(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)

වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ අවංක ඉංජිනේරුවන් හා නිලධාරීන් නැත්තේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ දෙපාර්තමේන්තුව තවමත් දූෂණයෙන් පිරි හොර ගුහාවක් වී නැහැ. අවංක නිලධාරියෙක් මේ කොන්ත්‍රාත්තුව ගැන සොයා එය අවලංගු කර තිබෙනවා. දැන් මේ නිසා බැංකුව කලබල වුණා. බැංකුවට සිද්ධ වුණා, මේ රුපියල් 2,30,000 ක් වටිනා යන්ත්‍රෝප කරණ විකුණන්න. විකුණා කොයි තරම් දුරට මුදල් ලබා ගත්තාද කියා මම දන්නේ නැහැ. මේ කොන්ත්‍රාත්තුවේ වැඩ නොකෙරුණු (නිසා ආණ්ඩුවට විශාල අලාභයක් වුණා. ඒ ගැන දැන් නඩුවක් තිබෙනවා.

චන්ද්‍රිකා වැවේ සංවර්ධන කටයුතු බලාපොරොත්තුවෙන් එහි පවුල් 2,000 ක් පමණ නැවැත්තුවා. ඒ එක පවුලක 7 දෙනෙක් පමණ සිටිනවා. මේ කොන්ත්‍රාත්කාරයා කරන්න බැරි වැඩක් බාරගෙන ඒ වැඩේ අවුරුදු දෙකක්ම නොකළ නිසා ඒ අවුරුදු දෙක තුළ වැවෙන් වතුර දෙන්න බැරි වුණා. ඒ නිසා ඒ පවුල්වලට ආණ්ඩුවෙන් නඩත්තු මුදල් ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. වුවමනා නැති කොන්ක්‍රීට් පිට වානක් සෑදීමට වැඩක් කරන්න බැරි කොන්ත්‍රාත්කරුවකුට බාරදීම නිසා ආණ්ඩුවට විශාල මුදලක් අලාභ වුණා. අවුරුදු දෙකක් පමණ කාලයක් අක්කර 6,000ක් පමණ බිම් ප්‍රමාණයක් ගොවිතැන් කරන්න බැරි වුණා. ඒ විදියට බලන විට 90,000 ඇපයටත් වඩා ලොකු අලාභයක් ආණ්ඩුවට සිද්ධ වුණේ. දැන් මහජන බැංකුව වගකියන්න ඕන, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවට වූ අලාභය සම්බන්ධයෙන්. මෙයින් හොඳ හැටි පෙනී යනවා, කිසිම වගකීමක් නැති, අවංක භාවයක් නැති, වංචනික කටයුතුවල යෙදුණු කෙනකු ලෙස කරවිල වැව කොන්ත්‍රාත්තුවෙන් ඔප්පු වී තිබෙන කෙනෙකුට, එ පමණක් නොවෙයි, තවත් කොන්ත්‍රාත්තුවකින් ලබාගත් යන්ත්‍ර හා බඩු බාහිරාදිය ඒ කොම්පැණියට ගොස් නහ නම් කරන්ට තරම් තත්ත්වයක් ඇති කළ කෙනකුට, රුපියල් 90,000 ක ඇපයක් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වීමටත්, රුපියල් 2,30,000 ක ණය මුදලක් ලබාගැනීමටත් ඉඩ දීම ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමේ දී එය ඉතා පළල් පරීක්ෂණයක් විය යුතු බව. මහජන බැංකුව පටන් අරගෙන අවුරුදු 3 ක් නැත්නම් 4 ක් විතර ඇති. එහෙත් වාරිමාර්ග දෙපාතීමේන්තුව යටත් විජිත අධිරාජ්‍ය යුගයේ පටන් පවතින දෙපාතීමේන්තුවක්. බැංකුවේ නිලධාරීන් ගැන පමණක් පරීක්ෂණයක් පවත්වා එහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට හෝ නිලධාරීන්ට හෝ දඬුවම් දීම නොවෙයි කළ යුතුව තිබෙන්නෙ. වාරිමාගී දෙපාතීමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂක ප්‍රධානව, බැංකුවට අලාභ කරන්ට හේතුවක් වුණු පුද්ගලයන්ට තව දුරටත් උසස් තනතුරුවල සිට එවැනි දූෂණ වලට යෙදීමට හා හොරකම් කිරීමට නොලැබෙන අන්දමට හොරුන් සැම දෙනෙක්ම අල්ලාගත හැකි වන අයුරු නියම පරීක්ෂණයක් පවත්වන්ට ඕනෑ. විශාල දැලක් දමා ඔක්කොම හොරුන් අල්ලා ගැනීමට පුළුවන් වන විධියට කටයුතු කරනව නම් මිස මහජන බැංකුව ගැන පමණක් කරන පරීක්ෂණයකින් වැඩක් නැහැ. මහජන බැංකුව නියම අන්දමට ප්‍රතිපත්ති ඉවු කර නැත් නම් දූෂණවලට සම්බන්ධ වී තිබෙනවා නම්, ඒවා සිදු වී තිබෙන්නේ බැංකුවේ නිලධාරීන්ගෙන් පමණක් නොවන බව මට කියන්ට පුළුවන්. එම නිසා මා මතක් කළ පරිදි පළල් වශයෙන් ඒ කටයුතු ගැන සොයා බැලීමට නියම අන්දමේ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට කටයුතු යොදන ලෙස ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව. මේ යෝජනාව පිළිගන්න කියා මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනව.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்ஞயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේත් අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේත් තියුණු මත භේදය දකින විට මට ජීවිතයේ තිබෙන අනිත්‍යතාව සිහි වෙනවා. මක්නිසාද? මට අද වගේ මතකයි, දැන් අවුරුදු 25 කට 26 කට ප්‍රථමයෙන් මහජනයාට මුදල් දීම සඳහා තියුණු විවාදයක් රාජ්‍යමන්ත්‍රණ සභාවේදී ඇති වුණු අවස්ථාවකදී මේ දෙපොළ හරියට නිවුන් දෙදෙනෙක් වගේ එකටයි හිතුවෙ; එකටයි කථා කළේ; එකටයි ක්‍රියා කළේ. මහජනයා වෙනුවෙන් මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා, අනාගතයේදීත් ඒ විධියටම මතභේද නැතිව ක්‍රියා කරන්ට හැකි වේවා කියා. මන්ද? ඒ අවස්ථාවේදී මුදල් ඇමතිතුමාත් ගම්බද ජනයා ගැන කථා කළා. එකල ලංකා බැංකුව ආරම්භ කරන අවස්ථාවේදී අපි කියා සිටියා, එවකට තිබුණු විදේශික බැංකුවලින් ලාංකිකයන්ට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැත, එම නිසා ලාංකිකයන්ගේ බැංකුවක් ඇති කළ යුතුය කියා. ක්ලෝඩ් කොරයා මහතා ලංකා බැංකුව ආරම්භ කිරීමට ඉදිරිපත් කරන ලද ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධයෙන් පැවති විවාදයේදීයි අප එසේ කථා කළේ. ඒ අවස්ථාවේදී මා බොහොම තදින් කථා කරමින් ගම්බද ජනයාට බැංකුවලින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති බව සඳහන් කළ බව මට මතකයි. මා ඒ අවස්ථාවේදී කිව්වා, අපේ මිනිසුන්ට ණය දෙන්ට කියා බැංකු ආරම්භ කරනවාය—උකස් බැංකුව කියා එකක් ඒ කාලයේ තිබුණා—නමුත් ඒවායින් පොහොසත් අයට මිස සාමාන්‍ය ජනයාට ණය මුදල් ලබා ගැනීමට බැරි බව අපට වැටහී තිබෙනවාය කියා. මේ ලංකා බැංකුව ඇති කළත් අපට එයින් වැඩක් නැත කියන මගේ විශ්වාසයක් තිබුණා. මීට අවුරුදු 26 කට ප්‍රථමයෙන් මා කළ කථාවෙන් මෙසේ කියවුණා:

"I am only sorry to see that in this Bill"——

That is the Bill to set up the Bank of Ceylon.

—"there is absolutely no provision for the rest of the banking structure proposed by the Commission—I mean, provision for opening branch banks, land mortgage banks, and provision for making improved credit facilities available to rural areas. It was intended that the State-aided Banks, or the banking structure would ultimately reach the masses and assist them. I submit that the Bill before the House does not in any way contemplate such assistance being rendered to the masses. The bank will perhaps give relief to those who have money, to those who can obtain credit, and that is all."—[OFFICIAL REPORT; State Council Debates; 16th February, 1938, Vol. 1, page 485.]

That was my speech. මම එදා විශේෂයෙන් කියා සිටිය උඩරට පළාත් වලට නම් ලංකා බැංකුවෙන් සහනයක් ලැබෙන්නෙ නැත කියා. ඒ මොකද, උඩරට ඉඩම්වල "ටයිට්ල්" හරි නැහැ.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)
ඔය කවද කළ කතාවක්ද?

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்ஞயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)
මීට අවුරුදු 26කට පමණ පෙර.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.
(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)
ඒ කාලෙ යූ. එන්. පී. එකේ නොවෙයිද?

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்ஞயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)
උඩරට ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් අදත් ඒ තත්ත්වය තිබෙනවා. මා සිතනව ලංකා බැංකුවෙන්, දුප්පත් මහජනය අතරින් සියයට දෙතුන් දෙනකුට වඩා ආධාර ලැබුණේ නැත කියා. එම නිසා අපි සන්තෝෂ වුණා, මේ මහජන බැංකුව ආරම්භ කළාම. මීට අවුරුදු දෙක තුනකට පෙර මහජන බැංකුව ආරම්භ කළ අවස්ථාවෙ අපි ආධාර දුන්නෙ ඒකයි.

අ. භා. 7.15

මා, මේ රටේ සමුපකාර කටයුතු භාර ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරන අවස්ථාවෙ මහජනයට පහසුවෙන් ණය මුදල්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඒ. රත්නායක මයා.]

ලබා ගැනීමෙ සමුපකාර බැංකු ක්‍රමයක් බිහි කළා. මගෙ විශ්වාසයක් තිබුණ, එම සමුපකාර බැංකු ක්‍රමයෙන් ලංකාවෙ සෑම කෙනෙකුටම වාගෙ ණය දෙන්න පුළුවන් වේවිය කියා. ගමේ ණය දෙන සමිතිය පදනම් කරගෙන සෑම පළාතකම බැංකුව බැගින් පිහිටෙව්වා. ඒවට කීව "පළාත් බැංකු"ය කියා. මේ අනුව ලංකාවෙ පළාත් නවයට බැංකු නවයක් ඇති කළා. ඒවායෙ ප්‍රධාන කේන්ද්‍රස්ථානය වශයෙන් සමුපකාර මධ්‍යම බැංකුව ඇති කළා. එයට පුළුවන් තරම් ආධාර දී ගම්වැසියාට පහසුවෙන් ණය මුදල් දීමෙ වැඩ පිළිවෙළක් සලසන්න මා කල්පනා කළා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ මහජන බැංකු ක්‍රමය උඩ ගතවූ කාලය තුළ සෑම දෙනාටම ආධාර දෙන්න පුළුවන්කමක් ලැබී නැහැ. දැනට 4 කෝටියක පමණ ණය දී තිබෙන බව කියන්න පුළුවනි. එම මුදල පුද්ගලයන් 20 දාහක් අතරෙවත් බෙදී ගියාය කියා මා සිතන්නෙ නැහැ. ලංකාවෙ කෝටියක් ජනගහනය සිටිනව නම් පණස් ලක්ෂයක්වත් ණය ලබා ගැනීමෙ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා. අද මහජන බැංකුවෙන් ණය දෙන්නෙ තවත් පොහොසත් අයකු ලවා සහතික කරව ගත්තොත් පමණයි. එක්කො ආණ්ඩුවෙ ලොකු වැටුප් ලබන නිලධාරියෙක් ලවා සහතික කරව ගන්න ඕනැ ; නැතිනම් ඉඩම් උකස් කරන්න පුළුවන්කම තියෙන කෙනෙක් ලවා සහතික කරව ගන්න ඕනැ. එසේ කළොත් පමණයි, මහජන බැංකුවෙන් ණය ලබා ගන්න පුළුවන් වන්නෙ. ඒ අනුව එක ගමකින් පස් දෙනකුට, දහ දෙනකුට පමනවත් ණය ලබා ගන්න පුළුවන් වේය කියා මා සිතන්නෙ නැහැ. අපේ රටේ ගම් 5,000 ක් විතර තියෙනවය කියා හිතන්න පුළුවනි. ඇතැම් ගම්වල අයට වැඩි වැඩියෙන් ණය ලැබෙන්න ඇති. ඒ ගැන බොහොම සන්තෝෂයි. කුණ්ඩසාලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (යූ. පී. වයි. ජිනදාස මයා.) කීව එතුමගෙ උත්සාහයෙන් මැණික්හින්නෙ මහජන බැංකු ශාඛාවක් බිහි කළ බව. එම ශාඛාවෙ වැඩ හොඳින් කෙරෙන බව කියනවා. නමුත් මේ ක්‍රමය අනුව ලංකාවාසී සෑම දෙනාටම ණය ලබා ගැනීමට නම්, මා හිතන්නෙ තවත් ශත වර්ෂයක් ගත වුණත් පුළුවන්කමක් ඇති නොවන බවයි. එම නිසා මා තමුන්නාන්සේලාගෙන් නැවත වරක් ඉල්ලා සිටින්නේ, දැනට ආරම්භ කර ඇති ගම්බද ණය දෙන සමිති ක්‍රමය පුළුවන් තරම් තර කර, ශක්ති සම්පන්න කර එය අපේ බැංකු ගොඩනැගිල්ලෙ අත්තිවාරම කර ගන්න හැටියටයි. එය වැදගත් දෙයක්. මේ ක්‍රමය අනුගමනය කරනවා නම් එය මුළුජාතියම සංවර්ධන වන මාර්ගයක් වෙනවා ඇති. ඒ ණය දෙන සමිතිවල සියලුම සාමාජිකයන්ට බැංකු ක්‍රම සම්බන්ධවත්, ණය ගැනීමේ හා දීමේ ක්‍රම ගැනත් අවබෝධයක් ඇති කරන්න ඕනැ. ඒ වාගේම විශෙෂයෙන්ම ඔහු අවංක පුද්ගලයෙක් වෙන්න ඕනැ. අවංකකම ගැන සෑම සාමාජිකයකුටම හොඳ පුහුණුවක් දෙන්න ඕනැ. ණය දෙන සමිති සම්බන්ධ ඇති විය යුතු මූලික අවශ්‍යකමක් නම් ඒ සමිතියේ සිටින සෑම සාමාජිකයකුටම ණය දීම ගැනත්, ණය ගැනීම ගැනත්, බැංකු ක්‍රම ගැනත්, ණයෙන් ගත යුතු ප්‍රයෝජන ගැනත් මනා අවබෝධයක් ලබා දීමයි.

දැනට ලංකාවේ ණය දෙන සමිති 3,762 ක් තිබෙනව. අද ඒ සමිති බොහෝමයක්ම අඩපණ වී තිබෙනවා. ණය ආපසු ගෙවීමට බැරි තත්ත්වයකට ඒ සමිතිවල සාමාජිකයන් පත් වී සිටිනවා. මේ ණය දෙන සමිති ව්‍යාපාරය දියුණු කර ගැනීමට ගම්බද ජනතාව බොහෝ උත්සාහ ගන්නවා. අවිස්සාවේල්ලෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ උත්සාහයත් ඒකමයි. මේ රටේ පමණක් නොව, පිටරටවල ණය දෙන සමිති ව්‍යාපාර ගැනද මට අවබෝධයක් තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ජර්මනියේ ලොකු දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන්නේ ණය දීම හා ගැනීම පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් ඒ ජනතාව තුළ තිබෙන නිසයි. ණයක් ගත්තොත් ඒ ණය ආපසු ගෙවන්න ඕනැ. ජර්මනිය අද වෙනත් කිසිම ජාතියක් විසින් පරද්දන්න බැරි ජාතියක් හැටියට පත් වී තිබෙනවා. Miracle of Modern Germany කියායි ඒකට කියන්නෙ. වර්තමාන ජර්මනිය විශ්වකර්මයා කළ දෙයක් හැටියට පුදුම දියුණුවක් ලබා සිටිනවා. ඔවුන් කවදාවත් යුද්ධයකින් නොනැගිටින සේ පරාජයකට පත් කිරීමට බැරිව ඇත්තේ පිටරටින් ලැබෙන ආධාර මුදල් පමණක් නිසා නොව, ගම්බද ණය දෙන සමිති පුළුවන් තරම් තර කරගෙන, පුළුවන් තරම් ශක්ති සම්පන්න කරගෙන ඔවුන් බොහෝම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

උත්සාහවන්තව ක්‍රියා කරන ජනියක් නිසයි. ගම්බද ණය දෙන සමිති පුළුවන් තරම් තර කරගෙන ශක්ති සම්පන්න කරගෙන තිබෙන නිසා මොනම අමාරුවකට වැටුණත් යළිත් වරක් ඉක්මනටම නැගී සිටින්නට ඔවුන්ට පුළුවන්කමක් තිබෙනව.

ඒ නිසා ලංකාවේ අද තිබෙන සමිති තුන් දහස් ගණන දස දහස් ගණනක් දක්වා වුවද වැඩි කිරීම ඉතාමත් හොඳයි. කෙනකුගේ වත්කම අනුව නොව අවංක කම අනුවයි ණය දීමේ ක්‍රමය ඇති කළ යුත්තෙ. මේ ණය දීමේදී "මැක්සිමම් ක්‍රෙඩිට් ලෝන්" කියන ක්‍රමයක් අනුවයි ණය දෙනු ලබන්නෙ. ඒ කියන්නෙ මේ සාමාජිකයාට රුපියල් 500 ක් දෙන්න පුළුවන්ය, මේ සාමාජිකයාට රුපියල් 1,000 ක් දෙන්න පුළුවන්ය, කියා ඒ ඒ සාමාජිකයාගේ අවංකකමේ හැටියට යම්කිසි ණය මුදල් ප්‍රමාණයක් නියම කිරීමයි. අසුවලාට ණය මුදලක් දුන්නොත්, ඔහු ඒ ණය මුදල මොකක් හෝ ප්‍රයෝජනවත් කටයුත්තකට යොදනවා ඇත, යනාදි වශයෙන් ගමේ සෑම කෙනෙක් ගැනම හොඳ අවබෝධයක් සෑම කෙනකුටම තිබෙනව. දැන් ලංකාවේ සිටින සෑම කෙනෙක් ගැනම සොලමන්ස් මහතාගේ දැනීමක් ඇඳිනීමක් තිබෙනවද? නැහැ. එක පුද්ගලයකුට කවදාවත් ඒ විධියේ ඇඳිනීමක් ඇතිකරගන්න බැහැ. අන්න ඒකයි ගම්බද ණය දෙන සමිති ව්‍යාපාරයෙ ඇති වැදගත්කම.

විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති පිහිටුවීමේදී ගුණසේන ද සොයිසා මහතා තුළ සැකයක් තිබුණ මෙයින් සෑම දෙයක්ම කරන්න පුළුවන් වේවිද, කියා. ඒ මොකද, කඩ සමිති වෙනයි; එහි ව්‍යවස්ථා වෙනයි; ප්‍රතිපත්ති වෙනයි; පරමාර්ථ වෙනයි. ඒ වාගේම කර්මාන්ත සමිති වෙනයි. ගොඩනැගිලි සමිති වෙනයි. ණය දෙන සමිති ඊට වඩා සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්. ණය දෙන සමිති බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ, මනුෂ්‍යයන්ට අවංක ගති ගුණ පුරුදු කරන්නයි. මා හිතන හැටියට, සංවර්ධන කටයුතු සඳහා ඔවුන්ට අත දීමෙන් ඔවුන් තුළ හොඳ ප්‍රතිපත්ති—අවංක කම, උත්සාහය කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් ලැදියාවෙන් කටයුතු කිරීම, ආදී දේවල්—පුරුදු පුහුණු වෙනව. ඒ වාගේම ආපසු ණය ගෙවීම ආදි දේ වලින් පුද්ගලයන් මැනිය හැකියි. ඒ අනුව තව තවත් ණය මුදල් ලබා දිය හැකියි. රුපියල් පණහක් ණය ගත් පුද්ගලයෙකු ඒ ණය ගෙවූ ආකාරය අනුව රුපියල් සියයක් ගැනීමේ සුදුස්සකු වෙන්න පුළුවනි. එම නිසා අප පුළුවන් තරම් ගම්බද ප්‍රදේශවල ණය දෙන සමිති පිහිටුවා ණය දෙන සමිතියෙන් පළාත් බැංකුවටත්, පළාත් බැංකුවෙන් මහ බැංකුවටත් යන ආකාරයට ඒව අතර ඒකාබද්ධතාවක් ඇති කරන ලෙස මතක් කරනව. එසේ සකස් කිරීම නිසා එය මහජන ව්‍යාපාරයක් වෙනව, ස්වාධීන ව්‍යාපාරයක් වෙනව. ඒ අතරම ඒක ජාතික ව්‍යාපාරයක්ද වෙනව. ඒ සමගම කිසිවකුට දොස් කියන්න බැහැ ඒ බැංකුවේ අක්‍රමිකතා වෙනවාය කියා. එම නිසා බැංකු ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් අප බොහොම සන්තෝෂයෙන් බලාපොරොත්තු වුණා. හැබැයි, මතක් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනව. ගම්බද ණය දෙන සමිති තර කිරීම සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩුව ලොකු උත්සාහයක් ගන්න ඕනෑ. මන්ද? සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව් හරියට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවක් වාගෙයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව, සමුපකාර සම්බන්ධයෙන්, විශෙෂයෙන්ම ණයදීම සම්බන්ධයෙන්, හොඳ අවබෝධයක් සෑම ශිෂ්‍යයකුට දීමට උනන්දු වෙන්න ඕනෑ. එහෙම කරන කොට මම හිතන හැටියට අපේ මධ්‍යම බැංකුවත් තිබෙන නිසා ගම්බද ප්‍රදේශවලට ඕනෑ කරන මුදල් යොදවන්නට පුළුවන්කම ඇති වෙනව. අන්න ඒක සමුපකාර බැංකුවෙන් මම බලාපොරොත්තු වෙනව. සමුපකාර මහා බැංකුව තමයි අද මහජන බැංකුව හැටියට පරිවර්තනය වී තිබෙන්නෙ. ඒ බැංකුව ආරම්භ කළේ මමයි. දැන්නම් එක එක්කෙනා ඒ සඳහා ගෞරවය ලබනව. මම ඒ බැංකුව ආරම්භ කළ දවසෙ පළමුවෙන්ම මුදල් තැන්පත් කළේ ඩී. එස්. සේනානායක මහත්මයයි. ඒ මහත්මය පළමුවෙන්ම රුපියල් දහසක චෙක්පතකින් මුදල් තැන්පත් කළා. මම බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා, ඒ අන්දමින් ආරම්භ කළ බැංකුව ඉතාමත්ම දියුණු වී අද බොහොම අයට ණය මුදල් ලබා ගැනීමට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඒ. රත්නායක මයා.]
හැකි වීම ගැන. මම එදින කීවා කාටත් මේ බැංකුවෙන් ණය ලබා ගන්නට පහසුකම් සලසන්නට ඕනෑය කියා. විශෙෂයෙන්ම ගම්බද ජනතාවට, ගොවි ජනතාවට, වෙනත් වෙනත් කර්මාන්තවල යෙදී සිටින ජන තාවට ණය ලබා ගැනීමට පහසුකම් සලසා දෙන්නට ඕනෑය කීව. මන්ත්‍රීවරුන්ටත් ණය දෙන්න ඕනැ. මොකද ? මම දන්නව බොහොම මන්ත්‍රීවරුන් දුප්පත් අය බව. එම නිසා කාටත් —ණය අවශ්‍ය අයට— ණය ලබා දෙන්න ඕනැ. හැබැයි එසේ ණය දීමෙදි එක්තරා ආරක්ෂාවක් පිටයි ණය දෙන්න ඕනැ. මේ කාරණය ගැන ඊට වඩා යමක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ.

මම ගරු ඇමතිතුමාට මෙයට පෙර කියා සිටියා පෙන්ෂන් දීම සම්බන්ධයෙන්. තමුන්නාන්සේට පෙනී යාවි, විශෙෂයෙන් පෙන්ෂන් ලබන අය ආණ්ඩුවේ අවුරුදු 10 කට වඩා කාලයක් සේවය කළ අය බව. නමුත් මෙම අයවැය ලේඛනයේ පෙන්වා දී තිබෙනව පිටු තුනක පමණ, විශෙෂයෙන් පෙන්ෂන් ලබන අයගේ නම්. මට පෙනී යනව, ජූලියස් ද ලැනරෝල් මහත්මයා වැනි අයටත් පෙන්ෂන් මුදලක් දෙන්න යන බව. ඇත්ත වශයෙන් ඒ මහත්මයා "Sinhalese Etymological Dictionary" නමැති පොතේ ප්‍රධාන කර්තෘවරයා වශයෙන් සේවය කළා. එතුමා උසස් සේවයක් ලංකාවට කළ පුද්ගලයෙක්. එම නිසා එවැනි පුද්ගලයන්ට පෙන්ෂන් මුදලක් දීම හැම අතින්ම සාධාරණයි. මේ අවස්ථාවෙදි තවත් එක පුද්ගලයකු ගැන ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. එනම්, ආචාර්ය සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා ගැනයි. ඒ මහතා අවුරුදු 18 ක පමණ කාල යක් ඇමති ධුරයක් දැරුව. එපමණක් නොවෙයි, මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් අවුරුදු 28 ක පමණ කාලයක් කටයුතු කළා. එතුමා ලංකාවට උසස් සේවයක් කර තිබෙනව. නිදහස් සටනේ පුරෝගාමියකු වශයෙන් ක්‍රියා කළ උත්තමයෙක්. මම හිතන හැටි යට ව්‍යවස්ථාදායක සභාවේත්, රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේත්, මහජන මන්ත්‍රණ සභාවේත් මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් ක්‍රියා කළා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(An hon. Member)
නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පියා !

ඒ. රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்நாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)
ඔව්, නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පියාය කීමෙහි වරදක් නැහැ. නමුත් ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ මමයි. එතුමා තමයි ඇමති වරයා වශයෙන් එය ක්‍රියාත්මක කළේ. එම නිසා එතුමාට ඒ ගැන ගෞරවය හිමි වෙනව ඒ නිදහස් අධ්‍යාපනය නිසා අද ලංකාවේ මහ රාශියකට උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට හැකි වී තිබෙනවා. අද විශ්ව විද්‍යාල දෙස බැලුවොත් සියයට 80 ක් පමණ අසරණ ජනයාගේ ළමයින් බව පෙනෙනවා. අද මධ්‍ය විද්‍යාලවලින් මහා විද්‍යාලවලින් උසස් ඉගෙනීමක් ලබා ගෙන ශිෂ්‍යයින් විශ්ව විද්‍යාලවලට එනවා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඒ අයට තවත් පහසුකම් ලබා දීම ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න මම කැමතියි. එනම්, ඒ අයට නිදහස් අධ්‍යාපනයක් ලබන්නට—ඉගෙනීමට— අය නොකළාට මසකට රුපියල් 75 ක් හෝ 100 ක් වැනි තවත් විශාල මුද ලක් වියදම් කරන්න වෙනවා. ඒ නිසා ඒ ශිෂ්‍යයින්ට බැංකු මාර්ගයෙන් ණයට මුදල් ලබා දීම ඇත්ත වශයෙන්ම උසස් සේව යක්ය කියා එය පිළිගන්න මම කැමතියි. ඒ කාරණය නිසා කන්නන්ගර ඇමති තුමාගේ ඒ සේවය ගැන විශේෂ සැලකි මක් කරන්න කියලයි මා කියන්නේ. ඒ මහත්මයාට රුපියල් 10,000 ක් දුන්නා. ඒ විශේෂ දීමනාව ගැන මා ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කරනවා. නමුත් එතුමා මාස ගණනා වක්ම ඉස්පිරිතාලයේ සිටි නිසා ඒ මුද ලෙන් හුඟ හරියක් ඒ සඳහා වියදම්වලට ගොස් තිබෙනවා. එතුමා රෝගාතුරව ලෙඩ ඇඳෙයි සිටින්නෙ. ඒ නිසා එතුමාට ඒ විධි යේ විශ්‍රාම වැටුපක් දෙනවා නම් සුදුසුයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පමණක් නොවෙයි, සෑම පක්ෂයකම නායකයින් ඒ අදහසට කැමති බව ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ කාරණය ඉටු කරනවා ඇත කියා මා හිත නවා. මේ සභාවේ කවුරුවත් විරුද්ධ නැත් නම් මේ අයවැය ලේඛනයටම එය අඩංගු කරනවා නම් හොඳයි. අපේ පක්ෂවල නම් සියලු දෙනාම එයට සතුටුයි. ගරු මුදල්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඇමතිතුමා විසින් මෙය මේ අයවැය ලේඛනයටම අඩංගු කරන්න උත්සාහ ගන්නවා ඇත කියා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. භා. 7.30

ඉඳ ගන්නට කලින් රා ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. රා ගැන විවාදයක් ඇති වන විටක ඒ ගැන මම කථා කරනවා. නමුත් දැනුත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. පොල් ගස් මදින්නට අවසර දීලා ඒ මඟින් කසිප්පු ව්‍යාපාරය මර්දනය කරන්න පුළුවන්ය කියා ඇමතිතුමා හිතනවා නම් එය වැරදි හැඟීමක්. ඒ මක්නිසාද කියනවා නම්, දැන් ඔය හැළි අරක්කු ඔක්කොම පොල් රා වලිනුයි හදා තිබෙන්නෙ. ලංකාවේ හැම තැනකම පාහේ හැළි අරක්කු තිබෙනවා. හැළි අරක්කු කියන එකත් කසිප්පු වර්ගයක්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඔළුව හෙල්ලුවට මම දන්නව. කොමිෂන් වාර්තාව කියෙව්වොත් තමුන්නාන්සේලාටත් පෙනේවි කසිප්පු වර්ග 45 ක් පමණ තිබෙනවා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
නැහැ, 63 ක් තිබෙනව.

ඒ රත්නායක මයා.
(திரு. ஏ. ரத்னாயக்க)
(Mr. A. Ratnayake)
වෙන්න ඇති. නොයෙක් නම්වලින් කසිප්පු වර්ග තිබෙනවා. ඔඩ්ලි සුදිය කියා එකක් තිබෙනවා. මැතිනිය කියා තව එකක් තිබෙනවා. අළුත්ම සුදිය පෙරරා කියන එකයි. ඒ නිසා බුලත්සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එඩ්මන් සමරක්කොඩි මයා.) කොහොම කීවත්, මේ රා යෝජනාව ගරු අගමැතිනියත් සමග සාකච්ඡා කර අස්කර ගන්නවා ඇත කියා බලාපොරෝත්තු වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා
(திரு. டீ. பீ. ஆர். வீரசேக்கரா)
(Dr. D. P. R. Weerasekera)
ගරු සභාපතිතුමනි, මා වැඩි වේලාවක් කථා කරන්නේ නැහැ. අයවැය විවාදයේදී මහජන බැංකුව විවේචනය කිරීමේදී අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න ඇති කර මන්ත්‍රීවරුන්ට මඩ ගහන්න ව්‍යාපාරයක් අපේ කොළොන්නෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සිරිල් මැතිව් මයා.) යොදා ගැනීම ගැන ප්‍රථමයෙන්ම මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ සමගම චෝදනාවක් හැටියට නොවෙයි මෙය සුද්ධ කිරීම පිණිස එහි අනික් පැත්තත් කෙටියෙන් මතක් කිරීමට කැමතියි.

මහජන බැංකුවේ නොයෙක් නොයෙක් ලැයිස්තු අයථා ක්‍රමවලින් ලබා ගෙන මෙතන කියෙව්වා. මහජන බැංකුවෙන් ණය ලබාගත් උදවියගේ ලැයිස්තුවක් කියවන ලද්දේ, වුවමනාවෙන්ම සමහර නම් අතහැරලයි. මහජන බැංකුවෙන් ණය ලබා ගත් උදවිය හැටියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් පමණක් සඳහන් කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. ණය ලබා ගත් උදවියගේ ලැයිස්තුව කියවීමේදී සමහර අයගේ නම් අතහැර දැමීමෙන් කරන ලද වැරද්ද නිවැරදි කිරීමට මා දැන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ණය ලබාගෙන තිබෙන බව මා පිළිගන්නා අතරම, උතුරු කොළඹ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. ඒ. සුගතදාස මයා.) රුපියල් දහ ලක්ෂයක ණයක් ලබාගෙන තිබෙන බව හා මහ බැංකුව ඒ ගැන ප්‍රශ්න කර තිබෙන බව කොළොන්නෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් සඳහන් නොකරනු ලැබීම ගැන මා කනගාටුවෙනවා. කොළොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අවංක නම්, දොඩම්ගස්ලන්දේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඒ. යූ. රොමානිස් මයා.) රුපියල් ලක්ෂයක ණයක් ලබාගෙන තිබෙන බවත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. එසේම එතුමා අවංක නම්, හුරුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා රුපියල් 6,000ක ණයක් ලබාගෙන තිබෙන බවත්, වත්තල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.) රුපියල් 5,000ක ණයක් ලබාගෙන තිබෙන බවත්, මාතලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඇලික් අලුවිහාරේ මයා.) රුපියල් 6,000ක ණයක් ලබා ගෙන බවත්, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) සහ ඌව-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීවරිය (කුසුමා රාජරත්න මිය.) රුපියල් 40,000ක තරම ණය ගෙන තිබෙන බවත් සඳහන් කළ යුතු නේද? මේ ණය මුදල් ගැනීම වැරදියයි මා කියන්නේ නැහැ. පගා ගන්නේ නැතිව නොයෙකුත් අමාරු කම්වලදී ණය

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.]

මුදලක් ලබාගෙන ඒ අමාරුකම් පිරිමසා ගැනීම හොඳයි. නමුත් ණයගත් මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් කොටසක් පමණක් තෝරාගෙන ඔවුන්ට නිගරුවක් හැටියට ඔවුන්ගේ නම් කොළොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් මෙහිදී සඳහන් කරනු ලැබීම නිසයි, මා මේ කරුණු ප්‍රකාශ කෙළේ. කොළොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙයින් දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තු වුණා. අහිංසකයන්ගේ නම් පමණක් කියවා දේශපාලන වාසියක් බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් අප්‍රසාදයක් පළ කළ යුතුයි. මහජන බැංකුව විසින් කරන ලද දේවල් හරිද වැරදිදැයි කියන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඒ ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පරීක්ෂා කර බලනවා ඇති. කොළොන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එක පැත්තක් පමණක් සඳහන් කළ නිසා මේ ගරු සභාවේ ගෞරවය රැක ගැනීම සඳහාත්, මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගෞරවය රැක ගැනීම සඳහාත් මා අනික් පැත්තත් ප්‍රකාශ කළ බව මතක් කරන්නට කැමතියි. මා මේ කරුණු ටික ප්‍රකාශ නොකළා නම් ආණ්ඩුවේ උදව්යට පමණක් මහජන බැංකුවෙන් ණය ලැබී තිබෙන බව මහජනයා කල්පනා කරනවා. මා ඒ ගැන කියන්නේ එපමණයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, අප දැන් මුදල් ප්‍රශ්න ගැන සාකච්ඡා කරන නිසා කෙටියෙන් නමුත් අපේ විදේශ ධනය ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි. විදේශ ධනය ආරක්ෂා කර ගන්නට උත්සාහ දැරුවත් ඊට එරෙහිව නොයෙක් ක්‍රියා මාර්ග යටින් තිබෙනවා. මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩල පනත ඉදිරිපත් වූ විට මේ කාරණය ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට අපට පුළුවනි. දැන් මැණික් ජාවාරම කරගෙන යන්නේ විශාල කර්මාන්තයක් හැටියටයි. නොයෙකුත් මාර්ගවලින් රුපියල් කෝටි 14 ක මැණික් අවුරුදු පතා මේ රටින් පිටරට යනවා. මේ මඟින් රජයට ලබා ගන්නට තිබෙන විශාල ධනය ලබා ගන්නට නම් රේගු නිලධාරීන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබිය යුතුයි. රේගු නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය නැතිව ලැබිය යුතු වාසිය ලබන්නට අපහසු බව එක කාරණයකින් පෙන්වන්නම්. ළඟදී මැණික් ගල් වගයක් හොරෙන් පිටරට යවන්නට තැත් කරද්දී රේගු නිලධාරීන්ට අසු වුණා. රේගු නිලධාරීන් මේ මැණික් ගල් රුපියල් 12,000 කට තක්සේරු කළා. නමුත් වෙන්දේසියේදී ඒ මැණික් ගල් පිටරට යැවීමට තැත් කළ මුක්තාර් නමැති තැනැත්තාම රුපියල් 42,000කට ඒවා මිළයට ගත්තා. මැණික් සම්බන්ධ විශේෂඥ දැනුමක් තිබෙන රේගු නිලධාරීන් දෙදෙනෙකු සිටිනවා. නමුත් මේ ඊයේ පෙරේදා උසාවිය ඉදිරිපිට තිබුණු නඩුවක සාක්ෂි දුන් එක් නිලධාරියකු සාක්ෂි කූඩුවේම සිටගෙන එක ලජ්ජා නැති කථාවක් කීවා. කැරට් එක රුපියල් 20 ට තමන් එක් මැණික් වර්ගයක් තක්සේරු කළ බව ඔහු කීවා. මමත් දන්නව ටිකක්, රුපියල් 500 ට වඩා වටින කැරට් එක රුපියල් 20 ට තක්සේරු කළා. ලංකාවෙන් පිට කර තිබෙන මැණික් තොග ගැන බැලුවොත් ඉතාම පුදුමයි. ලංකාවෙන් පිට රට යැවූ මැණික් කැරට් එකක සාමාන්‍ය වටිනාකම රුපියල් 23 ය කියායි, පෙන්වා තිබෙන්නෙ. නමුත් අද නිල් කැරට් එකක් රුපියල් 2,000 ක් වටිනව. ආරු නූල් කැරට් එකක් රුපියල් 100 ක් පමණ වටිනව. කැරට් එකක සාමාන්‍ය වටිනාකම රුපියල් 23 ක් යයි තක්සේරු කළේ මොන පිළිවෙළටද කියන එක ලොකු පුදුමයක්. මම මීට වඩා මේ ගැන කථා කරන්නෙ නැහැ. කරුණා කරල තමුන්නාන්සෙ මේ රටින් පිට වන්න කලින් මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩල පනත ඉදිරිපත් කරන්න. මේ මැණික් ජාවාරම මඟින් අද දවසකට රුපියල් දස ලක්ෂයක්, පසළොස් ලක්ෂයක් පිට වෙනව. අපේ අහස් යාත්‍රාත් පාවිච්චි කර තිබෙනව, මේ කටයුත්තට. රත්රන් පට වන්න උත්සාහ දරා 1954 දී අහස් යාත්‍රා පදවන කැප්ටන්වරුන් කීප දෙනකු අහු වුණා. නමුත් ඒ නිලධාරීන් තවමත් වැඩ කරනව. 1961 දී 3 දෙනෙක් අහු වුණා, කැබින් එකේ, ඒ අයම ඉන්න කාමරේ, අත් ඔර්ලෝසු එකසිය ගණනක් තිබිල. ඒ කාමරය ඇතුළට පිට කෙනකුට යන්න බැහැ. දියමන්ති ගෙන යන්න උත්සාහ කරලත් ඒ 3 දෙනාම අහු වුණා. නමුත් චෝදනා ඉදිරිපත් කළාම මොනවා හෝ නීති ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරල ඒ අය බේරෙනව. තවමත් ඒ අය වැඩ කරනව. තමුන්නාන්සේ මේ දූෂණ වැළැක්වීමට කොයි තරම් උත්සාහ කළාත්, අපේම අහස් යාත්‍රා

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මේ වැඩේට පාවිච්චි කිරීම ඉතාමත් දරුණු ප්‍රශ්නයක් හැටියට සලකන්නට ඕනෑ. මේ අහුවෙලා ඉන්න නිලධාරීන් සියළු දෙනාම එතන තියෙන යූනියන්වලින් එක යූනියන් එකකටම අයිති අය බව කනගාටු වෙන් වුනත් කියන්න ඕනෑ. එතන යූනියන් 4 ක් තියෙනව. 9 දෙනකුගෙන් යුක්ත වූ එක යූනියන් එකක් තියෙනව. ඒ යූනියන් එකේ අය තමයි, මේ හැම හොරකමකටම අහු වන්නෙ. තමුන්නාන්සෙ මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලය පිළිබඳ පනත ප්‍රමාද නොවී ඉදිරිපත් කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන සවල්පය අවසාන කරනව.

එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

I wish to draw the attention of the Hon. Minister of Finance to the unnecessary heart-burning that is being caused to the Muslim and Tamil-speaking people of this country as a result of a provision in last year's Finance Act regarding the transfer of land to non-citizens. The provision in the Act says that when property is transferred by one person to another, Registrar of Lands shall not register such deed unless he is satisfied that the transferee is a citizen of Ceylon. That causes a great deal of hardship in this country to the Muslims and Tamils.

I think the Minister of Finance must be aware by now that there are at least 200 to 300 deeds where Tamils or Muslims have transferred lands and which have not been registered by the Registrar of Lands for more than three or four months. When this provision was sought to be made in the Finance Act both we and the Muslim Members of this House pointed out the difficulty that was bound to arise if this provision were made. And as we anticipated, a number of deeds both of the Muslims and the Tamils are lying unregistered with the Registrar of Lands.

It is a very curious thing that deeds relating to lands in the Northern and Eastern Provinces are registered without much delay or difficulty. But where the parties concerned are either Tamils or Muslims and the lands involved are in other parts of Ceylon, then we find the Registrar of Lands creating trouble. So that, obviously, they are administratively trying to prevent land outside the Northern and Eastern Provinces being transferred to Tamils or Muslims by creating difficulties.

I can think of a very simple test that will be acceptable to the Registrar of Lands, namely, if the person concerned has got his name on the electoral register, then he should accept that as sufficient evidence for the purpose of registration. In this way, the difficulty will be removed. As you know when the electoral registers are prepared, they are prepared with care by people who know the persons concerned and that should be a sufficient test as to whether a person is a citizen of Ceylon or not.

The Tamil and Muslim Members and various societies have taken up this matter at a very high level. I would ask the Hon. Minister of Finance to look into this matter and, if he cannot remove the provision in the Finance Act now, at least administratively to give some relief to those who are adversely affected.

There is one other matter, namely, the restricting of pilgrimages to South India to only one in a lifetime. I think the Hon. Minister of Finance will appreciate that Hindu temples in South India are not like Lourdes or any other place of worship. To the Hindus it is more like going to Kataragama. To ask the Hindus to restrict their pilgrimages to places of worship to only one in a lifetime would be like asking the Buddhists to go to worship the Tooth Relic at Kandy only once in a lifetime because a number of places of worship in South India are as sacred to us as the Tooth Relic is to the Buddhists in this country. All that we ask on behalf of the Hindus is, please give them a basic allowance of Rs. 100—they are not asking for thousands of rupees, it is a small sum of only Rs. 100—at least every time they want to go on a pilgrimage to South India. That is a matter that the Hon. Minister of Finance should consider. If that is not possible would he at least consider reverting to

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

the practice which was prevalent up to 1962, namely, to give them a rail ticket up to a place in South India, because once they get there, there are various facilities, such as various *madams* and friends with whom they can stay.

ප. භා. 7.45

It may be pointed out that once such facilities are given it might lead to abuse by unscrupulous persons who might take exchange across to India. I am not denying that possibility ; there may be persons who might resort to it. Nevertheless, may I ask the Hon. Minister of Finance to take personal responsibility on deciding whether a person who is asking for a permit is a *bona fide* pilgrim or not. I am sure he will be able to judge, with all his experience, who a *bona fide* pilgrim is and who is a smuggler. He must take personal responsibility on deciding on such applications and give permits to genuine pilgrims. I can give two instances of persons of standing who were very anxious to go on a pilgrimage but who could not make it because they were not given the necessary permission, they are Mr. Somasunderam and Sir Kanthiah Vaithianathan. Persons of this type would not be in the habit cf smuggling exchange. If the Hon. Minister of Finance takes personal responsibility to grant these permits, I am sure there would be no difficulty as far as the Hindu pilgrims are concerned.

The next point is, the hon. Leader of the Opposition chose to cast doubt on the assertion of the Hon. Minister of Finance, regarding his proposal that the tapping of coconut trees for toddy would remove the *kasippu* menace in this country. I would wish to remind the hon. Leader of the Opposition that if there is a total absence of *kasippu* in the Jaffna peninsula it is due mainly to the tapping of palmyrah trees for palmyrah toddy. Today there is no *kasippu*, not even one of the 63 brands that we all know of found in the rest of this country to be had in Jaffna. That is purely because for the last 30-odd years we have been allowed to tap the palmyrah trees. That is one of the reasons for the absolute absence of *kasippu* in Jaffna.

I myself gave evidence before the Select Committee on Excise Policy. As far as I know practically every person who had gone before the Select Committee advocated the tapping of coconut trees. I would therefore ask the Hon. Minister of Finance not to have second thoughts, or allow any of his colleagues to have second thoughts, on this question of the tapping of coconut trees for toddy.

I have one more request to make. I made this request in the course of my speech in the Budget Debate as well. I said that we should consider the question of refraining from increasing the fee that should be charged per tree for the tapping of palmyrah toddy. In the main speech I said that it is a touchy question, because there was a small social problem involved. The tappers who belong to the so-called minority communities not only have to pay the fee for tapping, but they have also to get a lease of the trees from people who belong to the so-called higher caste. If you increase the fee the burden would be comparatively heavy on this so-called lower caste. I would request you to reconsider this question when the necessary regulations are being framed.

The Hon. Minister of Finance said that he was going to publish the Jayasuriya Report on the anomalies regarding the Administrative Service. As far as the Jayasuriya Report is concerned, I would ask the Hon. Minister to publish the Jinadasa Report as well so that the trade unions of public servants may be able to indicate their comments on that Report also.

Before I conclude. I want to make a very earnest appeal to the Hon. Minister of Finance, as Head of the Public Service, in regard to the question of old entrants in the Public Service and their proficiency in the official language.

I know that one of the first things that the Hon. Minister did as soon as he became Minister of Finance was

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

to grant relief to those public servants who had not acquired proficiency in the official language by directing that the notices of compulsory retirement that had been served on them be suspended. I think it covered the cases of nearly fifty-one public servants on whom notices of retirement had been served. I am aware of that fact and I want to express our gratitude for the step taken by the Hon. Minister. But, of course, that is an *ad hoc* measure and it is no solution to the basic problem.

I have on more than one occasion on the Floor of this House reminded hon. Members of the Government of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's own policy on this matter. The Hon. Minister of Finance will now have access to the Cabinet Paper which the late Prime Minister had prepared and discussed with his colleagues at that time. I believe it is a Cabinet Paper of October, November or December 1956, as early as that, in which the late Prime Minister stated quite categorically that so far as old entrants were concerned there should be no question of compelling them to learn Sinhala. In fact, he was even against the idea of giving them the option to retire; he wanted them to continue in service. He said quite definitely that there should be no penalty imposed on old-entrant public officers who joined service before 1956. The position taken up by the late Prime Minister on that matter is clear and definite.

Undoubtedly there is the recent judgment in the case which went up before the district court. The judgment in that case challenged the whole basis of the Sinhala Only Act and the question was raised whether it was not *ultra vires* the Constitution. The matter is now in appeal before the Supreme Court and, of course, we are not in a position to speculate on how the case would be reviewed either in that court or in the Privy Council, if it is taken up there. But I would point out to the Hon. Minister of Finance that on a matter such as this, ultimately it is not going to be a legal decision of the courts; it has got to be a political decision ultimately.

I would ask the Hon. Minister to rely on the judgment of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike in regard to the question of old entrants and their proficiency in the official language rather than on any judgment of the courts, because the late Prime Minister was clear and categorical on this matter. In fact, the then Minister of Finance, Mr. Stanley de Zoysa and every one else who took part in the Debate on the question of the official language gave categorical assurances that old-entrant public servants will not be penalized in any way.

I do not want to throw it back at the Hon. Minister but in the "Twenty-One Demands" which he himself prepared on behalf of the trade unions is a demand, demand numbered 16, which states that there should be no penalties imposed on old entrant public servants for non-proficiency in the official language.

This is a matter on which I would ask the Hon. Minister to take a bold and firm decision. Of course, I know that the hon. Member for Welimada and the Fair Member for Uva-Paranagama will start a shout on the Floor of the House if something like that happens. But, after all, what are two voices in this House compared to the goodwill and the gratitude that you would earn of an entire community by taking a fair and firm step on this matter?

The Hon. Minister has told us that he would grant such of the twenty one demands that carry with them no financial commitments to the Government. May I point out to him that this is one such demand?

The Hon. Minister should also impress on the Hon. Prime Minister, who in season and out of season states that her Government is following the policy of her late husband, Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, that the language policy which was adopted by the late Prime Minister has been very clearly and categorically laid down in that Cabinet Paper. I think it is a very illuminating document which, I think, every Member of the Cabinet might do well to read once again. I think it has been read out

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[එච්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

more than once on the Floor of this House. They would do well to read it again.

I would ask the Hon. Minister of Finance to take a firm and a bold decision on this matter rather than to take an attitude of " wait and see " or " we will somehow adjust and go on ", because, I think, a firm and a bold decision is some thing that is going to help better relationship between these two communities, and I am sure the Hon. Minister of Finance is anxious to establish that relationship between these two communities.

A lot has been said about the People's Bank, some alleged misdeeds of the People's Bank. Personally, I do not wish to comment on them except to say that when one sees the magnitude of the loans that have been given to some of these people and the facility with which these loans have been granted, I sometimes feel sorry at the fate of the ordinary citizen when he tries to get a loan from the People's Bank. I am aware of this, because I took a constituent of mine who is a teacher in receipt of a regular monthly salary to get a loan of Rs. 5,000 to finish the constrction of his house. I was prepared to stand as the guarantor. Before this loan was granted I was asked to produce my income tax clearance certificate ; I was asked to produce my income tax returns ; I was asked to declare my net wealth. All these things had to be gone through before a loan of Rs. 5,000 to a government servant in receipt of a regular monthly salary was granted. That is the difficulty that the ordinary common man has in getting a loan from the People's Bank. But, when one sees the facility with which the Edmunds and the Sugathadasas and the others have got millions from the People's Bank, we begin to feel sorry that the People's Bank has departed from the purpose for which it was set up.

All these things happened before the present holder of the office of the Minister of Finance took over. I am hopeful, and I hope, that with the new set up that has been brought about in the People's Bank, some of these matters would be remedied. I am not here to say whether a professor of the University of Ceylon will be a suitable man as the head of the bank or not. I know this gentleman ; we were classmates at the University. I have a very high regard for his capacity and certainly his intellectual achievements, and I am sure he will try to do a good job of his work. I am only saying that we should make it easier for the ordinary person to obtain a loan. I know of a case where a man had asked for a loan of Rs. 5,000 to purchase a small piece of land. He was written to by the manager of the People's Bank in the following words " We have now decided that loans in future shall be given only for development of agriculture and small industries."— I do not know whether establishment of a brewery is a small industry that the People's Bank had in mind when they wrote that letter. I am only saying that this is the way in which ordinary people when they try to get loans from the People's Bank have been dealt with. I hope that matters would be remedied in the future and that the ordinary man who needs Rs. 2,000, Rs. 3000 to get going would receive greater attention than the others.

Before I conclude I would once again appeal to the Hon. Minister of Finance. The question of old entrant government servants is a thorny problem, and I appreciate you have your difficulties. But I am sure the Hon. Minister of Finance has got the stature to stand up and take a bold and a firm decision on this matter which would be of benefit to the old entrant Government servants.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

If you would give me ten minutes I can reply.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

There are some more hon. Members to speak.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There are a number of other Heads to discuss ; but I want to reply on the Ministry Vote.

රාසමාණික්කම් මයා.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

He can reply tomorrow.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I do not mind. There are a large number of points, and if you want me to do justice, I will take a longer time.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 8 වූයෙන් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස්වීම 1964 අගෝස්තු 27 වන බ්‍රහස්පතින්දා.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Opposition was good enough to agree to permit me to move some of these non-controversial items now. Therefore I will move items 2, 3, 4 and so on.

මහජන බැංකු පණත යටතේ සම්මතිය

மக்கள் வங்கிச் சட்டத்தின் கீழாக்கப்பெற்ற தீர்மானம்

RESOLUTION UNDER PEOPLE'S BANK ACT

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I move,

"That this House resolves under Section 12 (1) of the People's Bank Act, No. 29 of 1961, that the share capital of the People's Bank be increased by one million rupees."

This is purely to rectify the present position. It is proposed to increase the capital of the People's Bank. At the moment we have provided for Rs. 6 million—Rs. 3 million from the Co-operative Banks and Rs. 3 million from the Government. Already the Co-operative Banks have provided more capital than our share capital. Now I cannot use that capital unless I regularize the position. That money is more or less in a sort of reserve. I want to bring it in and increase the capital. That is all that there is to it.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභා සම්මත විය.

මුදල් පණත යටතේ නියෝග

நிதிச் சட்டத்தின் கீழாக்கப்பெற்ற பிரமாணம்

REGULATIONS UNDER FINANCE ACT

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I move,

"That the Regulations known as the Surtax Regulations made by the Minister of Finance under Sections 20 and 60 of the Finance Act, No. 65 of 1961, and published in Gazette Extraordinary No. 13,211 of July 14, 1962, which were presented on August 14, 1964, be approved."

This is to regularize the position of surtax already collected.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

මතු පළවන යෝජනාව සභා සම්මත විය.

"That the Regulation amending the Surtax Regulations made by the Minister of Finance under Sections 20 and 60 of the Finance Act, No. 65 of 1961, and published in Gazette Extraordinary No. 13,340 of October 8, 1962, which was presented on August 14, 1964, be approved." [ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා.]

මතු පළවන යෝජනාව සභා සම්මත විය.

"That the Regulation made by the Minister of Finance under sections 123 and 158 of the Finance Act, No. 11 of 1963, and published in Gazette Extraordinary No. 13,871 of December 27, 1963, which was presented on August 14, 1964, be approved."—[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා.]

දේශීය ආදායම් බදු පණත යටතේ ආඥාව

உள்நாட்டு இறைவரிச் சட்டத்தின் கீழாக்கப் பெற்ற கட்டளை

ORDER UNDER INLAND REVENUE ACT

මතු පළවන යෝජනාව සභා සම්මත විය.

"That the Order set out hereunder made by the Minister of Finance under Section 11 of the Inland Revenue Act, No. 4 of 1963, be approved :

THE INLAND REVENUE ACT, No. 4 OF 1963

By virtue of the powers vested in me by the Minister of Finance under Section by sub-section (4) of section 11 of the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Inland Revenue Act, No. 4 of 1963, I, Nanayakkarapathirage Martin Perera, Minister of Finance, do by this Order, with the approval of the House of Representatives, declare that for the purpose of ascertaining the profits or income of any person from any source in respect of any year of assessment commencing on or after the first day of April, 1963, no deduction shall, with effect from the first day of April, 1963, be allowed in respect of any amounts paid or payable by way of the tax or levy specified in t he Schedule.

N. M. Perera
Minister of Finance.

Colombo, 12.8.1964.

SCHEDULE

Tax or Levy

1. The personal tax under the Personal Tax Act, No. 14 of 1959.
2. The land tax under the Land Tax Act, No. 27 of 1961.
3. The land tax under Part II of the Finance Act, No. 65 of 1961.
4. The surcharge on income tax under the Surcharge on Income Tax Act, No. 6 of 1961.
5. The surcharge on income tax under Part II of the Finance Act, No. 65 of 1961.
6. The surcharge on income tax under Part II of the Finance (No. 2) Act, No. 2 of 1963.
7. The tax under the Companies Tax Act, No. 35 of 1961.
8. The surcharge under the Business Registration (Surcharge) Act, No. 16 of 1961.
9. The tax under the Temporary Residence Tax Act, No. 36 of 1961.
10. The rice subsidy tax under Part V of the Finance Act, No. 65 of 1961.
11. The fee payable for registration of profession and businesses under Part VII of the Finance Act No. 65 of 1961.
12. The surtax under section 18 of the Finance Act, No. 65 of 1961.
13. The wealth tax under the Inland Revenue Act, No. 4 of 1963.
14. The gifts tax under the Inland Revenue Act, No. 4 of 1963."

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

ආදායම් බදු ආඥාපණත යටතේ ආඥාව

வருமானவரி கட்டளைச் சட்டக் கட்டளை

Order under income tax ordinance

මතු පළවන යෝජනාව ඊළඟට න්‍යාය පත්‍රයෙහි තිබිණ:

The Minister of Finance to move :—"That the Order set out hereunder made by the Minister of Finance under Section 12 of the Income Tax Ordinance (Chapter 242), as amended by Act No. 10 of 1962, be approved :

The Income Tax Ordinance

By virtue of the powers vested in me by paragraph (*h*), formerly paragraph (*g*), of sub-section (1) and by sub-section (4) of section 12 of the Income Tax Ordinance (Chapter 242), as amended by Act No. 10 of 1962, I, Nanayakkarapathirage Martin Perera, Minister of Finance, do by thris Order, with the approval of the House of Representatives, declare that for the purpose of ascertaining the profits or income of any person from any source, no deduction shall, with effect from each date specified in Column I of the Schedule hereto, be allowed in respect of any amounts paid or payable by way of the tax or levy specified in the corresponding entry in Column II of the Schedule.

N. M. Perera,
Minister of Finance

Colombo, 12.8.1964.

SCHEDULE

	Column I	Column II
1.	April 1, 1959	The personal tax under the Personal Tax Act, No. 14 of 1959.
2.	April 1, 1960	The land tax under the Land Tax Act, No. 27 of 1961.
3.	April 1, 1961	The land tax under Part II of the Finance Act, No. 65 of 1961.
4.	April 1, 1960	The surcharge on income tax under the Surcharge on Income Tax Act, No. 6 of 1961.
5.	April 1, 1961	The surcharge on income tax under Part II of the Finance Act. No. 65 of 1961.
6.	April 1, 1962	The surcharge on income tax under Part II of the Finance (No. (2) Act, No. 2 of 1963.
7.	April 1, 1961	The tax under the Companies Tax Act, No. 35 of 1961.
8.	April 25, 1961	The surcharge under the Business Registration (Surcharge) Act. No. 16 of 1961.
9.	June 8, 1961	The tax under the Temporary Residence Tax Act, No. 36 of 1961.
10.	April 1, 1961	The rice subsidy tax under Part V of the Finance Act, No. 65 of 1961.
11.	April 1, 1961	The fee payable for registration of professions and businesses under Part VII of the Finance Act, No. 65 of 1961.
12.	April 1, 1962	The surtax under section 18 of the Finance Act, No. 65 of 1961."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி எம். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I move the motion standing in my name.

The hon. Leader of the Opposition wanted me to explain this item. Under the Income Tax Ordinance certain surcharges in the land tax are permitted. I have got all the details in my files and I can give them to you.

Items 6, 7 and 8 all go together. The Inland Revenue Act provides that in ascertaining the profits or income of any person, in addition to the taxes already specified in this section, no deduction shall be allowed in respect of such other taxes or levy as the Minister may by Order declare. The taxes which are already specified in Section 11 (1) (i) as disallowable are United Kingdom income tax, super-tax or surtax, Ceylon income tax or commonwealth tax.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.

පෞද්ගලික බදු පණත යටතේ ආඥාව

தலைவரிச் சட்டத்தின் கீழாக்கப்பெற்ற கட்டளை

Order under Personal Tax Act

මතු පළවන යෝජනාව සභා සම්මත විය.

"That the Order set out hereunder made by the Minister of Finance under section 12 of the Personal Tax Act, No. 14 of 1959, as amended by Act No. 10 of 1962, be approved :

The Personal Tax Act, No. 14 of 1959

By virtue of the powers vested in me by section 12 of the Personal Tax Act, No. 14 of 1959, as amended by Act No. 10 of 1962, I, Nanayakkarapathirage Martin Perera, Minister of Finance, do by this Order, with the approval of the House of Representatives, declare that the expenditure of an assessee shall, with effect from each date specified in Column I of the Schedule hereto, be deemed not to include any expenditure incurred by such assessee by way of the payment of the tax or levy specified in the corresponding entry in Column II of that Schedule.

N. M. Perera,
Minister of Finance.

Colombo, August 12, 1964.

SCHEDULE

	Column I		Column II
1.	April 1, 1960	..	The land tax under the Land Tax Act, No. 27 of 1961.
2.	April 1, 1961	..	The land tax under Part II of the Finance Act, No. 65 of 1961.
3.	April 1, 1960	..	The surcharge on income tax under the Surcharge on income Tax Act, No. 6 of 1961.
4.	April 1, 1961	..	The surcharge on income tax under Part II of the Finance Act, No. 65 of 1961.
5.	April 1, 1962	..	The surcharge on income tax under Part II of the Finance (No. 2 Act, No. 2 of 1963.
6.	April 25, 1961	..	The surcharge under the Business Registration (Surcharge) Act No. 16 of 1961.
7.	June 8, 1961	..	The tax under the Temporary Residence Tax Act, No. 36 of 1961.
8.	April 1, 1961	..	The rice subsidy tax under Part V of the Finance Act, No. 65 of 1961.
9.	April 1, 1961	..	The fee payable for registration of profession and businessess under Part VII of the Finance Act, No. 65 of 1961.
10.	April 1, 1962	..	The surtax under section 18 of the Finance Act, No. 65 of 1961.
11.	October 1, 1961	..	The national development tax under Parts VI and VII of the Finance Act, No. 65 of 1961". [ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මුදල් පණත යටතේ ආඥාව

நிதிச் சட்டத்தின் கீழாக்கப்பெற்ற கட்டளை

ORDER UNDER FINANCE ACT

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය.

"That the Order made by the Minister of Finance under section 119 (1) of the Finance Act, No. 11 of 1963, published in Gazette Extraordinary No. 13,871 of December 27, 1963, and set out in the Schedule hereto be approved :—

SCHEDULE

THE FINANCE ACT, No. 11 OF 1963

Order under Section 119 (1)

By virtue of the powers vested in me by section 119 (1) of the Finance Act, No. 11 of 1963, I, Tikiri Bandara Ilangaratne, Minister of Finance, do by this Order, with effect from January 1, 1964, fix—

(*a*) three per centum of the turnover made by any person who carries on in any place in Ceylon the business of a manufacturer as the rate at which business turnover tax shall be computed in respect of that business ; and

(*b*) one half of one per centum of the turnover made by any person wh who carries on in any place in Ceylon any business other than the business of a manufacturer as the rate at which business turnover tax shall be computed in respect of the business carried on by him.

ටී. බී. ඉලංගරත්න,
Minister of Finance.

Colombo, 26th December, 1963.
[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

We will leave out the other items as the Ministers concerned are not here.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

We cannot go beyond item 9 as hon. Members want to discuss those items.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I move,

"That the House do now adjourn."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. භා. 8.3 ට, 1964 අගෝස්තු 19 වන දින සභා සම්මතය අනුව, අගෝස්තු 27 වන බ්‍රහස්පතින්දා පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது 1964, ஓகஸ்ட் 19 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற் கிணங்க, பி. ப. 8.3 மணிக்கு 1964, ஓகஸ்ட் 27 ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை சபை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned at 8.3 p.m. until 10 a.m. on Thursday, 27th August, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 19th August, 1964.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දායක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ශත 30යි. තැපෑලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ වාලච්චේනායෙහි පිහිටි "ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන්" හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்டேர்ண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org